

Western Political Thought

DPOL201

L OVELY
P ROFESSIONAL
U NIVERSITY

LOVELY
PROFESSIONAL
UNIVERSITY

ਪੱਛਮੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ
(WESTERN POLITICAL THOUGHT)

Copyright © 2012
All rights reserved with publishers

Produced & Printed by
USI PUBLICATIONS
2/31, Nehru Enclave, Kalkaji Extn.,
New Delhi-110019
for
Lovely Professional University
Phagwara

ਪਾਠਕ੍ਰਮ
(SYLLABUS)
ਪੱਛਮੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ
(Western Political Thought)

ਉਦੇਸ਼:

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਸੰਭਵ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਲ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸੱਮਝ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਾ ਕਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਨੰਦ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਲਈ ਪਰਭਾਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਰਤੀ, ਉੱਨਤ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1. ਇਹ ਪਰਚਾ ਇਸ ਸਮਝ ਦੇ ਮੱਤ ਨਾਲ ਕਿ ਵੱਡੇ ਉਸਤਾਦਾਂ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਪਲੂਟੋ ਤੋਂ ਰਾਲਸ ਤੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸ਼ਤਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਤ ਹੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਪਰਚੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ-ਸ਼ਾਸ਼ਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।
3. ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪੱਛਮੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦਰਮਿਆਨ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮੱਤ ਨਾਲ ਸਮਝਾਈ ਗਈ ਹੈ।

Objectives:

The main objective of this book is to develop understanding of the students in assessing western political thinkers with the fullest possible capacities and potentialities physical and spiritual of a total man. It should make a man capable of earning his livelihood reasonably well to enjoy a happy and secure life while making effective contributions to the society and national effort of making Indian strong, advanced and prosperous.

1. This paper studies the classical tradition in political theory from Plato to Rawls with the view to understand how the great Masters explained and analyzed political events and problems of their time and prescribed solutions.
2. The paper aims at the comparison of the ideas of different Political philosophers and theorists.
3. The legacy of the thinkers is explained with a view to establish the continuity and change within the Western political tradition.

Sr. No.	Topics
1.	Plato: Republic, ideal state: theory of justice, communism, education
2.	Aristotle: Organic theory of state, classification of states, theory of revolution
3.	Niccolo Machiavelli: Separation of ethics from politics, State craft
4.	Thomas Hobbes: Individualism, social contract
5.	John Locke: State of nature and Natural rights and property, Social contract theory
6.	Jean-Jacques Rousseau: Human nature, social contract, general will
7.	Jeremy Bentham: Utilitarianism, theory of state and government
8.	Friedrich Hegel: Dialectics, theory of state and freedom
9.	Karl Marx: Historical materialism and class struggle, Dialectical materialism, Theory of surplus value
10.	John Stuart Mill: Theory of liberty, representative government

ਵਿਸ਼ੇ ਵਸਤੂ (Contents)

1	ਇਕਾਈ : ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Plato's Life, His Ideal State and Theory of Justice)	1
2	ਇਕਾਈ : ਪਲੇਟੋ ਸਾਮਵਾਦ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Plato's Communism and Theory of Education)	18
3	ਇਕਾਈ : ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵਧਾਰਣਾ (Aristotle's Life and His Conception of Human Nature and State)	35
4	ਇਕਾਈ : ਅਰਸਤੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Aristotle's Theory of Revolution)	55
5	ਇਕਾਈ : ਨਿਕੋਲੋ Machiavelli (Niccolo Machiavelli)	86
6	ਇਕਾਈ : ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ (Thomas Hobbes)	116
7	ਇਕਾਈ : ਜਾਨ ਲੋਕੇ (John Locke)	141
8	ਇਕਾਈ : ਜੀਨ ਜੇਕਸ Rousseau (Jean Jacques Rousseau)	169
9	ਇਕਾਈ : ਜੇਰੇਮੀ ਬੇਂਥਮ (Jeremy Bentham)	198
10	ਇਕਾਈ : ਜਾਰਜ ਵਿਲਹੇਮ ਫਰੇਡਰਿਚ ਹੇਗੇਲ (George Wilhelm Friedrich Hegel)	230
11	ਇਕਾਈ : ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ: ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ (Karl Marx: His Life and Works, Materialism and Dialectical Materialism)	261
12	ਇਕਾਈ : ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ: ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Karl Marx: Class Struggle and Social Change and Theory of Surplus Value)	282
13	ਇਕਾਈ : ਜਾਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਥਯੋਰੀ (John Stuart Mill's His Life and Theory of Liberty)	309
14	ਇਕਾਈ : ਜਾਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ (John Stuart Mill Representative Government)	330

ਇਕਾਈ-1:ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Plato's Life, His Ideal State and Theory of Justice)

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

- 1.1 ਜੀਵਨ ਢਾਂਚਾ (Life Sketch)
- 1.2 ਲੋਕ-ਰਾਜ (The Republic)
- 1.3 ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ (Ideal State)
- 1.4 ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Theory of Justice)
- 1.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)
- 1.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Keywords)
- 1.7 ਸਮਿਖਿਅਕ ਸਵਾਲ (Review Questions)
- 1.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ♦ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ
- ♦ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ
- ♦ ਪਲੇਟੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਰਾਜਨੀਤਕ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਕ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋਕਿ ਪਲੇਟੋ ਨੇ (428/27-347 ਈ.ਪੂ.) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਨੇ ਬਾਕੀ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ, ਲੋਕ-ਰਾਜ, (380-370 ਈ.ਪੂ.), ਸਟੇਟਸਮੈਨ (360 ਈ.ਪੂ.) ਅਤੇ ਕਰੂਨ (350 ਈ.ਪੂ.), ਬਾਹਰਮਾਹੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਈ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਉਥੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਅਨੰਤ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੀ ਜੋਕਿ ਅੱਛੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਚਿੰਤਤ ਸੀ:

...ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਸਵਾਲ ਜਿਵੇਂ ਪਲੇਟੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ... ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹੈ?... ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਵਲੋਂ ਅਵਿਭਾਜ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਕੀ ਹਨ (Nettleship 1967: 5)।

ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਸਤੂਕਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ (469-399 ਈ.ਪੂ.) ਅਤੇ ਤਾਰਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹੋਰ ਆਯਾਮਾਂ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਯੂਰੋਪੀ ਬੋਧਿਕ

ਨੋਟ

ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਵੀ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਸੋਹਾਰਦਪੂਰਣ ਪੰਥ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਪਾਸ਼ਵਿਕ ਸਵਾਰਥ ਨੇ ਉਸ ਮੂਰਖ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਫ਼ਰੈਨਕੋਇਸ-ਮਾਰਈ ਅਰੋਉਟ ਵਾਲਟੇਅਰ (1694-1778) ਅਤੇ ਫਰੇਡਰਿਕ ਵਿਲਹੇਮ ਨੀਤਸ਼ੇ (1844-1900) ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਪੱਖ (1955) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੈਟੋਵਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨ ਰਸਕਿਨ (1819-1900) ਅਤੇ ਵਿਲਿਅਮ ਮਾਰਿਸ (1834-1896) ਪਲੈਟੋ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਵਲੋਂ ਆਕਰਸ਼ਤ ਸਨ। ਰਾਲਫ ਵਾਲਡੋ ਏਮਰਸਨ (1803-1882) ਉਤਸਾਹਪੂਰਨ ਪੁਕਾਰਿਆ।

ਪਲੈਟੋ ਫਲਸਫ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲਸਫ਼ਾ ਪਲੈਟੋ ਹੈ ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਈ ਹੈ ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ...। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪੁਸ਼ਤਕਾਲਿਆ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਹੈ।

ਪਲੈਟੋ ਗਰੀਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਆਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਲੀ ਰੋਜ਼ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ। ਅਰਸਤੂ, ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਲੈਟੋ ਸੁਤਰੀਕਰਣ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਹਾਇਟਹੇਡ, ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਉਪਯੁਕਤ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਯੂਰੋਪੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਫੁਟਨੋਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਟ ਦੇ ਲਈ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਅਰਸਤੂ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੈਟੋ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਾਲ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਊ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ, ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲਈ ਪਲੈਟੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਦਿਨ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਗਰਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਲੈਟੋ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਊ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

1.1 ਜੀਵਨ ਚਾਂਚਾ (Life Sketch)

ਪਲੈਟੋ ਮਈ-ਜੂਨ 428/27 ਵਿੱਚ ਏਥੇਂਸ ਵਿੱਚ ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲੇ, ਕੁਲੀਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਖਤਾਵਰ ਪਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਰਿਸਟਨ, ਏਥੇਂਸ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਪੋਸੀਡੋਨ ਦਾ, ਸਾਗਰ ਦੇ ਭਗਵਾਨ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਪੇਰਿਕਟੋਇਨ, ਸੋਲਨ(640-559 ਈ ਪੂ), ਏਥੇਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ਕ ਸੀ। ਪੇਰਿਕਟੋਇਨ ਦਾ ਭਰਾ ਚਾਰਮੀਦੇਸ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਕਰੀਟੀਆ 30 ਟਾਈਰਾਂਟਸ ਜੋ ਲੜਾਈ (431-404 ਈ. ਪੂ.) ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਏਥੇਂਸ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਪਲੈਟੋ ਦੀ ਇੱਕ (Potone) ਭੈਣ ਦੇ ਭਰਾ (Adeimantus ਅਤੇ Glaucon), ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਤੇਲਾ ਭਰਾ (ਪ੍ਰਤੀਗਾਨ) ਸੀ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੱਛਾ ਲੱਗ ਰਹੇ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਗੀਤ, ਹਿਸਾਬ, ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਬਯਾਨ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤੀਆ। ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿਆਇਆ।

ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ 399 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸੁਕਰਾਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਪਲੈਟੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ

ਨੋਟ

ਮੌਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਕਰੀਟੋ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਰੋਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਹੀ ਨਿਸ਼ਪਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਅਨੇਕਸੋਗੋਰਸ (500-432 ਈ ਪੂ) ਅਤੇ (481-411 ਈ ਪੂ) ਏਥੇਂਸ ਵਲੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਿਸਮਤ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਲੇਟੋ ਨੇ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 407 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸੁਕਰਾਤ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਨਿਦਰਾਵਸਥਾ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਵੀ ਬਣਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

404 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਏਥੇਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੋਈ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਰਗਰਮ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਉਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਕਰੀਟਿਅਸ ਅਤੇ ਚਾਰਮੀਦੇਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਥੇਂਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਗਾਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਯੂਕਲਿਡ (300-260 ਈ. ਪੂ.) ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਜਿਆਮਿਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਭੱਜ ਗਏ। ਵਲੋਂ ਉਹ ਮਿਸਰ ਗਿਆ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ। ਉਹ 395 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਏਥੇਂਸ ਲਈ ਪਰਤੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਕੁੱਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕ੍ਰਿਥਿਊਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। 387 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਗਣਿਤਕਾਰ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਰਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾ ਆਰਚੀਟਸ ਦਾ ਦੋਰਾ ਕੀਤਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਂ ਆਰਚੀਟਸ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੋਢਿਆਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਉਪਨਾਮ ਪਲੇਟੋ ਪਲਾਤਿਆਸ ਵਲੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

386 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਏਥੇਂਸ ਪਰਤਣ ਉੱਤੇ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਮਕਾਮੀ ਹੀਰੋ ਅਕੇਡੇਮਸ, ਜਾਂ ਹੇਕਾਦੇਮਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਭੇਂਟ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਕਾਦਮੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਇੱਕ ਸੌ ਸਾਲ ਲਈ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਟ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਕਾਦਮੀ ਆਪਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਨ ਕਰੋਟੋਨਾ ਦੀ ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, 520 ਈ. ਪੂ. ਅਤੇ 392 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਇਸੋਕਰੇਟਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਅਕਾਦਮੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹ ਦੱਸ ਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੇਤਾ ਅਪੋਲੋ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਸੀ। ਅਕਾਦਮੀ, ਪਾਇਥਾਗਾਰਿਅਨ ਸਕੂਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਾਇਆ। ਹਿਸਾਬ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਉੱਨਤ ਜਿਆਮਿਤੀ, ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ, ਸੰਗੀਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਮੇਡੀਅਸ ਏਗੀਓਮੀਟਰਟੋਸ ਈਸੀਟੋ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਮਹੱਤਵ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਪੋਰਟਲ ਉੱਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ

ਨੋਟ

ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਲੇਖਨੀਏ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਪਲੇਟੋਵਾਦੀ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਪਲੇਟੋ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਜਿਆਮਿਤੀ ਨੱਥੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਿਸਾਬ ਅਨਭਿਗ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬ ਲਿੰਕ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਜੇਰੇਮੀ ਬੇਂਥਮ (1748-1832) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਕਾਦਮੀ ਗਿਆਨ ਠੋਸ ਕਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਸਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਨ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਲੋਕ-ਰਾਜ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਣਾਕੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸਿਕਸ਼ਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਸੁਕਰਾਤੀ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਣ ਦੇ ਹਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਸੱਚ ਦੀ ਖੋਜ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਮਨ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸੁਕਰਾਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖੀ। ਅਕਾਦਮੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਯਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਇਪ ਬੰਨ ਗਿਆ।

ਅਕਾਦਮੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਮਾਅਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੋੜ ਹੈ, ਯੂਰੋਪੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਯਾਦਗਾਰ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਝੁਕਾਉ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਮੂਲ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਦੇ ਥੋਕ ਸਮਰਪਤ ਸੀ। 367 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਹ ਡਾਐਨ ਦੇ ਸੱਦੇ ਉੱਤੇ ਸਿਸਿਲੀ ਦਾ ਦੌਰੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰੇ ਰਾਜਾ ਡਾਐਨੀਸੀਅਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਅਤੇ ਵਾਰਿਸ, ਡਾਐਨੀਸੀਅਸ ਦੂਸਰਾ, ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਐਨੀਸੀਅਸ ਨੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਭੈੜਾ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿਆਮਿਤੀ ਕੁੰਜੀ ਆਯੋਜਿਤ ਸਟੇਟਕ੍ਰਾਫਟ ਹੈ, ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਘਰ ਪਰਤਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯਾਤਰਾ 361 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਡਾਐਨ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਅਤੇ ਡਾਐਨ ਅਤੇ ਡਾਐਨੀਸੀਅਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਲੇਟੋ ਇੱਕ ਦਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਿਰੋਤੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਜਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਾਲ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚ, ਸਿਕਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 347 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦਾਵਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਗਏ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਕਰਕੇ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਕੁੱਝ ਸੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਕਬੂਲ ਕਰਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਗੇ। ਸਵੇਰ ਵਿੱਚ ਰੇਵੇਲਰਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਨ ਉੱਤੇ, ਪੂਰੇ ਏਥੋਂਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰੱਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਏ ਸੀ।

1.2 ਲੋਕ-ਰਾਜ (The Republic)

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵਾਦ, ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੰਦਾਤਮਕ ਪੱਧਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਕਸਿਤ ਚੰਗੇਰੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਢੰਗ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਈ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਦੰਦਾਤਮਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਰੱਖੇ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਢੰਗ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾਕਿ ਕੁਦਰਤ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ

ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਕਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸਨ (1960: 30)।

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਸੀਫਾਲਸ, ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ, ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ, ਗਲੂਕੋਨ ਅਤੇ ਐਡੀਮੇਨਟੱਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੁਕਰਾਤ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਅਤੇ ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਛੱਪੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸੁਕਰਾਤ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਸੀ।

ਗਰੀਕ ਵਿੱਚ ਗਣਤੰਤਰ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਟਿਨ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਮਤਲੱਬ ਨਾ ਅਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਰਿਪੂਰਣ ਆਤਮਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਾਰਗਰਭਿਤ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਰਸ਼ਨ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਸੁਕਰਾਤੀ ਦਰਸ਼ਨ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਸੰਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ, ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਤਤਵਮੀਮਾਂਸਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਦੇਖਭਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ, ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਮੱਤਾ ਰਾਇਲ ਕਲਾ ਦੇ ਠੀਕ ਅੰਤ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਫਲਸਰੂਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕਰਿਅਰ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਚਤਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਾਰਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਤੱਤ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੀਓਨਾਟਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਣ ਲਈ।

ਕਿਤਾਬ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਲਿਆ ਚਿੱਤਰ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਲੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੂਸਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੰਮ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਚੰਗੇ ਗਰੰਥ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਉਲਿਖਿਤ ਹੈ।

ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਹਰ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਗਕਬਚਲ;ਜਫ ਵਿੱਚ ਛੁਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ। ਇਸ ਅੱਛੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਾਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਾਇਡ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਰੰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ, ਜਾਂ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਜਾਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਨੋਟ

ਨੋਟਸ

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਮਾਜਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ।

1.3 ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ (Ideal State)

ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਟਰਾਸ (1964) ਵਲੋਂ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਸੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਅਵਾਸਤਵਿਕ ਅਤੇ ਗਿਆਨ-ਰਹਿਤ ਸੀ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸੀ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ “... ਲੋਕ-ਰਾਜ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਬਣਿਆ।

ਰਾਂਡੇਲ (1970: 116-165) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਇੱਕ ਹਾਸਿਅ ਵਿਡੰਬਨਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੈ ਜੋਕਿ ਸੰਜਮੀ ਮਾਡਲ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਅਸਾਧਿਅ ਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। (1968) ਬਲੂਮ, ਸਟਰਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਜੋਕਿ ਦਲੀਲ ਸੀ: ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਮਨੁੱਖ ਜਨੂੰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਜੋ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਲੋਚਨਾ ਹੈ... ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ ਨਿਆਂ ਲਈ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸ਼ਹਿਰ (ਬਲੂਮ ਜਲਜਦ: 408-410) ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮੱਧ ਚਰਮ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ। ਸਟਰਾਸ ਅਤੇ ਬਲੂਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸਦਭਾਵ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ (*eudaemonia*) ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਰੂਢ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਥੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਲਈ ਸੰਮੇਹਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਰਕਰ (1964: 277-284) ਦੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, Cassirer (1946: 7073), Cornford (1945: xxxv), (1967: 211-215) Nettleship, Sabine (1973: 51-56) ਅਤੇ Sinclair (1951: 57-59) ਜਿਹਨਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਈ ਅੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ।

ਫੂਲਜਅਕ, ਅੱਗੇ ਸੱਮਝਾਇਆ, ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੋਲਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਜੋ ਜਅਵਕਗਗਕ;ਵਕਦ ਸਨ। ਇਹ ਸਨ: (ਕ) ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਲਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਖ) ਕਿ ਸਮਾਜ ਆਦਮੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਵਲੋਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲਈ ਆਂਤਰਿਕ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੱਤਾਰੂਢ ਮਾਹਿਰਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਵਸਰਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਗਵਾਈ ਦੋਨੋ ਇੱਕ ਕਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਸੀ। ਸੁਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਜੋ ਹਰ ਆਕਸਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਨਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ, ਬਜਾਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਠਾਰ ਬਗਕਠਜਕਗਤ । ਇਹ ਗੁਟਬਾਜੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਟਬੰਦੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇਗਾ। ਸੱਤਾਰੂਢ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਢਲਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੇਖ ਮਾਣਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦੇ ਸੱਚ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਪੂਰਤਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਅੱਛੇ

ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਠਰਗ; ਜੰਜਾਪ ਅਨੁਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕੀ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਨੇ ਸਰਗਰਮ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਖੁਫੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਪੱਖ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਭਲਾਈ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸੱਚੀ ਆਤਮ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰੇ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਵਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਲਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ।

1.4 ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Theory of Justice)

ਸਭਤੋਂ ਮੌਲਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨਿਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਕਾਰਡਿਨਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਗੁਣ, ਸਾਹਸ, ਸੰਜਮ ਜਾਂ ਆਤਮ-ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਸ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਯੋਧਾ ਸਦਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਮੈਟਰਿਕਸ ਵਿਆਪਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਬਹਾਦਰ, ਆਤਮਸੰਜਮ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਰ ਰਹੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੰਮ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਰਾਜ ਆਦਰਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਆਂ ਅਸਲੀਅਤ ਸੀ। ਨਿਆਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਣ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਵਾਲ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਜਾਂ ਠੀਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਜਾਂ ਨਿਤੀਕਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿੱਚ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋਕੇ ਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਆਵੇਦਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ (Different Definitions of Justice)

ਪਾਠ ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਬੁਢੇਪੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸੀਫਾਲਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਲਦਾ ਹੈ। ਸੀਫਾਲਸ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬਖਤਾਵਰ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਰਾਮ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਠੀਕ ਸੀ। ਸੀਫਾਲਸ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਜੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਕਰਾਤ ਨੇ ਅਨਾਇਆਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਮਾਨ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਪਰਤਣਾ ਜਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਇਸਨੂੰ ਛੁਪਾਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਕਿ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਜਕਿ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰੋਤਾਵਾਂ ਚੁੱਪ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ (ਅਕੱਥ) ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ ਕਿ ਸੀਫਾਲਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ

ਇਸ ਬਿੰਦੀ ਉੱਤੇ, ਸੀਫਾਲਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਦਲੀਲ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਫਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਦਲ ਕੇ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਫਿਟਿੰਗ ਸੀ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਦੇ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ, ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਣ ਲਈ ਅਰਹਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਰੀਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਸੁਖਦ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਿਕਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦਾ।

ਤਿੰਨ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਕਰਾਤ ਨੇ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਧਵਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੀ ਮਦਦ ਵਲੋਂ ਦੋਸਤ ਵੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਚ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭੈੜਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੋਸਤ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਧਿਕਤਮ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਜਖਮੀ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮ ਸਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸੁਕਰਾਤ ਅਵਧਾਰਣਾ ਝੂਠੀ ਗੱਲ ਸਿੱਧ ਕਰਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਰਾਜੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੋਲੀਮਰਚੱਸ ਨੇ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਠਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਲਤੂ ਕੁੱਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਉਹ ਪਰਹੇਜ਼, ਸ਼ਾਇਦ ਸਭਿਅਤਾ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ) ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਕਰਾਤ ਅੱਛੇ ਨੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਮੁੱਢੇ ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ, ਇੱਕ ਝੁੱਠ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸਮਯਾਦਾਇਕ ਬੋਧਕ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਲਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਮਜਬੂਤ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਜਬੂਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਕੀਤੇ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ। ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਨਾਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ।

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਜੁਲਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਭਿਨੀਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਦਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਜੋਕਿ ਕੀ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਵਲੋਂ ਭਟਕਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਜ਼ਰਿਮ ਅਤੇ ਮਗਰਅਪਦਰਕਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਜਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਥਾਪਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਤ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਵੇਖੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਮਜਬੂਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸੁਕਰਾਤ ਵਲੋਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ ਫਰੇਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ, ਸ਼ਾਸਕ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਪਾਏ ਜਾਣ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਫ਼;ਜਵਰਬੀਰਅ ਸਲਾਹ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਜੋ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਕਰਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਹੁਣ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ

ਜੀਵਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਬਸ ਇੱਕ ਵਲੋਂ। ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ। ਉਪਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਸੁਕਰਾਤ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ, ਸਿਖਿਅਕ, ਜਾਂ ਚਰਵਾਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾ, ਜੋ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸ਼ਾਮਿਲ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਜ਼ਬੂਤਾਂ ਦੀ ਚਾਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ, ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਅਰਜ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਦਲੀਲ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਸੀ।

ਗਲੂਕੋਨ ਅਤੇ ਐਡੀਮੇਨਟੱਸ ਹੁਣੇ ਵੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਗਲੂਕੋਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਸਾਮਾਜਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਬਦਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਦਲਾਵ ਜਾਂ ਵਿਧਾਈ ਨਿਆਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਸਿਤ ਸਨ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਥੋਪਨਾ ਗਲਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਗਰਸਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਧੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉੱਭਰਿਆ।

ਗਲੂਕੋਨ ਦਲੀਲ ਐਡੀਮੇਨਟੱਸ ਨੇ ਵਧਾਈ ਹੈ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਇਹ ਇਨਾਮ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਥਰਾਸੀਮਾਚੱਸ ਮਾਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਗਲੂਕੋਨ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸੀ।

ਨੋਟ ਦੋਨਾਂ ਗਲੂਕੋਨ ਅਤੇ ਐਡੀਮੇਨਟੱਸ ਸੁਕਰਾਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਆਂਤਰਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅੱਛਾ ਸੀ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਵਕ ਇਨਾਮ ਤੇ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗੁਣਵੱਤਾ ਪਰਿਲਕਸਿਤ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਚਨਾਤਮਕ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਢੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜੋਕਿ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਬੋਲਫ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਕੁੱਝ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਵੇਦਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਗਲੂਕੋਨ ਦੋਨੋ ਐਡੀਮੇਨਟੱਸ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਵਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ।

ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ (Justice in the State and Individual)

ਸੁਕਰਾਤ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੜੀ ਹੋਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਸੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਬਦਜਵਚਦਕਤ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਸੀ। ਮਿਉਚੁਅਲ ਆਪਸੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਜਾਰੇ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲੈਣਾ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਮਿਹੈਤ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਜਰੂਰੀ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ

ਨੋਟ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਬਵਜਵਚਦਕਤ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਸਨ। ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਹਾਰਤ ਨੂੰ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਰੋਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਦੰਭ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਵੰਟਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਆਣਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ। ਮੰਜੂਰੀ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਮਨੁੱਖ **aptitudes** ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਸਾਮਾਜਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾਏ। ਪਹਿਲਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਇਤਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਇੱਕ ਜਤਨ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਲੋਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਸਪੁਰਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪੱਧਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚਲਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸਵਾਰ ਜਾਂ ਕੰਮਚੋਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਸਮਾਜ ਇੱਕ ਸਾਮੰਜਸ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ-ਸੱਤਾਰੂਢ, ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਸਨ। ਅੰਤ ਇੱਕ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਸਿਲਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਪਲੇਟੋ ਇਕ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜਿਕ ਤਸਵੀਰ ... ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਜ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨ ਕੀਤਾ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਹਰ ਇੱਕ ਬੋਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਰਤੱਵ, ਉੱਮੀਦ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਾਇਡ ਅਤੇ ਮੀਲ ਦੇ ਪੱਥਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। ਮਿਲਨ ਅਤੇ ਇਸ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਇੱਕ ਕੰਮਪੈਦਾ ਅੰਨ ਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ ਸੀਮਾਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ... ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਭੁਲੇਖਾ, ਕੋਈ ਧੁੰਧਲੀ ਪਹਿਚਾਣ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (33 Wolin 1960) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸੀ।

ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਥਯੋਰੀ (Theory of Three Class and Three Souls)

ਪਲੇਟੋ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰੂਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਵਲੋਂ ਉਧਾਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਭਿੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਸੀ: ਤਰਕਸੰਗਤ ਭਾਵਨਾ, ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, 4 ਪੁਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ **architectonic**, ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਗੁਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਬੇਸੁਰਾਪਨ ਲਿਆ।

ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਕਾਏ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦਮੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੰਕਾਏ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦਾ ਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਇਹ ਆਤਮਾ, ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਅੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਸੌਮਝ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਜੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਣਵੱਤਾ **auxiliaries** ਯੋਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਹਸੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਉੱਤੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਨਾਲੇ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਕਰਾਤ ਇੱਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਵੱਡੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਵੀਖਠਰਵਜਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ। ਇਹ ਆਮ ਚੰਗੇ ਲਈ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ

ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਥਾਈਮੋਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ, ਇੱਕ ਵੱਖ ਆਪ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਪਲੇਟੋ ਥਾਈਮੋਸ ਇਸ ਲਈ ਹੇਗੇਲ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਦੀ ਸੀਟ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਥਾਈਮੋਸ ਕੁੱਝ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਹਸ ਦੇਸ਼ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨੈਤਿਕ ਸਮੱਝਤਾ ਕਰਨਾ ਅਰੁਚੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਹਨ... ਇੱਕ ਅੱਛੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ... ਉਸਦੀ ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਦਮੀਆਂ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਕਸ਼ੁਪਾਵਰਧਕ ਸਾਮਗਰੀ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਸਨ। ਉਹ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ। ਇਹ ਕਾਰੀਗਰ, ਉਤਪਾਦਨ ਵਰਗ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਸ਼ੁਪਾਵਰਧਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੰਦੁਰਸਤ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਈਥਾਗੋਰੀਅਨ ਸਾਦ੍ਰਸਿਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸੁਕਰਾਤ ਇੱਕ ਬਸ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਖੁਫ਼ਿਆ ਦੇ ਆਵੇਦਨ ਵਿੱਚ, ਸਰਵਉੱਚ ਗਿਆਨ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੀਮ ਹਕੀਮ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਸਭ ਕੁੱਝ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਬਸ ਠੀਕ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਓੜਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੱਝਾਇਆ ਕਿਉਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਸਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੁਕਰਾਤ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤਰਕਹੀਣ ਪਹਿਲੂਆਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਦਭਾਵ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਪੁਨ ਕੇਂਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਬਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਮਾਨ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸਦਭਾਵ ਦੀ ਇਸ ਹਾਲਤ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖੇ ਜਾਣ (1986 Klosko: 69) ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਤਰ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸਮਾਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਪਲੇਟੋ ਉਭਇਭਾਵੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨਸਥ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਅਧੀਨਤਾ ਦਾ ਪਿਛਾ ਹੋਵੇਗੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਬਯਾਨਬਾਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸ਼ਕ ਸੀ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ aptitudes ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਸਪੁਰਦ ਹੈ। ਦੂੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨੀਆਂ ਮਹਿਕਮਾਨਾ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਨੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਦਭਾਵ, ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਕੱਠੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਹਨ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਸੰਜਮ ਉਚਿਤ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੋਹਾਰਦ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੁਖਤਾ ਸਬੰਧਾਂ ਬੰਧਨ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਨੀਆਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਇੰਸਾਨ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੋਟ

ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਖਤਾਵਰ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜੀਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਬਸ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀਮਿਤ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਗੈਰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਦੂਜਾ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕਤਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੀਜਾ, ਬੁੱਧੀ ਵਲੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਸੁੱਖਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸਨ।

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ (ਸ਼ਾਸਕਾਂ, ਯੋਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ) ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸੀ, ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਨੁਮਾਇਸ਼, ਨੀਆਂ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਕੰਮ ਇੱਕ ਵਰਗ, ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਂਤਰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੱਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਅਤੇ ਸੁਸੰਗਤ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਤਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਲੇਟੋ ਸਮਾਜ ਕਲਪਨਾ।

... ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੋਨੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਗਿਆਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਇਸਨੇ ਆਪਸੀ ਲੈਣਾ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਰੱਥ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਪੂਰਣ ਇੰਟਰਚੇਂਜ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਮਹੱਤਵ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ secures ਆਪਣੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਲੇਟੋ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੱਮਝਿਆ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਅਤੇ meddlesomeness। ਤਿੰਨ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਇੰਟਰਚੇਂਜ ਨੁਕਸਾਨ ਰਾਜ ਲਈ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਬੁਰਾਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ, ਚਘਜ;ਜ਼ਗਜਕਤ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੀਆਂ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵੰਡ ਸੀ, ਦੇਣਾ ਕੀ ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਵਹਨ ਲਈ ਅਰਥਾਤ ਅੱਛਾ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਸੰਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਸਦਾਚਾਰ	ਆਤਮਾ	ਜਮਾਤ
ਬੁੱਧੀ	ਠੀਕ	ਸ਼ਾਸਕਾਂ
ਸਾਹਸ	ਉਤਸ਼ਾਹੀ	ਸੈਨਿਕਾਂ
ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ	ਕਸ਼ੁਧਾਵਰਧਕ	ਕਾਰੀਗਰਾਂ

ਧਾਤੁ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਮਿਥਕ (Myth of Metals and of Earth-born)

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਝੂਠ ਜੋ ਸੱਚ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਧਾਤੁ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ

ਜੰਮੇ ਮਿਥਕ ਦੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ, ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸਾਹਸੀ ਲੋਕਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿੱਤਲ। ਮਿਥਕ ਸਮਝਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਬਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਬੋਧ ਕੀਤਾ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਰਗ ਭੇਦ ਮਿਥਕ ਸੀ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਤਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ, ਜੋ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਸੱਬਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮਿਥਕ ਹੈ। ਨੀਤਸ਼ੇ ਨੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਝੂਠ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੀਕ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਕੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ। ਪਲੇਟੋ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਮਾਜਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਈ। ਮਿਥਕ, ਨੀਤਸ਼ੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਤਪੀੜਨ ਵਲੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਣ ਲਈ।

ਪਲੇਟੋ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਿਥਕਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਫੀਆ ਸਟੰਟ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।

ਮਿਥਕ ਦੀ ਗਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਪੱਲਾ ਝੁੱਕਓ ਵਰਤੋ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਕਠੋਰ ਵਰਗ ਵਿਭਾਜਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਦੇ ਖਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਜਾਤੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲੇਟੋ ਜਾਣਬੂਝ ਕੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਦ੍ਰਿਸ਼) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਮਤਾਵਾਦ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ, ਅਥੀਨਿਆਨ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਸੰਕਿਆਵਾਂ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਭੂਮਿਕਾ ਆਪਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰਫੇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਪਯੁਕਤ ਸੰਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕਦਮ ਸੀ, ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਾਜ ਸਤਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਏਥੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਪਲੇਟੋ, ਆਪਣੀ ਮੋਲਕ ਮੋਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਣ ਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਯੋਜਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਵਿਅਕਤੀ **endowments** ਵਿਚਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਹਿਚਾਣ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਨਾਲ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਹਿਰ ਤੋਰ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਵਸਥਾ ਰੱਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਰੱਖਿਅਕ ਆਪ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰਫੇਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਅੰਤ ਹਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਆਲੋਚਕ ਉਸਨੂੰ ਸਾਮਾਜਕ ਪੂਰੀ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ **subordinating** ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕਾਂ ਲਈ

ਨੋਟ

ਪੋਲਿਸ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਧਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੋਲਿਸ ਵਲੋਂ ਪੋਲਿਸ ਲਈ ਅਧੀਨਸਥ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੈ। ਸੰਤੁਲਨ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਮਾਜਕ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਦਮੀਆਂ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਨਿਅਮਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਪਲੇਟੋ ਸਮਾਜ ਸਵੈਭਾਵਕ elitist ਅਤੇ meritocratic ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁੱਪ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉਪਲੱਬਧ ਨੋਕਰੀ ਲਈ ਠੀਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਜਿਵ ਯੋਜਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self Assessment)

ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣੋ:

- ਪਲੇਟੋ ਕੰਮ “ਗਣਤੰਤਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸਿਤ.....।
(1) 380-370 ਈ. ਪੂ. (2) 360 ਈ. ਪੂ. (3) 340-350 ਈ. ਪੂ. (4) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
- ਬੋਧਿਕ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਜਕਅਦਗਜਫੀ ਵਿਲਹੋਮ ਨੀਤਸ਼ੇ ਪਲੇਟੋਵਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ.....।
(1) ਇਸਲਾਮ (2) ਗੰਜ (3) ਈਸਾਇਇਤ (4) ਢੀਚਦਜ
- ਪਲੇਟੋ 407 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੁਕਰਾਤ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਉਮਰ.....।
(1) 20 (2) 25 (3) 28 (4) 21
- ਵਿੱਚ ਏਥੋਂਸ ਇੱਕ ਰਲ;ਜਪ੍ਰਗਫੀਜ਼ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੋਂ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵੇਖੀ।
(1) 405 ਈ. ਪੂ. (2) 300-260 ਈ. ਪੂ. (3) 400 ਈ. ਪੂ. (4) 432 ਈ. ਪੂ.
- ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ।
(1) ਸ਼ਾਸਕਾਂ (2) ਵਾਰਿਅਰਸ (3) ਪ੍ਰੋਡਿਊਸਰਸ (4) ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਸਭ

1.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਲੇਟੋ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪਲੇਟੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਗੈਰ ਪਲੇਟੋ।
- ਪਲੇਟੋ ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਿਆ, ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ-ਕਲਾ, ਕਬਜਤਵਕਠਰ;ਰਪਖ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਭਾਸ਼ਾ, ਪਿਆਰ, ਹਿਸਾਬ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਮਾਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਪੱਛਮ ਵੀ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕਰਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਕਾਲ ਅਤੀਤ ਕਲਾਸਿਕ ਰਹੇਗਾ ਪਲੇਟੋ ਆਪਣੇ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਬਣਾਏ।
- ਲੋਕ-ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਦਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਜਅਵਕਗਗਕ;ਵਕਦ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੁਦਰਤ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਾਂ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ, ਚੰਗੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

- ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਾਂਝੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਠੀਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਣ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ-ਦਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪਕ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਚਰਵਾਹਾ ਦੀ ਗੁੱਝੀ ਗੱਲ ਪਲੇਟੋ, ਸ਼ਾਸਕ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ: ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੋਹਰਾ ਨੇ ਕੋਸਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਬਰਟ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (1588-1653) **Filmer** ਅਤੇ **patrairchalism**.
- ਪ੍ਰਬੁੱਧ, **despots** ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਮੂਹਕ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਖਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਥਾਨ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਆਰਾਮ ਦਾ ਦੌਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੀ ਅੱਛਾ ਗੀਢਿਆ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਪਲੇਟੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਨਿ ਕੋਸ਼ਲ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਸਿਕਸ਼ਤਾ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਤਵ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਾਭਾਂਵਿਤ ਜੇਕਰ ਠੀਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੰਮ ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਗ ਛੇਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੋਰ ਖੁੰਟੀ ਦੀਆਂ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਚਤੁਰਾਈ ਵਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਚਾਵ ਜੋਰ ਹੇਠਾਂ ਕਤਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੱਛੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆਨ, ਸਾਹਸ, ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ। ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਲਈ ਅੱਛਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪਣੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਕੋਸ਼ਲ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹਤਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੀ ਭਾਗੀ ਦਾਰੀ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਅਥੀਨਿਆਨ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ।
- ਸਾਰੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ... ਬਸ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਇਨਕਾਰ, ਮੁਫਤ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਆਦਮੀ, ਸੁਲਕ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪਲੇਟੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੂਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਠੀਕ ਹੈ ਇੱਛਤ ਇੱਕ ਹੜਤਾਲੀ ਨੈਤਿਕ ਪਹਲੂ ਅਨੁਭਵ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਪਲੇਟੋ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਪਰਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਹੈ। ਥਾਮਸ ਮੋਰ (1478-1535) (1516) ਯੂਟੋਪਿਆ, **Fra Tomaso** ਘੰਟੀ (1568-1639) ਸੂਰਜ

ਨੋਟ

(1602) ਦੇ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੇਕਨ (1561-1626) ਨਵੀਂ ਅਟਲਾਂਟਿਸ (1627), ਦੀ ਤਰਜ ਉੱਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਗਿਆ “ਲੋਕ-ਰਾਜੇ, ਪਲੇਟੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਕਾਲਪਨਿਕਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਕਾਲਪਨਿਕਤਾ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਪਰਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਅਸਾਧਿਅ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਸਵੈਭਾਵਕ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਹੁਲਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਖਾਕੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ methodologically ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਕਰਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੁਲ ਯੋਜਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ (ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਿੱਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਹੈ), ਜੋ ਯੋਜਨਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ? ਕਾਲਪਨਿਕਤਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ, ਇਹ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਅਜਾਦੀ, ਅਧਿਕਤਾ, ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਚੋਣ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ।

- ਇਤਹਾਸ ਸੰਕੋਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ‘ਚ, ਸਾਮਾਜਕ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਪਰੋਗਰਾਮ ‘ਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕਤਾ ਬੀਮਾਰੀ ਸੁਸੰਜਿਤ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਾਵ ਅਤੇ ਝਟਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮਾਹਰ ‘ਚ ਇੱਕ ਡਾਇਨਾਮੋਰ ਬਨਣ ਲਈ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਵਲੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਭਵ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ gradualism majoritarianism ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਤੇਜ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਣ ਬਣਾਏ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਜੋ ਗਿਆਨ-ਰਹਿਤ ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਈ।

1.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Keywords)

1. Poton	: ਪਲੇਟੋ ਦੀਦੀ
2. Adeimantus and Glaucon	: ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਭਰਾ
3. Antiphon	: ਪਲੇਟੋ ਸੋਤੇਲਾ ਭਰਾ

1.7 ਸਮਿਖਿਅਕ ਸਵਾਲ (Review Questions)

1. ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ।
3. ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
4. ਪਲੇਟੋ ਦ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਕੀ ਹੈ?
5. ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answer: Self Assessment)

1.	(i)	2.	(iii)	3.	(i)	4.	(iii)	5.	(iv)

1.8 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਨੋਟ

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ, ਏਸ. ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ. 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, ਸ਼.ਜ਼ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ।
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ. ਕੇ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ-2: ਪਲੇਟੋ ਸਾਮਵਾਦ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Plato's Communism and Theory of Education)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

2.1 ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ (Theory of Education)

2.2 ਸਾਮਵਾਦ (ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ) (Communism (Community of Wives and Property))

2.3 ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਪੁਨਰਜਨਮ (Regeneration of the Ideal)

2.4 ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਰਾਜ (Plato's Second-Best State)

2.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

2.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-words)

2.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

2.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ
- ਸਾਮਵਾਦ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ
- ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਪਲੇਟੋ ਨਿਆਂ ਉਚਿਤ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਸਾਮਗਰੀ ਪਰਿਆਵਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲਈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਮੰਗ ਸੀ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਰਤਵ ਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਹਰੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਭੰਡਾਰਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਅੱਖ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲਈ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮੰਤਵ ਠੀਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਇੱਕ ਲੰਮੀ-ਜੀਵਨ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਨਮਨੀਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਸੱਚੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੰਨ: ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਝ ਆਧੁਨਿਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਨਾਰੀਵਾਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਜੋ ਉਹ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਪਰਿਆਵੇ ਕਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਹੋਰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜ ਬਹੁਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਰਪੋਰੇ ਯੋਨਾ, ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰਕ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਮੂਚੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਲੇਟੋ, ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਜ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਸਤੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚਾਰਕ ਨਾਲੋਂ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਯਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੇਤੀ ਹੀ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰੀ-ਰਾਜ, ਬਲਕਿ ਏਥੋਂਸ ਸਧਾਰਣ ਵਲੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਥੋਂਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾ-ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਸਖਤ ਕਾਬੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗਰੀਕ ਸਿੱਖਿਆਵਾਦੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਤਮਕ ਸੀ, ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਤਵ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਫਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕੋਰਸ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ, ਇੰਨਾ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੋਨੋਂ, ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਜਿੰਮਨਾਸਟਿਕ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਯਾਨੀ, ਬਾਲਉਮਰ ਰੰਗ ਮੰਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਵਿਅਵਸਾਇਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਪੇਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮਵਾਦ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ-ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਮਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਵਿਆਹਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸ਼ਹਿਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਤਮਿਕ ਮੁਹਾਰਤ, ਉਸਦੀ ਨਾਰੀਵਾਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਯੁਜਨਿਕਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਚਾਹਤ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਕਈ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਨਾਲ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਰ ਥਾਮਸ ਮੂਰ ਯੂਟੋਪਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੋਕ-ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਵਕਤਾਵਾਂ ਸਾਮਵਾਦ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

2.1 ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਥਯੋਰੀ (Theory of Education)

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਕੋਰਸ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਆਦਮੀ (ਜਾਂ ਔਰਤ) ਦਾ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ।

ਆਦਰਸ਼ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੋਲਡ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਵੇਖਿਆ। ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿ:ਸਵਾਰਥ ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਨ ਜਅਫਚ;ਫਵਕਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ

ਨੋਟ

ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਨਵੀਂ ਸਾਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ, ਪਲੇਟੋ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ, ਵਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬਾਂ II, III ਅਤੇ X ਇਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਸਨ। ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਬੁੱਕ III ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਪੈਰਾਗਰਾਫ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸਨ। ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਕੇਵਲ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਗੱਲ ਰੱਖਿਅਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਖਣਗੇ। ਸਿੱਖਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਰੋਤ ਉੱਤੇ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਮਵਾਦ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਧਿਆਨ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਲੈਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ, ਰੂਸਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਚੰਗੇਰੇ ਗਰੰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ *ਇਮਾਈਲ* (1762) ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋਕਿ ਅਘੁਲਨਸ਼ੀਲ ਸਨ ਸਹਿਤ ਸਾਰਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੜਪਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਵੰਡਿਆ ਅਤੇ ਸਾਮੰਜਸ ਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਸੁਕਰਾਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਪੁਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਖੇਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਪਾਰਟਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਏਥੋਂਸ ਲਈ ਇਹ ਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਅਥੀਨਿਆਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਮੀ ਮਾਰਸ਼ਲ ਆਰਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਏਥੋਂਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ, ਸਪਾਰਟਾ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ, ਏਥੋਂਸ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਕਸ਼ਮ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਦੋਨੋ ਅੱਖੇ ਮਾਡਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਲੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤੀ। ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਪਲਬਧੀ ਦੇ ਏਥੋਂਸ ਮੁੱਲ, ਜੋ ਇਹ ਕਿ ਸਪਾਰਟਾ, ਅਰਥਾਤ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਏਥੋਂਸ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਲੂ ਜੋ ਪਲੇਟੋ ਸਾਮਾਜਕ ਪੱਖ ਹੈ ਜੋਕਿ ਉਹ ਸਪਾਰਟਾ ਵਲੋਂ ਉਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਭਾਵਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ:

ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥੀਨਿਆਨ, ਸੰਜਮੀ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਦਮੀ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਿੱਟਾ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸਕਿਸਤਿ ਖੁਫੀਆ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਕਲਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ

ਆਜੀਵਨ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਵੱਲ ਠੀਕ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਆਵਕ ਅੱਖ ਵਾਰੀ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ ਮਨ ਸਰਗਰਮ ਸੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਪਾਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਆਵਰਣ ਵਲੋਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਗਰਹਣਸ਼ੀਲ ਬਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਢਾਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਮਾਹੌਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੰਦਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਪਕਾਰ ਸਨ, ਉਸ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਕਰਾਫਟਿੰਗ ਚੌਕਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ:

ਪਲੇਟੋ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਲਡਿੰਗ ਹੈ....। ਪਲੇਟੋ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੰਨ, ਨੇਮੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਸਹਿਤ ਕੁੱਝ ਵੀ, ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਪੁਨ ਸਹੀ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪੁਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ, ਜੋਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਜਗਰਾਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੱਤਾਂ (Klosko 1986: 118) ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਹੈ।

ਠੀਕ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਲਾਇਕ ਸਿਖਿਅਕ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਪੁਤਲੀ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਲਗਾ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਕੇ ਹਿਫਾਜਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਪਲੇਟੋ ਅਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਆਜੀਵਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂਤਰ ਗਮਨ ਦੇ ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਅਰਜਿਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਭੰਡਾਰ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਯਾਦ ਚਮਕ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤਾਂ ਹਨ ਜੋਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਿਆ ਉਭਾਰੇ ਹੋਏ ਮਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ। ਪਲੇਟੋ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਫੈਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅੱਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨਿਰਆਸਰੇ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੋਸਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਾਈ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਚਾਹੇ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਦੁੱਖ, ਪਰਵਰਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਲਿਆਉਣਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਪੋਸ਼ਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਦੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਲ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਭਰ ਅਪਰਿਵਰਤੀਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਠੀਕ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪਲੇਟੋ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੋਸਣਾ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਤੁਸੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਹੌਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਤੁਸੀ ਸਭਦਾ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਦੀ ਕਮੀ ਚੋਰਾਨ, ਤੇ ਬਿਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੋਸ਼ਣ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਨ ਮਨ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਵਲੋਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਜਬਰਦਸਤ ਗਰਿਹਣਸ਼ੀਲ ਸਮਰੱਥਾ ਪੋਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰੰਭ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ

ਨੋਟ

ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕਿਸਤਿ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੈਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਹਿਲਾ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ।

ਆਰੰਭ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ (Elementary Education)

ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। 18 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਜਵਾਨ, ਲਾਜਮੀ ਫੋਜੀ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨਿਅੰਤਰਿਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਲਾਜਮੀ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਤੇ ਦੂੱਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਦੋਨਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਬਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਲੋਂ ਵੀਹ ਤੋਂ ਪੈਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਸਾਕਸ਼ਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਬਰਾਂ ਲਈ ਦੂਜਾ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਆਪਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਆਵਰਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਖਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੁੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਚਮਕ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਰਿਪੂਰਣਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥਵਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਰੀਰਕ ਭੇਦ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਿਡਲ ਹਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਆਲੋਚਨਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ Aristophanes (Ecclesiazusae) ਸੰਸਦ ਜੋ 393 ਈ. ਪੂ. ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ (447-385 ਈ. ਪੂ.) ਦੇ ਹਾਸਿਏ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ Aristophanes ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ।

ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਜਿਮਨਾਸਟਿਕ, ਪ੍ਰਸਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਜਾਇਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਪੂਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਮਨਾਸਟਿਕਸ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਸ਼ਿਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਲਈ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਵਜਾਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਕੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਤਾਲ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਉਚਾਰਣ, ਸੰਗੀਤ ਸਾਜਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਰੰਗ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਲਾਤਮਕ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ, ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸੁਝਾਅ, ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਠੀਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸਾਮਾਜਕ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਦਗੀ, ਨਿਆਂ, ਇੱਕ ਏਕਲ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਤਪਸਿਆ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣਾ ਸੀ:

ਇਸੇ ਲਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਹੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋਰ ਉਪਕਰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਰਫ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਤਾਰ ਦੀ ਟਿਊਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਲੇਟੋ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਦਕਅਚਦਜਅਪ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸਰਵੋਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਨੂੰ

ਨੋਟ

ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸੇਂਸਰਸਿਪ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਵਿਤਾ, ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਸੇਂਸਰਸਿਪ ਲਈ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਵਾਨ ਮਨ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਲਿਡਿਅਨ ਅਤੇ Ionian harmonies ਨੂੰ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਦੁਖ ਅਤੇ ਸੁਸਤੀ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਕੇਵਲ ਡੋਰਾਏਨ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਹਸ ਜਅਫਚ;ਫਵਕਦ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਉਸਨੇ ਹੋਮਰ ਅਤੇ ਕਤਰਜਦ ਦੀ ਪੜਾਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੱਝ ਮੋਕੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇਵਤਰਪਣ ਦਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਓ ਵਖਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਡਰ ਮੋਤ, ਮਰਿਆਦਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਕਿਤਵਜਅਪ ਅਤੇ ਦੇ ਵਤਾਪਣ ਦੇ ਹੋਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਲੇਟੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਗਰਹਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੋਤ ਵਲੋਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਨਜਰ ਵਲੋਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਰਵੱਈਆ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਦੇਵਤਾਪਣ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਨੈਤਿਕ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰਵਾਨਾ ਸਾਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਲੋਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰੂਪਤਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਣ ਲਈ ਸਨ।

ਚਿਤਰਕਲਾ, ਬੁਣਾਈ, ਕਢਾਈ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤਾਂ ਕਿ ਕਵਿਤਾ, ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਲਾ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ imbibing ਕੀ ਕਲਪਾਤਮਕ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਮਲਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਮੰਨੇ ਪੈਰਿਕਲੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤ ਕਾਬੂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੱਛੀ ਜਾਂ ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ, ਹਲਵਾਈ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਖਾਵੇਗਾ। ਭੂਨੇ ਮਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖਾਣਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਮੰਜਿਸ ਸਮਾਜਿਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਉਪਾਅ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਿਆਵਰਣ ਲਈ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਾਮੰਜਿਸ ਬਣੀ ਅਮਿੱਟ ਛਾਪ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ:

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਨਿਰੂਪਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ, ਚਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰੋਗੀ ਚਰਾਗਾਹ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਲਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਵਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋਕਿ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਅਸਲੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਾਰੀਗਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼, ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਤੰਦੁਰਸਤ ਮਾਹੋਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੁੱਝ ਤੰਦੁਰਸਤ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਰਖਤਾ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੀਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਛੇ ਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਬਚਪਨ ਵਲੋਂ ਆਗੂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸਰਲ ਸੰਗੀਤ ਵਾਦਿਅ ਯੰਤਰ ਦੇ ਖੇਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ: ਚਿਤਾਹਰਾ, ਬੀਣਾ ਅਤੇ cithara ।

ਠੀਕ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਅਧਿਆਪਨ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਦਾ ਠੀਕ ਮੈਬਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ

ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਠੀਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੋਜੀ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੱਖਿਅਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਯੋਧਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੋਗ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਰੋਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਕਠੋਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਲੇਟੋ ਅਥੀਨਿਆਨ ਅਭਿਆਸ ਜੋ 17 ਜਾਂ 18 ਅਤੇ 20 ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੋਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਲਈ ਸਿੱਧ ਜੋ ਆਦਤ ਅਤੇ ਕੰਡੀਸ਼ਨਿੰਗ ਲਈ ਗਰਹਣਸ਼ੀਲ ਸਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਂ auxiliaries ਬੰਨ ਜਾਣਗਿਆਂ।

ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ (Higher Education)

20 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਬ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਲੋਕ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਕੋਰਸ ਲੈਣ, ਜਿਸ ਹਿਸਾਬ, ਜਹਾਜ ਅਤੇ ਠੋਸ ਜਿਆਮਿਤੀ, ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ harmonics ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਕਗਣਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚ ਸੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਯੋਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਹਿਸਾਬ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮੁੱਲ ਵੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਵਾਰਿਅਰਸ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਨ। ਅੰਕਗਣਿਤ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੁਆਰੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਆਮਿਤੀ ਪਦਾਂ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸੇਖ ਵਲੋਂ ਅੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਨਜਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਮੁੱਲ ਸੀ। ਖਗੋਲ ਕੇਵਲ ਸਵਰਗੀਏ ਨਿਆਜਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਣ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਭੇਦਭਾਵ ਸਿੱਖਣ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਮਤਲਬੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਮਨਕੇ ਤਰੱਕੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਖੋਜੀ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਮੁਫਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਬੋਧਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਜੋ ਗੁੜ ਮਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੈਨਿਕ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਦੂੱਜੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਕੋਰਸ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। 30 ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਲਾਇਕ ਦਵੰਦਵਾਦ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਅੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ 35 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਫੋਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਨਿਸ਼ਠ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਗਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵੇਗੀ। 50 ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਸੱਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਾਇਤਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤਕ ਉਹ ਅੱਛਾ ਵਿਚਾਰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਅੱਛਾ ਕਰਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲੇਟੋ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਧਿਆਪਨ ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਵਲੋਂ ਪਰਿਪੂਰਣ ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਸਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ:

ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕਿਸਤਿ ਕਰਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਕਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੱਤਕਾਲ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਯੁਗਮਨ ਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ। ਇਥੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਮੋਲਿਕਤਾ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਸਗੋਂ ਕੀ ਮਨ ਦੇ ਇੱਕ ਫਰੇਮ ਜੋ ਇੱਕ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਅਤੇ ਆਤਮ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਅਡੋਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਮੇ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾਇਤਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਇੰਜੋਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਕਾਰਗਰ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸਨ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ:

... ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੋਨਾਂ ਗਰਿਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਫ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਜੋ ਉੱਤੇ ਚੜ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਆਕਸਮਿਕਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਤੇ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਟਸ ਦੋਨੋ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਠੀਕ ਲਕਸ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਣ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਵਲੋਂ ਲੈਸ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਦਿਅਕ ਕੋਰਸ ਹੈ ਜੋਕਿ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸਾਊ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ “ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਿੱਖਿਆ।

2.2 ਸਾਮਵਾਦ (ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ) (Communism (Community of Wives and Property))

ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੋਸਣਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਹੋਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਡਿਜਾਇਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਪਵਜਡਜਵਜਕਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਮੁਚਿਤ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਠਕਗਜਵਰਫਗਵਜਫ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਕਾਰਜ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਣਗੇ ਤਨਾਵ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਭਰਾ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ, ਦੁਰਘਟਨਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਸਾਮਾਜਕ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਅਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਚਇਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਰੋਹ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਲਾਇਕ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਲੋਂ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅੱਛੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋਕਿ ਬੇਦਖਲ ਖੜੇ ਸੀ।

ਰਾਜਨੀਤੀ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਇਹ ਆਮ ਚੰਗੇ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਮਾਣਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰੇ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਲਈ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇ ਭਰਾ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ, ਪੱਖਪਾਤ, ਪਕਸ਼ਾਨੁਰਾਗ, ਗੁਟਬਾਜੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਆਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਬੈਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ

ਨੋਟ

ਤਰ੍ਹਾਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਦੇ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਛੋਟੀ ਰਾਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਗੁਦਾਮ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਜੀ ਥਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ “ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸਤ ਸਾਂਝੇ ਹਨ”।

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਫਰਤ, ਸਵਾਰਥ, ਲੋਭ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਆਕੁਲ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਨਾਂ-ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ, ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਆਜੋਜਿਤ ਮਿਡਲ ਹਾਲਤ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ।

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੁਭਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰਿਸਟੋਫਨੀਸ ਵਿੱਚ ਅਕਲੀਸਅਯੁਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਨਤੀ, ਦੋ ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਜੋਕਿ ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਪਲੇਟੋ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਇਕ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਥਾਈ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਇਕੱਲੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਵਿਆਹ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਤਨਹਾਈ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਘ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਬੰਧਨ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਹਿਰਹਾਲ, ਵਿਆਹ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਲਈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਯੋਨ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਸਖਤ ਵਿਨਿਅਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਟਾਕ ਦੇ ਯੋਗਿਅਤਮ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਯੋਨ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ:

ਦੋਨਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਅਵਸਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਝੁੰਡ ਬਾਗੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ... ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਸਥਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਦੁਲਹਾ ਅਤੇ ਦੁਲਹਣ ਲਿਆਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ... ਵਿਆਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ... ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਰਾਇੰਗ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸਰਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਕਿ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣਾ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨੀਵਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਵਿਵਾਹਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ, ਯੋਨ ਸੰਕੀਰਣਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਗੋਂ ਸਮੁਦਾਏ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅੱਛਾ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਗਰਭਪਾਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਜੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਿਆ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮਰ ਸੀਮਾ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ 25 ਤੋਂ 55 ਅਤੇ 20 ਤੋਂ 40 ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਉਮਰ ਵੇਖੀ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੇਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਨਰਸਰੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸਕਿਸਤਿ ਨਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸੱਜਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤੇ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੈਵਿਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਅਨਜਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਢਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਾਰੇ ਵੱਢੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਬੋਛਾਰ ਕਰਨਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ:

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪਾਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਹਤਰ ਰਖਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਸਰੀ ਲਈ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਰਸਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਤੇ ਰਖਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਲਈ ਚੁਪਚਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚੁਪ ਵਲੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਮੈਰੀਟੋਕਰੇਟਿਕ ਸਮਾਜ ਨੇ ਜਨਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਕਲੀ, ਬੱਚਿਆਂ, ਰਸੋਂ ਆਦਿ ਵਲੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਲਾਟਰੀ ਅਤੇ ਯੁਜਨਿਕਸ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੁਚੀ ਦੇ ਉੱਚ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਾਬੀਅਨਸ, ਟੰਜਤ ਤੇ ਅਤੀਮਾਨਵ ਨੀਤਸ਼ੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵੱਖਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ, ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਇਆ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ '3ਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਨ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇੰਸਾਨਾਂ ਦੀ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸਾਊ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਬੇ ਰਹਿਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਨ ਕਿ ਦਵਾਇਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚਰਮ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੁਹਲਤ ਅਤੇ ਚਰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਹ ਮਹੱਤਵਹੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੇ ਅਥੀਨਿਆਨ/ਯੂਨਾਨੀ ਅਰਥ ਵਿਅਵਸਥਾਵਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੋਟ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ (Critical Evaluation)

ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੰਕੀਰਣ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕਤਾ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਲੇਟੋ ਹੋਰ ਚਰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਜੁੜਾਵ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਲੇ ਹੋਏ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਆਕੁਲ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ਇਕ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਦੋਨਾਂ (1935) ਭਗਚਲਕ ਅਤੇ ਟੇਲਰ (1926) ਨੇ ਘਿਰਣਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਲੈ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ ਸੰਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਮਾਨਵੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜੋਕਿ ਵਿਵਾਹਿਕ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਸਟਰਾਸ (1964) ਦੋਹਰਾਂਦੇ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਿਜੀ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀਤਵ ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਸੇ 'ਟ ਸਾਇਮਨ, ਓਵੇਨ ਅਤੇ ਫੂਰਿਅਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਮਜਬੂਤ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਜੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੀਤੋਸ਼ਣ ਰਵੱਈਆ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲਈ ਪਰਿਗਰਹਣ ਸ਼ੀਲਤਾ ਪਿਆਰ ਏਕਤਾ, ਸਦਭਾਵ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਚੰਗਿਆਈ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਾਪਾਕੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਦੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪਲੇਟੋ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਦੇ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖੰਡਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਗਰੀਕ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਡੋਲਤਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਉਥੱਲ-ਪੁਥਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੱਸਿਆ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਸਾਮਾਜਿਕ ਵਰਗ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਖਤ ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੇ ਕਲਿਆਣ: ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਆਦਰਸ਼ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਬਣ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੱਖਿਅਕ ਨੂੰ ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਖਤ ਤਪਸਿਆ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਰਗ, ਸਾਮਵਾਦ, ਸਭਿਅਤਾ, ਕਾਬੂ, ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਸਰਵਸੰਮਤੀ ਸੀ।

ਸਾਮਵਾਦ ਤਪੱਸਵੀ, ਇੱਕ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਲੇਟੋ ਆਧੁਨਿਕ ਦਿਨ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਰਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੇ ਕਿ ਸਾਮਵਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਆਰਥਿਕ ਪਰਬੰਧਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇਹ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਵਲੋਂ ਅਜਾਦ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਸਾਮਾਜਕ ਨਿਆਂ, ਸਮਾਨਤਾ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

2.3 ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਪੁਨਰਜਨਮ (Regeneration of the Ideal)

ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਟੀਕਾ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰਕੇ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਅਤੇ ਕਸ਼ਏ ਲਈ ਲੇਖਾਕਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ: ਧਨਾਚ ਤੰਤਰ, ਅਲਪਤੰਤਰ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜੁਲਮ। ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਕਿਸਮ ਜੁਲਮ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜੁਲਮ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਲਿਆਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਬਦਲਾਵ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਕੀ ਪਤਿਤ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਾਰੀ, ਕਸ਼ਏ ਅਤੇ ਵਿਘਟਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜਕੜ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੋਖੇ ਅੰਤਰਾਲ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਅਮਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖਿਪਤ ਪਲ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਨੋਟ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਫੈਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਵਲੋਂ ਅਛੂਤੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਹਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵਯਾਨ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈਕੜ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ, ਸ਼ੇਲੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਚਿਤਾਵਨੀ ਸਮਾਂ (Wolin 1960: 68)।

ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੀ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਅਸਫਲਤਾ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਸਫਲ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਲਿਆਈ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਕ ਮੁੱਲ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਗਤੀ-ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦਰਕਿਨਾਰ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਧਨਾਚ ਤੰਤਰ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਮਹਤਵ ਅਕਾਂਗਸ਼ਾਵਾਂ, ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਲੜਾਈ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ, ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਝ ਸ਼ਾਸਿਤ ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪੁਨ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਸੁਪਰ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਲਈ ਵਾਸਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪਤਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਗਾਵਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਸੀ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਾਇਸੇਂਸ, ਅਪਵਿਅਇਤਾ, ਬਤਮੀਜੀ, ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੰਜਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਤਰਾ ਬਜਾਏ ਗੁਣਵੱਤਾ ਮੁੱਖ ਕਸੇਟੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਸੀ। ਸੁਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਵਰਤਾ ਅਤੇ ਮਿਆਦ, ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਂਤਰਿਕ ਅਤੇ ਵਿਭੇਦਿਤ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਣਿਆ ਗਿਆ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਜੁਲਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀਆ ਹੈ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਜੀਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਜਬਤ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਇਸੇਂਸ ਭਾਵ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਭਾਸੀ ਦਾਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਰਾਜ। ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਲਈ ਝੁਕਣਗੇ, ਕੁੱਝ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਾਊ ਅਤੇ ਚਰਮ ਲੋਕਤੰਤਰ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਲਈ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਧਰਮ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਬਣਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਦੋਨੋ ਰੂਪ ਅਲਪਤੰਤਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਸਨ, ਚੁੱਪ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਨਿਯਮਕ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਜੋ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਅਪਨਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ।

2.4 ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਰਾਜ (Plato's Second-Best State)

ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਰੋਕ ਇੱਕ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਸੱਬ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਰਦਰਸ਼ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਦਰਸ਼ ਦੁਰਲੱਭ ਸੀ, ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਸਨ। ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ।

ਕਾਨੂੰਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ, ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੋਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬੰਧਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਗਿਆਨ, ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਪਰੀਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਡਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਕੇ ਦੇ ਲਈ ਸੁਭਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਿੱਟ ਵਿਨੀਅਮਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ।

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ 5040 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਿਛੇਦਿਅ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਇਕ ਬੱਚੇ ਭੂਮੀ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਗਿਣਤੀ ਕੁੱਝ ਸੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਵਧੇ। ਇਹ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਨਮ ਕਾਬੂ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਵਾਧੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਲਈ 35 ਵਿਚ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰਸ਼ਿਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਡੰਬਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹਿਆ।

ਦੋਨੋਂ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਦਸੂਰਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਟੋਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੈਸਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਵੀਂ ਹਾਲਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਗਰਹਣ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਗਰੀਬੀ ਸੀਮਾ ਉੱਤੇ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਇਸ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਾਜ-ਖਜਾਨੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਨਤਾ ਦੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਉੱਤੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਸਨ। ਧਾਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ, ਸੂਦਖੋਰੀ ਲਈ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਅਰੁਚੀ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ।

ਪੌਲਿਸ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੋਨੋਂ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਦਬਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਆਦੇਸ਼ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼, ਅਜਾਦ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਹੀਂ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਨੋਂ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਬਲੇਂਡੇਡ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਤਰ ਅਤੇ ਫੋਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਫਿਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਮਤਦਾਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ 300 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਤਦਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਗਿਣਤੀ 100 ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ 100 ਵਿੱਚੋਂ, ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ (37) ਇੱਕ ਤੀਸਰੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ 10 ਜੇਸ਼ਠ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਕੌਂਸਲ ਹੋਵੇਗੀ। 37 ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਿਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਯੋਜਕਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਰਿਸ਼ਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਫੈਲੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, 360 ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਚੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਲੋਂ ਪੂਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੋਂ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸੋਲੋਨ ਅਤੇ ਕਲੇਬੀਨਸ (515-495 ਈ ਪੂ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਦੂੱਜੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਲੋਂ 180 ਤੱਕ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 90 ਨੂੰ ਚਾਰ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਉਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਕੁਲੀਨ ਨਾਮਾਕਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਚੁਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਸ਼ਰਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਲਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਆਦਰਸ਼ ਇੱਕ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਮੁਦਾਏ ਇੱਕ ਬੀਹਤ ਅਤੇ ਸ਼ੀਤੋਸ਼ਣ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਵਾਨ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਤੀ, ਭਾਸ਼ਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਖੇ ਹੋਏ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਵਿਅਵਸਾਈਕਰਣ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਵਾਦ ਲਈ ਨਾਪਸੰਦੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਾਲਤ ਧਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਪੋਲਿਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਦਬਾਅ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੁਜਨਨ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੋੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਤਲਾਕ ਵਿਆਹ ਦੇ 10 ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਨਰਸਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਗੇ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਛੇ ਤੱਕ ਲਚਕੀਲਾ ਅਧਿਆਪਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਲੋਂ ਜੋਰ ਸੀ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਲਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਦੋਨੋਂ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਪੋਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਜਿਮਨਾਸਟਿਕ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਕਠੋਰ ਸੋਸਰਸਪਿ, ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਾਜਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਧਰਮ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨਿਜੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਜੋਕੇ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਮਨਾ ਕੀਤੀ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਕਾਰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੇਤਰਤੀਬ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਜੋਜਿਤ ਦੇਲਨ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਮਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਲਈ, ਧਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਾਸਤਿਕ ਲਈ ਮੋਤ ਸਹਿਤ ਕਠੋਰ ਸਜਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਨੋਂ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਭ

ਨੋਟ

ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਜਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨੂੰ ਬਾਧਯ ਕਰਨਗੇ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਖਾਲੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ:

1. ਪਲੇਟੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੂਚੀਬੱਧ: ਧਨਾਢ ਤੰਤਰ, ਲੋਕਤੰਤਰ, ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ
2. ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਈ ਸੀ।
3. ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਉਮਰ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ 25 ਅਤੇ 55 ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ।
4. ਥਾਈਮੋਸ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਵੱਖ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਸੀ।

2.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਪਲੇਟੋ ਸਮਾਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਦੇਸ਼ਿਤ, ਪਦਾਨੁਕਰਮਿਤ, ਗਕਪਜਨਕਅਵਕਦ ਅਤੇ meritocratic ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਸੀ ਆਵੰਟਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਸਮਿਥ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਪਲੇਟੋ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਵਿਭਾਜਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੁਹਾਰਤ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਜੋ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ, ਲਿੰਗ, ਜਨਮ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਵਰਗੀਕਰਣ ਕਰਨੇ ਜਾਤੀ ਭੇਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਜਮਾਤ ਜਾਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂਬਰੀ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ (ਫੁਲਜਅਕ ਜਲਜਦ ਯ 63) ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਇੱਕ ਕਰੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਯੁਜਨਿਕਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮੀ ਗਣਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਲਾਮੀ ਗਰੀਕ ਅਰਥਵਿਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ Campanella ਤੱਕ, ਸਾਰੇ ਯੂਟੋਪਿਆ ਗੁਲਾਮੀ ਪੂਰਵ ਕਲਪਿਤ ਸਨ।
- ਸਿੱਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਲਪ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੋਸਣਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਕਰਦੇ ਦੇਵੇ ਹਨ। ਯੁਜਨਿਕਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤਿਅੰਤ ਗੁਪਤ ਤੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਆਨੁਵੰਸਕਿ ਧਿਆਨ ਕਅਦਰਮਠਕਅਵਤ ਵਲੋਂ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਰੇਖਾਂਕਨ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਪੋਸਣਾ। ਜੱਦੀਪੁਣੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਨੇ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਥੀਨਿਆਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਭਤੋਂ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਅਥੀਨਿਆਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ, ਸਾਰੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਮੁਖੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਰਾਜ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਲਾਜਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀਕਰਣ ਅਤੇ ਵਿਆਵਸਾਈਕਰਣ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਲੇਟੋ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਚੰਗੀ

ਸਿੱਖਿਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮਾਅਨਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

- ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੱਛਮ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਚ ਬਣੀ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਅਹਸਤਕਸ਼ੇਪ-ਨੀਤੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜ, ਸਮਿਥ, ਜੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਬੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ ਏਸਿਆ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ, ਲਾਜਮੀ, ਸਰਕਾਰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। Eugenics ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਹਿਫਾਜਤ ਲਈ ਇੱਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੇ ਜੋਰ ਹੈ ਕਿ ਕਈਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਬਿਹਤਰ ਸਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਸਲੀਏ ਮਕਸਦ (1945 ਪਾਪਰ: ਖੰਡ ਮੈਂ) ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਕਲਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਰੋਕੇ ਵਿੱਚ ਸੋਸਰਸਪਿ ਦੀ ਮਦਦ ਵਲੋਂ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
- ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ। ਸਾਮੂਹਕ ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਅਸਥਾਈ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਆਮ ਚਾਇਲਡ ਕੈਅਰ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ 18 ਅਤੇ 19ਵੀਆਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਲੇਕਿਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ।
- ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੱਮਝੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਤਹਿ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਨਤਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਰੇਡਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਨ ਭੇਦਭਾਵ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੀ। 'ਦਕਜਨਅਵਚਤ, ਚੌਕਾਣ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਕਸਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਇਸ ਸਖਤ ਤਪੱਸਵੀ ਉਪਰਾਨਿਆਂ ਵਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਰੱਖਿਆ ਉਸਦੇ ਨਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ। ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਭਗਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਧਿੰਗਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੁਨ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸਰੋਤ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਇਹ ਡ੍ਰਿਸਟ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ਤਦ ਵੀ ਅਧਿਕਤਾ ਰੋਕੀ, ਲਈ ਵਿਵਿਧ ਪਾਲਿਆ ਲਾਜਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਹਨੀਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ, ਦੋਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੂਸਾਂ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰਾ ਅਜਾਦੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ।
- ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸੱਚ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਾਪੇਖਵਾਦ ਅਤੇ ਏਥੋਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਲਹਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਉਸਦੇ ਸੰਵਾਦ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੀ

ਨੋਟ

ਸਭਤੋਂ ਉਪਜਾਊ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਨਿਤੀਕਤਾ ਸਵਾਲ (3 ਬਰਲਿਨ 1978) ਕੋਸ਼ਿਕਾ। ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਅਤੇ ਠੀਕ ਮਿਲ ਖੋਜ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਚਲਣ ਦੇ ਅਧ:ਪਤਨ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ, ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਬੁਰਾਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤਬਦੀਨਿਆਂ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਇੱਛਤ ਕੀਤੀ, ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਹੋਵੇ (1945 ਪਾਪਰ) ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਉਹ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਹਸਿਅਮੀ ਭੇਦ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ। ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਕੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਗੁੱਸਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਰਾਜ, ਜਾਹਿਰ ਤੋਰ ਉੱਤੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ 'ਚ ਤਿਆਰ, ਆਦੇਸ਼, ਸਥਿਰਤਾ, ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਤੇ ਕੁੱਝ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

2.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-words)

1. ਥਾਈਮੋਸ : ਗਰਿਮਾ
2. ਧਨਾਚ ਤੰਤਰ : ਰਾਜ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

2.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂਚ।
2. ਪਲੇਟੋ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝੋ।
3. ਸਿੱਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਸਾਮਵਾਦ ਦਾ ਵਰਣਨ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

- (i) ਜੁਲਮ (ii) 20 (iii) 20 ਅਤੇ 40 (iv) ਸਵ-ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ

2.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

- ਬੁਕਸ
1. ਮੁਖਰਜੀ, ਏਸ. ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ. 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, ਸ਼.ਜ ਪ੍ਰਾਇਵਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ.।
 2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ.ਕੇ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ - ਕੇ.ਪੀ. ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਇਕਾਈ-3: ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ
ਤੇ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾ
(Aristotle's Life and His Conception of
Human Nature and State)

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

3.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

3.2 ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ (Conception of Human Nature and State)

3.3 ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ (Nature of Happiness)

3.4 ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ (Organic Theory of State)

3.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

3.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

3.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

3.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
- ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ
- ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਅਰਸਤੂ ਉੱਤਰੀ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ ਸਟੇਗੀਰਾ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ, ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਉਤਪਾਦ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਕੇ ਬਿਤਾਏ। ਜਦੋਂ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਰਸਤੂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਮੈਸੇਡੋਨਿਆ ਲਈ ਪਰਤ ਆਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਬੇਟੇ, ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ (ਗਰੇਟ) ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਏਥੇਸ ਵਿੱਚ 335 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲੈਕਿਅੂਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਆਪਣਾ ਬਾਕੀ ਜੀਵਨ ਖੋਜ, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਣ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ “ਯਾਤਰੀਆਂ” ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੂਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਦਲੀਲ, ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਰਸਤੂ ਆਪਣੇ ਲਿਖਣ ਦੇ, ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ‘ਤੇ ਮੁੜਣ ਤੋਂ ਦਿਖਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ।

ਨੋਟ

3.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਅਰਸਤੂ 384 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸਟੇਰੀਗਾ, ਜੋ ਏਈਗਿਆਨ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉੱਤਰੀ-ਪੂਰਵ ਤਟ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਨਿਕੋਮਾਚੂਸ, ਮੈਕਿਡੋਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਐਮੀਟਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਚਿਕਿਤਸਕ ਸੀ। ਪਰਵਾਰ ਪਨਵਾਨ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

“ਉਸ ਕੋਲ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੱਕੜੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਸੀ; ਉਹ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਬਣਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਸੀ।”

ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਹਾਸਿਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਵਕਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਸਵੈ-ਲਿਹਾਜ਼ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਗਵਾ ਚੁੱਕੇ ਧਨ ਕਾਰਣ ਭੁੱਖਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਕ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚਿਤ੍ਰਿਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ।

367 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਪਲੇਟੋ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ 20 ਸਾਲ ਲਈ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ 348 ਈ. ਪੂ. ਤੱਕ ਅੰਤਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਇਨਰ ਲਈ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਕਾਦਮੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਦਾਈ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਪਿਉਸੀਪੂਸ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਅਤੇ ਐਕਸਿਨੋਕਰੇਟਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਆਰਜ਼ੂ ਸੀ। ਸਪਿਉਸੀਪੂਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਮੁੱਖ ਮੁਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਐਕਸਿਨੋਕਰੇਟਸ ਸਫਲ ਸੀ, ਜੋ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਚਿਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਪਿਉਸੀਪੂਸ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ ਏਥਨੀ ਆਪਣੇ ਤਬਾਦਲਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਕਾਨ ਡਿੱਗ ਗਿਆ, ਸਪਿਉਸੀਪੂਸ ਦੀ 335 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਲਈ ਐਕਸਿਨੋਕਰੇਟਸ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਏਥੋਂਸ ਛੱਡਣ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੇ ਆਂਸ਼ਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਪਿਉਸੀਪੂਸ ਨਾਲ ਤਨਾਵ ਭਰੇ ਸੰਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਏਥੋਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟੀ-ਮੈਕਿਡੋਨਿਅਨ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਕਿਡੋਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਤਮ ਕਰ ਲਏ ਸੀ।

336 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਏਥੋਂਸ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਕਿਡੋਨਿਆ, ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਏਥੋਂਸ ਸਹਿਤ ਕਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਇਸਦੀ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਆਏ, 338 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਚਾਈਰੋਨਿਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣੇ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਇਨਰ ਲਈ ਅਰਸਤੂ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ‘ਤੇ ਉਸਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਲੈਕੇ ਆਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਰਾਜਨੇਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਹਿੱਪੀ, ਜਿਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਆਹਿਆ ਗਿਆ। 343 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਮੈਨਿਡੋਨ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, 14 ਸਾਲ ਦੇ ਜਵਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਲੈਕਜੇਂਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਸਵਿਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਲਾਈਕਿਊਮ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। 335 ਈ. ਪੂ. ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੋਜ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਲਾਈਕਿਊਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਫਰਜ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਈਕਿਊਮ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਹਲ ਕੇਂਦਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਰਸਤੂ ਸਵੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਈ ਲਈ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਣ ਰਸਮੀ ਸਕੂਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਡਿਗਰੀ, ਸਲੇਬਸ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮਾਂਕਨ ਅਤੇ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਲਾਈਕਿਊਮ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਤੱਦ ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਜੈਵਿਕ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਸਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਖੋਜ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੋ ਅਰਸਤੂ 158 ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਸਤੂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਨੁਖਸਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਸੀ। ਯੂਰੋਪੀਡਸ ਦੇ ਬਾਅਦ, (480-406 ਈ.ਪੂ.) ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ “ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਰੂਪ” ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ।

ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਨਾਵ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, 326 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਨੋਬਤ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਇੱਕ ਫਲਾਸਫਰ, ਕਾਲੀਸਥਕਨੇਸ ਨੇ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ‘ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਗਿਆ। ਕਾਲੀਸਥਕਨੇਸ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਕੰਦਰ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਸਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਏਥੋਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪਰੋ-ਮੈਕੀਡੋਨਿਅਨ ਧੜੇ ਦੇ ਸਮਰੱਥਨ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਕੀਡੋਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਵਤੰਤਰ, ਜੋ ਗਰੀਕ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪੋਸ਼ਿਤ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ 323 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਮੈਕੀਡੋਨਿਅਨ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਏਥੋਂ ਨੇ ਮੈਕੀਡੋਨੀਆ ਉੱਤੇ ਲੜਾਈ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਰਸਤੂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਡਰ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਏਥੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਮੌਕਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰਤੋਂ ਵੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਅੰਗਮਈ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੁਨੀਆ ‘ਤੇ ਫਤਹਿ ਅਭਿਆਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਰਸਤੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਲਕ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਅਨਜਾਨ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰਾਜ ਜਾਂ ਪੋਲੀਸ ਵੇਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਇਕ ਵਕਤ ‘ਤੇ ਜਦੋਂ ਪੋਲੀਸ ਆਪਣੇ ਘੁਸਮੁਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਚਲਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਮੈਕੀਡੋਨੀਆ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ “ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ।” ਉਸੇ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵਵਿਆਪੀ ਕਾਲਭਰਮ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਯੂਬੋਈਆ ਵਿੱਚ ਚਾਲਕਿਸ ‘ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ। ਉਹ 62 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, 322 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਏ, “ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਬਦਹਜ਼ਮੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋਟ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੰਮ ਸਿਆਸੀ, ਨਿਕੋਮੈਚਿਆਨ ਏਥਿਕਸ ਅਤੇ ਇੰਡੀਮਿਆਨ ਏਥਿਕਸ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਸਨ।

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ

ਅਰਸਤੂ ਉੱਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗਹਿਰਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਿਤ ਕਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਨੂੰ ਪਲੇਟੋ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਪਦਾਨੁਕਰਮ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਭਾਗ ਦਰਮਿਆਨ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਅਟੱਲਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਾਅਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਆਦਰਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ, ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੱਧਾਂਜਲੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਨਾਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦਰਦਾਨ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਆਦਾਤਰ ਅਲੋਚਨਾਵਾਂ ਪਲੇਟੋ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਲੇਟੋਵਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੱਟੜ ਪਲੇਟੋਨਿਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਖ਼ਾਸਕਰ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਭਾਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿਤਰ ਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸਿਖਿਅਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਪਲੇਟੋ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ; ਸੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਦੋਸਤ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਰਸਤੂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੁਭਾਅ, ਸੱਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਕੇਵਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਦਸਤਾਬੇਜ਼, ਆਧਾਰ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਸਹੀ ਸਨ। ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ, ਤਰਕਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਂਟੋਲਾਜੀ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹੇਲੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ "ਗਿਆਨ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਢਾਂਚਾ ਤਰਕ ਅਤੇ ਆਂਟੋਲਾਜੀ ਦੇ ਥਲ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ। ਇਹ ਡੂੰਘਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਕਹਾਵਤ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਸੇਟ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ: ਉਤਪਾਦਕ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ। ਉਤਪਾਦਕ ਗਿਆਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਅਤੇ ਛੰਦਸ਼ਾਸ਼ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਗਿਆਨ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਗਿਆਨ-ਜੋ ਉਹ ਗ੍ਰਿਹਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੋਨਾਂ ਹੀ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪਰਮ ਉਦੇਸ਼ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਸੀ, ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਘਟਾਉਣ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਦਰਸ਼ਨ (ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ), ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ। ਪਹਿਲਾ

ਦਰਸ਼ਨ “ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ” ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਤਮਤੱਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਗਣਿਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਜਿਆਮਿਤੀ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਸਾਇਣ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਕਮੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਰਸਤੂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਬਹੁਤ ਤਕੜਾ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਹਰ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜੀ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਸਨ, ਜੋ ਅਰਥ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟਸ

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਇਯੂਦਾਈਮੋਨਿਆ ਨਾਲ ‘ਚੰਗੇ’ ਦਾ ਸਮੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਸਾਧਾਰਨ” “ਠੋਸ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਉਸਨੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਸਨ ਦੀ “ਸੰਪਤੀ” ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਤੀਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਆਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਚਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਬਾਰੇ, ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਫ਼ਾਰਮ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕਰਣ ਲਈ ਤੁਰਿਆ। ਪਦਾਰਥ ਕੱਚੇ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁੱਝ ਅਗਿਆਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਭੇਦਿਤ ਵਲੋਂ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫ਼ਾਰਮ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਪਦਾਰਥ “ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ” ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਮ “ਅਸਲੀਅਤ” ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ਾਰਮ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਘੱਟ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਾ-ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਲੋਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜੇ। ਸੂਰ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਭਰੂਣ ਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਰ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਗਾਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ਾਰਮ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ‘ਤੇ ਹੀ ਨਾ-ਵੰਡਿਆ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫ਼ਾਰਮ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ-ਵੰਡਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ “ਕੁਸ਼ਲ” ਕਾਰਣ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਝ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਫ਼ਾਰਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਫ਼ਾਰਮ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸੁਕਰਾਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ, ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖਾਤਾ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਭਾਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਏ।

ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਦਰਸ਼ਨ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਲੋਚਕ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਸੀ। ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਕੱਟਰਪੰਥੀ

ਨੋਟ

ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਅਤੇ ਗਰੇ ਡੁਲਿਸਮ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰਕ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੇਬਿਨਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮਤਲੱਬ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ, ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸੱਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਣੇ ਰਹੇ।

ਅਰਸਤੂ ਪਲੇਟੋ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਲਿਖਿਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅਲੋਚਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਏਕਤਾ ਉੱਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਦਭਾਵ, ਜੋਰ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਅੰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਰਾਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਵਚਨ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਜੀ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਭੇਦਭਾਵ ਇੱਕ ਚੰਗਾ, ਸਥਿਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਨੇ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇ ਕਿਨ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਰਿਹਾ।

ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ, ਅਰਥਾਤ, ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਏਕਤਾ ਜੋ ਪਲੇਟੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਘਰ ਜਿਆਦਾ ਉਪਯੁਕਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ: ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਣ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਲਈ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੀ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਨਿਗਮਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਆਧਾਰਸ਼ੀਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁਦਾਏ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾ ਨੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਈ ਜੁੰਮੇਦਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਤਮ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰ ਸੀ। ਜਿਆਦਾ ਦੀ ਅਛਾਈ ਸਵੈ-ਅਛਾਈ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਰਨਾ, ਅਸਲੀ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਣ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਤਲੀ ਹੋ ਗਈ:

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਲਈ ਕੀ ਆਮ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਜਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੀ ਹੈ; ਉਹ ਕੀ ਆਮ ਹੈ ਲਈ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਲਈ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ “ਪਿਤਾਵਾਂ” ਦੁਆਰੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਕੇਵਲ ਅੰਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਹਜਾਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਿਤਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ-ਹਜਾਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, “ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਫ਼ੈਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਬੇਟਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।”

ਭਾਈਚਾਰੇ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨਾਗਰਿਕ ਅਸੰਤੋਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਗਠ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਅਨਿਆਂ ਵਤਨ ਵਲੋਂ ਗੱਦਾਰ ਅਤੇ ਭਰਾਤ੍ਰਯਾਤਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਅਤੇ ਮੋਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ। ਪਲੇਟੋ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੋਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਂਕਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅੰਤਰਨ ਜਿਸਦੀ ਪਲੇਟੋ ਨੇ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਉਹ ਗ੍ਰੀਮਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁਦਾਏ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਅਗਵਾਈ, ਸਾਮਾਜਕ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਕਤਲਿਫ ਤੱਤ ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਯੋਗਦਾਨ, ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਦੀ ਕਮੀ ਹਟ ਸਕਦੀ ਸੀ:

ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਲੀਸ, ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਇੱਕ ਘਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪੋਲੀਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਵਡਾ ਆਕਾਰ (ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਿਧ) ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੁਣਾ ਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ, ਏਕਤਾ ਦੀ ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ, ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਨੂੰ ਸਮੂਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਸੋਟੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ। ਸੂਝਵਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਵਿੱਤੇ ਅੰਤਰਿਕ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਨਾਗਰਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦਾ। ਅਰਸਤੂ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ‘ਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਭਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਕੂਲ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪੂਰਕ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਵਿਧਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਨਵਾਚਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ (ਰਾਜਨੀਤਕ) ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਰਦੂਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਮਲਕੀਅਤ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਮਸਿਆਗਰਸਤ ਸੀ:

... ਕੰਮ ਅਤੇ ਮੁਆਵਿਜਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਾਂਝਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਜੋ ਲੋਕ ਜਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਮੁਆਵਿਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਜੋ ਘੱਟ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਮੁਆਵਿਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਲਈ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਅਨੇਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਠੀਕ ਹੀ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਇਹ ਆਸਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵੰਡ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਚਿਤ ਮੁੱਦਾ ਚੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਔਖਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਹਿਲ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿਆਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਮਵਾਦ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਇਦਾਦ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਸਾਮਵਾਦ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਮਵਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਬਦਸੂਰਤ ਨਤੀਜੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਅਰਜਿਤ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਦ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਏਕਤਰੀਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਲੀਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਯਾਸਰਤ ਹੈ। ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਸਟਿਮਿੰਗ ਦੇ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਤਰੀਕਾ, ਗੋਲਡਨ ਮਤਲਬ ਜਾਂ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ, ਸੰਪੰਨਤਾ ਅਤੇ ਗੀਦਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੀਇਰਿੰਗ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੱਖਰਖਾਵ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਠੀਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅੰਤਰ ਨਵਿਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰਸਤੂ ਵੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਪੰਨ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਸੰਸਥਾ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਈ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੱਟਰਪੰਥ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਈ।

ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਮ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, 3 ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਦੂਜੀ ਵੱਲ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ. ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ, ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕਿਸਾਨ ਰੱਖਿਅਕ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸਗੋਂ:

... ਇਹ ... ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿਤਰ ਜੋ ਉਹ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ- ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ- ਕਿਵੇਂ ਖੇਤੀ ਵਰਗ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਭਿਭਾਵਕਾਂ ਦੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਅਲੋਚਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਕਲਹ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਚਲਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਮੰਗੀ ਮੌਕੇ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ,

ਇਹ ਖਤਰਨਾਕ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕੇਵਲ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਿਯਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਕਥਨ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕਿ ਮਿਹਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਦ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਕਾਮਨਾ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਠੀਕ ਆਦਮੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਈ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸੱਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਪਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਧਿਕ ਰੋਟੇਸ਼ਨ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਨਮਾਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਸ਼ੰਕਾਵਾਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਸੂਝਵਾਨ ਸ਼ਾਸਕ(ਆਂ) ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਕਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ:

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਅਸਲੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ। ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ (ਨਵੀਂ ਕਾਢਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਵਕਾਲਤ) ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਗਭਗ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੱਝ ਖੋਜ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰਿਕ ਵਾਰ ਸੂਝਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਤੋਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਤੋਂ ਸੱਚ (ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੱਚ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨਾਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਲ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ:

ਉਸਨੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਖੋਜ (ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਖੋਜ) ਨੂੰ ਉਸਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਉਚਿਤ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ; ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਲੇਟੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸਨ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਕੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਮਾਨਵੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਜੋ ਵਿਵਹਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਈ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਉਸਦੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਵਰਗ ਸਾਮਗਰੀ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਣਾਂ...ਜੋ ਤਲ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ...ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ...ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਲਈ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਉੱਤੇ ਕੁੱਝ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉਸੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕਰ ਰੱਖਿਅਕ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਤਤ ਕੀ ਹਨ?

ਜੇਕਰ ਰੱਖਿਅਕ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਖੁਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਰਸਤੂ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤੀਕ ਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣ ਦਾ ਅਲੋਚਕ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਤਰੂਤਾਪੂਰਣ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਸਤੂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਜਾਂ “ਰਾਏ” ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ , ਅਤੇ:

ਨੋਟ

... ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪਦ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਮਾਜਕ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਤਤਾਂ ਵਲੋਂ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਜਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਮੁਦਾਏ “ਰਾਏ” ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਮੁੱਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਸਤਿਅਤਾ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਣਾ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਅਰਸਤੂ ਪਲੇਟੋ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਪਸੰਦ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਉਲਟ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਅਣਇਛੁਕ ਮੰਜੂਰੀ ਏਲੇਕਸਿਸ ਡੀ ਟੋਕੂਈਵਿਲੀ (1805-1859) ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਨੇ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ, “ਮਨੁੱਖ ਨਿਤਾਣੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਯਥਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।” ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸਰਕਾਰ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਰਾਏ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਠਨ ‘ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਮਹਾਨ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮੂਹਕ ਪੁੰਨ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਕ ਸਮਰੱਥਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਰਾਏ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3.2 ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ

(Conception of Human Nature and State)

ਰਾਜ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦਾ ਉੱਤਮ ਰੂਪ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਿਖਰ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ “ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ” ਜਾਂ ਇੱਕ “ਜਾਨਵਰ” ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਮਹੱਤਵ ਸੀ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਲਈ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਦਿੱਤੀ:

ਸਾਰੇ ਸੰਘ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸੀਆਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼, ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਉਹ ਜੋ ਆਮ ਲਾਭ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ-ਦੀ ਖਾਰਿਤ ਇਕੱਠੇ ਆ ਗਏ।

ਰਾਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਤਮ-ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ। ਨਕਲ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਅਤੇ ਇਕਰਾਨਾਮੇ ‘ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਨਵਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੌਮੋਸ (ਸਮੇਲਨ) ਅਤੇ ਫੁਸਿਸ (ਕੁਦਰਤ) ‘ਤੇ ਹਾਵੀ ਯੂਨਾਨੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੀ

ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਫੁਸਿਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਧਿਵਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੇ ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਨੁੱਖ ਯੂਥਿਤਾ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਕਰਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਏਕਤਾ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਕ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਕਬੂਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਕੇਵਲ ਕੋਸ਼ਲ ਅਤੇ ਆਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਮਿਹੈਤ ਦੇ ਲਈ ਵਿਭਾਜਨ, ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ, ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰਕੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਪਾਲਕ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਅਰਸਤੂ ਵਿਅਕਤੀ ਜੰਮਜਾਤ ਸੁਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਇਕੱਠ ਦੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦਵਿਤੀਏ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਸਾਮਾਜਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਭੇਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ, ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਪੂਰਣ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਸਾਮਾਜਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਵੀ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਠੀਕ ਗੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਜੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਨਤਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਗਰੀਬ ਨਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪੁੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਆਦਤ ਜਾ ਸੰਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੁਵਯਵਸਿਥਤ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ ਇਹ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਮਾਜਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਾਮਗਰੀ ਪੁਨ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਨਿਜੀ ਜੀਵਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪਸੰਦ ਖੇਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪਸੂਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਨਵਰ ਸਾਮਾਜਕ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਹਨ; ਵੱਡੀਆਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖ, ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਵਕ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਗਰਵ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਹਨ। ਸਾਮਾਜਕ ਜਾਨਵਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਥਚਾਰੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਮ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਲ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਜਮਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਹਨ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਦਵਿਤੀਏ ਮਨੁੱਖ ਸੰਕਾਵਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ

ਨੋਟ

ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਇੱਛਾ, ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਵਿਆਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਹਿਰਾ ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੰਤ ਅਤੇ ਸਨਿਆਸੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣ:

ਕੀ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ, ਕਿ, ਦਫ਼ਤਰ, ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰਾਜਨੀਤਕ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ... ਪੂਰਾ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ... ਦੋਨਾਂ, ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਜੋ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀੜੀਆਂ, ਮਧੁਮੱਖੀਆਂ, ਕੇਕੜੇ, ਹਾਥੀ ਅਤੇ ਭੁੰਡ।

ਪੁਸਤਕ III ਦੇ ਅੰਸ਼ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ: ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ; ਨਾਗਰਿਕਤਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਗੁਣ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਘ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ। ਮੂਜਬ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਤੋਖਜਨਕ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਤੋਖਜਨਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਜਾਂ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਹਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਸਮਾਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸੰਗਠਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਸੰਘ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਹਨ।

ਅਰੇਨਦਤ ਨੇ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ, ਪੋਲੀਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਵਨਾ ਏਸਪੋਊਸਿੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਕ, ਦੋਨੇ ਹੀ ਮਾਨਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਮਹੱਤਵ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤੀ ਵੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜੀਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਘ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੋਲੀਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਕਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਹਰ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਚੰਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਜੁੱਟਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਂਝ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਰਕੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੋਲੀਸ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚੇ ਵਿੱਚ, ਲੇਕਿਨ ਟੇ ਲਿਆਲੋਜਿਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਿਅਤਾ ਪਾਲਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ:

ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੂਰਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੇ ਵੱਲ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਨਿਰਹਿਤ ਆਵੇਗਾ ... ਆਦਮੀ ਜਦੋਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੈ। ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਸਤਰਬੰਦ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਹਥਿਆਰਾਂ (ਜਿਵੇਂ, ਭਾਸ਼ਾ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ) ਦੇ ਨਾਲ ਜਨਮ ਨਾਲ ਮੁਹੱਈਆ ਹੈ, ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪੁਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਉਲਟ ਨੌਕ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੁੰਨ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੱਗਭੱਗ ਇੱਕ ਅਪਵਿਤਰ ਜੰਗਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਭੈੜਾ, ਜੋ ਵਾਸਨਾ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਭੋਗੀ ਹੈ। ਨਿਆਇਮੂਰਤੀ (ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ) ਪੋਲੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਦੇ ਕੀ ਲਈ, ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਜ, ਘੱਟ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਇੱਕ ਘਰ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੈਵਿਕਾ ਦਾ ਆਗਰਹ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠੀ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਜਾਂ ਪੋਲੀਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ-ਘਰ, ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਰਾਜ-ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਜਾਂ ਨਿਰੰਕਸ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ।

... ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਠੀਕ ਸੰਘ, ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਗਠਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ... (ਕੀ) ਪੋਲੀਸ ਇੱਕ ਸੰਘ ਹੈ- ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਘ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਉਚਾਈ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ (ਅਜੇ ਵੀ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਚਰਨ 'ਤੇ ਹੈ) ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ (ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਛੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖਾਤਿਰ (ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਹੈ)।

ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ, ਜੋ ਨਾ ਕੇਵਲ ਆਰਥਿਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਬਲ ਪੋਲੀਸ ਅੰਦਰ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਪੋਲੀਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਇੱਕ ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸੀ।

... ਪੋਲੀਸ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਸ਼ੂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੋਲੀਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਇੱਕ ਪੋਲੀਸ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਹੋਮਰ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: ਗੋਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੋਨੋਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੋਲੀਸ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰਾਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੋਲੀਸ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਥਨ “ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਜੀਵਨ” ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਨੋਟ

3.3 ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ (Nature of Happiness)

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਛਾਈ ਹਰ ਸਮੁਦਾਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਰਸਤੂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾਈ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ” ਅਚਾਰ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ-ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਰਾਜਨੀਤੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀ ਆਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਪਤਰ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਰੋਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਸਤੂ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਪਾਲਣ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਖੋਜ ਖੁਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਅਤੇ ਪਨਪਣ ਲਈ, ਕੁਛ ਕੋਸ਼ਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਨੈਤਿਕ ਪੁੰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ, ਖੁਸ਼ੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਖੁਸ਼ੀ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਮਨ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਿਨ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੁੰਨ ਜਾਂ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਅੱਛੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ, ਮਾਨਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਛਾ ਵਿਵਿਧ: ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਲਈ ਸੰਕੇਤਕ, ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਲਈ; ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਕੇ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅੱਛਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੁਖਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਚੁਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਹਾਲਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਕੋਮਚਿਅਨ ਏਥਿਕਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਨੈਤਿਕ ਪੁੰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਿਆ ਸੀ। ਈਊਦੇਮਿਅਨ ਨੀਤੀਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੀਉਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਪਤਾ, ਇਕਤਰਤ ਸੋਚ ਲਈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਚੇਤਨਾ ਗੁਥੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਇੱਕ ਆਤਮੇ ਦੇ ਦੋ ਗੁਣ ਸਨ। ਤਰਕਹੀਣ ਪਹਿਲੂ ਅੱਗੇ ਉਪ ਬਨਸਪਤੀ ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਸੀ। ਬਨਸਪਤੀ ਭਾਗ ਬੁਟੀਆਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਆਮ ਸੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪੋਸਣ, ਮਲਤਿਆਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਉਦੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਸੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭੁੱਖ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲੂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਖ ਸੀ।

ਤਰਕਸੰਗਤ ਪਹਿਲੂ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਣ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੌਧਿਕ ਪੁੰਨ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਵਿਵਹਾਰਕ ਗਿਆਨ” (ਫਰੋਨਿਸਿਸ) ਜਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਗਿਆਨ (ਸੋਫਿਆ) ਜਾਂ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਚਿੰਤਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਆਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕਾਰਨ (ਸੰਘਿਆ) ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛੀ ਗਾਇਡ ਸੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਖਦ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਚਿੰਤਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਜੀਵਨ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਈਸ਼ਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ, ਜੋ ਬਾਹਰਲਾ ਮਾਲ ਦੀ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਵੱਲ, ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ (ਸਾਹਸ), ਵਪਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ (ਨੀਆਂ) ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਣੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਾਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਲਾਇਕ (ਉਦਾਰਤਾ, ਉਚਿਤ ਮਹਤਤਾ) ਦਾ ਆਂਕਲਨ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਸੰਤੁਲਿਤ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪੋਲੀਸ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਇਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ, ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦ, ਠੀਕ ਆਦਤ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਪਾਏ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਤਮ-ਮਈ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਜਾਏ ਠੀਕ ਗੱਲ ਜਾਣਨ ਦੇ। ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ "ਗੋਲਡਨ ਮਤਲਬ" ਜਾਂ "ਭਰਮਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ" ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਜਮ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਜੋ ਗਰੀਕ ਮਾਨਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਗਹਿਰਾ ਆਰੋਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਡਿਕਟਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕਾਇਰਤਾ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹਸ ਇੱਕ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਜਮ, ਪਰਹੇਜ਼ ਅਤੇ ਆਪ ਲਿਆਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਲੱਬ ਸੀ, ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਕਲਪਾਤਮਕ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ, ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਗ, ਤਮਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗੰਵਾਰਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਬੁੱਧੀ, ਫਿਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਘਮੰਡ ਅਤੇ ਵਿਨਮਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਗਰਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ। ਕੁੱਝ ਗੁਣ, ਸਚਾਈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਸਰਤ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗੜਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤਾ, ਜਾਂ ਮੀਡਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਠੀਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪੁੰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਸੂਚੀਬੱਧ ਗੁਣ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸੈਮਿਅ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਹਸ, ਆਤਮ-ਕਾਬੂ, ਉਦਾਰਤਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ, ਮਹਾਨ ਜਾਂ ਉੱਚ ਉਦਾਰਤਾ, ਮਹਤਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਾਮ ਪੁੰਨ, ਨਿਮਰਤਾ, ਦੇਸ਼ਤੀ, ਸਚਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਇਹ ਗੁਣ ਗੋਲਡਨ ਮਤਲਬ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡਨ ਮਤਲਬ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਹੀਨਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਣਾਵਟੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ "ਸੁੱਧ" ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁੱਝ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਅਪਵਰਜਿਤ ਲਈ, ਗੁਟਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਆਗੂ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਨੋਟ

ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਾਸੀਅਤ ਦੇ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਬਰਾਬਰਤਾ, ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸਨ।

ਇੱਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਹਤ, ਧਨ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੁਖੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ “ਬਾਹਰੀ ਮਾਲ” ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੋਸਤੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਸਨ, ਦੋਸਤੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਿਲਕੁੱਲ ਠੀਕ ਅਤੇ ਠੀਕ ਦੋਸਤੀ ਕੁੱਝ ਕੁ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਸਨ। ਚੰਗੀ ਦੋਸਤੀ ਪੁਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਿਆ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਕੁੱਝ ਗੱਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ, ਸੁਸ਼ੀਲ ਬੱਚੇ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਸਨ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਚਿੰਤਨ ਪਲਸ ਪੁੰਨ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਹਰੀ ਮਾਲ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਬੜਬੋਲਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਜੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਸਾਮਾਜਕ ਜਾਨਵਰ ਸਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅਰਸਤੂ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਕਿਸਤਿ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਧਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਲਈ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਇਕ ਜਾਂ ਸਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਣ ਅੰਤਰਨਿਵਿਸ਼ਟ, ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਪੋਲੀਸ ਵਿੱਚ ਅੱਛੀ ਨਾਗਰੀਕਤਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਠੀਕ ਗੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅੰਤਮ ਲਕਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੂਝਵਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇ ਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਤੱਤਕਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਣਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਆਦਮੀ ਵਰਣਿਤ ਹੈ:

... ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੇਕਾਰ ਦੇ ਖਤਰੇ, ਉੱਥੇ ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਸਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ... ਦਿਆਲਤਾ ਮੰਤਰਣਾ ਕਰਣਾ ਸ਼ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਨਾਪਸੰਦ ਅਤੇ ਵਰੀਅਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਨਇਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਉਸਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਣ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਉਸਦੇ, ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸਮਨਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਡੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਡੂੰਘੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਭਾਸਣ ਮਿਣਿਆ, ਉਹ ਕਰਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਉਹ ਉਤਸਾਹ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਪਾਲੂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੀਮਿਤ ਲੜਾਈ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਸਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਕਰੇ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਦੋਸਤ

ਹੈ ਅਤੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁਨ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਏਕਾਂਤ ਦਾ ਡਰ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਰਾਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ:

... ਸੱਜਣ ਪੁਰਸਾਂ ਲਈ ਜੋ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਗੰਢ-ਜੋੜ ਸੁਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਉਤਪਾਦਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਯੋਜਨ ਪੈਰਿਕਲੇਸ ਦੀ ਏਥੋਂਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚਤਮ ਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਹੈ। ਪੈਰਿਕਲੇਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੀਰਾਵਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3.4 ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਬਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤ (Organic Theory of State)

ਜੈਵਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜੈਵਿਕ, ਜੀਵ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜੀਵ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੈਵਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਜਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਜੈਵਿਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ ਜੋ ਜੈਵਿਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਏਕਤਰੀਕਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਅੰਗ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਇਤਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਨਾ ਹੈ। ਪਲੋਟੋ ਏ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਇੱਕ: ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਸਕਾਂ, ਜੋਧਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ, ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੁਲਣਾ, ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਦੀ ਸਮਰੂਪਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਸਿਸਰੋ, ਇੱਕ ਰੋਮਨ ਦਾਰਸ਼ਨਕ, ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁਜਰ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ, ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਤੁਲਣਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ, ਕਾਲਪਨਿਕ ਰਾਕਸ਼ਸ਼ ਰਾਜ ਲਾਵੀਏਥਨ, ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਆਦਮੀ ਹੈ ਦੇ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਕੱਚ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਰੋਗੋਂ ਵਲੋਂ ਗਰਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖੁਰਕ ਅਤੇ ਫੋੜੇ ਆਦਿ, ਰੂਸਾਂ, ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰ, ਦੋਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਲ (ਮਕਸਦ ਸੱਤਾ ਕੋਲ ਵਿਧਾਈ ਸਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਪਾਲਿਕਾ ਸਕਤੀ)। ਪੂਰਵ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿਲ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਬਾਅਦ ਮਸਤਸਕ। ਬਲੂਨਸਚੀ, ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਦਾਰਸ਼ਨਕ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਵ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਜਾਨ ਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇਵਲ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਹੈ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਲ ਚਿਤਰਕਲਾ ਕੇਵਲ ਬੁੰਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਖਸੀਅਤ ਆਜਾਦੀ ਸਾਮਿਲ ਹੈ। ਰਾਜ ਆਦਰਸਵਾਦੀ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਰਣਿਤ ਲੇਕਿਨ ਸਪੋਸਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਜੀਵ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਨਿਮਨ ਲਿਖਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਜੀਵ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਇੱਕਸਾਰਤਾ ਖਿਚੀ ਹੈ:

1. ਦੋਨਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਜਟਿਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਦਿਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਦਿਵਾਸੀ ਸੰਗਠਨ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਨੇ ਆਦਿਮ ਦਸ਼ਾ ਵਲੋਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਮੁਸਕਿਲ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਜੀਵ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਰੂਣ ਸਿਰਫ ਮਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਗੱਠ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵੱਖਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਿਧਤਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਦੇਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਾਜੋਜਨ ਅਤੇ ਮਹੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਦੇਨਾਂ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਭੋਗਦੀ ਹੈ।

2. ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁਖ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਹਨ; ਸਹਾਰਨਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ; ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ; ਬਕਾਇਦਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਪਾਚਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਪਚਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਸੰਗਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖੂਨ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਵਿਨਿਅਮਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਸਤਸ਼ਕ ਅਤੇ ਤੰਤਰਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਫੋਜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।
3. ਇੱਕ ਜੀਵ ਦਾ ਰੂਪ ਕੋਸ਼ਿਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਦੇਨਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਘਟਕ ਇਕਾਇਆਂ ਪੂਰੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
4. ਜੀਵ ਲਗਾਤਾਰ ਪਹਿਣਨ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਪਹਿਣਿਆ ਹੋਇਆ, ਬਾਹਰੀ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਖੂਨ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਜਰਾਕਰਾਂਤ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਹਰ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਕਮਲਰਗਅਤ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
5. ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੀ ਸਿਹਤ ਕੋਸ਼ਕਾਵਾਂ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੋਗਗਰਸਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਜੀਵ ਗਰਸਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਹਤ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸੇ ਹਨ।
6. ਜੀਵ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਨੋਂ ਇੱਕ ਜਨਮ, ਵਿਕਾਸ, ਕਸ਼ਏ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਚੱਕਰ ਸਮਾਨ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝੋਤੇ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂਵਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਦੇਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਜੀਉਂਦਾ, ਵੱਧਦਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿੱਧਾਂਤ ਕਾਲਪਨਾ ਲਈ ਅਟੱਲ ਸੇਧ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜੀਵ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਕਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਤਵਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਸੇਧ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨਕਵਾਦੀ ਰਾਜ ਜਾਂ ਫਾਸੀਵਾਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਸਹੀ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣੋ:

1. ਅਰਸਤੂ ਉੱਤਰੀ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ.....ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
 - (i) ਮੈਕੀਡੋਨ
 - (ii) ਏਥੋਂਸ
 - (iii) ਸਟਾਗੀਰਾ
 - (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

ਨੋਟ

2. ਨਿਕੋਮਾਚੂਸ, ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਸੀ।
 - (i) ਅਮੀਨਟਾਸ iii (ii) ਅਲੈਗਜ਼ੇਂਡਰ (iii) ਐਕਸਨੋਕਰੇਟਸ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
3. ਅਰਸਤੂ ਨੇ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ।
 - (i) 365 ਈ.ਪੂ. (ii) 366 ਈ.ਪੂ. (iii) 367 ਈ.ਪੂ. (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
4. ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲਕਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ।
 - (i) ਗਰੀਸ (ii) ਮੈਕਿਡੋਨਿਆ (iii) ਯੂਬੋਇਆ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

3.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਤਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ, ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਨਾਮ, ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸਾਧਿਆ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਵਰਗ ਰਾਜ।
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਛਾਨਬੀਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਆਜਾਦ ਨਿਬੰਧ ਅਤੇ ਵਿਖਿਆਨ ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਕਲਨ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਨ ਵਿੱਚ।
- ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਬਲ ਸਾਰਵਵਿਆਪੀ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਗਰੀਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਦੋਨੇ ਹੀ ਰੋਚਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਿਲਚਸਪ ਸਿੱਖਿਅਤ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਪੁਰਵਗ੍ਰਿਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਈ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਜੋ ਬਣੇ ਰਹੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਅਰਸਤੂ ਉਪਚਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਆਗਮਨਾਤਮਕ ਫੁਲਾਉ ਢੰਗ ਸੀ। ਇਕੱਠੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ, ਆਮ ਰਾਏ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੇਟਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਲੋਂ ਉੱਭਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਪਰਾਸਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੱਮਝ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਵਮੂਲਨ ਸਨ, ਅਰਸਤੂ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸੀ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡਿਸਸੈਕਟ ਇੱਕ ਚਿਕਿਤਸਕ ਦਾ ਨਿਦਾਨ ਰੋਗ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ।
- ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੀ। ਬਦਲਾਉ ਟੇ ਲਿਆਲੋਜਿਕਲ ਸਨ, ਮਤਲਬ ਪੂਰਵ ਅੰਦੋਲਨ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤ ਸੀ। ਸਾਮਗਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵੇਖੋ, ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਚੇ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੋ: ਬਾਹਰ ਦਾ ਕੀ? ਇਹ ਕੀ ਸੀ? ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਖਾਤਰ ਲਈ ਕੀ? ਦੂੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਾਮਗਰੀ ਸਨ, ਰਸਮੀ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਕਾਰਣਾਂ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ। ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਇਹ ਉੱਭਰਦੇ ਫਾਰਮ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਚੀਜ਼ ਪੂਰਾ ਝੂਠ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

- ਅਮਲ (ਪ੍ਰੈਕਸਿਕਸ) : ਕਾਰਜ, ਕਾਰਵਾਈ
- ਪੋਲੀਸ : ਸ਼ਹਿਰ-ਰਾਜ

ਨੋਟ

- ਕੋਈਨੋਨੀਆ (ਸਮੁਦਾਇ) : ਸਮੂਹ
- ਅਗਾਥੋਸ (ਅੱਛਾ) : ਚੰਗਾ

3.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
2. ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀ ਹੈ?
3. ਅਰਸਤੂ ਰਾਜ ਦੀ ਜੈਵਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।
4. ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

1. (iii)
2. (i)
3. (iii)
4. (iii)

3.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ, ਐਸ. ਐਂਡ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਐਸ. 2004: ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਥੋਟਸ, ਪੀ.ਐਚ.ਆਈ. ਲਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਾਇਵਟ ਲਿਮਿਟਿਡ।
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ.ਕੇ. 1990 ਵੈਸਟਰਨ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਥੋਟਸ, ਕਲਕੱਤਾ-ਕੇ.ਪੀ. ਬਾਗਚੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ।

ਇਕਾਈ-4: ਅਰਸਤੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Aristotle's Theory of Revolution)

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

4.1 ਅਰਸਤੂ ਫਿਲਾਸਫੀ (Aristotle Philosophy)

4.2 ਘਰਬਾਰ (ਗੁਲਾਮ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ) (Household (Slaves, Women and Property))

4.3 ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Theory of Revolution)

4.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

4.5 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Keywords)

4.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

4.7 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਸਮਝ
- ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
- ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਥੇ ਚਰਚਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਅਰਸਤੂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਹਿਤ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੂਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਦਲੀਲ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਲੋਂ ਭੇਤੀਕੀ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਤਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਕਈ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਰਸਤੂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਤਾਰਕਿਕ ਚਰਚਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ (ਔਰਗਨੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਉਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਢੰਗ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ, ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਥੇ, ਪਿਛਲੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕੀ ਅਤੇ ਮਗਰਲੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨਿਗਮਨੀ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਸੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਾਰਕਿਕ ਕੰਮ ਵਲੋਂ ਯੋਕਤੀਕ ਦਲੀਲ ਵਦਾਰਾ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ, ਚਾਰ ਭੇਤੀਕੀ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭ ਕਦਮੇ ਦੀ

ਨੋਟ

ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਢੰਗ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਟੋਲਿਅਲੋਜਿਕਲ ਵਿਵਰਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਖਗੋਲੀ ਅਤੇ ਜੈਵਿਕ ਦੇ ਨਾਲ।

ਅਰਸਤੂ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗਰਾਉਂਡਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਐਚਿਤਿਅ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਅਨੰਤ ਅਸਤੀਤਵ ਸਹਿਤ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ **hylomorphic** ਫੋਮਪੋਸਟਿਏ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗੱਲਾਂ ਬਨਸਪਤੀ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਵਲੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਲਿਆ ਬਯੋਰਾ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਰਸਤੂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਨਵੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਕਿ ਕਾਵਿਅਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤਕ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਤਰਾਸਦੀ) ਕਲਾ ਅਤੇ ਬਿਆਨਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਤਰੀਕਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਨੈਤਿਕ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਮਨੁੱਖ ਏਜੇਂਟਾਂ, ਲਈ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਥਚਦਕਠਜਅ ਨੀਤੀਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਮੋਰਾਲਿਆ ਮੈਗਨਾ ਸਹਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਲੇਕਿਨ ਸਭਤੋਂ ਪੂਰੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਿਕੋਮਚੇਨ ਏਥਿਕਸ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵੇਚਨਾ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਸ਼ਾਤੀਰ ਚਰਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਪੁਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦਾ ਬਚਾਵ ਬੋਧਿਕ ਖੋਜ ਸੀ।

ਲੇਕਿਨ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉੱਥੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮੂਲ, ਵਰਣਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁਣ ਲੇਖਾ ਜੋਖੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਦਾਇਤਿਵੇਂ ਸੂਚੀਬੱਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਏਥੋਂਸ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਮੂਰਤ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਜ ਦੇ ਠੋਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਕਠੋਰਤਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਥੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਰਿਪਬਲਿਕ, ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਤਵਕਠਕਅ ਗਾਇਡ, ਉੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਦਰਸ਼ਾਤੀ ਕਰਣਾ ਹੈ।

4.1 ਅਰਸਤੂ ਫਿਲਾਸਫੀ (Aristotle's Philosophy)

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਆਧਾਰ ਬੁਲਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ, ਦੋਨਾਂ ਚੇਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸੰਬੰਧ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ; ਅਰਸਤੂ, ਤਦ ਵੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਵਲੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਇਪ ਜਾਂ ਕਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਢੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਲੋਂ ਸਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਫਿਲਾਸਫੀ ਢੰਗ ਲਈ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਕਲ ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਨ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦੋਨਾਂ ਆਗਮਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਿਗਮਨੀ ਢੰਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਗਮਨੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖਿਅਕ ਪਲੇਟੋ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ, ਤਦ ਵੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਵਲੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਇਪ ਜਾਂ ਕਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਢੰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਲੋਂ ਸੁਗੰਧ ਦੇ ਗਿਆਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਢੰਗ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਕਲ ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਨ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਫ਼ਾਰਮ (ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ) ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਲੋਂ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਹੁਣ ਵੀ ਫ਼ਾਰਮ ਘਟਨਾ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਦਾਰਥ (universals ਅਤੇ ਟੀਕਾ ਦੇਖਣ ਦੇ ਹੇਠਾਂ) ਵਿੱਚ ਤੱਤਕਾਲ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦੋਨਾਂ ਆਗਮਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਿਗਮਨੀ ਢੰਗ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬਗ਼ਜ਼ਰਗਜ਼ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿਗਮਨੀ ਹੈ।

ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਜਾਂ ਸਾਰ ਜਾਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਪਜਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜੋਕੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਢੰਗ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵਜੀਨਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਸਤੂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ ਬੋਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ।

ਨੋਟ

ਅਰਸਤੂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, “ਕੁਦਰਤੀ ਫਿਲਾਸਫੀ”, ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਜੋ ਵੀ ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ, ਕਿ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਵਿਗਿਆਨੀ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖ ਮਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨ (dianoia) ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ, ਕਾਵਿਅਗਤ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਉਹ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ; ਕਾਵਿਅਗਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਲਿਤ ਕਲਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਹਿਸਾਬ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ (ਜਾਂ “ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕੀ”) ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰੰਭ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦਲੀਲ (1) ਤਰਕ, (2) ਸਿਧਾਂਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ, ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਹਿਸਾਬ, (3) ਵਿਵਹਾਰਕ ਫਿਲਾਸਫੀ (4) ਕਾਵਿ-ਆਤਮਕ ਫਿਲਾਸਫੀ।

ਏਥੋਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੋ ਠਹਿਰਾਓ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੋਰਾਨ, ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਲਿਸੀਯੂਮ ਦੇ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਅਰਸਤੂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਅੱਜ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਉੱਥੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਲਈ ਕੋਈ ਮੂਲ ਯੋਗਦਾਨ ਹੀ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਰਹਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਭੋਤੀਕੀ, ਖਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ, ਮੋਸਮ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੂਲ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਗਿਆਨ ਉੱਥੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੁਣਾਤਮਕ, ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ 16 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਥੋੜੀ ਸੱਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋਰ ਵੇਗ ਅਤੇ ਤਾਪਮਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸਨ। ਉਹ ਰਫਤਾਰ ਅਤੇ ਤਾਪਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਸੱਮਝ ਹੈ, ਜੋ ਭੋਰਾਕੁ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਘੜੀਆਂ ਅਤੇ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਕਈ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਅਸਾਮਾਇਕ ਸਟੀਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਕੁਲ ਤਰੁਟੀਆਂ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਨ ਫੀਲੋਪੋਨੋਸ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੈਲਿਲਿਯੋ, ਸਰਲ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਲਾਇਟਰ ਚੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਵੱਲ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਡੋਮੋਕਰੀਟਸ ਦੇ ਦਾਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਕਾਸ਼-ਗੰਗਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਤਾਰੀਆਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਧਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛਾਇਆਂ ਕਿਤ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਠੀਕ, ਭਲੇ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਸੀ) ਕਿ, ਦਿੱਤਾ ਮੇਜ਼ੂਦਾ ਖਗੋਲੀ ਪ੍ਰਫਿਲਾਸਫੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਰੂਪ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਲੋਂ ਸਿਤਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ... ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰੀਆਂ ਉੱਥੇ ਸੂਰਜ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕਰੀਨ ਹੈ।

ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਸਰਲ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾਕੇ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਢੰਗ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਤਬਯੋਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਚ 'ਤੇ ਕਿ ਸੱਮਝਦਾਰ ਇੱਕ ਪਰਕਲਪਨਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਰਸਤੂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ।

ਅਰਸਤੂ ਵੀ ਕੁੱਝ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅੰਨਾਂ ਸਪਾਟ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭੂਕੇਂਦਰੀਏ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਗਿਆਨ ਬਰਤਜਵਕਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ 16 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਸਦੀ ਵਲੋਂ 16 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਕੇਂਦਰ (geocentrism) ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸਭਦੇ ਦੋਰਾਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯੂਰੋਪੀ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਨਮਾਨ ਇਸ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਅਰਸਤੂ ਗਲਤ ਪਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਸਤੂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਅਗਰਿਮ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਨੀਂਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੱਲੀਆ ਗਿਆ ਬਣਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ

ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸਥਿਰਾਂਕਾਂ ਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

4.2 ਘਰਬਾਰ (ਗੁਲਾਮ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ) (Household (Slaves; Women and Property))

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਘਰਬਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਸਕਿਸਤਿ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟ ਦੋ ਸਮੁਦਾਇਆਂ ਦੇ, ਘਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ, ਜੋ ਚੋਣ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਘਰਬਾਰ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਰਸਤੂ, ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਹਿੱਸੇ ਪੌਲਿਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਓ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਲਈ:

ਹਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੌਲਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਘਰ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਹਰ ਭਾਗ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਪੂਰੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ (ਪੂਰੇ ਪੌਲਿਸ) ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਫੜਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜ਼ਾਦ ਤੀਵੀਂ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਅੱਧਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ: ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਵੇ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਖਿਆ ਘਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਪੌਲਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਵੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਬੱਚੀਆਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਭਿਭਾਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ: ਉਹ ਤਿੰਨ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ ਘਰ ਉੱਥੇ ਕਾਬੂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ 4 ਘਟਕ ਅਧਿਗਰਹਣ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਸਿਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੱਤਾਰੂਢ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਗੁਲਾਮੀ (Slavery)

ਅਰਸਤੂ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ। ਗਰੀਸ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ, ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਸਤੂ ਦੋਨੋਂ ਦਾਸ ਅਤੇ ਗੁਰੂ, ਗ੍ਰਹਸਥ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਉੱਤੇ **systematized** ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪਲੇਟੋ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੀ 5 ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਾਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ **imperfectly** ਵਿਕਸਿਤ ਮਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ **clubbed** ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਅਰਸਤੂ ਦਾਸ ਦੇ ਵੱਲ ਘੱਟ ਕਠੋਰਤਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਅਸੰਭਵ ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਨ।

ਨੋਟ

ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਮਹਾਨ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ; ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਮਹਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਭੱਯ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬੜੱਪਣ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜੋ ਕੇਵਲ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ... ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ, ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲਰਨ ਹੈ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਅੱਛੇ ਆਦਮੀ, ਅੱਛੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਜੀਵ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਦਾਸ ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਸਾਧਨ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸੀ, ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪਨੇ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿਤ ਸੀ। ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੁੱਝ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਗੁਰੂ, ਗੁਲਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਾਰੰਪਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਪੂਰਵ ਦਾਸ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾਸ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ ਦਾਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਮਨ, ਉਹ ਸੱਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਲੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦਾਸ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਦਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਸਨ:

... ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਹੈ; ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਲੇਖ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਸਰਾ, ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਪਨੇ ਸਵਾਮੀ ਵਲੋਂ ਵਯੋਜ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਗ੍ਰਹਸਥ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਉਚਿਤ ਗੁਲਾਮੀ। ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਸਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਈ ਉਹ ਸੇਵਕ ਦੇ ਕੰਮ ਵਲੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪਨੇ ਸਵਾਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਵਲੋਂ ਆਤਮਸਾਤ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਰਸਤੂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦੀ ਫਤਹਿ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਗੁਲਾਮੀ, ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦਾਸ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਪੁਨ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਲਈ, ਚੋਣ ਅਵਸਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਭਿੰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਅਵਰ ਅਤੇ ਠੀਕ ਪੁਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਗੁਲਾਮੀ ਆਪਸ ਦਾ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਅਤੇ ਬਸ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਤੇ ਪਰਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਅਰਸਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਦਾਸ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਪੁਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਅਦਰਮਜਅਪ ਦਾਸ ਦੇ ਵੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਖੋਹ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਅੱਗੇ ਲਿਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਪੁਨ ਮਾਰਗ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਅਤੇ ਇਸ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਗੁਲਾਮੀ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਰਿਚਾਤੀਤ ਕਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਲਈ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਦਾਸ ਜੇਕਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਵਿਜੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਖੁਫਿਆ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਸ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: 1, ਪੁਰਸ਼ ਪੁਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਸਾਂ ਲਈ ਮਾਨਵੀ ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਇੱਛਤ। ਰਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਵੱਲ ਅਰਸਤੂ ਰਵੱਈਆ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਰਿਆਵਾਦੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਪਰ ਇਸ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਰਿਆਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇਰੇ ਸਚਾਈ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਢੂੰਡਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਵਲੋਂ ਅਥੀਨਿਆਨ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਲਾਮੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ।

ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮਾਸਟਰ-ਦਾਸ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਾਸ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਉੱਠੇ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਦਾਸ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਬਸ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਕਮਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕੀ ਪਾਰੰਪਰਕ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਦੋਸਤ ਬੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸੱਤਵੀਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ:

ਜੇਕਰ ਹਰ ਸਾਧਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਜਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ... ਜੇਕਰ ਸ਼ਟਲ ਹੁੰਦਾ ਬੁਣਾਈ, ਜਾਂ ਦਸਤ ਬੀਣਾ ਨੂੰ ਛੂਹਣ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਇਡ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਮਗਾਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸਵਾਮੀ ਦਾਸ।

ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ (Women and Family)

ਅਰਸਤੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਜੀ ਘਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮੂਲ ਖਤਮ ਕਰਣ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸਰਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਥੇ ਲਿਖਾਈ, ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤੀ ਹੋਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੋਲਿਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ

ਨੋਟ

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੌਲਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਘਰੇਲੂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣ ਦੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮ ਹੈ। ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੁਦਾਏ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦੂਰ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, (ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ) ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੱਤਕਾਲ, ਕੰਮ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਮ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਭਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉੱਥੇ ਲਈ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸਤੀ ਵੀ ਪੁਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੈ ... ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਹੈ, ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸ ਵਿਆਹ ਜਲਦੀ ਭੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਸੁਕਰਾਤੀ ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਮੂਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਯੁਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਣ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਧਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਸਥਿਰਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਨ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਯੋਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਿਧਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਇਸ ਲਿੰਕ ਇੱਕ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਰਸਤੂ ਸੰਜਮੀ ਮਾਡਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਅਜਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, **divisiveness** ਅਤੇ ਫਰਕ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਸਵਰੂਪ ਸੀ। ਮਰਦ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋਰ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਮਾਰਸ਼ਲ ਅਤੇ ਤਪੱਸਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਤੀਜਤਨ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ਕਿਸਤਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਂ ਹੀ ਉਹ ਸੱਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਨਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਆਮ ਚੰਗੇ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਜੋਰਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਿਜੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਸੀ। ਪੁਰਖ ਬਿਹਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ, ਤੀਵੀਂ ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ, ਅਪੂਰਣ ਪੁਰਖ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਬਾਂਝ ਪੁਰਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਪੁਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰ ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਅਕਰਮਕ ਸੀ, ਯੋਨ ਪ੍ਰਜਨਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਕਾਰ ਅਸਤੀਤਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਬਿਹਤਰ ਪੁਨ ਵਲੋਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਥੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਇੱਕ-ਦੂੱਜੇ ਉੱਤੇ

ਆਸ਼ਚਰਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ।

ਨੋਟ

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਸੰਰਚਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਹਤਰ ਅਵਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਆਤਮਾ 'ਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਸੁਵਯਵਸਿਥਤ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਇੰਨਾ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮ ਚੰਗੇ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਇਹ ਆਸਾਨ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵੰਡਵਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸੰਬੰਧ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਿਤ, ਜੋ ਬਦਲ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ **interchanged** ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਉਪਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲਬਾਤ, ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਨਿਰੰਕਸ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਉਸਕੇ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਤੀ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਉਭਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਸਟਰ-ਦਾਸ ਸੰਬੰਧ ਕੇਵਲ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਸਟਰ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਲੋਂ ਕੁੱਝ ਖੁਫਿਆ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਸੰਕਾਏ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਉੱਥੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਕਾਏ ਅਪਰਿਪਕਵ, ਅਵਿਕਸਤ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਸੰਕਾਏ ਤਦ ਵੀ, ਅਵਿਕਸਤ ਰਹਿ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਸਮੱਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣ ਲਈ ਪਸ਼ਕਿਸਤਿ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਕਾਫ਼ੀ ਉਪਯੁਕਤ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨਸਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨੈਤਿਕ ਚੰਗਿਆਈ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਜਮ, ਸਬਰ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ (496-406 ਈ. ਪੂ.) ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਪੱਸਿਆ ਸ਼ੀਲ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਚੁੱਪੀ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਤਾਜ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਨਕਾਰਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਚੰਗਿਆਈ ਸਾਰਾ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਚੰਗਿਆਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹਿਲਾ ਦਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਪੂਰਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਦਾ ਗਠਨ, ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸਨ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ।

ਨੋਟ

ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਠੀਕ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਸਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਕਰ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਲਿੰਗ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਅਰਸਤੂ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸੀਟ ਅਤੇ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੋਲਿਸ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੋਟਸ

ਪਰਿਵਾਰ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਜਿੱਥੇ ਆਦਮੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸਨ ਉੱਥੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, ਤੀਵੀਂ ਲਈ ਆਰਾਮ ਛੱਡਕੇ। ਅੰਦਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਗਾੜਣ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਬੰਧ, ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਾਂ ਅਧਿਭਾਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬੰਨ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਅਸਰ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ, ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵੰਚਿਤ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਸੰਕਾਐਂ ਅਨਿਰਣਾਇਕ ਸਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਖਾਲੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਦੇ ਮੁੱਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਸੇਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਉੱਚਤਮ ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਬਾਅਦ) ਲਈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਕੁੜਮਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਅਗਵਾਈ।

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਆਪਣੇ ਏਮਿਲ ਵਿੱਚ ਰੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੂਸਾਂ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਟਕਸਾਲੀ ਛਵੀ ਮਨੋਰੰਜਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਯੋਨ ਮੱਤਭੇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਤੇ ਰੂਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਅਤਿਅੰਤ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀਆਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਥੇ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਵਲੋਂ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਵੱਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਪ੍ਰਜਨਨ ਦੇ ਮੁੱਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਧਿਆਨ ਸਮਰਪਤ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ 20 ਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਯੋਨ ਸਮਰੱਥਾ ਲਈ 70 ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ 50, ਅੰਤਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਨਨ ਸਰਗਰਮ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਅਕਸ਼ਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਉਮਰ 18 ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 37 ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨਰਸਰੀ ਲਈ ਸਵਾਸਥਿਅਪ੍ਰਦ ਸੰਭਵ ਨਿਕਾਐਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਾਮਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰੀਰਕ ਕਸਰਤ ਕਰਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਕਰਮਕ ਮਨ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਲੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਨਨ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਨ ਦਾ ਆਗਰਹ।

ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ, ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਵੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਹਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਦਵਿਤੀਏ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼, ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਤੀਵੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜ਼ਾਦ, ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਸੀ ਕਿਉਂ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਗਿਆਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ, ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ:

ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਸਤੂ ਨਿਜੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਪੋਲਿਸ ਦੀ ਨੀਂਹ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਘਟਨ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸੁਕਰਾਤ ਤੇ ਪਲੇਟੋ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸਪਾਰਟਾ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੋਜਿਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਅਤੇ ਪੋਲਿਸ ਦੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਰਭਧਾਰਨ ਸੁਕਰਾਤੀ ਪਲੇਟੋ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰ;ਜਤ ਇਸਦੀ ਵਿਵਿਧ ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਏਕਤਾ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਭੇਦਿਤ ਭੱਜਿਆ ਇੱਕ ਅਧਿਭਾਵੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ ਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਲਈ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਓੜਕ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦਬਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਲੁਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ।

ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਕਤਾ ਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਭ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਵੈਭਾਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅਧਿਕਤਾ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਏਕਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਰ ਅਤੇ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ... ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਣ, ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਨਾਰੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ, ਦੋਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਲੈਂਗਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਸੀ? ਪਰਿਵਾਰ ਅਖਾੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਪਾਉਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਲੇਟੋ ਮਾਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ **monogamous** ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ, ਉੱਥੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਨਿਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸੱਖਤੀ ਨੈਤਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਉੱਥੇ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਉਪਯੁਕਤ ਸਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਲਈ। ਦੋਨਾਂ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਜਬੂਤ ਅਨੁਯਾਇਕੋਂ ਅਤੇ ਗਰਮ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਸਤੂ ਦਲੀਲ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਉਦਾਰਵਾਦੀ, ਤਦ ਵੀ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਥੇ

ਨੋਟ

ਅਸਹਮਤ। Wollstonecraft ਅਤੇ ਜੇ. ਏਸ. ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰੰਭ ਦਾ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਮਿਲ ਘਰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬਰਾਬਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਜਾਇਦਾਦ (Property)

ਦੇਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਦਬ ਗਈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਪੂਰਵ ਇੱਕ ਏਕਲ ਅੱਛੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਬਹੁਆਯਾਮੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਕ: ਪੈਸੇ ਦੇ ਅਧਿਗਰਹਣ ਉੱਥੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਮੋੜ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਕੁਦਰਤੀ (ਲੁੱਟਮਾਰ, ਮੱਛੀ ਫੜਨ, ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਮਧੁਮੱਖੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ) ਸਕਿਾਰ, ਚਰਾਈ ਅਤੇ ਪਾਲਣ। ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਖਪਤ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਚੀਜ਼ ਗਿਰਵੀ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਪੜਾਅ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ। ਪੈਸੇ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ, ਅਧਿਗਰਹਣ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਛੋਟਾ ਵਪਾਰ ਦੇ ਅਧਿਗਰਹਣ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਾਰਮ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਮ ਪੇਸ਼ਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ, ਗਰੀਕ ਪੂਰਵਗਰਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਛੋਟਾ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਲਈ, ਚਾਹੇ ਘਰੇਲੂ ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਚਤਚਗਕਗਤ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਨ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਲਈ ਉਤਰਿਆ ਅਗੇਤ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬੇ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੈਸਾ ਦੀ ਠੀਕ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ। ਅਰਸਤੂ ਸਮਰੱਥ ਕੀ ਪੈਸਾ ਦੀ ਠੀਕ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਲਕਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰੰਗ ਸੰਬੰਧ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਸੀਮ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਅੱਛਾ ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰੂਪ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਉੱਪ੍ਰਤ, ਤੀਰਕਠਾਜਅਪ ਅਤੇ ਖੇਤੀ। ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿੱਧਾਂਤ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਮੁੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ।

ਅਰਸਤੂ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਥੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਦੀ ਚਰਮ ਅਸਮਾਨਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵੰਡਵਾਂ ਪੈਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। :ਕਡਕ;;ਕਗਤ ਦਾ ਭੋਰਾਕੁ ਅਰਸਤੂ ਵਲੋਂ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 18 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਲਈ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਥੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ

ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਰਦਾਨ ਹੈ।

ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨਿਆਂ (Distributive Justice)

ਦੋਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਜ ਲਈ ਨਿਆਂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ **rectificatory** ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸਾ, ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵੱਖ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਵਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ, ਯੋਗਤਾ ਪੈਸਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁਨ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਯੋਗਤਾ ਪੁਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੂਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਨਿਯਮਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ। ਅੰਤਮ ਉਪਾਅ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਸਰਵੋੱਚ ਪੁਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਪੇਖ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨਾਰੂਤ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਸਤੂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਸੇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਾਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਜਨਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਜਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਨਿਆਂ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਪੁਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪੁਨ ਦਾ ਸਾਮਾਜਕ ਚਰਿੱਤਰ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਵਿਧਿਸੰਗਤਤਾ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦਾਵੇ ਵਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪੁਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈਰਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਭੱਗ ਇਸਨੂੰ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦਫਤਰ ਲਈ ਅੰਤਮ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਤਤਵੋਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੋ ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਡੋਮੋਕਰੇਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਮੁਫਤ ਜਨਮ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਹੋਰ ਰ;ਜਫ਼ਗਫੀਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਦੋ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੋਨਾਂ ਨਿਆਂ ਵਲੋਂ ਦਬ ਗਿਆ।

ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਅਦਵਿਤੀਏ ਦਾਅਵਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਕਾਈ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਦਾਵੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੈਸਾ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਤਲਬ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਕੁੱਝ ਕਈ ਅਤੇ ਅਸੀਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੋਕੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਅਸੀਮ ਪਕਸ਼ਪਾਤਪੂਰਣ ਇੱਕ **unmixed** ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ

ਨੋਟ

ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ।

ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨੀਆਂ ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾਵਾਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਸ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਨੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ: ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਡੋਮੋਕਰੇਟ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਲੋਂ ਨਿਆਇਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਲੀਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮਹਾਨ ਜਨਮ ਪੈਸਾ ਸਰਵੱਚ ਇਨਾਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਵਲੋਂ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਹੈ ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਥੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

Rectificatory ਜਾਂ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਨੀਆਂ ਸੰਧੀ ਜਾਂ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਨਸਫ਼ ਨੇ ਸੱਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਨੀਆਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਾਨਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨੀਆਂ।

ਅਸਮਾਨਤਾ, ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸਮਾਨ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, **unequals** ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਆਂਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ, ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਆਯਾਮਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਲਈ ਸਾਮਾਜਕ, ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮੱਤਭੇਦ ਸੀ। ਲਾਇਕ ਤੇ ਨਾਲਾਇਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਠਹਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੁਗਨਾ ਸੀ। ਇੱਕ, ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀਅਤ ਉੱਥੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ **presupposition** ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਕਰਤਵਾਂ।

ਢੰਗ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ (Rule of Law and Constitution)

ਅਰਸਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਠੀਕ ਹੀ ਗੰਢਿਆ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸੰਕੇਤਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਨਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਕਸਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਆਦਰਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਧਾਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਘੱਟ ਮਨਮਾਨਿਆ ਅਤੇ ਨਿਆਇਪੂਰਣ ਸਨ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇਸ ਅਵਾਇਕਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। (ਟੀ) ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਕੋਰਸ ਹੋਣਾ ਆਦਮੀਆਂ ਸੱਤਾਰੂਢ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਖਿਅਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਬੰਧ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਾਲਤ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੀਤਰਾਗ ਅਧਿਕਾਰ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਵਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਕ, ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਉੱਥੇ ਸ਼ਾਸਨ:

ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਬਾਕੀ ਦਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੱਤਭੇਦ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਮਜਕ;ਦਕਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਉੱਥੇ ਮਜਕ;ਦਕਦ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਅਰਸਤੂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਕਿ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਰਿਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ, ਭੇਦ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਬਾਲਉਮਰ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਵੀਂ, ਅਵਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਸਮਾਨ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਇਨ੍ਹੇ ਮਹਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਵ ਜੀਵਨ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ) ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਫੇਲਿਸਿਟੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਉਰਜਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਕ ਸੀ, ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਫਰਮਾਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕੇ। ਤੀਜਾ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ, ਬਜਾਏ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ।

ਅਰਸਤੂ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਪਲੇਟੋ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇ ਰਨਾ ਲਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸੁਲਕ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਅਲਿਖਤ ਵਲੋਂ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ ਪੀੜੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸੈਂਚੀਆਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਅਨੁਭਵ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਾਧਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਜਾਏ ਕਸਟਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਬਜਾਏ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਉਤਪਾਦਿਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜੋਰ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਮਾਣਕ ਭਰਤੀ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ, ਕਾਰਨ ਓਏ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੇ ਤਾ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਸਟਮ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਮੂਹਕ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸੂਝਵਾਨ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਵਿਧਾਇਕ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖਰਾਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਪਰਿਲਕਸਤਿ। ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਰ;ਜਤ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਇੱਕ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ:

ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਪੋਲਿਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ, ਜਦੋਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਲਿਸ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੋਰਸ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਾਂ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰਾਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਮੇਡੀ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਮੁਦਾਇਆਂ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਮ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹੋਰ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਡ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤੈਅ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਈ ਜਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ।

ਪੂਰਬਗਾਮੀ ਪੈਰਾਗਰਾਫ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸੀ: ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਈ ਜਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵੰਡ। ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸੰਸਥਾ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ।

ਸੰਸਥਾਗਤ ਪਹਲੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਦੇ ਦ੍ਰੜ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਸਥਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਹਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤਤਵੋਂ, ਅਰਥਾਤ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂ-ਅਧਿਕਾਰੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਚਾਰ ਕੰਮਾਂ ਸੀ:

1. ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ, ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਗੱਠਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਫੈਸਲਾ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਸੀ।
2. ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
3. ਮੋਤ ਨਿਰਵਾਸਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਬਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਸਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ।
4. ਮਜਿਸਟਰੇਟੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਚੋਣ।

ਅਰਸਤੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਸ਼ਾਖਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਰਣੀ ਸਪੁਰਦ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਨਿਆਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੁੱਦੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਅਰਸਤੂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ 158 ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਭਵਜੀਨਿ ਅਤੇ ਸੱਟਾ ਮੋੜ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ। ਉਹ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਾਕਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਲੈਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਉੱਥੇ ਬਣਾਇਆ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ **fettered**।

ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਭੈੜਾ ਜਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਨ। ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਰਕਾਰ, ਕੁੱਝ ਜਾਂ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਈ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੁੱਝ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਸਵਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜੁਲਮ ਅਲਪਤੰਤਰ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ

ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਰਾਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣਾਤਮਕ ਨੀਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਏਕਲ ਅਭਿਭਾਵਕ ਹੋਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਿੱਤ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਹੋਵੇਗਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਰਾਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲੱਬਣ ਲਈ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। 1 ਸੰਜਮੀ ਮਾਡਲ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾਵਾਂ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਸਨ। 2 ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਏਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸੀ, ਅਸੱਭਯ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ। 3 ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। 4 ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੀਰ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਡੇ, ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ ਜੋ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਸੀ। ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੱਜ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਓੜਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਘਿਰਿਆ ਗਿਆ। 5 ਇੱਕ ਨਿਰਪੇਖ ਸ਼ਾਸਨ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ। ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰੋਜਗਾਰ ਪੁਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਹੋਰ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਗਵੀਪਕ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਪੁਨ। ਸਪਾਰਟਾ ਵਿੱਚ 2, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਪੁਨ। ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੀਜਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਸੀ। ਸੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤੀਜਾ ਰੂਪ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਤੇ ਮਾਲਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ, ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਭ ਇੱਕ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜੁਲਮ ਵਲੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੋਗੇਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਜੁਲਮ ਕੁੱਝ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਇੱਕਮਾਤਰ ਚਿੰਤਾ ਹੋਣ ਅਮੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਵਿੱਚ **degenerated** ਅਰਸਤੂ ਅਲਪਤੰਤਰ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਰੀਬ। ਦਫਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉੱਥੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉੱਚ ਦਫਤਰਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਸਤੂ ਘੱਟ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। 2 ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ, ਇਹ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਜੋ ਕੁੱਝ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੀਸਰੇ ਇੱਕ ਹੁਣੇ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਗਵਰਨਿੰਗ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ, 4 ਇੱਕ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਮੀਰ **coterie** ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਸੀ।

3 ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਭੈੜਾ **democracy**, ਗਰੀਬ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲਣਾ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕੁੱਝ ਚੰਗੇ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਯੋਗਦਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਖਾਣ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਦਾਵਤ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਕਈ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਾਂ ਮਾਹਰ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਜੱਜ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਸਹਿਤ ਸੀ। ਜੁਲਮ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਭੈੜਾ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਅਰਸਤੂ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ, (ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ) ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਅਮੀਰ (ਅਲਪਤੰਤਰ) ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਅੰਤਰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਇੱਕ ਸੀ। ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਜੁਲਮ ਵਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਲਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਭੈੜੇ ਸਨ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਉਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਚਰਮ ਇੱਕ ਮੱਧ ਵਲੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਜੁੜਿਆ ਲੋਕਤੰਤਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਫਤਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬੇਖਬਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਦ ਧਾਰਨ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਨਮ ਵਲੋਂ ਨਿਰਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਰਤਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਸਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਯੋਗਤਾ ਏਲਿਅੰਸ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦਾਸ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਬੱਚੀਆਂ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਗਿਕਕਠਕਅ, ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਸਨ। ਇੱਕ ਚਰਮ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਰਮ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸਾਧਿਅ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਸੱਬਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰਾਜ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪਾਂ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਸਨ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੰਗਿਆਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਜਾਏ ਨਿਯਮ ਘਰੇਲੂ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਦਰਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕੇਵਲ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਅਵਹਾਰਿਆਤਾ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਪੁਨ ਅਤੇ ਖੁਫਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਐਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਿਆ:

ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਤੱਕੜੀ ਪੂਰਵਗਰਹ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਭਾਵੀ ਜੋਰ ਹੋਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਦੇ ਵੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਵੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਮੋਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜੋਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਜੋ ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਨੁਕੂਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਲਕੀਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ। ਇੱਕ ਸੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਅੱਠ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੋੜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਇਕੱਲੇ ਵਰਣਨ ਕਰਣ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਨਵੀਂ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦਾ ਸਾਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਟਾ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵਜੀਨਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਇੱਕਜੁਟ ਸੀ। ਨੈਤਿਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਤਮ ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੀਵਨ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਲਈ ਮੋਜੂਦ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲਈ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਸੀਮ ਬੇਬੋਧ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੰਤ ਸਮਾਯੋਜਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਆਦਰਸ਼ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਬਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਲੇਟੋ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ-abidingness ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਕਸੋਟੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਾਕਤਾਂ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਲੇਟੋ ਰਸਮੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੁਧਾਰ ਅਰਸਤੂ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਦਾਵੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਅਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ ਸਾਰੇ ਦਾਵੇਦਾਰੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪੁਨ ਸੱਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਪਰੇਟਿਵ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ, ਲਈ ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਨੈਤਿਕ ਦਾਅਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਲੁੱਟ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੋਸ਼ਕ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਸਤਵਿਕ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਅੱਛਾ ਜਨਮ, ਆਵਾਜ ਸਿੱਖਿਆ, ਉਚਿਤ ਸੰਘਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ **propriety** ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੱਮਝਾਉਣ ਡੋਮੋਕਰੇਟ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਗੱਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜ ਅੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਭੈੜਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ:

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੈਧਤਾ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗਾਰੰਟੀ, ਜੋਰ ਜਾਂ ਨਿਜੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵਤ: ਭੈੜਾ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਛਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਰਸਤੂ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਉੱਥੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਨ ਰਾਜਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਮਰਾਟ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਣ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੋਣਾ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਅਰਸਤੂ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਇੱਕ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੱਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕਦਮ ਠੀਕ ਪੁਨ ਕਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਬਣਾਇਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੋਨਾਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਿਤਾਬ ਚੋਥਾ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕਸੋਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ। ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਮੀਰ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਵਸਾਇਕ ਸਮੂਹਾਂ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਉਹ ਖਾਂਦਾ ਆਰਥਕ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਰਾਜਨੀਤਕ

ਨੋਟ

ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਸਲੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਰਚਨਾ ਵਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਕਿਹਾ:

ਉਹ ਇੱਕ ਅਤਿ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਫ਼ੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਚਤੁਰਾਈ ਵਲੋਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਧਨਿਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਪਰਿਚਾਤੀਤ ਕਰਨਾ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਕੂਮਤ (Polity)

ਇੱਕ ਲੋਕੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਸਤੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਜਾਂ ਕੀ ਇਕੱਠਾ ਸਕਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਨ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀਕ ਕੋਸ਼ਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਗੋਲਡਨ ਮੀਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਧਿਅ ਰਾਜ ਸੀ, ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਰਮ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਬੁੱਕ III ਵਿੱਚ ਲੋਕੰਤਰ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦਿੱਤਾ ਨਾਮ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਰਸਤੂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਕਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਲੋਕੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਲੋਕੰਤਰ ਇੱਕ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ। ਲੋਕੰਤਰ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਪਦ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਲੋਂ ਨਾਮੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਲਪਤੰਤਰ ਆਮਤੋਰ ਉੱਥੇ ਮਤਦਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨ ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਵਰਗ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਗਰੀਬ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਲੋਕਿਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਮੱਧ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਮੀਰ ਮਹਾਨ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ, ਲੋਕਿਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਗਰੀਬ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੱਧ ਵਰਗ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਤਤਵੋਂ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਣ ਇੰਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਮੱਧ ਵਰਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ, ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਿਧਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ ਬਲਾਂ ਫਰਅਵਕਅਦਜਅਪ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੇਂਦਰਾਪਸਾਰਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਕਰਮਕ। ਬਹੁਤ ਮੱਧ ਵਰਗ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਅਮੀਰ ਦੀ ਬਦਤਮੀਜੀ ਅਤੇ ਫੂਟ ਫੂਟ ਕਰ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਧ ਰਸਤਾ ਚਲਾਇਆ। ਅਰਸਤੂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਮੱਧ ਵਰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ Euripides ਟੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਭੱਜਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਨਾਗਰਿਕ, ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਅਤੇ

ਮੱਧ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਐਸਤੂ ਰੂਪਾਂ ਦੀਆਂ ਕਕਸ਼ਾਵਾਂ, ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ... ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਧ ਹਾਲਤ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਖ, ਜੋ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਰਮ ਕਰਣ ਲਈਆਂ ਹਨ... ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਾਰਨ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਂਦੇ ... ਜੋ ਲੋਕ ਵੀ ਕਈ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ... ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਅਤੇ ਘਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਲਿਆ, ਉਹ ਸਬਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਆਦਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੀ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਚਰਮ ਵਲੋਂ ਪੀਡਿਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼: ਉਹ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਗਰੀਬ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਥੇ, ਜੋ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਅਗਿਆਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਪਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਦਾਸ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਥੇ, ਜੋ ਲੋਕ ਅਨਭਿਗਿਅ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੱਤੋ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਹੀ ਹੈ ਔਰਪਤਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਦਾਸ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਸਨ। ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਵਮਾਨਨਾ ਉੱਥੇ ਈਰਖਾ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਅੱਗੇ ਦੋਸਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਲੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਵਰਗ ਪਾ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਅਮੀਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਆਯਾਧੀਸ਼ੋਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਮੀਰਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੋਨਾਂ ਚਰਮ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਇੱਕ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੱਧ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਿਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਸੀ। ਗੁਣਵੱਤਾ ਜਨਮ, ਪੈਸਾ, ਜਾਇਦਾਦ, ਸਾਮਾਜਿਕ ਹਾਲਤ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਤਰਾ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਰਵਿਅਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਹੁਤ (ਚੋਣ, ਜਾਇਦਾਦ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਯੋਗਤਾ) ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਯੋਗੋਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਮਾਡਲ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਏਥੇਸ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਥੇ 411 ਈ ਪੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸੋਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ: ਅਰਸਤੂ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਕਿਨਾਰੀਆਂ, ਤਨਰਰਵੀਕਅ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕੋ ਕਮਾਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵਾਰਥ, ਜੁਲਮ ਚਅ;ਮਚਿ;ਅਕਤਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਜ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਥਾਈ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸੰਕਸ਼ੇਪਣ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਲੇਟੋ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸੰਤੁਲਨ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਨੋਟ

ਸਾਹਸਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਲੱਗਭੱਗ ਅਰਸਤੂ ਨੈਤਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਖਾਂਦੇ ਅਜਾਦੀ, ਪੈਸਾ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਹਾਨ ਜਨਮ ਤੇ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਸਰੋਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੀਨ ਜਾਂ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਾਪਰ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸੱਬਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰਾਜ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ: ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ, ਇੱਕ ਆਵਾਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦਾ ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਪਾਪਰ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਲਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਕਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਫੁਰਸਤ ਵਰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਬਚਾਵ।

ਨਾਗਰਿਕਤਾ (Citizenship)

ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਆਧਾਰਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਪਲੇਟੋ, ਜੋ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼ਾਸਨ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਨਵਰ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੋਲਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪੂਰਤੀ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਮਨਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਦਾਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਦ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਅਰਸਤੂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਮੂਹਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਨਿਵਾਸੀ ਏਲਿਅੰਸ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਵਾਸ ਸਾਂਝਾ, ਲੇਕਿਨ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਏਲਿਅੰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਹੱਕਦਾਰ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਲਈ ਠੀਕ ਮਜਾ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕਸਰਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ।

ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਜੋ ਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਕਰਮਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਰਸਤੂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਿਪਕਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਹੀਨ ਸੰਕਾਏ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਮੋਜ-ਮਸਤੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਰਗ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੱਝ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੱਚ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਰਣ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਮੋਡੇ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਖੁਫਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਵਲੋਂ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਕਿ ਕੰਪੈਕਟ ਅਤੇ ਕੋਲ ਵਲੋਂ ਬੁਣਨਾ ਸੀ ਇੱਕ ਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ। ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਨੁਸਖਾ ਹੈ ਕਿ 5000 ਦੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਆਦਰਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਆਕਾਸ਼, ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਭੂਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਫੋਜੀ ਕਮਾਨ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਇੱਕ ਜੋੜਨੇਵਾਲਾ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਵਾਕਫ਼, ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਬਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਫਤਰਾਂ ਵੰਡਵਾਂ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅੰਤਰੰਗਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਰਸਤੂ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਵਰਣਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਆਰਾਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਕਰਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ, ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ ਪੁਨ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਸਹਕਾਰੀ ਨਾਗਰਿਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

... ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਅੰਤਰੰਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਲੀ ਬਾਂਡ। ਬੰਧਨ ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਝ ਈਰਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਠੀਕ ਕਰਣ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਗਰੀਕ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਇੰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਜੋ ਗੋਰਵ ਦੇ ਮੋਢੀਆਂ (4: ਹੀਟਰ 1990) ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੋਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਰਭਾਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਲਈ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਡੋਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣੋਂ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਅਥੀਨਿਆਨ ਰਾਜ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਕਾਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਲੋਂ ਹੀ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਿ ਬਣਾਇਆ। ਦੋਨਾਂ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਰਾਜ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਸਨ। ਉਹ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਂ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਆਤਮ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਲਈ ਅਧਿਆਪਨ ਉੱਥੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਸਤੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਪਤਰ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਮੈਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਥੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ।

4.3 ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (Theory of Revolution)

ਅਰਸਤੂ ਛਵਪਕਜਗ , ਬੀ;ਫਜਦਜਫਕ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, 55 (34 ਮੀਲ) ਆਧੁਨਿਕ ਦਿਨ Thessaloniki ਕਿਮੀ ਪੂਰਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ 384 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਟਜਫਰਠਫੀਚਤ ਮੈਸੇਡੋਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਠਖਅਵਤ ਨਿਜੀ ਚਿਕਿਤਸਕ

ਨੋਟ

ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਪਸ਼ਕਿਸਤਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ। ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਏਥੇਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਰਸਤੂ ਲੱਗਭੱਗ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਕਾਦਮੀ ਵਿੱਚ 348/47 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਏਥੇਸ ਛੱਡਣ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੰਪਰਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ ਅਕਾਦਮੀ ਉਸਦੀ ਮੋਤ ਉੱਥੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਭਤੀਜੇ **Speusippus** ਪਾਰਿਤ ਕਾਬੂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਸੇਦੋਨਿਅਨ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਮੋਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ **Xenocrates** ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਏਸਿਆ ਮਾਇਨਰ ਵਿੱਚ ਵਗਅਕਚਤ ਦੇ ਦੋਸਤ .ਕਗਨਜ਼ਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕੂਚ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਏਸਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਨਾਲ ਦੇ ਟਾਪੂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਕੱਠੇ ਉਹ ਅਤੇ ਇਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਸ਼ਾਸਤਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੂਚ ਕੀਤਾ। ਅਰਸਤੂ ਮੁਤਬੰਨਾ ਧੀ (ਜਾਂ ਭਤੀਜੀ) ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸ਼ਖਵੀਜ਼ਤ ਬੋਰ। **Hermias's** ਮੋਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਛੇਤੀ ਹੀ, ਅਰਸਤੂ **Macedon** ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੂਸਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੱਦਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ 343 ਈ. ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਟਿਊਟਰ ਬੰਨ।

ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ (ਪਲੇਟੋ ਸਿਖਿਅਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਸਥਾਪਕ ਆਂਕੜੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸੋਂਦਰਿਆਸ਼ਾਸਤਰ, ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਸਰੂਪ ਦਾ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਵਜ਼ੀਫਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਓੜਕ ਨਿਊਟੋਨਿਅਨ ਭੌਤੀਕੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਕੁੱਝ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਗਿਆਤ ਰਸਮੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਜੋ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰਸਮੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਤਵਰਵਕ;ਜ਼ਅਜਤਠ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੋਚ ਉੱਥੇ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਈਸਾਈ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੈਥੋਲੀਕ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਰੂਪਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਪੁਨ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਆਗਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਲੋਂ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਅੱਜ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਕਈ ਸੁਰੁਚਿਪੂਰਣ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ (ਸਿਸਰੋ ਸੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤਿਅਕ ਸ਼ੈਲੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ)।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਅਰਸਤੂ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸਿਖਿਅਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਿਖਾਈ ਭੌਤੀਕੀ, ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ, ਕਵਿਤਾ, ਥਿਏਟਰ, ਸੰਗੀਤ, ਦਲੀਲ, ਬਿਆਨਬਾਜੀ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਸਰਕਾਰ, ਨਿਤੀਕਤਾ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਸ਼ਾਸਤਰ ਸਹਿਤ ਕਈ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ।

ਕ੍ਰਾਂਤੀ: ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ (Revolution: Causes and Remedies)

ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਖੋਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਰਸਤੂ ਅਡੋਲਤਾ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਪਚਾਰ ਲਿਖ ਪਲੇਟੋ, ਜੋ ਬਦਲਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਪਰੀਤ ਮੰਨਿਆ ਤਬਦੀਲੀ ਉੱਥੇ, ਅਰਸਤੂ ਕਸ਼ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾਨੀ ਅੰਦੋਲਨ ਬਦਲੀਆਂ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਸਤੂ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਇੰਚ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਮਝ ਵਲੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿਉਤਪੰਨ:

ਆਇਡਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਪਤਰ (ਭਰੂਣ ਵਿੱਚ ਬਾਲਉਮਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਗੱਲ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿਅਤੀ ਆਪਣੀ ਲੁੱਕਾ ਗਿਆਨ-ਰਹਿਤ ਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਵੋਲਿਊਸ਼ਨ ਕਮਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਅੰਤਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਖਿੱਚ ਕਾਰਣਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤ (ਜੋ ਸੰਭਵਤ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ) ਦੇ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਡਿਜਾਇਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਈਸਵਰ ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਰਸਤੂ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਕ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜ ਪਹਲੂ ਹਨ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੰਤਰਿਕ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਲਈ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਤੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਕਾਰਨ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਤੰਤਰ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਤੰਤਰ) ਬੇਧਗਮਯ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਟੇਲਿਅਲੋਜਿਕਲ ਟੀਕਾ ਬਣੇ ਰਹੇ।

ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਏਜੇਂਡੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਰ ਯੁਕਤ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਣਾਂ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਸਤੂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਵਲੋਂ, ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਉੱਥੇ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਕਸੋਟੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਗ ਜਾਂ ਗੁਟ ਹਿੰਸਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਾਂਤੀਕਾਰੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਪਰਿਵਰਤੀਤ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਠੇ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਗਰੀ ਰਹਿਨਾ। ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1. ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਇਰਾਦੀਆਂ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਰਾਜ।
2. ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ਾਂ।
3. ਮੋਕੀਆਂ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਥਲ - ਪੁਥਲ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਛਾ ਸਨ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਸਨਮਾਨ, ਬਦਤਮੀਜੀ, ਡਰ, ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ, ਅਵਮਾਨਨਾ, ਨੋਟਸਪੱਛਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਨੋਟਸਰਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਧਾ, ਚੋਣ ਸ਼ਡਿਅੰਤਰੋਂ, ਖੁਦਰਾਏ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ ਛੋਟਾ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ, ਵਿਪਰੀਤ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ ਦੀ ਵਿਸ਼ਮਤਾਰਾਜ। ਮੋਕੀਆਂ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਬਦਤਮੀਜੀ ਇੱਛਾ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ, ਡਰ, ਅਵਮਾਨਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਧਾ ਸਨ।

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ **demagogues**, ਜੋ ਅਮੀਰ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੇਂਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ **remedied** ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੇ ਉਤਪੰਨ ਅਡੋਲਤਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਸੰਕੋਚ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਡੋਲਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਰਾਜਦਰੋਹ ਜਦੋਂ ਉੱਠੀ: (ਕ) ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਫਾਇਲ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਕ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਾ ਸਨ, (ਖ) ਜਦੋਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, (ਗ) ਜਦੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਆਦਮੀਆਂ ਥੋਸੰਮਾਨ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (ਘ) ਜਦੋਂ ਗਵਰਨਿੰਗ ਜਮਾਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁੱਝ ਗਰੀਬ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਅਮੀਰ **Aristocracies** ਬਦਲਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਚਿਤਰਿਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਲੋਂ ਭਟਕ ਗਰਸਤ ਸਨ।

ਇੱਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਨ ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਗਾਵਤ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ, ਆਮਤੋਰ ਉੱਥੇ ਡਰ, ਅਵਮਾਨਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ ਇੱਛਾ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਆਂਢੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਛੋਟੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੀਮਹਕੀਮ ਅਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀ। **Oligarchies** ਅਤੇ **aristocracies** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਾਅ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਚੰਗੇ ਪਦਾਂ ਉੱਥੇ ਸਨ ਦੋਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਪੈਸਾ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਾਇਵ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਘੂ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੀ ਉੱਥੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਖਤਾਵਰ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ, ਜਾਂ ਮੱਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਲੋਕ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਚਿਤਜਅਪ ਦੁਆਰਾ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗਰੀਬ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਇੱਕ ਬਾਟੋ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਅਡੋਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਜਾਸੂਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਹੋਣਾ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੈ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਰੋਜਗਾਰ ਲਈ ਖੜੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖਰਚ ਉੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਕਟ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ। ਆਪਣੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਲਈ ਸਲਾਹ, ਉਹ **anticipated Machiavelli**.

ਟਾਸਕ

ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ ?

ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਅਤੇ **seditions** ਦੇ ਸਰੋਤ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਛਵੀ ਸੀ। ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਨਾਫਾ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਵਲੋਂ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਉੱਚ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰ ਪਦਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਸਨ: (ਕ) ਸਥਾਪਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, (ਖ) ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ (ਗ) ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ। ਵਾਰ ਵਾਰ ਉਹ ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਲੇਖਿਤ ਉੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਰ, ਛੋਟੀ - ਛੋਟੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਨਮਾਨ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਯਾਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

1. ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਨੋ :

1. ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਰਸਤੂ ਵਲੋਂ ਮਤਲਬ

(i) ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ	(ii) ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ
(iii) ਭੌਤੀਕੀ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ	(iv) ਇਹ ਸਾਰੇ

2. ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਦਾਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ

(i) ਆਤਮਾ	(ii) ਸਰੀਰ	(iii) ਮਨ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

3. ਅਲਪਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ

(i) ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ	(ii) ਸਭਤੋਂ ਅਮੀਰ	(iii) ਦੋਨਾਂ (i) ਤੇ (ii)	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

4. ਸ਼ਖਵੀਜ਼ਤ ਗਜ਼ਤਵਰਵੀਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

(i) ਧੀ	(ii) ਮਿੱਤਰ	(iii) ਚਾਚਾ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

4.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੱਚ ਅੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਸਾ, ਸਰੂਪ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੰਜਮ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਸਨ ਇੱਕ ਜੋ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੀਰ ਹਾਸਲ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰੰਗ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਇੱਕ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਕੜੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ, ਸਾਰੇ ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਅੰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਗਰੀਨ ਤੇ ਨਰਤਅਚਕਵ, 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ, ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਪੂਰਕ ਸਨ। ਅਚਾਰ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਲਈ ਚਿੰਤਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਫ਼ਾਰਮ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅੱਛਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਮਾਜਕ ਨਿਯਮ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੋਕਸ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸਾਧਿਅ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਪਲੇਟੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਸਥਿਰ ਸ਼ਾਸਨ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪਤਨ ਕਿ ਛੇ ਗੁਣਾ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਚੂਕ। ਅਰਸਤੂ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ ਹੈ, ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਇਹ

ਨੋਟ

ਸਵਿਸਤਾਰ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ :

... ਉਮਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਨਾਂ, ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਹੈ।

- ਛੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਰਸਤੂ ਕੇਵਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵੇਖਿਆ: ਅਲਪਤੰਤਰ, ਰਾਜਨੀਤੀ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜੁਲਮ। ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ ਹਾਸਲ ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਔਖਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਿਰਤਾ ਮਾਤਰਾ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੁਨ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ। ਜੁਲਮ ਖਰਾਬ ਸੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਥ ਵਿਅਵਸਥਾਵਾਂ, ਵਿਅਵਸਾਏਂ, ਵਿਅਵਸਾਏਂ ਅਤੇ ਹਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਤਭੇਦ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਬਦਲਾਵਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਮੀਰ ਇਹ ਹਾਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗਰੀਬ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਮਾਮਲੀਆਂ ਇਹ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੱਧ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ, ਅੱਤਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਸ਼ਾਸਨ ਸੀ, **inbuilt** ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ। ਮੱਧ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸ਼ਰ;ਖਲਜਚਤ ਮਾਕਰਸ **Tullius Cicero** (106-143 ਈ ਪੂ), ਸੇਂਟ ਏਕਵਿਨਾਸ ਅਤੇ **Machiavelli** ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ।
- ਅਰਸਤੂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋਰਦਾਰ ਆਲੋਚਕ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਆਕਲਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਸਾਮੂਹਿਕ ਰਾਏ ਗਿਣਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਬਜਾਏ ਕਈ ਸ਼ਾਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਬਾਹਰ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ, ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਥੇ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੜਬੋਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਅਰਸਤੂ ਗੁੰਜਦੀ ਪੇਰਿਕਲੇਸ, ਜੋ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ।
- ਅਰਸਤੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਸਮਾਨਤਾ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਨੀਆਂ, ਸਾਊ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਮਹੱਤਵ, ਪੈਸਾ ਉੱਥੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ, ਵਰਤੋਂ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਅੰਤਰਔਰ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਨਾਗਰਿਕ, ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ, ਬਾਅਦ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਪਹਲੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੁਗਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨੀਂਹ ਸੀ: (ਇੱਕ) ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਉੱਥੇ ਕਬਜਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮਾਰੋਹ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਮਾਲ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ; ਅਤੇ (ਖ) ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਅਤੇ ਅਵਿਛੋਦਿਅ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ। (1998 **Heinaman** ਵਿੱਚ ਉੱਪ੍ਰਤ: 647) ਜੇਕਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ

ਕਰਦੇ ਆਨੁਪਾਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

- ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੁਗਨਾ ਵਿਵਿਧਤਾਵਾਂਸੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਯ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਠੀਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਣ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉੱਥੇ ਵਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਲੇ ਹੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ, ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਰੱਥਾ। ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਰਸਤੂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਸਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵੱਖਰਾ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂਸੀ। ਇਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਵਰਗੀਕਰਣ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਧਾਰਣ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੁਕੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਛੀ;ਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਲਕਸਤਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਰੀਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਅਰਸਤੂ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਕਿ ਯੋਕਤੀਕ ਦਲੀਲ ਵਦਾਰਾ ਦਲੀਲ ਉੱਥੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨਾਟਕੀ ਅਤੇ ਵਚਠਚ;ਵਚਰਚਤ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਅਰਸਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਿਆਣਪ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਅਥੀਨਿਆਨ ਮਾਡਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਅਲੇਕਜੇਂਡਰ ਦੇ ਮਹਾਨਗਰੀਏ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ, ਤੱਤਕਾਲ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਅਰਸਤੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ ਗਰੀਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸੰਕੀਰਣ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਰਗ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਣ ਲਈ ਆਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ **Cynics, Epicureans, Skeptics** ਅਤੇ **Stoics** ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਹਰਣ।
- **Skeptics** ਅਤੇ **Stoics** ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੁਸਖੇ ਵਿਵਿਧਤਾ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਰੂਪ ਅਥੀਨਿਆਨ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ 15 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜੀ ਆਈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਥੇ ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ **Aristotelians** ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 16 ਸਦੀ ਅਰਸਤੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ **Justus (1547-1606) Lipsus**, ਪਿਆਰੇ **Charron (1541-1603)** ਅਤੇ ਮਿਸ਼ੇਲ ਡੇ **Montaigne (1533-1592)** ਜਿਵੇਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। **Charron** ਬੇਤੁਕਾ ਵਿਚਾਰ **propounding** ਲਈ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ। **Grotius** ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਠਲਾ ਕੋਰ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: 1640 ਤੱਕ, ਕਈ ਕੈਥੋਲੀਕ ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਇੱਕ ਉਲਝਨ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿਕਸਿਤ। ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨੁਸਖੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਜਾਏ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਥੇ **Aristotelians** ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਸਤੂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕਿਅਿਤ

ਨੋਟ

ਹੋਬਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮ, ਸਾਰ ਅਤੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਸਤੂ ਕਬਜ਼ਤਵਕਠਰ;ਰਪਖ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

- ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਿਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤਤਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਖੁਫਿਆ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੋਹ ਜਾਵੇਗਾ ਸੀ।
- (410 ਬਦਕ; 1968) ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਪੂਰੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਪਰੰਪਰਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਮਰਣੋਪਰਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ। ਏਕਵਿਨਾਸ, **Alighiere Dante** ਦੇ (1265-1321) ਅਤੇ ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਯੁੱਗ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਪੂਰੇ ਈਸਾਈ ਪਰੰਪਰਾ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਡੋਲਫ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ। ਜੈਸ **Harrington** (1611-1677) ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਆਰਥਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਆਯਾਮਾਂ ਚਾਰਲਸ ਲਈ **Secondat Montesquieu** (1689-1755) ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਗੇਲ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗ਼ਫ;ਅਵਖਗਕ ਤਰ੍ਹਾਂ **Communitarians** ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਨੈਤਿਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ-ਲੇਨਿਨਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਗਹਿਰਾਈ, ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਿਜੀਵੀਆਂ ਅਰਸਤੂ ਜੋ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਲਾਇਕ ਸ਼ਰੱਧਾਂਜਲਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਗੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਤਰੀਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

4.5 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Keywords)

1. **Metabole** : ਕ੍ਰਾਂਤੀ
2. **Nomos** : ਕੰਵੇਂਸ਼ਨ
3. **Phersis** : ਕੁਦਰਤ
4. **Phronesis** : ਵਿਵਹਾਰਕ ਗਿਆਨ
5. **Eudaimon** : ਖੁਸ਼ੀ
6. **Politeia** : ਸੰਵਿਧਾਨ

4.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
2. ਰਾਜ ਦੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਉੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।
3. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

ਨੋਟ

1. (i) 2. (ii) 3. (ii) 4. (i)

4.7 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ ਏਸ, ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, PHI ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ।
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ. ਕੇ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ - ਕੇਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਇਕਾਈ-5: ਨੀਕੋਲੋ ਮੈਚਾਵਿਲੀ (Niccolo Machiavelli)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

5.1 ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ (Life Sketch)

5.2 ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (Renaissance and its Impact)

5.3 ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ (Machiavelli's Political Theory)

5.4 ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ (Science of Statecraft)

5.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

5.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

5.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

5.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ।
- ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਸਮਝਾਓ।
- ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੋਂ ਨੈਤਕਤਾ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝਣਾ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਥੀਮਸ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਮਾਜ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਸੀ, ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੰਡਾਰਣ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਅੱਛਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੰਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਆਦਮੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ, ਸੰਸਾਰਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਰੁਚੀ ਸੀ। ਉਹ ਫਲੋਰੇਂਸ, ਇਟਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਮਹੂਰੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੋਡੀਸੀ ਦੇ ਪਰਵਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਚਾਵਿਲੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰਫ ਇਤਹਾਸ ਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਨਿਰਵਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰਵਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਰਜ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉੱਤੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਫਲਤਾਵਾਂ ਟਿੱਪਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਮੈਚਾਵਿਲੀ ਵਰਤੋਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਿਖਿਆ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਵਾਸਤ ਸੀ, Lorenzo ਡੇ Medici, ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਦਰਜ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ। ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪੰਨਿਆਂਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਜਿਆਦਾ Lorenzo ਦੇ ਪੱਖ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ

ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਗਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਵਿੱਚ, ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ monarchies ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਸਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੱਤਾ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ, ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜੀ ਬਲਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸਾਰੇ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5.1 ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ (Life Sketch)

ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਫਲੋਰੇਂਸ, ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ 3 ਮਈ, 1469 ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਕੁਲੀਨ ਸੀ 3 ਬੱਚਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ humanistic ਹਲਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ ਇੱਕ ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ Lorenzo ਡੇ (1449-1492), ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੋਰੇਂਜੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ Florentines ਦੀ Florentine ਸੀ, ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਬੇਤਾਜ ਸ਼ਾਸਕ ਬੰਨ ਗਏ।

ਫਲੋਰੇਂਸ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਫਲੋਰੇਂਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੰਮਸਥਾਨ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਅਰੰਭ ਦਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ Bernado, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਵਕੀਲ, ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਉਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, Bernado ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਕਿਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਹਿਜ ਬਣਾ। Bernado ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਰੁਚੀ ਲਈ। ਨੀਕੋਲੋ ਲੈਟਿਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਾਕਿਫ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਗਰੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਸਰੋ humanistic ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸੰਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਚਲਣ ਲਈ ਉੱਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਨੈਤਿਕ ਹਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਨਵ ਵਾਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਜੋ ਫਲੋਰੇਂਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਲੱਛਣ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਧੀਨਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ। ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਲਿਖਾਈ ਇਸ humanistic ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕੀਤਾ।

1498 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਰਭਾਵੀ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਫਲੋਰੇਂਸ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ, ਫਲੋਰੇਂਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, Florentine ਸਫਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ। 29 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਫਾਰਤੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ 2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਕੱਤਰ ਬਣੇ। ਆਪਣੇ humanistic ਅਧਿਆਪਨ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਹੈਤੀ, ਦੇਸਭਗਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਈਮਾਨਦਾਰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪਦਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

Medici ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ 1494 ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ Girolamo ਮਾਰਿਆ ਫਰੇਂਕੋਇਸ Matteo Savonarola (1452-1498), ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਸਲਅਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਮਝ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਬਰਦਸਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਮ ਠੀਕ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਤੇ ਆਪਣੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਕੰਮ ਵਲੋਂ ਪਰਤਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੰਗੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਸਿਕਸ ਪੜ੍ਹੇ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ ਲਗਾ। ਕਈ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਿਜੀ ਪੁਸਤਕਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਕਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਸਨ, ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇਟਲੀ ਅਤਿਅੰਤ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸੀ। ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਪੈਸਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਖਰਿਆ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਨੇਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਜੂਲਿਅਸ ਦੂਸਰਾ (1443-1513) ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ, ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਮਰਾਟ Maximilian ਮੈਂ (1459-1519), ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਲੁਈ ਬਾਰਹਵੀਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕੇ ਦਿਆਓਰ ਕਾਰਡਿਨਲ Cesare Borgia, Rodrigo Borgia ਪੋਪ ਅਲੈਕਜੇਂਡਰ (1431-1503) ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੇਟੇ (1476-1507)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਲੋਂ, ਇਹ Borgia ਜੋ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਛਾਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਮੋਹੀ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸ ਵਿੱਚ ਉੱਧ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਖਾਂਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸੂਖਮਤਾ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਖੇਲ ਖੇਡਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇੱਕ ਹੁਣੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੇਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

ਜੁਲਾਈ 1500 ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਫ਼ਾਰਤੀ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਲੁਈ ਬਾਰਹਵੀਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਫਲੋਰੇਂਸ ਰਾਜ ਇੱਕ ਫੋਜ ਦੀ ਕਮੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਗਣਤੰਤਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਅਮਵਿਆਪਾਰਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਫੋਜੀ ਉੱਤੇ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਭੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੋਰ ਦਾ ਗਠਨ ਉਸਨੂੰ ਚਲਾਕ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਿਖਾਇਆ, ਸੰਜਮੀ, ਸੁਸੰਸਕ੍ਰਿਤ, ਸਸ਼ਕਤ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰੂਰ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਫਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸਵਿਸਤਾਰ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ।

ਘਰ ਪਰਤਣ ਉੱਤੇ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਪਰਵਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1501 ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਈ। 1502 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਫ਼ਾਰਤੀ ਜਿੰਮੇ ਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੁਰਦ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਿੰਸ ਅਤੇ ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਕੋਰ ਦਾ ਗਠਨ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜਿਆਦਾ ਆਸ਼ਵਸਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਿਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਬੰਨ ਗਿਆ 1503 ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰੋਮ ਪੋਪ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪੋਪ ਜੂਲਿਅਸ ਦੂਸਰਾ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਣ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ।

1512 ਵਿੱਚ, ਫਲੋਰੇਂਸ ਦੇ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਢਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕੈਰਅਰ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਦ ਵਲੋਂ 7 ਨਵੰਬਰ, 1, 512 ਉੱਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1513 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ, ਮੇਡਿਸੀ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵਕਸ਼ਮਾ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੇਡਿਸੀ ਪਰਵਾਰ, ਦੂਸਰਾ (1492-1519) de'Medici, Lorenzo Magnificent, ਪੋਤਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸਮਰਪਤੇ। ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ, ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਖਰਚ, ਆਪਣੇ ਸਿਆਸਤੀ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬਕ ਉੱਤੇ ਦਰਸ਼ਾਤੀ ਹੈ, ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸੱਮਝ

statecraft, ਜੋ ਸਾਰੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ਪੜ੍ਹੇ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਗੈਰ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹੀਏ: Frontininus ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਟਾਇਟਸ Livius ਲਿਵੀ (59 ਈ. ਪੂ. 17-ਈ.), (46-120) ਪਲੂਟਾਰਕ, (203-120 ਈ. ਪੂ.), ਕੁਰਨੇਲਿਊਸ (55-117), ਗੁਡਮੈਨ Vegetius (450-383 ਈ. ਪੂ.), ਅਤੇ Xenophon (430-354 ਈ. ਪੂ.)।

ਟਾਸਕ

ਮੈਚਅਵਿਲੀ 1503 ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰੋਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ ਹੈ?

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਰਸਤਾ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 1532 ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੱਤਕਾਲ ਸੀ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ 25 ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾ ਰਚਨਾਤਮਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਮਾ, Mandragola, ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹਾਸਿਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਨੈਤੀਕਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਸਾਜਿਸ਼, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਫਲਬਲ ਅਤੇ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। 1520 ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਫਲੋਰੇਂਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਾਨਿਕਲ ਅਤੇ ਫਲੋਰੇਂਸ, ਜੋ ਫਲੋਰੇਂਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1525 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਮੀਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨੇ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ Belfagor ਅਤੇ ਲੜਾਈ (1521) ਦੀ ਕਲੇ ਦੇ ਲੇਖਕ। ਫਲੋਰੇਂਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਬੜੱਪਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਰਗ ਲੜਾਈ ਸਥਾਨਿਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਫਲੋਰੇਂਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ। ਅਡੋਲਤਾ ਲਈ ਕਾਰਨ ਨਫਰਤ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਵੱਲ harboured ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਲਈ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਮਨ ਵਲੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਅਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਬੜੱਪਣ ਦੇ ਪਰਾਭਵ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤੋਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਸਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ aligning ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇੱਕ ਸਫਾਰਤੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਟਕਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਪਤੀ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਆਰ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ, ਗਾਲਤੀ, ਹਾਸਿਅ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਊ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੌਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਹੰਸ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਉਹ 22 ਜੂਨ, 1, 527 ਉੱਤੇ ਨਿਧਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਉਸਦੇ ਸਮਾਧੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਸੀ: ਕਬਜ਼ਵਬੀ “ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹਾਨ ਨਾਮ ਵਲੋਂ ਮੇਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।”

5.2 ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (Renaissance and its Impact)

ਲਾਸਕੀ (1936: 31) ਠੀਕ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਕਿ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੱਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਾਸਨਾ, ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਬਾਂਡ, ਇਸਦੀ ਖੁੱਲਕੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਨਕ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸ਼ਠਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਨੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਿਖਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਲੋਂ ਭਰਿਆ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ, ਆਰਥਕ, ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਕਿ

ਨੋਟ

14 ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਬੁਲਾਇਆ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਤੱਤਕਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਆਰਾਮ ਕਰਣ ਲਈ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 15 ਵਾਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਅਜਾਦੀ, ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ signified। ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖ ਪਰਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੰਗਿਆਈ, ਸੋਂਦਰਿਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਗਰੀਕ ਆਦਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਸਤੀਤਵ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਨਿਰਾਲਾ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਨਿਰਾਰਥਕਤਾ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ irrecoverable ਅਤੀਤ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਇਆ ਪੂਰਵ ਈਸਾਈ ਇਸ ਵਾਪਸੀ, ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਮਨੁੱਖ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮਿਲੀ। ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ, ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਇੰਸਾਨ ਦੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਤਪ, ਗਰੀਬੀ, ਦੁੱਖ, ਵਿਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ worthlessness ਉੱਤੇ ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਈਸਾਈ ਤਨਾਵ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮਾਨਵਵਾਦ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਈਸਾਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ, ਇੱਕ ਉਮੰਗੀ ਬੇਚੈਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਆਪਣੇ ਆਤਮ ਹਿੱਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਉਦਭਵ ਸੀ। ਆਤਮ ਬੋਧ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਪ ਦੇ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ੀ, ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਮਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਾਕੂਬ ਨਚਗਵੀਗਦਵ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸਿਕ ਵਿੱਚ (1818-1897), ਇਟਲੀ (1860) ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਤਮ actualization ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪ ਇਨਕਾਰ ਗਰਭਾਧਾਨਐਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਰਧਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦਾ ਸਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਦੀ ਪੰਥ ਦੇ ਭਾਵਨਾ ਸਵਾਗਰਹ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉੱਚਤਮ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਅਤੇ omni - ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ, ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਵਨਾਂ ਅਤੇ ਚਰਚਾਂ, ਨਗਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰਖਰਖਾਵ, ਦਲਦਲ ਦੀ ਪਾਣੀ ਨਿਕਾਸੀ, ਮਕਈ, ;ਕਡਖਜਅਪ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਕਰਜਾ, ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਿਤ ਫੈਸਲੇ ਜਿਸਦਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਰਾਮ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਜੀਵੀਆਂ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜੋ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲਿਪਿਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ, ਸੰਪੂਰਣ, ਆਜਾਦ ਰਾਜਾਂ, ਆਪਣੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਪੌਪ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਨ ਸਨ। ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ chivalric ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥਘਬ;ਰਗਵਜਰਅਤ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਕਾਢਾਂ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਫੇਰਬਦਲ। Medievalists ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਧਰਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਰਕ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚੰਦਵਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਕਰਿਸਟੋਫਰ (1451-1506) ਕੋਲੰਬਸ ਅਤੇ ਵਾਸਕੋ ਦਾ ਗਾਮਾ (1469-1524) ਦਮਾਂ ਕਾਢਾਂ ਭੂਮਿ ਬੇਸਿਨ ਅਤੇ ਯੂਰੋਪ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਭੂਗੋਲਿਕ ਰੁਖ ਵਧੇ। ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਧਾਇਆ।

ਨਵੇਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਕਾਢਾਂ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਵਾਂ ਖਾਕਾ ਖੋਲਿਆ। ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਣਜ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪਰਿਚਾਲਨ ਦੇ ਠੀਕ ਤਰੀਕਾਂ ਉਗ, ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ, ਉਦਿਅਮਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਮਕਸਦ ਉੱਤੇ ਮਨਾਹੀ ਖਿਸਕ। ਸਿੱਖਿਆ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਲਿਪਿਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਿਜੀ ਆਕਾਸ਼ ਲਈ ਧਰਮ relegating। ਮੁਦਰਣ ਦੇ ਖੋਜ, ਪੁਸਤਕਾਲਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਸ਼ਰਤਾ ਫੈਲ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਕਲਾਸਿਕਸ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਜੁਆਇਆ ਹੋ ਗਈ।

ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਟਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਵਸਾਈਕ, ਉੱਦਮੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ onslaughts ਖੁਰਾਂਟ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਟਲੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਲਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਾਨ, ਵੇਨਿਸ, ਫਲੋਰੇਂਸ, ਪੋਪ ਡੋਮੋਨ ਅਤੇ ਨੋਪਲਸ: ਰਾਜਨੀਤਕ, ਇਟਲੀ ਛੋਟੀ ਰਿਆਸਤਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵੱਡੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਲੋਂ ਫਲੋਰੇਂਸ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਹਿਰ, ਇਤਾਲਵੀ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੀ ਸੀਟ ਸੀ, ਕੁੱਝ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਂਕੜੇ ਉਤਪਾਦਨ। ਇਹ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤਕ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ, ਇਟਲੀ ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਸਾਂਮਿਜਵਾਦੀ ਮਹਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਫਰੇਂਚ, ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਸਪੇਨਿਸ਼। ਇਤਾਲਵੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਅਲਪਤੰਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਤ ਸਨ। ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਾਯਦੀਪ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। Florentine ਗਣਰਾਜ ਗੰਭੀਰ ਗੁਟੀਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਟੁੱਟਣ ਪਰਿਲਕਸਿਤ। ਇਹ ਗਰਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ, ਜੋ Savonarola Medici ਬਾਹਰ ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਪਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਟਾਲਿਅੰਸ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੱਧ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਾਢਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਲਈ ਆਗੂ ਕਰਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਤਾਲਵੀ ਸਮਾਜ, ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾਤਮਕ ਰਚਨਾਤਮਕ, ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਮੁਕਤੀ ... ਸਭ ਤੋਂ ਖਰਾਬ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਕੁੱਝ ਮਹਾਨ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬੁੱਧੀ ਅਲੇਕਜੇਂਡਰ Botticelli (1444-1510), ਲਿਐਨਾਰਡੋ ਦਾ ਵਿੰਸੀ (1452-1519), Buonarroti ਮਾਇੱਕਲ ਏਂਜੇਲੋ (1475-1564) ਅਤੇ Santi Raphael (1483-1520) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਆਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਇਟਲੀ ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਏਥੋਂਸ ਤੁਲਨੀਏ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਏਥੋਂਸ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਪ੍ਰਿਅੰਗੂ-ਫੂਲਾ, ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਫਰ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ, ਸਾਮੰਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਤਨ ਅਤੇ ਬਿਖਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ, ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਇੱਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਚਿਹਨਿਤ ਆਪਣੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸੀ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਲਿਖਾਈ, ਇਤਾਲਵੀ ਏਕੀਕਰਣ ਮੈਚਅਵਿਲੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਕਾਸ ਯੂਰੋਪ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਨ ਜੋਰ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਖੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਚੀਂਤਾਵਾਦ। ਉਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਜਿਆਦਾ ਉੱਚ ਅਪੂਰਣ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਦੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਜੋਰ ਦੁਰਬੋਧਤਾ ਪੂਰਵਕ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਗਾਉ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਇਟਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਇੱਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਕ੍ਰਿਤਅਭਾਵ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਲੋਂ ਇਟਲੀ ਦੇ ਏਵਜ ਵਿੱਚ ਇੱਛੁਤ Dante ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੁਫਨਾ ਵੇਖਿਆ, ਜੁਆਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਟਲੀ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤ ਸਨ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਨੋਟ

ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਮਨੁੱਖਤਾ, ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਵਡਿਆਈ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰਹੀਣ ਸਨ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਮ ਅੱਛਾ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਕੋਰ ਮਜ਼ਹੂਨਾਂ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਫਤਰਾਂ ਪੁਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ-ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ, ਸਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਵਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਡਰਾਵਨਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਫੌਜੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਅਧੀਨਤਾ ਵਲੋਂ ਭੈੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸੱਮਝ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਅਗਰਦੂਤ ਸੀ।

5.3 ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ (Machiavelli's Political Theory)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਥਿਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਕਾਫੀ ਲਿਐਨਾਰਡੋ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਦੋਸਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਉਹ ਵਾਕਫ਼ ਸੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਸੰਜੋਗ ਵਲੋਂ, ਲਿਐਨਾਰਡੋ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਇਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਸਤੁਕਾਰ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝ, ਸੱਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਾਸਨਾ, ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਦੀ ਆਪਣੀ carefreeness, ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਬਾਂਡ, ਇਸਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਵਹਾਰਿਕਤਾ, ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਕਤਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਸਨਕ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸ਼ਨਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਨੂੰ ਫੂਪਾਨੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਹ ਜਮਹੂਰੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪਾਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਲੇਕਿਨ ਖਤਰੇ ਅਜ਼ਾਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਇਦਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ, ਜੁਲਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿੱਚ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਮੁਢਲੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਹਾਰ (Human Nature)

ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਸ਼ਟ, ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਲਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਕਿਰਤਘਣ, ਦਿਖਾਵਟੀ, ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ, ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਵਿਆਕੁਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਇੱਛਕ ਸੀ। ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਸੀ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਸਾਮਾਜਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਰਾਜਕ, ਸਵਾਰਥੀ, ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਕਾਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਬਤੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਾਫ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਡਰਪੋਕ ਸੀ, ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਹਿਚਕਤੇ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਮਗਰੀ ਇੱਛਤ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਅਤੇ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੀਨਤਾ, ਡਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਤੈਅ ਹੈ। ਆਦਮੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਸਾਹਸੀ ਬਨਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਰਕਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਮੰਣਦੇ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਣਾਇਆ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬੇਚੈਨ, ਉਮੰਗੀ, ਪਹਿਲਕਾਰ ਅਤੇ

ਅਰਜਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਮਾਨਵੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਕਿਸਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਸੀਮਿਤ ਮਾਲ ਅਤੇ ਅਸੀਮ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਸ਼ਾ ਦੀ ਦੁਵਿਧਾ ਵਲੋਂ ਗਰਸਤ ਮਿਲਿਆ। ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ theorizing ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਕਮੀ ਕਰਕੇ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਘ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਪੁਨਰਵਿਅਖਾ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚ ਭੈਣ ਕਰ ਸਕੇ ਅੰਤ ਹੋਗਾਵਿਰੋਧ ਦੀ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸਮਾਧਾਨ।

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੀ, ਇੱਕ ਚਕਰੀਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਕਸ਼ਏ ਦੇ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਦਮੀਆਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜੇ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬੀਜ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਬੋਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਵਰਤਮਾਨ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਆਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਇੰਸਾਨ ਦੀ ਜੰਮਜਾਤ ਸਿਆਣਪ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਰੋਸ਼ਟਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਮਜਾਤ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੋਜਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਲਈ ਇਸ ਤਤਵੋਂ ਸੀਮਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨੀਤਸ਼ੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾਅ ਸ਼ਮਤਾਵਾਂਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਗੈਰ ਕੁਲੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਸੀ, ਹੋਬਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਆਕਾਂਕਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਚਸਵ ਲਈ ਇੱਛਾ ਵੇਖ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇੱਕ ਸਥਿਰ, ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਪੁਨ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਮੁਦਾਏ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਜੋ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ inflicting ਨੁਕਸਾਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਰਾਖਵਾਂ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਨਾਗਰਿਕ ਡਜਗਵਚ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ।

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of Corruption and Civic Virtue)

ਰੂਸਾਂ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਮਤਲੱਬ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਨ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਭੈੜਾ ਅਤੇ ਸਨ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਕਿ ਜੋ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਸਨ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮੋਕਾ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਬਿੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਅਧਿਭਾਵੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੜੀ ਵੇਖਿਆ। 3 ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਲਾਇੱਕ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਪੈਸਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਆਧਾਰ, extolled ਲਈ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ

ਨੋਟ

ਪਤਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਠਜੋੜ ਵੇਖਿਆ। ਕਸ਼ਾਤਰਧਰਮ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਵਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਤਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਸਵਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਲਾਇਸੇਂਸ, ਹਿੰਸਾ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨਵਿਸ਼ਮਤਾਵਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਮੀ, ਉੱਛ੍ਰਿਖਲ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ, ਅਰਾਜਕਤਾ, ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਲਈ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਇਹ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ/ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਨਿਜੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਨ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਵਲੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸੰਸਥਾਗਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮਨ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਹੱਤਿਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਾਵੇ buttressed। ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖਰਾ ਪਦ ਧਾਰਨ ਮਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਓੜਕ ਰੋਮ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਬਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਚਿਤ। 2 ਫੋਜੀ ਕਮਾਨ ਦੀ ਮੁਹਲਤ ਗਣਤੰਤਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਪਤਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਮਾਂਡਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਕੇਵਲ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਰੀ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਮੁਫਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਲੋਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ (Shumer 1979:8-9) ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਣਗੇ ਅੰਦਰਲਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਰਾਜ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪੁਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੇ ਵਲ ਮੇਲਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਸਿਵਿਕ ਮਾਰਸ਼ਲ ਬਾਹਰਲਾ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਆੰਤਰਿਕ ਫੁੱਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਸਨ। ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਸ਼ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਨੂੰ ਭੈਭੀਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ।

ਧਰਮ ਦੀ ਮਨੋ-ਬਿਰਤੀ (Attitude to Religion)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਪਾਦਰੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਅਸੀਂ ਇਟਲੀਵਾਸੀ ਤਾਂ ਰੋਮ ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਘਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਯਾਜਕੋਂ ਲਈ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਰਮੀ ਅਤੇ ਭੈੜਾ ਹੋ, ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਰਜਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਕੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਦਰੀ, ਲੇਕਿਨ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਮੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਅੱਛਾ ਸੀ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ, ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅੱਗੇ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਲਿਆਇਆ।

ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਇਆ ਹੈ ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਜੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਕ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਤਾਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਤਪ੍ਰੇਰਣ। ਧਰਮ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤ ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ। ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰਵੋੱਚ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੀ ਉਹ ਕੀ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ, ਬਹੁਤ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੇ ਉੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਲੋਂ। ਭੇਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਰਧਾਰਕੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਾਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੰਭਵ ਕਰਣ ਲਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹੈ, ਭਲੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਅਧਰਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲਕਾਰ ਜੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਰੂਸਾਂ ਬਰਕ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਹੈ।

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਚਸਵ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ, ਡਜਗਵਚਕ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਜੰਗੀ ਗੁਣਾਂ ਮਤਲੱਬ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਹਸ, ਆਤਮ ਮੁਖਰਤਾ, ਸਬਰ, ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ, ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਬੁੱਧੀ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਧਰਮ ਜੋ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਅਗੇਤ, ਉਹ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਸਰੈਣ, ਧਰਮਾਰਥ ਅਤੇ ਤਿਆਗ, ਵਿਨਮਰਤਾ, ਦੀਨਤਾ, ਪਾਰਲੋਕਿਕਤਾ, ਤਪ, ਦਾਨ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸਬਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜੋਰ, ਗੁਣਾਂ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੋਜੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਚੁਣਿਆ। ਉਹ ਈਸਾਈ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਈਸਾਈ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਈਸਾਈ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਤੱਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਲਾ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਰਾ ਚੰਗੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਬਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਔਸਤ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ subserves ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਮੂਹਕ ਹਿਤਾਂ। ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਟਰਾਂਸੇਂਡੈਂਟਲ ਸੰਦਰਭ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਲਈ ਵੇਖੋ। ਤਲ ਵਿੱਚ ਜਾਹਿਰਾ ਤੋਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਇੱਛਾ ਚਰਚਾ।

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਈਸਾਈ ਗੁਣ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਡਜਗਵਚ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਨਾਲ

ਨੋਟ

ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਅੱਛਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਿਲਬਰਟ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਪਾਇਆ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਈਸਾਈ ਸਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ। ਬਰਲਿਨ ਬੁਤਪਰਸਤ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਤਰਫ ਇੱਕ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਊ ਨੀਤੀਆਂ, ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿੰਦਿਆ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾਖੁਸ਼ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਕਰੋਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੇਟ। ਬਰਲਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਬੁਤਪਰਸਤ ਨਿਤੀਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ, ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਤੀਤਵ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਰੂਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਈਸਾਈ ਨਿਤੀਕਤਾ ਆਵਕ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਪਸੰਦ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਈਸਾਈ ਮੁੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਨਫਰਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ, ਬਰਲਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਅਨਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮ ਮੁੱਲਾਂ, ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਸਾਬਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸੀ ਦੇ ਅਸੰਭਵ *irreconcilability* ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਉੱਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਈਸਾਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਡਜਗਵਚ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਦੋਸ਼ਦਰੋਹ, *irreligiousness* ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਟਲੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਇਆ ਸਮਾਨ ਧਰਮ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ *Florentines* ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਫੋਜੀ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਈਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਸੀ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਕਲਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਾਗਰਿਕ ਡਜਗਵਚ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੜਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਹਨਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਤਵਵਕਫਗਵਿ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸ਼ਿਲਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਗੰਢ-ਜੋੜ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਤੇਜੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਖੇਤੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਚਿਤ ਅੰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਮਾਪਦੰਡ (Double Standards of Morality)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਫਲ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਗਰਹਣ, ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ, ਮਜਬੂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਤਿਤਵ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਣਤੀ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਕਸੇਟੀ ਹੈ, ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਓੜਕ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਸੱਚਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ। ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਖਾਈ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

... ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਨੇਕੀ ਵਲੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੁਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁ:ਖ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਜਾਣਨੇ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਅਹਿਸਾਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਬੜਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਿੱਧਾ ਚਲਾਕ ਹੋ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਲਕੇ, ਜੋ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਪਨੇ ਚਲਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਚਾਲ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੀਤੀ-ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਭੈੜੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅੰਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਧਨ ਜਾਇਜ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਖੇਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਾਰੰਪਰਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰਵੋੱਚ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਤਰੁਟਿਹੀਨ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਘਰ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਪਾਲਿਆ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ, ਸਾਦਗੀ, ਨਾਪਾਕੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਗੁਣ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਲਚਕੀਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਨਿਜੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਵੱਖ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਸੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੋੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਹਿੱਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਸੀ ਨਿਰਪੱਖ, ਪਰੀਸਥਿਤਿਆਂ ਅਤੇ ਹਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮਕ ਸੀ, ਲਈ ਸਭ ਕੁੱਝ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਵਾਰਥਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਦਿਆਲੂ, ਮਾਨਵੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਕਰਣ ਲਈ ਜੋਰ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਧੋਖੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਉੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਕਰੁਣਾ, ਅੱਛਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਭਰੋਸੇ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਘਰਸ਼, ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਇਦਗੀ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਜਾਦੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਈਸਵਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਵਲੋਂ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਰਵੱਏਆ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਟਰਾਸ (1958:5) ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। Sabine (1973:320) ਉਸਨੂੰ ਨੀਤੀਬਾਹਿਅ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। Sabine, ਪਾਕਾਕ ਵਿਪਰੀਤ (1971: 160) ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੋਲਕ (1911:43) ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਟੁਕੜੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ ਅਨੁਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਨਾਂ ਸੂਚੀ। ਸ਼ਾਸਕ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਕਨੀਸਅਨ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਦਾਵੇਦਾਰ ਅਤੇ ਛਲੀ ਸੀ। ਕਿ ਨਿਤੀਕਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ coextensive ਸੀ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮਨਾਇਆ:

ਨੋਟ

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ (ਗੁਣ) ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਉਪਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਆਲੂ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਮਾਨਵੀ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲੱਗ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੁਣ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਪਰੀਤ ਬਦਲਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕਰਣਾ ਚਾਹਿਏਇਹ ਖੁਬੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਲੋਕ ਅੱਛਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਰਣ ਲਈ ਬਾਯ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਕਾਰਜ, ਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਤਾ, ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿਪਰੀਤ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਫਾਰਚਿਊਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲਾਵ ਦੀ ਪੌਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਮੌੜ ਦੇ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਮਨ ਹੈ ਅਤੇ ... ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪਨਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਭੈੜਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਰੰਪਰਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ, ਜੋ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਲਈ ਇੱਛਤ ਸੀ ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਉਚਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਾਲਤ ਦੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਕਾਰਜ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਵਿਪਰੀਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰੰਪਰਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਖੋਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੈਤਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਪਯੁਕਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਆਜੋਜਿਤ ਦੀ ਸੱਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਇੱਕ ਅਥਕ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਝਟਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਵਲੋਂ ਕੱਢੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੰਡਿਤ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤੀ *necessita* ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਬੂਰ ਆਦਮੀਆਂ ਸਰਲ ਸਮਾਧਾਨ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਮਾਉਂਟ ਨੈਤਿਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ:

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਫਤਰ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਯੋਗਤਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਕਿਨ, ਅਧਿਕ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਪੂਰਨਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਮੁਦਾਏ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲਈ ਰਾਜਨੇਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਇਹ ਬਜਾਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਐਕਟਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਦੇਸ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਉੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕਾਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਕੱਪੜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਸਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿੰਦਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਨੀਤੀ ਭਰਸ਼ਟਤਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਰਣਨੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਹਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਕਲਾ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੁਣ

ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਸੱਚ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਲਕਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਫਲ ਰਾਜ ਦੀ ਕਸੇਟੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ, ਵੈਧਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਦੋਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਕਿ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਸਥਿਰ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਸਵਾਲ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਜੋ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਜੋ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਰੂਰਤਾਂ। ਫੋਮਿਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (2004) ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਾਊ ਬਹੁਲਵਾਦ, ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਮੁਢਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਵਿਧ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਹੋੜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

....ਦਰਸ਼ਨ ਦੋਨਾਂ ਬਾਲ ਬਾਲ ਮਕਾਮੀ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਦਿਨਾਂਕਿਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਟਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਊਂਟਰ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੁਣੇ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਰਣ ਲਈ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ।

ਸੁਧਾਰ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ ਕਿ 16 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ ਵਗ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲੀਕ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਮਰਣੋਤਰ ਗਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਲੁਥਰ ਕਾਲਵਿਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1517, ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ (1483-1546) ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ Wittenberg ਵਿੱਚ ਨੱਥੇ ਪੰਜ Theses ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਦੋਲਤ ਕਿ ਪੋਪ ਦਾ ਪਦ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਰਮਕ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਕੇਵਲ ਗੰਢਿਆ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਨ ਕੋਲਵਿਨ (1509-1564) ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਖਾਣਾ, ਮੋਰ ਦਾ ਯੂਟੋਪਿਆ (1516) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਬਲਿਤ। ਇਹ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦੀ ਸੀ। ਕੋਲਵਿਨ ਰਾਜ ਇੱਕ ਥੇਅਕਰਟਿਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਲੂਥਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਾਲਵਿਨਵਾਦ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ unintentionally, ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਯੋਗਦਾਨ।

ਕੋਲਵਿਨ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਨਵੀਂ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੈਸਾ ਦਾ ਢੇਰ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਟੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਉੱਤੇ ਸੂਦਖੋਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੇਬਰ ਸੰਸਾਰਿਕ ਤਪ ਦੇ ਕਲਵਿਨਿਸਟ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦੀ ਨੈਤਿਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਵਾਧਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦ ਵਿੱਚ। ਰਿਚਰਡ ਹੇਨਰੀ Tawney (1880-1962), ਵੇਬਰ ਦੀ ਥੀਸੀਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਲਈ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਮੂਲ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਨੈਤਿਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਕੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਬਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 17 ਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵਾਣਿਜਿਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਵਸਰਵਾਦਿਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਰਾਂਡ ਹੈ, ਜੋ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਤਤਵੋਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸੀ ਦੇ Posses ਸਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। Toynbee ਆਪਣੇ ਕਠੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਕਿ ਕਾਲਵਿਨਵਾਦ ਦੱਸਿਆ, ਵੱਧਦੀ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਲਈ ਕਾਫੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਧਰਮਸੁਧਾਰ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟਰ-ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲੀਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਤ ਲੜਾਈ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਨਵਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 1500-1700 ਵਲੋਂ ਫੈਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਦੁਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। Nicolaus ਕੋਪਰਨਿਕਸ (1473-1543), ਬਰਾਹੇ (1546-1601), ਜੋਹਾਨ ਕੋਪਲਰ (1571-1630) ਅਤੇ ਗੈਲਿਲਯੋ ਗੈਲੀਲੀ

ਨੋਟ

(1564-1642) ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਯਾਤਨਾ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਸਰ ਆਇਜੈਕ ਨਿਊਟਨ (1642-1727) ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭੂਮਧਿਅ ਬੇਸਿਨ ਵਲੋਂ ਉੱਤਰੀ ਯੂਰੋਪ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ।

5.4 ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ (Science of Statecraft)

ਰਾਜਨੀਤੀ (ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਕ maxims) ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੇ ਪਤਰਾਚਾਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬਕ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਨੇਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਵਲੋਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਗਿਆਨ ਉਹ ਮੂਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁ:ਖ ਲਈ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੇਤਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਆਤਮਘਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੇ ਲਿਵੀ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਹਰ ਪਹਲੂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਨਕਲ।

ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ (Importance of History)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇਤਹਾਸ ਰਵੱਏਆ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ। ਇਤਹਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਹਰਾਨੇ ਦੇ ਲਈ, ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਮੌਲਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ ਬਦਲਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਚਕਰੀਏ ਸੀ, ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਕਸ਼ਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਕਲ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

ਜੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੌਜੂਦ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਦੇਹਦਰਵ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਟਨਾ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਜਤਨ ਪੂਰਵ ਉਮਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਸੀ ਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਭਵਿੱਖ ਬੁਰਾਇਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਵਰਤੀਆਂ ਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ (ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ) ਬਾਹਰ ਹੜਤਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰ;ਰਪਜਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੇ ਕਿਨ ਜਦੋਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਕਸਰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਪਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੇ:

ਪੰਡਤਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ (ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ) ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁਣੇ ਆਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਫ਼ਾਪ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉੱਥੇ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨੂੰਨ ਹੋਣ, ਜਰੂਰੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ, ਹੋਰ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਬੰਦ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਯੂਨਾਨ

ਅਤੇ ਰੋਮ ਸੰਦਰਭ ਬਿੰਦੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ (1962 Butterfield : 40) ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 18 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਫਰੇਂਚ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਮਝਿਆ ਸੀ।

ਜਮਹੂਰੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ (Republican Politics and Nation of Liberty)

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਗਣਰਾਜਾਂ ਅਤੇ princedoms, ਮੁਫਤ ਚਅਗਿਕਕ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਫਰੀ ਰਾਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਭ੍ਰਿਤਿਅਭਾਵ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ-ਪਦ, ਜੋ ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਸਨ। ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਭਗਤੀ, ਦੇਸਭਗਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲਈ ਰੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ।

ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਜਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦਾ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਅਧਿਨਿਅਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਮ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਨਵੇਂ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ।

ਸਤਸੰਗ ਦੀ ਤਿੰਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨਵੇਸ਼ਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਕਿਵੇਂ ਰੋਮ ਜਮਹੂਰੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਰਹੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। 2 ਇੱਕ ਫੋਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਖਾਇਆ। 3 ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਦਮਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਅਜਾਦੀ, ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਾਂ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਆਦਮੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹਾਵੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਾਦੀ, ਉਹ ਬਾਹਰਲਾ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਆਂਤਰਿਕ ਜੁਲਮ ਵਲੋਂ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ। ਅਜਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਸੀ ਪਰਭਾਵੀ ਕਸਰਤ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਦੇਸਭਗਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਸੰਭਵਤ ਅਜਾਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਚੀਓਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ:

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਔਚਿਤਿਅ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ ਕਿ *Discorsi* ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਾਜਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਔਚਿਤਿਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਭਿਨਏ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਸਾਰਾ ਭ੍ਰਿਤਿਅਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ

ਨੋਟ

ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਅਜਾਦੀ ਮਨੁੱਖ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾਇਤਿਵਾਂ ਵਲੋਂ ਬੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਧਿਕਤਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕ, ਆਮ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਜੀ ਅਜਾਦੀ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਡਰ ਜਾਂ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਜੀ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਗਤੀ ਵੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਡਜ਼ਗਵਚ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਇਸ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋੜ ਵਲੋਂ ਹੀ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਛਾ ਸੁਭਾਅ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ, ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਨਿਰੋਧਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤੀ ਬਣਾਇਆ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਣ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਵੇਖਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਲਈ ਉਹ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਰਤੋਂ ਕਟੋਤੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨੇਤਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੇ ਵਲ ਰਾਖਵਾਂ ਆਦਮੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵੈਭਾਵਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਆਤਮ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ ਸਵਾਰਥ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ। ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਭਿਭਾਵਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪਦ ਦੇ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਲੋਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਹੀ ਚੰਗੇ ਲੱਛਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਭੈੜੇ ਲੋਕਾਂ ਰਾਜ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਸਥਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲੱਬਧ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮਨ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵੇਖਿਆ, ਲਈ ਰਾਜਤੰਤਰੀ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਸੀਨੇਟ ਕੁਲੀਨ, ਫਰਨਜਵਜ਼ ਅਤੇ ਵਗਜਲਚਅਕਤ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਆਮ ਅੱਛਾ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਦੈਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਗੁਟਬਾਜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ। ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਗੁਣੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਰਾਖਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਇੱਛਕ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜੋਖਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਲੈਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਭੈਭੀਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਸ਼ਰਮਾ ਵਲੋਂ ਰੋਕਣ। ਜੇ ਕਰ ਉਹ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਖੋਹ ਦਿੰਦੇ ਹੈ, ਲੋਕਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਦੇ ਵਤਰਪਣ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰੋਮਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਨਕਲ ਇੱਛਤ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅਭਿਉਦਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਫਲ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਲਈ ਸਭ ਕੁੱਝ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਵਾਰਥ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਸ਼ਾਇਦ। ਉਹ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਚਕਰੀਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਘਟਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ, ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਪਾਲਣ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਰਾਜਤੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਸੀਸਾ, ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਚੱਕਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਬਿੰਦੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਹਮਲਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਗਰੀਬ ਜੀਵ, ਬੇਹੱਦ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਬਣੇ ਰਹੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਲਗਾਤਾਰ ਅਭਿਉਦਏ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਹੈ, ਜੋ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਸੁਨਿਸਚਿਤ। ਸ਼ਾਂਤੀ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਵਿਘਟਨਕਾਰੀ ਸੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਮਰਦ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਨੇਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਕਸ਼ ਰਾਜਕੁਮਾਰ-ਪਦ ਨਿਰਧਾਰਤ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ,

ਇੱਕੱਠੇ ਸਮੱਝੜਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਦਲ, (ਰੂਪ) ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ... ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਹਨਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਲਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸੁਲਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਚੁਨਾਵੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪੂਰਤੀ ਉਪਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਚੁਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕੀ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਜੱਜ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਲੋਕ, ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹੈ। ਮਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਥਿਰ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਇਹਸਾਨਮੰਦ, ਆਮ ਚੰਗੇ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਅਵਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ ਬਰਾਬਰ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ :

... ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਲਈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋੜ ਕਰਣਾ ਅਭਿਜਾਤ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਸ਼ਾਸਨੀਏ ਹਨ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਹ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਵੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀਰ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਕੇ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਜਾਏ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ 19 ਵਆਂ ਸਦੀ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਕ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ, ਭਾਵਕ ਅਤੇ ਸਮਰਪਤ ਚੈਪਿਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ

ਨੋਟ

ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਕਨੀਸ਼ੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਵੀ ਬਣਾਈ, ਕੇਵਲ *dispassionately* ਸਰਵੇਖਣ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਲਿਪ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਛਾਉਣੇ।

ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (**Violence and the Need for Caution**)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਲੋਂ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰੰਕੁਸ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕਪੂਰਣ ਕਸਰਤ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਬਣਾਉਣ, ਅਡੋਲਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਸਵਰੂਪ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਦਮੇ ਲਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਜੀਵੰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਚਿਕਿਤਸਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਵੇ ਖਿਆ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ:

... ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੀਡਤ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁੰਠਿਤ ਲਈ ਇਸਦੇ ਵਰਤੋਂ ਸੌਂਪ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਦੀ ਸੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੈ, ਗੋਰਵ, ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ, ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਨਿਰਮਲ ਸੀ ... (ਉਹ) ਜੋਰ ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਲੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਦੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਜਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਜੋ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਸੀ, ਨੈਤਿਕ ਰੋਸ਼ ਅਤੇ ਵੀਰ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਵਿਆਕੁਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਪਤ, ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਲੋ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁੱਧੀ ਉਪਦੇਸ਼।

ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜੋਰ ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਲੋਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੜਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਾਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸੇਖ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਮਜ਼ੋਰ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ *overestimated* ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਹੈ ਕਿ ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਵਲੋਂ ਬਚਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਇਹ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਖਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਖੇਤਰੀ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੋਮਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਨਕਲ ਕਰਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਮ੍ਰਾਜਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ ਆਬਾਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੋਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮ੍ਰਾਜਵਾਦ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਹਤਾਰੇਖਾ ਬੰਨ ਜੇਕਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਲੋਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੇਤਰ ਜੋ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਜਨੂੰਨ ਦਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਲੋਂ ਗਰਸਤ ਸੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੇਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਪ੍ਰਕਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਘਰੇਲੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫੋਜ ਤੇ ਡਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਮਹੂਰੀ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ

ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਜੇਕਰ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਿਆ ਦਾ ਗਠਨ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰੇ ਗਾ। ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ। ਪੀਪੁਲਸ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਬਚਤ, ਜੋ ਕਿਉਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਬਹੁਤ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸ਼ਾਸਨ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੂਰਗਾਮੀ ਤਬਦੀਲੀ consensually ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਲਾਗਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ (Advice to the Prince)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰਤਾ, strictness ਜਾਂ ਤਰਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਊ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਕੋਮਲ ਯਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਜਦੋਂ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਉਪਰੀ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਚਰਜ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਡਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ। ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਲੋਂ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਬਚਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਡਰਾਇਵਿੰਗ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਲੋਂ ਚੁਨੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯਾਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਦੇ ਖੇਲ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਖਿਅਕ ਦੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਖੂਬੀ ਖੇਡਣਾ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗੰਢ-ਜੋੜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਤਟਸਥਤਾ ਦੋਨਾਂ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਲੜਾਈ ਛੇੜਨੇ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਲਈ ਸੁਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ। ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਾਜ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੀਮਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਆਮ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਆਮ ਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਨਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਹਿੱਸਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, ਬੇਰਹਿਮੀ ਕਾਰਜ, ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੁੰਬੜੀ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਵਲੋਂ ਬਘਿਆੜਾਂ ਵਾਰਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੁੰਬੜੀ ਜਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਵਲੋਂ ਲੜਨ ਲਈ ਸਾਹਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਨੂੰ ਚਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਉਹ ਗਿਰਗਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਉਮਰ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਰੰਗ ਬਦਲ ਨੀਤੀ-ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜੋਰ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹੁਰਾ-ਘਰ ਵਾਲੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਸਨ, ਜੋਰ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਵਲੋਂ ਲੜਨ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਤਾਂ, ਪਰਭਾਵੀ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ। ਫੌਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੀਚ ਅਤੇ ਨੀਚ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਹਸ-ਨੇਹਸ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੱਤਿਆ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਉਦਾਰਤਾ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਜੂਸ ਲੇਕਿਨ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਊ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਵਿਵੇਕਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡ conferring ਜਖ਼ਮੀ ਲਈ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਚੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਚੋਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਲੋਂ ਮਹਾਨ ਆਂਕੜਿਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਾਨ, ਫੀਜ਼; ਕਤ, ਕੈਸਰ, ਅਤੇ ਫ਼ਫਜਬਜਰ ਸਾਇਰਸ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਦਾਂ ਉੱਤੇ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਨਕਲੀ ਦੇ ਲਾਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ, ਸਾਇਰਸ, ਵਰਠਚ; ਚਤ ਅਤੇ ਓਕਤਚਤ ਕਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (Role of the Lawgiver)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕਰਣ ਲਈ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਗੁਣ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਫਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਯੁਕਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਸਰੂਪ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਸਤੁਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਸਮਾਜ ਦੇ, ਆਪਣੀ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜਾਂ ਹੀਝੂ, ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਤਬਦੀਲੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਅਤੇ ਬਦਲਨਾ ਲੋਕਾਂ *natures* ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਨ ਵਰਗ ਦੇ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੀ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਨਿਰੋਧਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਦੀ ਬੋਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਈ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਫੀਅਅਕ; ਜੰਕ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਆਨੰਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ *omnipotent* ਸੀ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ।

ਰੂਸਾਂ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਜ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਿ ਵਿਪਰੀਤ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਵੇਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਚਾਈ ਦਾ ਸੰਗਿਆਨ ਲੈ। ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਰਗ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਬਾਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਸਥਾਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰੂਸਾਂ ਸ਼ਾਸਰਕਾਰ, ਦੂੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਹੋ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਇਆ।

ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ (Nature of the State)

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰਾਜ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਸਥਾ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਕਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਆਜਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਜਾਂ ਨਾਸ਼। ਇਹ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਕ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਸੁਵਯਵਸਿਥਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਰਾਜ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ

ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਾਰੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਤ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਵੇਖਿਆ। ਚੰਗੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਅੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਅੱਛਾ ਹਥਿਆਰ ਸਨ, ਚੰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਫੋਜ ਦੇ ਇੱਕ 17 ਅਤੇ 40 ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਕੋਸ਼ਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਲਈ ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਿਲਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾਗਰਿਕ ਡਜਰਵਚ ਅਣਹੋਂਦ। ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਚੱਜਿਤ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਮੰਗੀ ਰਾਜਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਭਾਵਿਕ ਖਤਰੀਆਂ ਵਾਰਡ, ਹੋਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਆਂਤਰਿਕ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਲੜਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਅਤੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ, ਲਈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਰਾਜ-ਖਜ਼ਾਨਾ ਨਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਸਫਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ 1499 ਵਿੱਚ Vitelli ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਅਸਫਲ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੀਸਿਆ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਬਾਅਦ ਆਤੰਕਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾੜੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਠਾ ਬਾਕੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਫੋਜ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਆਤੰਕਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਾਮੰਤੀ ਬੜੱਪਣ (ਭਾੜੇ ਦੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ) ਲਈ ਸ਼ਤਰੂਤਪੂਰਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਾਦਰੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸਾਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਾਨਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ gangsterism ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਮਦਦ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਿਜੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਆਮਤੋਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਸਤਕਸ਼ੇਪਵਾਦ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਾਲਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ statecraft ਵਿੱਚ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਕਤ ਦੇ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਮਹੱਤਵਕਾਂਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਤਸੰਗ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਲਈ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਸਮਰਥਕ ਹਨ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਆਦਰਸ਼ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਸੀ। ਰਈਸਾਂ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਜਾਦੀ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੁਵਿਵਸਿਥਤ ਰਾਜ ਲਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਮੀਰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਲਾਇੱਕ ਮੋਕੇ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਡਿਆਈ, ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਿੰਸ ਵਿੱਚ:

... ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬੰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਉੱਤੇ ਗਜ਼ਡਕਵਕਦ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰਭਧਾਰਨ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਨੁਭਵ ਜੋ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਗ਼ਾਤਚਬਬਰਤਜਅਪ ਕੋਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ

ਨੋਟ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਵੈਸ਼ਿਸਟਿਅ ਪੂਰਵਕ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਈਸਾਈ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੋੜ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਕੈਥੋਲੀਕ ਧਰਮ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੱਖ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਵ ਉੱਤੇ ਸਫੇਦ ਦਾਗ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਸਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।... ਇਹ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲੋਕ ਹੁਣੇ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਦੇ ਖੰਡਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਥੀਸਾਮੰਤਵਾਦ ਅਤੇ ਅਨੁਰਕਤੀ ਦਾ ਤਾਕਤਾਂ।

ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ ਰੱਖਣ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੱਮਝਿਆ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਅਧਿਗਰਹੀਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਸਕਦਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਸਾਂਝਾ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਧੀਨਤਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਨਿਜੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਹਿੱਤ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਉਹ ਛੋਟਾ, ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮਾਰ ਪਾਇਆ ਕ੍ਰਿਤਿਆ ਤਾਂ ਫਲੋਰੇਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਾਫ ਹੋ ਡਜਗਵਚ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਕੁੱਖਾਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਹਿੱਸਾ ਮਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਫਤਹਿ ਅਭਿਆਨ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਹ ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸਤਿਅਵਤ ਸੀ ਕਿ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਅਤੇ ਦੀ ਸਨਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਿਛਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਸੁਰਗਵਾਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਝਕਦਜਫਜ ਲਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਟਲੀ ਦੇ ਮਾਣਕ ਵਧਿਆ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਏ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉੱਥੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਇਟਲੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਇਤਾਲਵੀ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਗੁਟਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਘਾਤਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਮਲਾ ਵਲੋਂ ਜੋ ਇਟਲੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਚਰਮ ਅਡੋਲਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਇੱਛਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜੁਆਇਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਇਟਲੀ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਫੋਜ ਦੁਆਰਾ ਅਸੱਭਯ ਵਲੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਸਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਏਕੀਕਰਣ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਟਲੀ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਫਰੇਂਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚੁਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਢਲੀ ਗੱਲ ਅਜਾਦੀ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਗੋਣ ਸੀ। ਉਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇਤਾਲਵੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀਆਂ Cavour, Garibaldi, ਅਤੇ Mazzini ਇੱਕ ਅਗਰਦੂਤ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਖਰਿਆ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਜਾਏ ਕੀ ਹੈ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਨਕੀ ਜਾਂ ਨਾਇਲੀਸਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਭਾਗ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (Theory of Change and Fortune as a Woman)

ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕ ਸੰਯੁਕਤ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੋਈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀਰ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਗੀ ਕਰਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਡੇਮ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ ਸੁਝਾਅ (1984 ਪਿਟਕਿਨ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੌਰੂਸ਼ ਕੀ ਸੇਕਸ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸਮਤ ਇਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਹਾਦੁਰ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ। ਫਾਰਚਿਊਨ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਨਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਮੈਦਾਨਾਂ ਹੜ੍ਹ, ਹੇਠਾਂ ਪੇੜਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਫਾੜ, ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਤਬਾਹੀ ਜਗਾਇਆ। ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਦੀ ਦੇ ਰੂਪਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਤਟਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਗਰ ਨਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਫਾਰਚਿਊਨ ਜੋ ਲੋਕ ਸਮਰੱਥ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਾਰਚਿਊਨ, ਚੰਚਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹੀ ਸਮਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਜ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਾਮ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਾਰਚਿਊਨ ਜੋ ਲੋਕ ਨਰਮੀ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਢਲ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਏਕ ਉਗਰ ਧਾਰ ਬਣਨੋਂ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੀ :

... ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਵੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਫਲ ਰਹੇ ਹੈ ਇਨ੍ਹੇ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਚੇਤੰਨ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ, ਉਸਦੇ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਦਦ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਸਰਕਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧਨਾ ਬਜਾਏ ਬੋਲਡ। ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਚੇਤੰਨ, fiercer ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦੁੱਸਾਹਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ।

ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਡਜਗਵਚ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਚਰਚਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇਤਾਲਵੀ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਾਰਚਿਊਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਦੇ ਕਠੋਰ ਜੋਰ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਤਰਕਹੀਣ happenstance ਦੇ ਮਚਲਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖਰਤਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਮਤ ਫੈਲਾਇਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਦੁਗਰਾਇਆ ਤਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਈਸਾਈ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਮਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਆਵਿਕਸ਼ਕਤਾ ਪੈਂਤਰੇਬਾਜੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕਾਰਵਾਈ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਦੀ

ਨੋਟ

ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਬਰਬਾਦ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਆਤਮ ਸੁਚੇਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਮੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਮੋਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕਰਣ ਲਈ ਠੀਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਪਰਿਸੰਚਰਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੋਲੀ ਜਾਂ ਤੇਜ, ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਜਾਂ ਹਿੰਸਕ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾਵ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲੂਬੜੀ, ਇੱਕ ਪਹਲੂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗੁਣ ਸਨ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਵੇਖਿਆ, ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਵਿਵੇਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਾਮਾਜਕ ਗਡਬਡੀ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪਹਿਚਾਣ (ਕ) ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਦਵੰਦਵਿਤਾ ਅਤੇ (ਖ) ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਿਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਗਡਬਡੀ ਲਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਜੋ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਗੁਟੀਏ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਇਲਾਜ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

1. ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਵਿੱਚ ਭਰੀਏ :

1. ਮੋਡਿਸੀ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
2. ਸਾਰੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਰਾਜਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਛਾਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਮੋਹੀ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਧੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
3. ਲਿਐਨਾਰਡੋ ਇੱਕ ਵਾਸਤੁਕਾਰ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਨਾਇਕ ਸੀ।
4. ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
5. Belfagorਨੇ ਲਿਖੀ ਸੀ।

5.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮਹੱਤਵ ਇੱਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨਾਂ secularization ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ amoralization ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਸਤੀਤਵ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਦਬ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ। ਉਹ ਗੈਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰੁਚੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਤਮਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਬਹਿਸ ਦੀ ਕਲੇ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਸਿੱਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਜੋ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਜਿਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ:

ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਮਰਠੋਪਰਾਂਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲੈਟਮੋਟਿਵ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਨੁੱਖ ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ, ਅਰਥਾਤ, ਸਵਾਇਤਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀ ਹੈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਭੈੜੇ

ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਗਰਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੰਨ ਗਿਆ।

- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਹਿੱਤ ਦੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਬਲਾਂ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਅਖੰਡਤਾ, ਫੌਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਭਿੜਨ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਜਾਂਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਉਸਨੂੰ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਦੇ ਵੱਲ ਤਟਸਥ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਸਨ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਸਨ। ਫ਼ਰਬੀਜਤਵਤ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂ। ਉਹ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਵਾਧਾ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂਵੀ ਉਸਨੂੰ ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਤੇ ਬਹੁਲਵਾਦ ਦੇ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੇ ਲਈ।
- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸੀ 1 ਰਾਜ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਦੇਣਾ, ਹੇਠਾਂ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਗੈਲਿਲਯੋ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬੰਨ ਗਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿਛਾਉਣੇ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਅਧਿਗਰਹਣ, ਰਖਰਖਾਵ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੋ ਦੇ ਸਮੇਕਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼, 17 ਵਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਬਸ ਅਤੇ Harrington ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਕੰਦਰ (1755-1804) ਅਤੇ ਹੈਮਿਲਟਨ ਜੈਸ (1751-1836) 18 ਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮੈਡਿਸਨ, Pareto, Mosca, ਅਤੇ 19 ਵਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ Michels, ਅਤੇ ਏਡਵਰਡ, ਰਾਬਰਟ, ਡੇਵਿਡ, ਹੰਸ, ਮੋਰਟਨ ਕਾਪਲਾਨ ਅਤੇ 20 ਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰੋਲਡ Lasswell ।
- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਅੰਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਸ਼ਣਿਕ ਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਥਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਲ ਅਤੀਤ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਉਪਾਅ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਭੰਗੂਰਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮਾਨਦੰਡ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਚੈਰੇ ਪੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਿਖਾਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਨੈਤਿਕ ਦੁਵਿਧਾ ਵਾਂਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਬੇ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਕੜਾ ਸੱਚ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਨਾਪਾਕੀ ਘੱਟ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭੈੜਾ ਹੋ ਜਾਣੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੈ ਅਜਾਦੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੱਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਜਗਵਚ ਦਾ ਉਹ ਸਮਕਾਲੀ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਏਕੀਕਰਣ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ lamented। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਟੀ ਅਤੇ ਵਿਲਾਸਿਤਾਪੂਰਣ ਜੀਵਨ, ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਡਜਗਵਚ ਜੋ ਰੋਕਿਆ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ

ਨੋਟ

ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ।

- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵੀ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਵਰਤੀਯੋਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਜੋ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੇਖਿਆ, ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਧਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਰਥਕ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੱਮਝਾ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਘਰੇਲੂ ਅਡੋਲਤਾ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਗਿਣਤੀ, OrchIrchs, ਹਾਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। Polybius, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਵਲੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ। ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਨ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ਦੀ ਹਾਜਰੀ ਜਾਂ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੁਨ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਘਰਸ਼ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਾਦੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਸੰਘਰਸ਼, ਜੇਕਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਝੌਤਾ ਵਲੋਂ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਾਇਬਰੇਂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਬੰਨ ਗਿਆ।
- ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਰੋਮਨ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਲੋਰੇਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਐਥਾ। ਰੋਮ ਵਿੱਚ, plebIns ਅਤੇ patricans ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀਨੇਟ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਗਜਲਚਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਵਿਧਾਨਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਣਤੰਤਰ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਫਲੋਰੇਂਸ, atomization ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟਾਪੂ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ, ਨਾਗਰਿਕ ਡਜਗਵਚ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਬਣਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਟਬਾਜੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਚਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ coteries ਲਈ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਆਰਥਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਆਲਸ ਅਤੇ ਲਕਜਰੀ ਸਾਮਾਜਕ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ, ਪੁਨ, ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਆਕਸਮਿਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਥੇ ਨਾਗਰਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਕਰਣ ਸੀ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਵੇਕਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤੀ ਮੱਤਾ ਅਧ : ਪਤਨ ਅਤੇ ਕਸ਼ਏ ਦੇ ਵੱਲ ਜਵਾਰ ਸਟੇਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਸਪਾਰਟਾ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ, ਦਾ ਰਸਤਾ ਸੀ।
- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੁਵਿਵਸਥਿਤ ਰਾਜ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਵਾਰਥ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉੱਚ ਅੰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੈਵੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖ ਜਾਂ ਜੋ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਗੰਢਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਫਲ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਫੌਜੀ, ਜੀਵਨ, ਜਾਇਦਾਦ, ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਰਥਕ ਅਭਿਉਦਏ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਰਥਕ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ, ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਵਿਨਿਅਮਨ, ਅੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮੋਧਾਵੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਮੰਗੀ ਲਈ ਮੌਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਾਧਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਕ ਸੁਵਿਵਸਥਿਤ ਰਾਜ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਾ ਲਈ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਮਾਨਾਪਨ ਸਫਾਇਆ, ਗਾਰੰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਸੁਕਾਇਤੋਂ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਮੀ, ਪੂਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਿਸ਼ਿਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਮਾਰ ਪਾਇਆ।

- ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਵੀ ਪਸ਼ਚਿਮ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਆਦਾਤਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹਲਾਤਾਂ ਸ਼ੜਇੰਤਰਪੂਰਣ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਟਰ ਸ਼ੜਇੰਤਰਪੂਰਣ ਸਨ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫੌਜ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾਲ ਚਾਲ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ, ਗੁਪਤ, ਯੋਜਨਾ, ਤਿਆਰੀ, ਲਚੀਲਾਪਨ, ਤੇਜ਼ੀ, ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਆਕਲਨ, ਅਤੇ ਚਲਾਕ। ਉਹ ਵੀ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸੱਮਝਿਆ। ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਫੌਜੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਲੋਕ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਦੇ ਮੌਰਿਸ ਵਲੋਂ Clausewitz ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ।
- ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਨਾਗਰਿਕ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦੀ exponents ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, Bodin ਜੀਨ (1529/30-1596), ਹੋਬਸ, Harrington, ਸਪਿਨੋਜਾ, Montesqueu, ਰੂਸੋ, ਬਰਕ, ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਡੀ ਜਿਵੋ ਵਿਵਿਧ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਬਾਅਦ ਸਿੱਧਾਂਤਕਾਰੋਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫਰਾਂਸੇਸਕੋ Guicciardini (1483-1540) ਸੰਸਥਾਗਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਉਪਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੈਸਾ ਦੀ ਖੋਜ) ਉੱਤੇ ਚੰਗੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜਗ੍ਹਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਚਿਤ ਲੋਕ-ਰਾਜ, ਗੁਟੀਏ ਕਲਰ ਵਲੋਂ ਬਚਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਲਈ ਲੜਨਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮ, ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸੀ। ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਇੱਕ ਵਾਣਿਜਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਡਜ਼ਗਵਚ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਿਸ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਕਿ ਯੂਰੋਪ ਜਾਂ ਇਟਲੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਵੀ ਝਗੜੇ ਦਾ ਇਬਨ (1332-1406) khaldun ਜੋ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਚਿਤ ਸਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ, ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਤੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਜਾਤਾਂ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। khaldan ਦੇ ਲਈ, ਤੁਰਕ, ਅਰਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਯੋਧਾਵਾਂਜੇ ਉਤਪਾਦਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ sedentarized ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ unchesive atomized ਮਾਹਰ ਪੂਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੂਟ ਆਪੂਰਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।
- ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਵੀ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ virtu ਨਾਲ ਸੂਝਵਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ, Polybius ਅਤੇ ਏਕਵਿਨਾਸ ਦਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਜਦੋਂ ਕਿ Guicciardini ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਸੰਦੀਦਾ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਅਰਸਤੂ, ਵੇਨਿਸ ਸੰਜਮੀ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ। ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ, ਤਰਜਮਾਨੀ ਦਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਚਓਵਿਲੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਗੁਟੀਏ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਲੰਘਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗੀ ਕਿ ਅਨੁ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ

ਨੋਟ

ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਨਕੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਪਤ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭੇਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਗਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਮਹਾਭਯੋਗ ਚਲਾਣ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਜਲਈ ਵੰਡ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ।

- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਬੋਧਗਮਯ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਾਜਾਂ ਸਾਮਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਪੂਰਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਖਰ ਨਿਕਾਏ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਿਰਾਮਿਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉੱਥੇ ਪਰਭਾਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਰੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਗਾਇਆ। ਲੇਕਿਨ ਪੂਰਵੀ ਰਾਜ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਂਦਰ ਸੀ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਗਰਾਂਸਕੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਣ ਲਈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਕਰੋਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਗਰਾਂਸਕੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜੋ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿ ਲਿਖਾਈ ਦੁਆਰਾ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਹਲੂ ਦੀ ਉਪਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜੇਲੂ ਨੋਟਬੁਕ ਵਿੱਚ (1925-1936), ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਗਰਾਂਸਕੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ ਨਾਇਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ।
- ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਪਾਰੰਪਰਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਅਨੈਤੀਕਤਾ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਮੋਤ ਹੋ ਗਈ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਲੈਰਿਕਲੀਜਮ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਬਿਹਤਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਪੂਰਵ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਤਸੰਗ, ਲੇਖਕਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਾਸਨੋਂ ਨਿਵੇਕਲਾ ਪਕਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਮਾਣਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ। ਮੈਕਿਆਵੇਲੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 15 ਵਾਂ ਅਤੇ 16 ਵੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿੱਚ ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ, ਗੈਰ ਮਾਣਕ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵੈਧਤਾ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਸਲਅਤ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਇਸ ਮੁੱਲ ਅਜ਼ਾਦ ਉੱਮਖੀਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਤੰਤਰਿਕਾ ਛੂਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨੈਤਿਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਨਕ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਆਏ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਥਾਰਥਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਿੰਮਤ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ *dovecotes* ਫਹਰਾਤਾ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਨਾਹਕ, ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਖਲਨਾਇੱਕੀ ਅਤੇ *duplicitous* ਪਿੱਛਾ ਪੂਰ ਲਈ ਸਥਾਈ ਬਦਨਾਮੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੀਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1 ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਟਲੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਇੱਕ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਗੈਲਿਲਓ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

5.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਦਰੀਵਾਦ : ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਕਈ ਬਿਜਲੀ ਸਹਿਤ

ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ

2. ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਨਕ : ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ

5.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?
2. ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ।
3. ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਮੈਚਅਵਿਲੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ।
4. ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

1. 1494	2. ਨਰਗਪਜ਼	3. ਨਰਗਪਜ਼
4. ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਨਵਰ	5. ਮੈਚਅਵਿਲੀ	

5.8 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Reading)

- ਬੁਕਸ
1. ਮੁਖਰਜੀ ਏਸ, ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, ਸ਼.ਜ਼ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ
 2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ. ਕੇ। 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ - ਕੇਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ-6: ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ (Thomas Hobbes)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

6.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

6.2 ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (Developments in Science and their Influence on Hobbes)

6.3 ਹੋਬਸ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ (Hobbes' Political Philosophy)

6.4 ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ (Human Nature)

6.5 ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Women and the Gender Question)

6.6 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

6.7 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

6.8 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

6.9 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਚਰਚਾ
- ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ
- ਹੋਬਸ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਸਮਝਣਾ
- ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ, ਥਾਮਸ ਮਾਲਮਸਬੁਰੇ ਹਿਥਸ, ਕੁੱਝ ਪੁਰਾਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਿਲਾਸਫਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅੱਜ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 1651 ਕਿਤਾਬ ਲੇਵਿਥਾਨ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਲੋਂ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਈ ਨੀਂਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਿਲਾਸਫਰ ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ (1588-1679) ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਜਾ-ਬ-ਦਰਜਾ। ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ **strikingly** ਮੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਪਰਸੰਗ ਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ: ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਰਾ ਵਿਕਲਪ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਕੱਥੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਡੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ (ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ)। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕ ਸਿਵਲ ਵਰਗਾ ਦਿਸਦਾ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਸਕ ਮੋਤ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ

ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਨੁੱਖ ਸਹਿਯੋਗ ਸਾਰੇ ਲੇਕਿਨ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਇਕਮਾਤਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰਜ਼ਿਮੇਦਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸਿਰ ਹੋਬਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਜਿੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਔਚਿਤਿਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵੈਕਰ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁੱਝ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਾਮਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਵਾਦ। ਅਸੀਂ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੋਬਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਰੱਖ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ: ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਣਗੇ? ਦੂੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਜਦੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਹੀ ਏਂਟਾਇਟੇਲਮੇਂਟ ਸਾਂਝਾ?

6.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਹੋਬਸ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1588 ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੂੱਜੇ ਪੁੱਤ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਗਰੀਬ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ Malmesbury, ਵਿਲਟਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਚਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਉੱਜਵਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ Thucydides 1629 ਵਿੱਚ PeloponnesIn ਲੜਾਈ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, 86 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੋਮਰ ਓਡਿਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਲਿਅਦ। ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੈਟਿਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਛੰਦ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਦਿਅ ਅਤੇ ਪਦਿਅ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਪਰਿਤ ਲੇਖਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੇਵਿਥਾਨ (ਲੱਗਭੱਗ 90, 000 ਸ਼ਬਦ) ਦੇ ਅੰਤਮ 10 ਅਧਿਆਯੋਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਲੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ, ਗਰੀਕ, ਫਰੇਂਚ, ਇਤਾਲਵੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਲੈਟਿਨ ਵਿੱਚ ਗਰੀਕ ਵਲੋਂ Medea Euripides, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲਗਾਤਾਰ ਜੀਵਨ ਭਰ।

ਹੋਬਸ ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰੂਪਵਾਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਾਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਨਕਸ਼ੇ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਪਸੰਦ, ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਤਵਾਦ ਨਕਾਰਣ। ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ 1618 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਰ, ਵਿਲਿਅਮ ਪ੍ਰਭੂ, Cavendish, ਜੋ Devonshire ਦੇ ਅਰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜਾਣ ਲਗੇ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਟਿਊਟਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੱਤਰ ਬਣੇ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਇਸ ਪਰਵਾਰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰੇ ਦੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 1610-1615 ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦੌਰੇ

ਨੋਟ

ਉੱਤੇ ਭਗਵਾਨ Cavendish ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਨਾਲ। 1630 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਇੱਕ ਚਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਲੈ ਅਤੇ 1634-1635 ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਸੀ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਉੱਤੇ 1610 ਦੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲੇ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਸੈਰ ਹੋਬਸ ਦੇਨਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦਵਿਤੀਏ ਮੋਕੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਗੈਲਿਲਯੋ ਗਲੀਲ, ਪਿਅਰੇ Gassendi (1592-1655) ਅਤੇ Marin Mersenne (1588-1648) ਜਿਵੇਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਡੇ ਸਕਾਰਟੇਸ ਜੋ ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਫੂਪਿਆ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤਰਾਚਾਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇ 1648 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਰਾ ਕੀਤਾ, ਵੇਨਿਸ ਸਭਤੋਂ ਸਥਾਈ ਛਾਪ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

1641 ਵਿੱਚ ਘਰ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਲੜਾਈ (1618-1648) ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਦੇ ਲਈ, ਹੋਬਸ ਘੋੜੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਦੂਰਬੀਨਾਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਜੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 1634 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕੀ ਅਤੇ ਭੋਤੀਕੀ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਗਣਿਤ ਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਾਰੰਪਰਕ ਅਰਸਤੂ ਭੋਤੀਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ disassociation ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ।

ਟਾਸਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜੋ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੁਟਾਵ ਹੋਬਸ ਦਾ ਅਗਵਾਈ?

1640 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਹੋਬਸ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦੋ ਡਰਾਫਟ, ਜੋ De Cive (1642) ਸ਼ਾਮਿਲ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਲਾਂਗ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਤਵੋਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਸਮਰਥਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖਿਪਤ ਸੀ ਲਈ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਨਵੰਬਰ 1640 ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸ ਲਈ ਭਾਗ ਗਿਆ ਅਤੇ 1651-1652 ਦੀਆਂ ਸਰਦੀਆਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹੇ। ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੁਟਾਵ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਪਰਤ ਅਤੇ ਓਲਿਵਰ ਕਰਾਮਵੇਲ (1599-1658) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਣਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ (1630-1685) ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪੇਂਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 1655 ਵਿੱਚ, De Corpore ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1657 ਵਿੱਚ, ਲੇਵਿਥਾਨ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਜਹਰੀਲਾ ਟੁਕੜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਖੁਰਾਬ ਸਿਹਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸਿਪ ਕੰਮ, ਲੇਵਿਥਾਨ, 1651 ਅਪ੍ਰੈਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਹਰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੇਰੀਸ ਵਲੋਂ ਲੰਦਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋਬਸ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਣਾ। 1688 ਵਿੱਚ, ਸਨਮਾਨ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਲੈਟਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1670 ਵਿੱਚ, ਨਕੀਕਠਰਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1683 ਵਿੱਚ, ਲੇਵਿਥਾਨ ਅਤੇ ਡੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋਟਸ 1647 ਵਿੱਚ, ਹੋਬਸ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 1648 ਵਲੋਂ, ਉਹ ਲੱਛਣ ਜੋ ਪਾਰਕਿੰਸੋਨ ਰੋਗ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੋਬਸ Cavendish ਪਰਵਾਰ ਚਾਰ ਪੀੜੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਲਈ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁਢੇਪੇ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਕਰ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਿਤ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ 1679 'ਚ, ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 3 ਦਿਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪਕਸ਼ਾਘਾਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕਿਆ ਤੇ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ। ਇਹ ਹੋਬਸ ਦੇ ਬਾਰੇ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੀਰਘਾਯੂ ਲਈ ਕੜੀ ਮਿਹੈਤ। ਜਾਨ ਆਬਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨੀਕਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸਤ, ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੱਸਦੇ ਹੈ, ਘੁੰਮਣਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡਣ 'ਤੇ ਉਪਾਅ ਹੈ ਕਿ ਹੋਬਸ ਨੂੰ ਫਿਟ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਰਗੜਨਾ ਚੜਾਵ ਰਿਹਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੋ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ, ਹੋਬਸ ਚੁਭਨ ਗੀਤ ਗਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ unphilosophic ਮੌਤ ਨਫਰਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਕਿ ਓੜਕ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਮਾਨਵੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜੋਰ ਮੋਲਕ ਰੂਪ posited ਹੋਬਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫਰ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ medaiting ਤੇ philosophizing, ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਬੁਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਾਈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਟੂ ਪਾਠਕ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫਰ ਆਪ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6.2 ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (Developments in Science and their Influence on Hobbes)

ਫਿਲਾਸਫਰ ਅਤੇ methodologically, ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਘਟਨਾਕਰਮ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਬੇਕਨ, ਕੇ ਪਲਰ, ਅਤੇ ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਿਗਿਆਸਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਤਿਆਗ ਕਰਣਾ ਕਰਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਬੇਕਨ ਅਤੇ ਕੇਪਲਰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼। Visualized ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ ਯਾਂਤਰਿਕੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ, ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਸਧਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਆਦਿਮ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਰਸਤੂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਪਲੇਟੋ Timaeus ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ।

ਪਲੇਟੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਪਤਰ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਫ਼ਤਾਰ ਅਤੇ ਬਦਲਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਸ਼ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ, ਦੇ ਕਈ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਾਇਥਾਗੋਰਸ ਦਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੈਲੀਲਯੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, question ਸਥਿਰ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਗਣਿਤੀਏ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੈ, ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਟੋਨ ਕਰਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਨਿਰਜੀਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਖਤਮ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, despiritualize। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋਂ ਅੰਦਰਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਯੰਤਰਵਤ ਸਰਲ ਗਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਝਾਇਆ। ਅੰਦਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਨ ਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੋਚ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ deciphered ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਹਰੀ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ Skeptics ਦੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਕਰਣ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੱਮਝ ਇੱਕ ਮਸਤਸ਼ਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਂਤਰਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ ਢੰਗ (1637) ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਬਸ ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਾਸਫਰ ਪੁੱਛਗਿਛ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਏਕਲ ਮਸਤਸ਼ਕ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ

ਨੋਟ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਟਕਲਾਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸਤਕ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਇਹ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਉੱਤੇ ਗੱਲ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਭਾਵਨਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੇ ਕੁੱਝ ਭੱਜਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ। ਝਰਵਜਰਅ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਵ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਲੋਂ ਇਕੱਲੇ ਗੱਲ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀਂ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਲੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਹੋਬਸ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗਿਆਨ ਸੱਮਝ। ਜਿਆਮਿਤੀ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਗਮਨੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ, ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸਿੱਟਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ 40 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲਤੀ ਵਲੋਂ ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਤਤਵੋਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਬਰੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ:

ਉਹ 40 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਿਆਮਿਤੀ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਗਲਤੀ ਵਲੋਂ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਜੇਂਟਲਮੈਨ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਯੂਕਲਿਡ ਦੇ ਤਤਵੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣਾ, ਅਤੇ 47 twas। ਏਲ. Libri ਮੈਂ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੜ੍ਹਿਆ ਉਹ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ... ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਏਟ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ (ਅਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਉੱਤੇ) *deinceps* ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਉਹ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਧਿਆਏ 31 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਪਿਛਲੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨੈਤਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੇਯੋਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀਖ ਸੱਕਦੇ ਹੈ, ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਕੈਸੇਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣ ਲਈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣਾ (1991 ਹੋਬਸ: 254)। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਆਮਿਤੀ ਬੌਧਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਣ ਦੀ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੇਵਿਥਾਨ ਅਗਰੇਸ਼ਿਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਲੋਂ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਸੋਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਬਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇ ਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਖਿੱਚ ਇਹ ਜਗਾਇਆ ਦਾ ਸਰਾਸਰ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਆਗੂ ਹੋਬਸ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਨਿਕਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਕਸ਼ਅਹੀਨ ਗਤੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਂ?

ਹੋਬਸ ਜਿਆਮਿਤੀ ਕੇਵਲ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਆਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੇਵਿਥਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

ਹੋਬਸ 2 ਬੋਧਿਕ ਮਾਡਲ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਗੈਲਿਲਯੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਘੋਲਕ ਸਾਰਾ ਢੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਢੰਗ ਦਾ ਘੋਲਕ ਹਿੱਸਾ ਸਾਰੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰ *abstracting*, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਥਾਯੋਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਗੈਲਿਲਯੋ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਰ, ਅਤੇ ਤਵਰਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਟੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਬਣਾ। ਉਸੀ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਦਰਸ਼ ਬਣਾਉਣਾ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਢੰਗ *recompose* ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੋਗਗਰਸਤ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ, ਲੇਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਤਵੋਂ *recomined*। ਹੋਬਸ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਘੜੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਇੰਜਨ ਲੈਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਢੰਗ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ। ਹੋਬਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਜੰਤਰਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਜਿਆਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮਾਣੂਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਜਦੋਂ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਕੁੱਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਦਾਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵੀ ਇੱਕ *automation* ਸੀ, ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਮੱਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਗਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਹ *harmoniously* ਹੇਠਲਾ ਰਗੜ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ, ਇੱਕ ਕਲਾਈ ਘੜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਵਿਵਸਥਿਤ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਭੱਜਿਆ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ। ਹੋਬਸ ਜੰਤਰਿਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਮਾਰਕਸ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਇੱਕ ਜੰਤਰਿਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਅਕਰਮਕ ਹੋਣ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਮਾਹੌਲ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਰਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਬਦਲਦੇ ਪਰਿਆਵਰਣ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਮੰਨਿਆ ਗੱਲ ਹੈ। ਯੰਤਰਵਤ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਭੱਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਲ ਰਾਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਲਈ ਸਾਦ੍ਰਸਿਅ ਲਾਗੂ ਹੋਬਸ, ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਯੋਗਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਹੋਬਸ ਦਾ ਪਰਮ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਗਣਿਤੀਏ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸੀ, ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਸਟੀਕ। ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕੁੱਝ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਵੱਲ ਵੱਧ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਫਿਲਾਸਫੀ, ਹੋਬਸ ਲਈ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਵਿੱਚ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਸੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਆਨ। ਬੇਕਨ ਅਤੇ ਹੈਮਿਲਟਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦੋਹੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਮੱਤਭੇਦ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਭਿੰਨ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਈ। ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਖ਼ਰਾਬ ਸੰਭਵ ਆਪਦਾਵਾਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸੌਮਝ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ। ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੌਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਰਗਾਂ ਵਲੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਇੱਕ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਨਪਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਥੋਂਸ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਲਕਸ਼ ਦੇ

ਨੋਟ

ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ, ਲਈ ਜੇਕਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ, ਵਾਧਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧੀਨਸਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਰਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਏਥੇ 'ਸ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਕਸਰ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਕਮਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਨੇ ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣੂ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪੈਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤ ਕੁਸ਼ਲ ਸਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੱਤਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।

6.3 ਹੋਬਸ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ (Hobbes' Political Philosophy)

ਹੋਬਸ ਤਨਾਵ ਅਤੇ ਦੋ ਮੋਲਕ ਮਨੁੱਖ ਇੱਛਾ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਡਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਹੋਬਸ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ, ਉਸਦੇ ਸਥਾਨ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ। ਹੋਬਸ ਸਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਸੱਤਾ ਇੱਕ ਸਿਫ਼ਰ ਰਾਸ਼ੀ ਖੇਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇਸਦੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ।

ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਦ ਚਾਰਲਸ ਵਲੋਂ ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਕੱਢਣੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਬਸ Thucydides ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਵਾਦ (1628) ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ *illusionary* ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 1640 ਵਿੱਚ ਪੁੱਜੇ, ਅਗਲੇ 20 ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੋਬਸ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਬਲਾਂ, 1649 ਵਿੱਚ ਚਾਰਲਸ ਮੈਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ, ਅਤੇ ਕਰਾਮਵੇਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੜੇ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਯੁੱਗ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਵੱਖ ਅਤੀਵਿਆਪੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ।

1. ਰਾਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਸਦ.
2. ਸਥਾਪਤ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ।
3. ਕਸਬੀਆਂ, ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ, ਅਤੇ ਰਤਤਜਜਿਕਦ, ਪੁਰਾਣੇ, ਸ਼ਾਹੀ ਠਰਅਰਬਰ;ਜਤਵਤ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਿਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਆਰਥਕ ਤਾਕਤਾਂ।

ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ, ਵਿਵਿਧ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਫਰਅਵਕਅਦਜਅਪ ਦਾ ਕਾਲ ਸੀ। 17 ਸਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੇਖੀ, ਇੱਕ ਮੋਲਕ ਵੈਚਾਰਿਕ ਬਦਲਾਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ, ਸਮੁਦਾਏ ਇੱਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਪਸੀ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਵਿਰੂਪਣ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਨੀਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਅਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੰਮੀ ਬਰਹਮਵਾਦ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ *theorizing* ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਇਸ ਨਵੀਂ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਥਾਪਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ।

ਹੋਬਸ ਵਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਚਲਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਬੌਧਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਇਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਕਦਰਫਕਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਲੋਂ। ਇਸ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਸਨ: (ਕ) ਕਿ ਨਿਜੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗਲਤ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਭੈੜੇ, (ਖ) ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਪ ਸੀ, (ਗ) ਇੱਕ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦੀ ਅਵਾਜ *supernaturally* ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਘ) ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਅਤੇ *Puritans* ਵਿੱਚ ਵਿਦਰੋਹਾਤਮਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਕੀਤਾ।

Puritans ਦੋਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਆਪਣੇ ਗਾਇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਹੋਬਸ ਦਿਨ ਵਿਵੇਕ ਆਂਤਰਿਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਜਲਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਅੰਦਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਲਦਾ ਹੋਇਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਂਤਰਿਕ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਤਨਾਵ ਲਈ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਜਾਵਕ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, *Protestants* ਦੁਆਰਾ ਪੜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਜੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਵਕ ਗੱਲ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਾਵਕ ਆਪਣੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਰੂਪਾਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਲੇਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਗਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਦੇਸ਼ੋਂ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ:

... ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮਤਲੱਬ ਦਾ ਮਾਮੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਇੱਕ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ, ਕਿ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਣ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਟੀਕ ਮਤਲੱਬ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕ ਅਭਿਕਥਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਦੰਡਿਤ ਕਰਣ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਬਸ ਰਾਜਦਰੋਹ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਦੀ ਕਿ ਲੇਵਿਥਾਨ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਰਾਜੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਭਾਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਰ ਲੜਾਈ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਣ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਮੱਤਭੇਦ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਨਕੀਕਠਰਵੀ (ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੀ), ਉਹ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਫਰਜ ਵਲੋਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਪ੍ਰੇਸਬਿਟੇਰਿਅਨ ਮੰਤਰੀਆਂ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਬਹਕਾਇਆ ਸੀ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਕਾਨੂੰਨ, ਡੀ *Cive* (ਨਾਗਰਿਕ: ਫਿਲਾਸਫਰ ਸ਼ੁਰੂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਤਤਵੋਂ ਵਿੱਚ (1642) ਅਤੇ ਲੇਵਿਥਾਨ, ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਸਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਦਮੀਆਂ ਸਮੂਹਾਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

6.4 ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ (Human Nature)

Machiavelli ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਬਸ, ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਉਹ ਉਚਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸੱਮਝ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਈਸਵਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਜੋ *innately* ਸਮਾਜਿਕ ਰੂਪ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਵੇਖਿਆ ਵਿਪਰੀਤ ਵੱਖ, ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਅਹੰਕਾਰੀ, ਲੋਭੀ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਮਨੁੱਖ ਹੋਬਸ। ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਜੀਵ ਸਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਲੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ। ਭੋਗ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਭੈੜਾ ਦਰਦ ਸਨ, ਜੋ ਕਿਉਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਰਦ ਸਿੱਧਾਂਤ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ **Utilitarians**, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ 18 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਦਾ ਜੀਵ ਹੋਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਬਸ ਆਦਮੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵੇਖਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਸਫਲਤਾ ਫੈਲੀਸਿਟੀ, ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੁੱਝ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਭੁੱਖ ਲਾਲਚੀ ਸਨ। ਤਸੱਲੀ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵ੍ਰੱਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਦਮੀਆਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਇਆ।

ਹੋਬਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ, ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਓੜਕ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੈਂਡਿਕ, ਆਤਮ-ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਅਤੇ **administrated** ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ, ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ। ਇਹ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਰਨ ਉੱਤੇ ਯਾਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਹੋਬਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖਾਂ। ਉਹ ਵਿਵੇਕ, ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਢੇ ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਗਣਿਤੀਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟਸ

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ **Reasoneth**, ਉਹ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ **summeth** ਕੁੱਖ ਧਾਰਨ, ਪਾਰਸਲ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਵਲੋਂ, ਜਾਂ **summe** ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ **substration** ਵਲੋਂ ਬਾਕੀ, ਕੁੱਖ ਧਾਰਨ।

ਕਾਰਨ ਇਸਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਛਾਪਾਂ ਕਿ ਇੰਦਰੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ, ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ। ਹੋਬਸ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ, ਦਿਲਚਸਪ, ਇੱਕ ਪੰਜ ਜਾਂ ਜੱਜ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਸਹਮਤੀ ਹੱਲ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਠੀਕ ਹੈ ਜਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਵਾਕ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੋਬਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਬਿਲਕੁੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਸੀ।

ਹੋਬਸ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ, ਪਰਉਪਕਾਰ ਲਿਸਟਿੰਗ, ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦਾਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਨਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ **aversions signified** ਸਨ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਿਧ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਆਮਤੋਰ ਇੱਛਤ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਛਾ ਸੀ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਜਿਆਦਾ ਸੰਸੋਹਕ ਕਾਰਕ ਬਾਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਿੱਧੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਚਿਪਕਾ ਆਦਮੀਆਂ ਵਲੋਂ

ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਭੁੱਖ ਅਤੇ aversions ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਨ ਜਨੂੰਨ। ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਜਬ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਭੈੜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਛਤ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਨੁੱਖ, ਹੋਬਸ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ, ਮਤਲੱਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਆਤਮਕ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸੈਂਡੈਂਟਲ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਹ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਡਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ, ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਲਈ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਉਚਿਤ ਖੋਜ ਉੱਤੇ। ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹੋਬਸ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਜਾਂ ਉੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਅਸਾਇਨ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ Summum Bonum (ਅੱਛਾ ਮਹਾਨਤਮ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੁਰਾਣੇ Morall ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਨੈਤਿਕ ਫੈਸਲਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਸੋਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਮਨੁੱਖ ਅੱਛਾ ਸੀ। ਇੱਕ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕੇਵਲ ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਨ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਜਵਤਕ; ਕਿ ਮੌਜ਼ਨ ਲੇਕਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ, ਨਹੀਂ ਹੀ ਕ੍ਰਮਕ ਬਿਨਾਂ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

ਹੋਬਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅਥਕ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਖੋਜ, ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਝੁਕਾਵ, ਸੱਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਾਵਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਫਕਤਕਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਆਦਮੀਆਂ, ਮੌਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ, ਲਈ ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਲਿਸਿਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਹਨਿਤ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਲਈ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜਾਂ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ (ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ) Macchiavelli ਵਲੋਂ ਮੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੋਬਸ।

ਹੋਬਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਲੂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋਨਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸੇਟ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ, ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਾਐਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਸਮਾਨਤਾ, ਹੋਬਸ ਬਰਾਬਰ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਛਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉੱਮੀਦ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਚਲਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੇ ਮਜਬੂਤ ਜੋਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਹੋਬਸ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ endowments ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਬਸ ਵੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਗਰਮ ਜੀਵ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਮਨੁੱਖ ਦੋਨਾਂ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ (ਕਾਰਨ ਸਰਗਰਮ ਜਨੂੰਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਕਰਮਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਦੂਸਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਆਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਅਧਿਕਤਮ ਖਤਰੇ। ਹੋਬਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਸੀ, ਦਰਦ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ। ਸਨਮਾਨ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਤੀਦਵੰਦਵਿਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸੰਭਾਵਿਕ ਲੜਾਈ, ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਦਸ਼ਾ (State of Nature)

ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਹੋਬਸ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪੂਮਿਲ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ picturization ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਘਿਨੋਣਾ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਆਪਸੀ ਸ਼ਕ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ। ਇਸ ਬੀਮਾਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਰਡਿਨਲ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਡੇਨਿਅਲ ਡੇਫੋ (1660-1731) *Robinson Crusoe* (1719) ਰੇਖਾਕਨ ਇੱਕ atomistic ਅਸਾਮਾਜਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ। *obbes* ਚਿਤਰਣ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਖ਼ਰੋਟ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਲਿਆ ਜਿੰਦਾ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਪੇਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾਇਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ,:

ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਲ ਕੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ: ਅਤੇ ਫਲਸਰੂਪ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਕੋਈ ਨੋਵਿਗੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਵਸਤਾਂ ਕਿ ਸਾਗਰ ਵਲੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਕੋਈ ਫੈਲਿਆ ਭਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਚੱਲਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਜੋਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂ, ਕੋਈ ਕਲਾ, ਕੋਈ ਪੱਤਰ, ਨਹੀਂ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਭੈੜਾ ਹੈ, *continuall* ਕ੍ਰਿਗਕ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਦੇ ਖਤਰੇ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਏਕਾਂਤ, *poore*, ਭੈੜਾ, ਪਾਸ਼ਵਿਕ ਅਤੇ ਘੱਟ।

ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲੇ, ਸੰਸ਼ਏ, ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਤਿੰਨ ਕਾਰਣਾਂ ਕਿ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਦਵੰਦਵਿਤਾ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਸਨ। ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ। ਠਾਕਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ, ਦੂਜਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਦੇ ਲਈ,। 1 ਵਰਤੋਂ ਹਿੰਸਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮਾਸਟਰਸ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਵ ਲਈ 2, 3, *trifles* ਲਈ। ਹੋਬਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਪ ਜਾਂ ਅਨੈਤੀਕਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ। ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਰਬਾਦੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੜਾਈ, ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ *degenerated* ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ, ਅਮਰੀਕਾ ਜਿੱਥੇ ਤੜਪਕਤ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਪਾਸ਼ਵਿਕ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਅਸਫਲ:

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ *dramatizes* ਹੋਬਸ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਮੋਲਕ ਦੁਵਿਧਾ ਹੋ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇਨਾਂ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਸੋਗ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਜਾਂ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਛੋਟੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੁਖ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਹੋਵੇਗਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਲੇਕਿਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਹੋਵੇਗਾ *impelled* ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਨ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਸਵੈਭਾਵਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦਬਿਆ ਦਿੱਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲ। ਠਕ ਫਜ਼ਡਕ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਬਸ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਫੁਟਨੋਟ

ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਯੂਥਿਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਤਾਰਕਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਸਿਰਫ ਬੈਠਕਾਂ, ਲੇਕਿਨ ਬਾਂਡ, ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕੰਪੈਕਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੀਮਿਤ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਗੂੜਵਾਚਨ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਰਾਦੀਆਂ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ (Natural Laws)

ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀਆਂ ਸਾਰਾ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ, ਸਭ ਕੁੱਝ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਵੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, 19 ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲੇਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹੋਬਸ Grotius ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਲਾਹ ਸਨ। ਇਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਬਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੰਤ ਨੀਆਂ, ਠੀਕ ਨਿਤੀਕਤਾ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਵਰਜਫਤ ਕੀਤਾ ਜੱਜ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਮ ਚੰਗੇ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਸਨ। 19, ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਸਨ: (ਕ) ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਾ ਪਾਲਣ, (ਖ) ਗੱਲਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪਰਿਤਯਾਗ, ਅਤੇ (ਗ) ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਧੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਸਰਵੋੱਚ ਸੱਤਾ ਸਰਵੋੱਚ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਵਾਈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਚਿਤ, ਜੇਕਰ ਸਿੱਧੇ ਨਹੀਂ, ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ, ਤਲਵਾਰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਚਾਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲੇਕਿਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਭ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਸੀ।

ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ (Social Contract)

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ enjoyed, ਉਸਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਾਚਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਇੱਕ ਤੀਸਰੇ ਪੱਖ ਜੋ ਸੰਧੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ। ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਸਨ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਧਿਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਤਮ ਸ਼ਾਸੀ ਦਾ ਮੇਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਧਾਨਸਭਾ, ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੇ ਅਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਪ੍ਰਾਧਿਕ੍ਰਿਤ।

17 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਆਪ ਦੇ ਇੱਛਾ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਧੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਮਾਜਿਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਤੀਸਰੀ ਪੱਖ ਸੰਧੀ, ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਆਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ multitudes ਦੇ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਧੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਜ਼ਫਿਵ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਗਵਰਨਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਂਜ ਹੀ ਕੀਤਾ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੇ

ਨੋਟ

ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਕੇਵਲ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਖੜਾ:

... ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਤਾਕਤ conferre, ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਚਾਹਿਆ ਘੱਟ, ਅਵਾਜ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਵਲੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਲ ਇਧਾਰ, ਜੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਹੈ, ਇੱਕ, ਯਾਰ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਦੀਆਂ ਨਿਉਕਤੀਪੁਰੁਸ਼ੋਂ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ Beare, owne ਅਤੇ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ beareth ਅਧਿਨਿਯਮ, ਜਾਂ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਖਕ ਹੋ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਰ ਦੂੱਜੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੀਆਂ ਅਤੇ levyinh ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਬਸ ਉਪਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਚਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਲਈ ਗੈਰ-ਨੁਮਾਇਸ਼ ਇੱਕ ਅਸਮਾਨ ਹਾਲਤ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਹੋਬਸ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਉੱਮੀਦ ਕਰਣਗੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸਨਮਾਨ ਜਨਰੇਸ਼ਨ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ (ਜਿਆਦਾ ਇੱਜ਼ਤ ਗੱਲ) ਕਿ ਝਰਗਵ;:; ਰੱਬ ਦੇ, ਜੋ ਕਰਣ ਲਈ ਅਸੀਂ Immortall ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ।

ਸੰਧੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਧੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਸੀ। ਅਧਿਗਰਹਣ, ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ: ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਗਰਹਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਆਵੇਗ, ਇੱਕਜੁਟ, ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਪਾਰਟੀ, ਕੁੱਝ ਜਾਂ ਕਈ ਹਤਾਰੇਖਾ ਸਹਿਮਤ। ਦੋਨਾਂ ਸੰਵਿਦਾਤਮਕ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਫਰਅਵਗਵਚ;:ਜਤਨ ਦਾ ਸਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਸੰਧੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਸਮਾਜ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਸੀਮਿਤ।

ਹੋਬਸ ਸੰਧੀ ਦੇ ਲਾਭਾਰਥੀ, ਤੀਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਜਾ। Commonwealths ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਮੱਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ। ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸੀ:

1. ਇੱਕ ਆਪ ਭੋਗ ਕਈ ਸਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ;
2. ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ, ਅਤੇ
3. ਘੱਟ ਸ਼ਿਡਿਅੰਤਰੋਂ ਅਤੇ ਭੂਖੰਡੋਂ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਹਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਬਰਾਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ।

ਏਕਾਤਮਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਾਲਣ, ਹੋਬਸ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ, ਬੇਹੱਦ, ਅਵਿੱਛੇਦਿਅ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਸੰਧੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਸੱਤੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਵ ਨਿਰਪੇਖ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਐਚਿਤਿਅ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ। ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਲੇਕਿਨ

ਉਸਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਸਿੱਟਾ *contracarian* ਦਲੀਲ ਪ੍ਰੇਸ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਵੀਕਰਣ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਵਧਿਕ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਜਾਂ *dominum, De Cive* ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਫਿਟ ਸੱਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਨਿਯਮਕ ਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੋਬਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੇਵਿਥਾਨ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਦੁਭਾਸ਼ਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਈਸਵਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਦੁਭਾਸ਼ਿਆ ਸੀ। *Bodin* ਵਿਪਰੀਤ, ਹੋਬਸ ਇਹ ਈਸਵਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰਿਗਤ ਕਰਣਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਲੇਵਿਥਾਨ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਰੋਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਪ੍ਰਭੂ, ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟੀਕਾ ਵਿੱਚ ਨਕਅਵੀਨ ਅਤੇ ਜਾਨ ਆਸਟਿਨ (1790-1859) ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਇਆ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਨੀਤੀ-ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਕਨੂੰਨ ਦਵਾਈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ। ਵਾਲਟੇਅਰ, ਹੋਬਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਨਿਰੰਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ਼ਟ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਉਹ, ਲੋਕੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਰਖਿਅਕ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ, ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਵਲੋਂ ਨਿਰਬਾਧ, ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਬਸ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਆਸਟਿਨ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਗਰਦੂਤ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਯਾਂ ਹੀ ਮਜਾ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਅਵਧਾਰਣਾ। ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੁਰਾਇਯੋਂ, ਗ੍ਰਹਿ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਖ਼ਰਾਬ *averting* ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢਿਆ।

ਹੋਬਸ, *Bodin* ਵਿਪਰੀਤ, ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਸਹਿਤ ਗੈਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਗਠਨਾਂ, *Subordinating* ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰਵ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਘਾਂ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਪ ਕਰਣ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਿਆਣਿਆ। ਉਹ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਚਾਰਨੀਤੀ ਕਿ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਸੂਰਤ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਇੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਜੀ ਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ *seditions* ਅਤੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦਾ ਸਰੋਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨੋਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਾਪ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਏਕਾਤਮਕ ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਕਾਲ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਲਾਡਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਤ ਝੱਟਕੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਘਟਨ ਵਲੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ, ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਰਾਏ, ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਸੀ, ਕਾਬੂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, (ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਸਾਰੇ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ) ਵਿਵਾਦਾਂ, ਦੁੱਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਮੰਤਰੀਆਂ, ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ, ਮਜਿਸਟਰੇਟੋਂ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੋਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਲੜਾਈ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ, ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਧਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਜੇ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ, ਅਤੇ ਵਿਧਵੰਸਕ ਸਾਹਿਤ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ।

ਹੋਬਸ ਲਈ ਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਕੀ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬਸ ਵੰਡ ਗਠਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਨਤੀਜਾ ਬਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਗੇ ਕਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੁੱਝ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਹੋਬਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਲਈ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਈ, ਪ੍ਰਭੂ, ਅਸਲੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਸੱਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ। ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਨੂੰ ਮਜ਼ਕ;ਦਕਦ ਬਜਾਏ ਹਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਸਾਰੇ, ਇੱਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ, ਹੋਬਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾ ਬੰਨ ਗਈ। ਰਾਜ ਦੁਖੀ, ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਗੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਮੀਆਂ ਹੈ ਹਨਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਅਵਿਭਾਜ ਸੱਤਾ ਇੱਕ ਪਰਮ ਲੋੜ ਬਣਾਇਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਠੁਰਤਾ ਸੀ। ਹਿਤਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਗਫੀਜ਼ਡ;;ਜ ਹੋਬਸ ਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰੱਥ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸਤਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੋ ਗਿਆ:

ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮੂਰਖ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਉਤਾਵਲਾਪਨ, ਜਾਂ ਅਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੋਟ ਨਹੀਂ ਅੱਪੜਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਜੇਜ, ਕਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਵੈਵਿਛਕ ਕੰਮਾਂ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਧਯ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪ੍ਰਯੋਗਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ।

ਹੋਬਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਘੱਟ ਸੰਘਾਂ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਨਿਜੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਅਤੇ ਗੁਟਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਫੋੜ ਲਈ ਇੱਕ ਬੀਜ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦਬ ਗਈ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ, ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇੱਕ ਸਿਰ ਜੋ ਇੱਕ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸਕਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨਿਯਮਕ ਸਨ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ। ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਭੋਤਿਕਵਾਦੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਈਸਾਇਇਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਕਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਵਿਕਾਰ ਲਈ ਕਾਰਨ, ਹੋਬਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ desirousness ਸੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਕਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੇਵਲ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਭੁੱਖ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਪਲੱਬਧ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪੂਲ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ

ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਇਆਪਲਟ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਮਨੁੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈਂਕੜ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨਾ ਹੋਵੇਗੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ, ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਇਸਲਈ ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਹਾਲਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਗਰੈਂਡ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁਟਬਾਲ ਮੈਚ ਵਿੱਚ ਰੇਫਰੀ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਮਤਲੱਬ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਪਰੇਟਿਵ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਨੀਆਂ ਨਿਰਪਖਤਾ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਕਪਰਵਜਤਵ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਜ ਉੱਮੀਦ ਹੋਵੇਗੀ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਸੀ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਰਪਖਤਾ ਕਿ ਤਿਆਗਨਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੈਂਕੜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾਸ਼ੀਲਤਾ ਕਿਸੇ ਲਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਪਤਰ। ਹੋਬਸ ਨਿਰਪਖਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਣ ਬਾਅਦ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜਿਆਦਾ ਹੋਬਸ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਸ਼ਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਭਵ ਸੀ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ, ਅਧਿਕਾਰ, ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਮਤਲੱਬ ਦਾ ਮਾਮੂਲ ਸੱਤਾਰੂਢ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਦਾ ਸਟੀਕ ਮਤਲੱਬ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਅਭਿਕਥਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਦੰਡਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਮਤਲੱਬ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਨਿਜੀ ਕਾਰਨ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੋਬਸ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਡਰ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੱਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਅੜਚਨ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਹੋ ਰਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਲਈ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਸਮੁਦਾਏ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੂਸਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਫੈਲੋਸਫਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜੁਆਇਆ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ obbesian ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜਮਾਨੀ, ਜਾਂ ਮਾਨਕਾਂ ਜਾਂ ਉੱਮੀਦ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਝੇ ਵਲੋਂ ਬਜਾਏ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸਦੀ ਸੀਮਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਲੋਂ ਬੱਝੇ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਤੱਵ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਹੋਬਸ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਸੱਤ ਰੋਕ ਰੱਖੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਭਗਤੀ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਸੀ। 2, ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, 3 ਸਥਾਪਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਥਾ, ਉੱਥੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਪੰਜਵੇਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਅਫਕ; ਫਵਕਦ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੇਵੀਂ, ਉੱਥੇ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ

ਨੋਟ

ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿੰਸਾ, ਨਿਜੀ ਬਦਲਾ, ਅਨਾਦਰਣ ਦੇ ਵਲੋਂ ਬਚਨਾ ਸੀ। ਸੱਤਵੀਂ, ਕਿ ਠੀਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਠੀਕ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਬਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਕਿਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ।

ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ (Individualism and Liberalism)

ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਹੋਬਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਹਲੂ ਸਨ। ਸਾਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਤਾਰਕਿਕ ਫਰਨਬ;ਕ ਉਪਦਰਵੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਰਿਸਰ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਅਤੇ ਸਾਊ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਾ ਬਰਹਮਵਾਦ ਅਤੇ ਸੂਮ, ਜੋ ਕਿਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੋਨਾਂ ਸਾਊ ਅਤੇ ਸੂਮ ਸਹੂਲਤਾਂ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਊ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਜਾਦ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ ਹੰਕਾਰੀ, ਲੋਭੀ ਅਤੇ ਸਵਾਰਥੀ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਾਊ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਨਵੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਕ ਵਿਨਿਅਮਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਤੱਤ, ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਸੂਮ ਪਹਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਆਤਮ perpetuating ਇੱਕ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸਮੇਂਤੇ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਸੱਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਨਵੀਨੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਰਗਰਮ ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤੰਤਰ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਸਤਤ ਸੰਇਗਸ਼ੀਲਤਾ ਕਮੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੀਲਾ ਸੰਰਚਨਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਕਸਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਚੋਕ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੋਬਸ ਕਰੇਡਿਟ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਮੂਰਤ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਨਿਰਾਲਾ ਸਨ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਜੋ ਲੋਕੋ ਦੋ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਸੰਧੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਅਸਤਤ, ਅਹੰਕਾਰੀ, ਲੋਭੀ, atomistic ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਵਨ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਖੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਆਕਾਸ਼ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਸੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੇਵਿਥਾਨ ਆਪਣੇ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਚਿਤਿਅ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਕਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਸੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਹੋਬਸ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬੀਹੜ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਵਿਖਾਇਆ:

ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਕਿ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦਾ। obbesian ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਛਵੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮੁਖਪ੍ਰਤੀਮਾ adorning ਸਨਮਾਨ 1651 ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ... ਤਸਵੀਰ ਹੋਬਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਾਰੰਸ਼ ਲੱਗਦਾ ਹੈ: ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਕੁਲ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਦੇ ਤਰਾਜੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸਪਾਸ towered ਲੇਵਿਥਾਨ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸ਼ਹਿਰ overlooking, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਭਵਸ਼ਾਲੀ। ਹੋਬਸ ਨਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਤਾ, ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੇਵਿਥਾਨ ਨਿਸਰਪਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟੀਕਾ ਪ੍ਰਬਲਿਤ... ਕੇਵਲ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਲਾਂ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੀਮਿਤ। ਲੇਕਿਨ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮੁਖਪ੍ਰਤੀਮਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਬਰੀਕੀ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਂਕੜੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਲੋਂ ਬਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਉਂਤਪੰਨ। ਇੱਕ ਗੁੰਮਨਾਮ ਮਹੀਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਜੋੜਨੇਵਾਲਾ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਭਿਆਨਕ ਸੱਤਾ ਘੱਟ ਇਹ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਬਯਾਨਬਾਜੀ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ।

ਦੋ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ interlaced ਲੇਵਿਥਾਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਸੀ। ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਇੱਕ ਅਤੇ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਦਾ ਲੜਾਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਲੇਕਿਨ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦੋੜ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੰਤਰਿਕ apparatuses, ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਤਤ, ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮਾਲ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਣ ਹੱਤਿਆਰਾ ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤੇਜ ਸੰਘਰਸ਼ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਆਜਾਦ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬੇ-ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਅੰਤ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਹਾਸਇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਬਨਿਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵੱਖ ਤਤਵੋਂ ਜੁੜੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਲੜਾਈ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ।

ਹੋਬਸ ਟੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਖਾਇਆ, ਅਤੇ Macchiavelli, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਨਿਯਮਕ ਦਾਵੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ:

ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ Macchiavelli reformulation ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਵਿਆਜ ਦੀ uninhibited ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਤੱਤ ਦੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੀ।... Macchiavelli ਨੁਸਖੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ: ਕੁੱਝ ਵਿਆਪਕ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਵਿਆਜ ਗਰਸਤ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ।

ਹੋਬਸ atomistic ਆਦਮੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਧੀ ਸਮੱਝੋਤੇ ਲਈ ਮਾਡਲ ਹੋ ਲਿਆ, ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ। Ascribed ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਦਿੱਤਾ ਹਾਲਤ, ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਲਿਬਰਟੀ ਅਤੇ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ (Liberty and the Right of Self-Preservation)

ਹੋਬਸ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਬਣਾ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਦੀ ਨਿਜੀ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਿਬਰਟੀ ਜੋ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਚੁਪ ਸੀ। ਲਿਬਰਟੀ ਮਜਬੂਰੀ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ signified। ਹੋਬਸ ਨਿਜੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਲੇਵਿਥਾਨ ਉਪਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਾਦ ਸੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੇਵਿਥਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪੂਜਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਸਹਿਤ, ਕਾਬੂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਨਿਜੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਲੋਕੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਸ਼ਕਤ

ਨੋਟ

ਅਵਿਛੇਦਿਅ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ ਗਏ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਬਸ ਰੱਖਿਆ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਪੇਖ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਹਿਤ ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਜੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਾਨ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਹੋਬਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਰਣੀ, ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਈ ਜੀਵਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਸੀ ਸਕਦਾ, ਕੋਈ ਇੱਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਿਛੇਦਿਅ ਠੀਕ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕੁਲ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਕਸਦ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪਰਤਣ ਲਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਨਵੇਂ ਸਮਰਾਟ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਵੀ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੰਕੀਰਣ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ (ਭੁਚਵੀਜਕਗ ਅਤੇ ਹੈਪਟਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਹੋਬਸ ਉਪਯੋਗਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਸੀ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸੱਤਾਰੂਝ।

ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਮਤ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਹੋ, ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਸੱਜਿਆ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਰਣ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਜਾਇਜ ਸੀ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜਾਂ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, Cassired (1946) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਬਸ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਾ, ਅਰਥਾਤ ਠੀਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ, ਅਵਿਭਾਜਿਤ, ਅਵਿਛੇਦਿਅ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਜੋ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਾਧਿਅਤਾ (Political Obligation)

ਹੋਬਸ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਖਾਲਸ ਵਿਵੇਕਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਧੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ, ਬਸ਼ਰਤ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕੀਤਾ। ਲੇਵਿਥਾਨ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਲਾਂ ਵਾਚਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ। ਤੀਜਾ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਵਲੋਂ ਕੱਚਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ consensually ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਅੰਤਮ ਹੋਬਸ, ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਸਟਰਾਸ (1936) ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਹੋਬਸ

ਨੋਟ

ਫਰਜ ਵੇਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੁਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਓੜਕ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਕਮਾਨ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਣਦੇ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਟੇਲਰ (1938) ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ। *obbesian* ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤਾਰਕਿਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕੁਦਰਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਉਹ ਵਲੋਂ ਪਈ। ਟੇਲਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਲੇਕਿਨ ਨੈਤਿਕ ਕਨੂੰਨ ਜੋ ਕਰਤਵਾਂ ਤੈਅ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਕਮਾਨ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਸਿਰਫ ਨਹੀਂ ਸਨ ਆਤਮ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਖੋਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇ ਟੁਕੜੇ। ਟੇਲਰ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਹੋਬਸ ਸਿਵਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਔਖਾ ਅਤੇ ਕਟ ਉਪ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ: *theistic* ਧਰਮਸ਼ਾਸਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ।

Oakeshott (1957) ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਬਸ ਫਰਜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਇਹ ਸਰੀਰਕ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਮਿਲਕੇ ਫਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਉਚਿਤ ਫਰਜ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ, ਜੋ ਸਵਾਰਥ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੀ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ ਸੀ। ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਆਧਾਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਪਈ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਫਰਜ ਹੈ ਕਿ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਰਜਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸੰਮੋਹਕ ਵਿਅਕਤੀ ਓੜਕ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਵਗਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਫਰਜ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖ ਮਕਸਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

Warrender (1957) ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਬਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਮਨੁੱਖ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਤਤਵੋਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਕਮਾਂਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਹੋਬਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਧਰਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦਮੀਆਂ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰੇਰਿਤ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਸਨ, ਕਰਤਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਰੇਟਿਵ ਗਾਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ।

Warrender ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਹੋਬਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਨ: ਇਰਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਰਵੋੱਚ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਇਰਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਜ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੀ ਬਾਧਿਅਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਹੋਇਆ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮੋਲਕ ਕਨੂੰਨ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਘੱਟ ਹਾਜਰੀ ਆਤਮਮਾਨੀ ਕਿ ਅਕਸਰ ਹੋਬਸ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ *enjoining* ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਫਲਤਾ ਦੇ *maxims* ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਯਮਾਂ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਹੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ, ਹੋਬਸ, ਸਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਜਨੂੰਨ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ ਬੋਲੀ।

ਹੋਬਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਸੱਮਝ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਨੂੰਨ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਤਵ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਠਜੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਸੀ।

Macpherson (1973) ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੋਬਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਬੁਰਜੁਆ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ

ਨੋਟ

ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਆਦਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇੱਕ ਸਵਤੰਤਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਬਸ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਬਸ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ। ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹਤਾਰੇਖਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Pitkin (1967) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੋਬਸ ਨੂੰ ਸੱਮਝਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਇੰਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਬਗ਼ਾਵਤ, ਅਰਾਜਕਤਾ, ਜਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕ੍ਰਿਤਯੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫਰਜ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਤੈਅ ਵਲੋਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਤਾਰਕਿਕ ਇਸਨੂੰ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

6.5 ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Women and the Gender Question)

ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਐਚਿਤਿਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਮਾਨਵੀ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ, ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਜਮਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ, ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗੰਢਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਸੀ। ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਔਰਤ ਜੋ ਬੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੈਦੀ, ਜੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਚਇਨਿਤ ਲਿਆ। ਹੋਬਸ ਤੀਵੀਂ ਅਧੀਨਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਪੁਰਖ ਵਾਰਿਸ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਿਹੈਤ ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਲਈ ਫਿਟਰ ਸਨ। ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਮਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਪਰਵਾਰ, ਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਾਰੰਪਰਕ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਨੈਵਿਕ ਪਿਤ੍ਰਤਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਲ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੀੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਉੱਠੀ। ਜੋ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਏਕ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਹੋਬਸ ਹਾਲਤ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਿਤਾ ਅਨੰਏ ਕਸ਼ੇਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਦਾ ਬਚਾਵ। ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੀਵੀਂ ਅਧੀਨ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆਚਣੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਬਸ ਯੋਨ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ, 17 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਪਣੇ

ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹੋਬਸ ਪਿਤਾ (ਓ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਰ ਬੱਚੇ ਵਲੋਂ ਦੂੱਜੇ ਪਾਰਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਹਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਫਿਟ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਦਾਵੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਬਦਲਾਵ ਲਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਖ ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ masculinist ਪੂਰਵਾਨੁਮਾਨੋ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ masculinist ਅਭਿਵਿੰਨਿਆਸ perpetuates। ਹੋਬਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਉਹ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 17 patriarchalism ਦੇ ਵਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾਧਰਮ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਸੀ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਪ੍ਰਸਵ ਦੇ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਦਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ। ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨਤਾ ਸਮੇਲਨ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਸੀ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਖਾਲੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ:

1. ਹੋਬਸ ਕਿਤਾਬ ਲੇਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ..... ।
2. ਥਾਮਸ ਹੋਬਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..... ।
3. 1657 ਵਿੱਚ, ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਜਹਰੀਲਾ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਤ ਕੀਤਾ।
4. De Corore ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..... ।

6.6 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਹੋਬਸ ਲੇਵਿਥਾਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਲੀ, ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਿੱਧਾਂਤ ਰੱਖੀ। ਉਹ ਝਰਅਵਜਪਅਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 16 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ Aristotelianism ਅਤੇ ਸਿਸਰੋਨਿਅਨ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਸ ਅੱਛਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਅੱਛੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਲਈ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਰਾਜ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਅਸਹਮਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਆਪ ਬਚਾਵ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਮੋਲਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਨੂੰਨ ਸੀ।
- ਹੋਬਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਅਵਗਿਆ

ਨੋਟ

ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਈਸਵਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਮੌਲਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਜਲੀ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਬਸ ਹਿਤਾਂ, ਦੇਖਣ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਕਿ Utilitarians ਮਹਾਨ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੋਈ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਰਾਕਸ਼ਸ ਸੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਤਮ-ਵਡਿਆਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੇਜਿਮੈਂਟ ਖੇਤਰਾਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਸਨ। ਹੋਬਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੈ ਹਨਕਿ ਗੈਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ।

- ਹੋਬਸ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। (1657) ਲਾਸਨ ਅਤੇ ਵਹਾਇਟਹਾਲ, ਹੋਬਸ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਆਲੋਚਕਾਂ, ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਬਾਇੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਛੋਟੇ ਵਲੋਂ ਹੜਪਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸੱਤੇ ਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਦੀ ਸੰਦੇਹ। ਅਤੇ ਵਹਾਇਟਹਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਬਸ ਵਿਵਹਾਰਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, Clarendon ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਮੇਏ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਦੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਦੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲੋਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਬਸ ਪਰਚੀ।
- ਹੋਬਸ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਦੋਨਾਂ ਸਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਇੰਨਾ ਅਸਾਮਾਜਿਕ ਸਨ, ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਹੋਬਸ ਚਿਤਰਣ ਝੂਠੀ ਗੱਲ, ਨਿਹਾਇਤ ਅਤੀਰੰਜਿਤ ਹੋਰ ਵੀ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਸੀ। ਬਰੀਹਾਲ (1658: 503) ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ। obbesian ਗਰਭਧਾਰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭਾਲੂ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜਾਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। (1672: 14) Eachard ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਹੋਬਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੰਜ ਹੀ ਵਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਾਜ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੋਬਸ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਪਸ਼ੁਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਭਾਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਬਸ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਟਸਥ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖੁਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਸਨ।
- ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰਪੇਖ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਹੋਬਸ ਧਾਰਨਾ ਲੰਮਾਈ ਵਿੱਚ ਆਸਟਿਨ ਅਤੇ Bentham ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੀ

ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਆਦਮੀਆਂ, ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਦੋਂ ਲੇਕਿਨ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ *unsocialbility* ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ ਸੰਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਪਹਲੂ। ਇਸਲਈ, ਏਕ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹੋਬਸ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਵੰਦਵਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਰਫ ਸੇਟ, ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਰਸਤੂ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮਧੰਦਾ ਦੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਘਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਕਸਦ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਸਵਾਰਥ ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਲਈ ਸਾਮੂਹਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲਾਗੂ ਉਪਾਅ ਕਰਣ ਲਈ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਣਾਂ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੂਪ ਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿੰਕ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਵਿਤੀਏ ਜਿਸਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਵੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਬੂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਾਇਰੇ, ਤਿੰਨ ਤਤਵੋਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਥਾਦਾਇਤਿਵੋਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੁਭਾਅ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ।

- ਹੋਬਸ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰਕ ਬਣਾਉਣ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਕੀਰ ਲਈ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪਰੀਸਥਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਵੇਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਾਨਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਲੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਮੰਣਦੇ ਹਨ। 1987 ਵਿੱਚ ਹੇਲਸਿੰਕੀ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਆਤਮ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਲਿਏ ਵਿਸਤ੍ਰਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ। ਇਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਬਸ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਦੇ ਤਤਵੋਂ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੁਹਰਾਇਆ।
- ਜੋੜ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 20 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਬਸ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਸਬੰਧਾਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਜ ਸੀ, ਲਈ ਹੋਬਸ ਹੇਠਾਂ ਸੱਤਾ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਰੱਖਣਾ। ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਫੈਲਿਆ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਚਿੰਤਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਭਤੋਂ ਉੱਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਕਨੂੰਨ ਦੇ

ਨੋਟ

ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਨੁਸਖੇ ਪੂਰਵ ਆਧੁਨਿਕ ਸਨ। ਸੱਤੇ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਆਦਾ ਬਿਜਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਬਸ ਧਾਰਨਾ ਵਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਵਰਗ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਤਾ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਲੱਖਣ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ। ਲੋਕਿਨ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਲਈ, ਹੋਬਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਮਝ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

6.7 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਇੱਕ ਗੈਰਜਿੰਮੇਦਾਰ ਪ੍ਰਭੂ: ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਣ ਲਈ ਸਸ਼ਕਤ।
2. ਗਿਆਨੀ ਦੀ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ:।

6.8 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਗੰਭੀਰ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ।
2. ਹੋਬਸ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਸਮਝਾਓ।
3. ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਹੋਬਸ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ? ਸਮਝਾਓ।
4. ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਬਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਏ।

ਉੱਤਰ:-ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

1. 1651
2. Thucydides
3. ਲਿਵਿਅਫਾਨ
4. 1655

6.9 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ ਏਸ, ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004:ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, ਸ਼.ਜ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ. ਕੇ। 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ

ਇਕਾਈ-7: ਜਾਨ ਲੋਕੇ (John Locke)

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

7.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life sketch)

7.2 ਲੋਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (Locke and the Glorious Revolution)

7.3 ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ (Locke's Political Theory)

7.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

7.5 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

7.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

7.7 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ।
- ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਅਤੇ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਏ।
- ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝੋ।
- ਲੋਕੇ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦ ਜਾਨ ਲੋਕੇ (1632-1704) ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਉਪਲਬਧੀ ਸੀ, ਜੋ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਲੋਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਕਸ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਾਊ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਫੈਲਿਆ ਵਰਣਨ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਆਯਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ, ਲੋਕੇ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਉਪਲਬਧੀ ਸੀ। ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ, ਸਥਿਰਤਾ, ਅਜਾਦੀ, ਸਹਿਮਤੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਲੋਕਤੰਤਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਲੋਕੇ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਹੱਤਵ ਸਾਰੇ ਕਮੇਂਟੇਟਰੋਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸਹਮਤੀ ਦੇ ਫੈਲਿਆ ਖੇਤਰ ਹਨ।

ਲੋਕੇ (1960) Laslett, Macpherson (1973) ਅਤੇ (1986, 1980 ਅਤੇ 1987) ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। aslett convincingly ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਨੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ 1688 ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰਖਿਅਕ ਸੀ। (1973) ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ apologist ਅਤੇ ਬੁਰਜੁਆ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। Ashcraft ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਲੋਕੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਧਿਅੰਨ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ashcraft ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕੇ

ਨੋਟ

ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮੱਸਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ aapologist ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਲੋਕੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਠੀਕ ਇਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵੱਲ ਸੀ *discomfiting* ਪਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ, ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਿਤ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਆਧਾਰਿਤ, ਬਹੁਲਵਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਊ ਸਮਾਜ ਪੋਸਣਾ ਵਿੱਚ 1688 ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਪਟਾਨ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ, ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਮੇਂਐਰ ਹਾਲੈਂਡ। ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕਰਾਂਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਭਵਨ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ *lockean* ਸਨ। ਲੋਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਸਦੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਰਕਾਰ, ਅਮਰੀਕੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ ਠੋਸ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਲੋਂ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨਿਆ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਹੋਬਸ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਕਮੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਖਰਅਕਫਗਵਿਜ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਧਾਰਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣ ਦੇ।

ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਰੂਪ ਲੋਕੇ ਦੇ ਵੱਖ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ 18 ਵੀ ਸਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਆਤਮਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਰੂਸਾਂ ਅਤੇ ਵਾਲਟੇਅਰ ਜਿਵੇਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਭਵਵਾਦ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿਊਮ, ਬਰਕਲੇ, ਜੇ ਏਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਥਾਮਿਲ ਰਸੇਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ *exponent* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਖਕਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੈਰੀ (1666-1708), *astell* ਲੇਡੀ *cudworth mashaam* (1658-1708) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਨਾਰੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸੀ, ਕੈਥਰੀਨ *cockburn* (1769-1849), ਲੇਡੀ ਮੈਰੀ *wortley montagu* (1689-1762), ਕੈਥਰੀਨ ਮੈਕਾਲੇ *sawbridge* ਗਰਾਹਮ ਲਡਖੜਾਨਾ (1731-1791) ਅਤੇ ਮੈਰੀ *wollst* (1759-1797)। ਇਸ ਨਾਰੀਵਾਦੀਆਂ ਲੋਕੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸਰਵੋੱਚਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਵਿੱਚ ਪੋਸਣਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਲੋਕੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਹੈਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਵਿਨਿਯੋਗ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਰਕਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੋਕੇ 18 ਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਤਵਮੀਮਾਂਸਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ, ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਲ।

ਲੋਕੇ ਸੁਖ ਵਲੋਂ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜੋ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸਭਤੋਂ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੇ ਇੱਛਕ ਸੀ। 1683 ਵਿੱਚ ਹਾਲੈਂਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਸਕਦਾ ਇੱਛਤ। ਉਹ ਅਧਿਏਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚਿਆ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਤਮਗਿਆਨ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰੇਡਿਟ ਦੀ ਕਮਾਈ।

ਲੋਕੋ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਰੰਥਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੜ ਬੜ ਕੀਤੀ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਗ੍ਰੰਥਨਾਮ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ (ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਰੋਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ), 1704 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ bodleian ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਨਾਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚਰਕ ਨਾਮਕਰਣ ਹੋਵੇ ਗਾ ਇੱਕ ਉਪਦਿਤਸਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ (1703 ਵਿੱਚ), ਉਹ ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਹੂਕਰ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ Ecclesiastical ਪੋਲਿਟਿ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।

ਉੱਥੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਦੋ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਾਲ 1688 ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਫਲ ਸਮਾਪਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੈਥੋਲੀਕ ਰਾਜਾ ਜੈਸ ਦੂਸਰਾ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੰਹਾਸਨ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਰਾਜਾ ਵਿਲਿਅਮ ਅਤੇ ਕਵੀਨ ਮੈਰੀ ਦੇ ਪਰਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਬਿਆਨ। ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੀਮਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਸਰਵੋੱਚਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਹਨਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਦਭਵ ਲਈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਵੋਟ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਗਰੇਟ ਬਰੀਟੇਨ ਵਿੱਚ 20 ਵੀ ਸਦੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੀਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕੋ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ ਦਾ ਮਹਤਵਰਾਜ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ।

ਲੋਕੋ ਇੱਕ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਦ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਚੈਮਪਿਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਊ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਸੀ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਨਿਯਮ (1975: pateman 443, 458-462) ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਚਿਤਰਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ। ਉਹ ਪਿਤ੍ਰਤੰਤਰਵਾਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ।

7.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life sketch)

ਲੋਕੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਮਰਸੇਟ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 1632 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਜਮੀਂਦਾਰ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੰਸਦਾਂ ਅਤੇ ਵਹਿਗਸ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਇੱਕ ਟੀਨਰ ਅਤੇ ਬੁਣਕੇ ਸੀ। ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲੋਕੋ ਪਰਵਾਰ ਏਸਟੇਟ ਵਲੋਂ ਸਮਰੱਥ ਕਮਾਈ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਲਾ-ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਲੋਕੋ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੁੱਝ ਭੂਮੀ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਅਤੇ ਸੋਮਰਸੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਜੱਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਕਲਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਲੋਕੋ 1647 ਵਿੱਚ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਰਾਇਸਟਚਰਚ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 1667 ਤੱਕ 15 ਸਾਲ ਲਈ 1652 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮਾਂਕਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਾਇਸਟਚਰਚ ਦੇ ਨਾਲ 1684 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਦਰਜੇਦਾਰ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਲੋਕੋ ਚਿਕਿਤਸਾ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਵਿਕਸਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1658 ਵਿੱਚ ਏਮਏ ਪੂਰਾ, 1661 ਵਿੱਚ ਗਰੀਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ 1663 ਵਿੱਚ ਬਯਾਨਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣੇ। 1664 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸੋਂਸਰ।

ਕੇਵਲ ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਜੋ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਹਿਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਅਰਸਤੂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਹਸਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਲਈ, ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਨਮਰਤਾ, ਸਬਰ ਅਤੇ ਕੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਸਹਿਤ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਹਾ ਦਵੀਪੀਏ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ, ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ ਅਤੇ cassendi, ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1688 ਵਿੱਚ ਰਾਇਲ

ਨੋਟ

ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕੋ ਪਹਿਲੀ ਕੰਮਾਂ ਆਕਸਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 1664 ਵਿੱਚ 1660-1662 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਨਿਬੰਧ। ਇਸ ਦੋਨਾਂ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਮਿਕ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੋਨਾਂ ਜਲਦੀ ਲਿਖਾਈ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਨਿਬੰਧ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਣਾ (1679) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਕਸਫੋਰਡ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਊਟੋਰਿਅਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ 'ਤੇ ਹੋਂ?

ਲੋਕੋ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਬਰਟ ਬਾਯਲ, ਵੇਸ਼ਵਾ, ਡੇਵਿਡ ਥਾਮਸ, ਰਿਚਰਡ ਲੋਅਰ, ਥਾਮਸ ਵਿਲਿਸ ਅਤੇ ਥਾਮਸ ਸਿਅਦੋਂਹਮ ਜਿਵੇਂ ਰਾਸਾਇਨਿਕ ਅਤੇ ਚਿਕਿਤਸਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਗ ਲਿਆ।

1665-1666 ਵਿੱਚ, ਲੋਕੋ ਫ਼ਕਡਕਤ ਇੱਕ ਸਫ਼ਾਰਤੀ ਸਿਸ਼ਨ ਚਲਾਇਆ। ਬੈਠਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲੋਕੋ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਏਸ਼ਲੀ ਘਰੇਲੂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਲੋਕੋ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੌੜ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। 1668 ਵਿੱਚ, ਏਸ਼ਲੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਕੋ ਜਿਗਰ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਕਰਾਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਬਾਧਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1679 ਤੱਕ, ਲੋਕੋ ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਅਰਲ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੋਸਤ ਬੰਨ ਗਏ। ਅਗਲੇ 14 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲਈ Shaftesbury, ਮੌੜ ਤੱਕ, ਲੋਕੋ ਨਜ਼ਦੀਕ ਅਰਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਲ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਲੋਕੋ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਸਰਕਾਰ, ਸੰਮੇਹਕ ਲੋਕੋ 1675 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਨਰਾਜ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰੇਂਚ ਡਾਕਟਰਾਂ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਿਆਰੇ ਨਿਕੋਲ ਨੈਤਿਕ ਨਿਬੰਧ ਦਾ ਕੁੱਝ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ 1679 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੰਦਨ ਪਰਤ ਆਏ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਦੁਨਆ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਸੱਮਝ ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕੋ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਨੋਟਸ

1666 ਵਿੱਚ, ਲੋਕੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਏਥੋਨੀ ਏਸ਼ਲੇ ਕੂਪਰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੀਵਿਕਤਲਚਗਖ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਰਲ, ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਖਿਆ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ।

Shaftesbury ਵਲੋਂ, ਲੋਕੋ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਕ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ ਲਈ Shaftesbury ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਅਭਿਆਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਬੰਧ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ (1667) ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ। 1680 ਦੇ ਬਹਿਸ਼ਕਰਨ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ Shaftesbury ਹਾਲਤ ਲੋਕੋ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਰਲ ਬਹਿਸ਼ਕਰਨ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਮਰਥਨ ਜੁਟਾਣ ਵਿੱਚ ਜੁੱਟ

ਸੰਖਿਆ ਸੀ। shaftesbury ਲੋਕੋ ਗੁਰੂ, ਮਿੱਤਰ, ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਗਾਇਡ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਹਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। 1683 ਵਿੱਚ, ਲੋਕੋ ਹਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਰਾਈ ਹਾਉਸ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ। ਬਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਰਾਇਸਟਚਰਚ ਕਾਲਜ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ 1684 ਵਿੱਚ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕੋ ਸ਼ਾਹੀ ਸੱਤਾ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ monmouth ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ shaftesbury 1683 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਦੋ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਗੁੰਮਨਾਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤ ਕਿ ਲੋਕੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਪਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤਨੁ ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ 1680 ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪੜਾਅ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਨੇ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ alegemon ਸਿਡਨੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਲੋਕੋ ਜੋ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਕਣ ਚੇਤਾਇਆ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਮੁਖਤਾ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਪਰਤ। ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਬਣਾ। ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੰਦਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਅਤੇ ਲੇਡੀ masham ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਦੇ ਖਰਚ। ਲੋਕੋ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਡੀ ਨਤੀਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਰਗਜਤ cudworth, ਕੈਬਰਿਜ ਪਲੇਟੋ ਰਾਲਫ cudworth ਦੀ ਧੀ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਹਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਲੋਕੋ ਆਪਣੇ ਨਿਬੰਧ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਣਾ (ਜੋ ਉਹ ਲਿਖਾਈ 1671 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਹੈਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਪੱਤਰ, ਗੁੰਮਨਾਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ 1689 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਪੂਰਾ।

ਲੋਕੋ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਵਪਾਰ, ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਲੋਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ ਲਈ ਆਯੁਕਤ ਸਨ। ਉਹ 1668 ਵਲੋਂ 1675 ਤੱਕ ਐਪਨਿਵੇਸ਼ਿਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਹ 1665 ਦੇ ਗਰੇਟ ਪਲੇਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਐਪਨਿਵੇਸ਼ੀਕਰਣ ਉੱਤੇ ਵੇ ਖਿਆ। ਉਹ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੋਨਿਆਂ ਮਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲੋਕੋ 1695 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1690 ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਚਿਉਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਸਿੱਕਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਣ ਦੇ ਨਿਅਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਮਨਸੂਖੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਖਿਆਯਾਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਦੋਨਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ। ਆਪਣੇ ਲਘੂ-ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੁੱਝ, ਰੁਚਿਆਂ ਘੱਟ ਪੈਸੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 1691 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1668 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ (1691) ਉੱਤੇ ਦੂਜਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਸਹੈਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਤੀਸਰੇ ਪੱਤਰ (1692) , ਜੋ ਜੋਨਾਸ proast ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1693 ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1695 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ, ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ reasonableness ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਲੋਕੋ 29-1704 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਧਨ ਹੋ ਗਿਆ

ਨੋਟ

7.2 ਲੋਕੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (Locke and the Glorious Revolution)

ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਭੂਮੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ, ਜੋ, ਹਾਲਾਕਿ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਗ਼ਾਵਤ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਪਾਠ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਰਾਜਾ ਵਿਲਿਅਮ ਅਤੇ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ।।। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਔਚਿਤਿਅ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਬਸ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਚਾਇਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਖੰਡਰ ਦੇ ਕਗਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀ, Preface।

preface ਕਈ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਸਤਾ ਵਿਅਕਤ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਧਾਨ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। (1957, ਲਾਸਕੀ 1920: 29, 1918 lamprect: 141-143, plamentaz 1963: ਡਰ; ਮੈਂ: 212ff, 1973 sabine: 518, ਸਟੀਫਨ 1902: 135, 1954 taweny: 214)। ਲੋਕੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਔਚਿਤਿਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

laslett ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਮੰਜੂਰ ਸੰਸਕਰਣ ਵਲੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋ ਚਰਕ 1679-1681 ਦੀ ਬਹਿਸ਼ਕਰਨ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ 1690 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਔਚਿਤਿਅ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਫਾਕਸ ਬਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਾ ਵਿਲਿਅਮ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਪਰਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪਾਠ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ 1682-1683 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕੇ ਹਾਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਗਰੰਥ 1681-1682 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਕਿ, ਫਾਕਸ ਬਾਰਨ, laslett ਵਿਪਰੀਤ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਦੋ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੀਜ਼ਾਬ ਕੱਟਰ ਪੰਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਚਰਕ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਚਾਵ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Cranston ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 10 ਸਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਔਚਿਤਿਅ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਲਈ ਦਲੀਲ ਬਣਾਉਣ। ਉਹ laslett ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਲਿਖਾਈ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ।

ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੇ Thou, hast ਕੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਸਨ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦਾ ਨਬੇੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰਥਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ) ਵਿਲਿਅਮ ਅਤੇ ਮਰਿਅਮ ਦੇ ਸ਼ਾਸਣਕਾਲ ਦੇ ਬਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੱਟਰ ਪਲਾਟ ਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਦੋ ਚਰਕ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਵਿਦਰੋਹਾਤਮਕ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ।

ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ shaftesbury ਦੇ ਅਰਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਖਿਆ ਸੀ। (40 laslett 1960) shaftesbury ਬਿਨਾਂ, ਲੋਕੇ ਲੋਕੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਲੋਕੇ shaftesbury ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਸਾਂਝਾ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਬਦਲਾਵ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1659 ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਦਕਸ਼ਿਣਪੰਥੀ ਬਗ਼ਾਲੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜਤੰਤਰਵਾਦੀ ਸੀ। 1664 ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਲੇਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ hobbesian ਹਾਲਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਇਹ 1666 ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਲ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ilockeian ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੋਕੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਸਿਵਲ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ

ਵਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦਿੱਤੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦੀ ਸਹੈਸ਼ੀਲਤਾ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੰਸਦੀ ਸਰਵੋੱਚਤਾ ਇੱਕ ਅਵਿੱਛੇਦਿਅ ਕੁਦਰਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਕਸ਼ਾਉਨਕੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਠ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਕਿਤਾਬ, shaftesbury ਅਤੇ ਵਹਿਗਸ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਪੂਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Ashcraft ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ 1681-1682 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਗਰੰਥ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰੇਂਕਲਿਨ (1978) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਭਰੇ lockeian ਹਾਲਤ ਵੀ majontarian ਪਰਿਪੇਖ ਮੀਜਪ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। 1688 ਵਿੱਚ ਵਹਿਗਸ, 1680 ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ, ਸੰਸਦੀ ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਲੋਕੇ ਵਹਿਗਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਮੁਦਾਏ ਮਤਲੱਬ ਸੱਮਝ ਅਤੇ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਸਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੰਢਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੀਜਪ ਹਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਪਟਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਲੋਕੇ ਵਹਿਗਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸੀ। ਦੋ ਚਰਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ। ਇਸਦੀ ਕੱਟਰਪੰਥ ਮਾਡਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਵਹਿਗਸ ਸੰਸਦੀ ਵਰਚਸਵ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਉਸਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਊ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਮਾਰਸ਼ਲ (1994: 205-291) ਅਤੇ woot (1993: 49-89) Ashcraft ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਣਾਇਆ। wootton ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 1681 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਸ਼ਲ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੰਥ 1681 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 1682 ਦੇਰ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਜਲਦੀ 1683 ਵਿੱਚ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਗਰੰਥ ਲੰਦਨ ਨਿਗਮ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧਿਕਾਰ-ਸੁਆਲ ਕਾਰਵਾਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਾਜ ਕਾਬੂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈਮੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਜੋ ਲੰਦਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਡਲ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਾਕਿਮ ਦੇ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਮਜ਼ਾਅਪ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ।

17 ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਿਆਦ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੋੜ ਸੀ। (ਕ) ਜੈਸ ਮੈਂ ਦੇ ਵਿਲੋ ਵਲੋਂ 1641 ਵਿੱਚ ਘਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਲਈ, (ਖ) 1642 ਵਲੋਂ 1660, ਕਰਾਮਵੇਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ, ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ (ਗ) ਦੇ ਤਹਿਤ 1660 ਵਿੱਚ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ: ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਵੱਖ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਘ) 1688 ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, 1679-1681 ਦੇ ਬਹਿਸ਼ਕਰਨ ਸੰਕਟ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਮੁਖਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ।

ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚਾਰਲਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਮੈਂ monarchial ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਜਾਇਜ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿ ਗਏ। ਇੱਕ ਤਰਫ, ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਰਾਜਾ ਸੰਸਦ ਵਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੀ ਵੱਲ, ਸੰਸਦ ਰਾਜਾ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਛਤ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਚਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਪੇਖ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੁੰਦਰ, ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ royalists ਲਈ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਸੰਸਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਹਿਗਸ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਵਿਧਾਇਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ (1920-1970 ਲਾਸਕੀ) ਦੇ

ਨੋਟ

ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਲੂ ਫਰੇਂਕਲਿਨ (1978) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਵਿਪਰੀਤ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ), ਕਾਮਿਸ ਖੇਤਰ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧ ਗੁਟਾਂ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਉੱਨਤ ਦੀ ਸਭਾ।

ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ ਨਿ:ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਸ ਦੂਸਰਾ, ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ, ਇੱਕ ਭਗਤ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਉਸਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਟਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਤਹੀਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਣਕਾਲ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਲਈ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ, ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਪਰੀਤ, ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਟੁੱਟਣ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੱਤਕਾਲ ਸਵਾਲ *overaign* ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਇਹ ਜੈਸ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਵਲੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਭੰਗ ਇੰਨਾ ਵਹਿਗਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਰਾਜਦਰੋਹ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਰਾਈ ਹਾਉਸ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਭਗਵਾਨ ਰਸੇਲ ਅਤੇ ਸਿਡਨੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਪਾਇਆ।

ਅਗਰ ਜੈਸ ਦੂਸਰਾ ਇੱਕ ਬੇਟੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਗਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਮੈਰੀ, ਜੋ ਵਿਲਿਅਮ ਆਰੇਂਜ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣਨ, ਜੈਸ ਦੂਸਰਾ ਅਨਾਧਕਾਰਿਕ ਭਾਗ ਗਏ, ਭਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਪਰਹੇਜ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਵਿਲਿਅਮ ਅਤੇ ਮਰਿਅਮ ਨਿਯੁਕਤ ਦੇ ਮੁੱਦੇ।

ਸੁੰਦਰ, ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ *sovereigns* ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ, ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਲੇਵਿਥਾਨ ਆਪਣੀ ਨਾਸਤਿਕਤਾ, ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਹੰਕਾਰਸ਼ੁਨਿ ਹੋਏ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1660 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ, *royalists* ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਹੇਠਾਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਗ ਉਠਾ ਜਦੋਂ ਜੈਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਆਸੰਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਲੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ *filmer longforgotten partrIrcha* ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬੰਨ ਗਿਆ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਵੈਚਾਰਿਕ ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਦਾਵਾਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। *patriarcha* 1653-1654 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ 1680 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ *exclusionists* ਅਤੇ ਵਹਿਗਸ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *filmer* ਸਿਧਾਂਤ ਲੋਕੋ, *tyrrell* (1681 ਵਿੱਚ *partIrch* ਗੈਰ *monarcha*) ਅਤੇ ਸਿਡਨੀ (ਜੋ ਪਾੜ ਵਲੋਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆਂ ਦੀ *filmer*) ਦੁਆਰਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Filmer ਥਯੋਰੀ (Filmer's Theory)

filmer ਕਿ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਪੇਖ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜੱਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਏਡਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਏਡਮ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰਾਜਾ ਇਸ ਅਨੁਦਾਨ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਉਤਪੰਨ। ਏਡਮ ਦੋਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ 1 ਰਾਜਾ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜਿਆਂ ਲਈ ਆਜਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਏਡਮ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਭਗਵਾਨ ਏਡਮ ਮੂਲ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਰਾਜਤੰਤਰੀਏ ਸ਼ਾਸਨ ਬੇਹੱਦ ਸੀ। ਕੋਈ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਭਕਤ ਪ੍ਰਭੁਸੱਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗਾ। *filmer* ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਅਧਿਪ ਪਾਲਣ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ।

ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, *contending* ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਦਾਤਮਕ ਦਲੀਲ ਠੀਕ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੋ ਅਸਵੀਕਾਰਿਆ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਸੱਮਝਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਧਯ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਅਲਪਸੰਖਿਅਿਕਾਂ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟਾਂ, ਗੈਰ ਮਤਦਾਤਾਵਾਂ (ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ) ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਪਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਥਾਵੇਂ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਪਰੀਤ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸਫਲ ਪੀੜਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੱਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ patriarchists ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ chamioned ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ। filmer ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ, contractualists ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੇਕਿਨ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ। ਆਦਮਿਆਂ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲਈ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਦਲੀਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। filmer ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਗਰਵਜਚਤ ਅਤ johasolden 1584-1654 ਤਰ੍ਹਾਂ contractualist ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਅਨੁਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ construing ਦੁਆਰਾ ਦੁਨਆ ਭਰ 'ਚ ਏਡਮ ਡੋਮਿਨਿਅਨ ਦੀ ਬਰਹਮਵਾਦ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਦੇ ਲਈ ਏਸਕੇਪ। filmer ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਰੱਖਿਆ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ 'ਚ ਸਾਮਵਾਦ ਦੀ ਕਾਲੀ ਛਾਇਆ ਚੁੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ contractualism ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਕਾਲੀ ਛਾਇਆ ਜਗਾਇਆ। ਇੱਕ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕਿ ਅਨੁਦਾਨ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂ ਭਗਵਾਨ ਮੂਲ ਕੱਬਜਾ ਦਾ ਸਮੁਦਾਏ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦਿਮ ਸਾਮਵਾਦ ਦਾ ਪਰਿਤਯਾਗ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਾਧਿਅਕਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਸਕਦਾ ਥਾਸਹਮਤੀ ਦੇ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਾਰੇ ਲਈ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ contractualists ਜੰਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਬਾਧਿਅਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? filmer ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਮੁਫਤ ਆਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਅਸਲੀ ਨਿਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਲੋਕੇ filmer ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ contractualism ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੂਲ, filmer ਵਿਰੋਧੀ contractualism ਦੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੰਥ ਵਿੱਚ, ਲੋਕੇ filmer ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਦਲੀਲ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਸਨ:

1. ਭਗਵਾਨ ਏਡਮ ਪਰਸੰਗ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
2. ਇਹ ਮੰਣਦੇ ਹੋਏ ਏਡਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਰਿਸ ਇਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ।
3. ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਏਡਮ ਵਾਰਿਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜੋ ਅਸਲੀ ਵਾਰਿਸ ਨਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸਨ।
4. ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਸਨ, ਇਹ ਏਡਮ ਅਸਲੀ ਵਾਰਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਦਾਨ (1960 ਲੋਕੇ: 307) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸਮਾਂ ਮਿਆਦ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

7.3 ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ (Locke's Political Theory)

ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੰਥ ਸਿਧਾਂਤ filmer ਦੀ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਮੂਲ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ

ਨੋਟ

ਅੰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਜਿ;ਠਕਗ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਬਸ ਲੋਕੇ (Laslett 1960: 60) ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਹੀ ਲੋਕੇ ਹੋਬਸ ਦੀ ਇੱਕ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 17 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ।

ਲੋਕੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ ਸੱਮਝਾਉਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਜੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਚਾਵ:

... ਮੌਤ ਦਾ ਸਜਾ ਅਤੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸਾਰੇ ਘੱਟ ਸਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ, ਵਿਨਿਅਮਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਜੋਰ ਰੋਜਗਾਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂਚ ਵਲੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਬਚਾਵ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਕੇਵਲ ਲੋਕ ਭਲਾਈ (308 ਲੋਕੇ 1960) ਦੇ ਲਈ।

ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਵੇ ਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਅਤੇ ਪਿਤ੍ਰਤੰਤਰਵਾਦ ਦੀ ਜਿ;ਠਕਗ ਦਾਅਵਾ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ (Freedom and Rights)

ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਦੇਰ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗਰੀਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪਰੰਪਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮੂਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 12 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਰੋਪੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਸਿਧਾਂਤਕ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ 14 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਕਸਿਤ। ਇਤਾਲਵੀ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਥੇਅਲੋਜਿਅਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਏਕਵਿਨਾਸ ਉੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਤੀਤਵ। ਬਹਰਹਾਲ, ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਉਦਭਵ ਲਈ 14 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਭੂਮੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਖੇਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਮਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਮੰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੱਤਾ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੱਖਰਾ ਭੱਜਿਆ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਸੰਤੁਲਨ। ਇਸ ਨਾਜਕ ਲੇਕਿਨ ਸਥਾਈ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਤੁਲਨ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਈਸਵਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ 1610 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜੈਸ ਮੈਂ ਜੋਰ ਵਲੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਲਾਗੂ ਸੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਾਧਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਈ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, 1688 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਧੇਯਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਡਰਾਇੰਗਐਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ। 17 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ, ਇੱਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਤਰੱਕੀ ਵੇਖੀ ਹੈ, ਨਿਜੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਵਿਆਵਸਾਈਕਰਣ ਦੀ ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਅਸਤੀਤਵ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸੰਘਣਾ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ।

ਲੋਕੇ ਰਾਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਚੈਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉੱਨਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੈਤਿਕ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ, ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਣਾ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੀ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੇਂਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਬਿਜਲੀ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਲੋਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ (ਸਾਮੂਹਕ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ) ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਉਂਤਪੰਨ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਲਿਬਰਟੀ, ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ, ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕੀ ਚੁਣਿਆ, ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜ। ਅਜਾਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰਵਕਲਪਿਤ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਾਦੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਰੱਖਿਆ। ਲਿਬਰਟੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਧੀਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ: ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਿੰਸਾ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਲੋਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ, ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਅਗਿਆਤ, ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਸੰਖਿਪਤ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼: ਅਜਾਦੀ, ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਭਿਨਏ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਿਚਾਤੀਤ ਕਰਣਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਇੱਛਾ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਲੋਕੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਮੌਲਕ ਮਾਨਵਾਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਠੀਕ ਮਜਬੂਰ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜੋ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੈਅ ਸਨ। ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਤੇ ਮੁਜਬ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੱਜਿਆ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੋਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਠੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸੱਜਿਆ, ਸਹਿਤ ਸਜਾ, ਪਹੁੰਚਾਂਦੇ। ਲੋਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਠੀਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿੰਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਸੀ: (1) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿਉਂਤਪੰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਨ; (2) ਰਖਰਖਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਸਮਾਰੋਹ ਸੀ ਅਤੇ (3) ਅਧਿਕਾਰ ਸੇਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ। ਲੋਕੇ ਦਲੀਲ ਪੇਨ ਅਤੇ ਜੇਫਰਸਨ ਦੁਆਰਾ 18 ਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਹੱਤਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਾਊ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿੰਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ (1776) ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਪਵਿਤਰ 1789 ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੇ ਕੁਚਲ ਪੁਨਰੁੱਧਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਦਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕੁੱਝ ਅਵਿਛੇਦਿਅ

ਨੋਟ

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦਮੀਆਂ ਸੰਪੰਨ ਸੀ ਅਜ਼ਾਦੀ 1789 ਦੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਮੂਹਿਕ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਦਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰਵਭੋਮ ਘੋਸ਼ਣਾ (1948) ਸਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰਟਰ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਸੀ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ (Nature of Political Authority)

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੋਕੇ ਕੁਦਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਟੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਵਿਅਕਤੀ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਚੋਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ਾ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਜ਼ੀਰਵਰਠਖ, ਲੋਕ ਵੀਕਰਗਜ਼ਜੰਜਅਪੇ ਲਈ ਮੌਲਕ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਬੌਧਿਕ ਪਰੰਪਰਾ (305-309 ਮਰ;ਜਅ 1960) ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੋਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਨੀਂਹ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਮੂਲ ਦੀ ਬਾਇਬਿਲ ਖਾਂਦੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇੰਸਾਨ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੈਤਿਕ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ:

ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ, ਰਠਅਜਬਰਵਕਅਵ ਅਤੇ ਅਸੀਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੂਝਵਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਾਰੀਗਰੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਿਛਲੇ ਕਰਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ, ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕਾਐਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸੱਜਿਤ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨਤਾ ਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਰਹੇ ਸਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਅਵਰ ਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਣਬੁੱਝਕੇ ਛੱਡ, ਤਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲਈ ਬਾਯਯ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਉੱਤੇ ਨਾਮਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੂਰ ਲੈ, ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਖੁਰਾਬ ਜਾਂ ਕੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਿਬਰਟੀ, ਸਿਹਤ, ਅੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਸਾਮਾਨ।

ਲੋਕੇ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਾਂਝਾ ਕਰਤੱਵ ਵੇਖਿਆ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੈਤਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਵ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਤਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਨਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫਿਟ। ਲੋਕੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗੁਜਾਰਾ ਲਈ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਾਰ, ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ

ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਵਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਲੋਕੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਓੜਕ ਧਾਰਮਿਕ ਦਾਇਤਿਵੋਂ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਸਰੋਤ ਸਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲੀਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੱਟਰਪੱਥੀ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ: (82 1992 *hampsher*-ਭਿਕਸ਼ੂ) ਵਲੋਂ ਸਨ। ਹੋਬਸ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਲੋਕੇ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕਰਤੱਵ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੋਣ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ ਬਾਕੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਰਤੱਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਇਸਲਈ ਨੈਤਿਕ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਬਿਜਲੀ, ਲੇਕਿਨ ਸੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਠੀਕ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਈ ਦੂਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਤਾਰਕਿਕ ਨਹੀਂ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਲੋਕੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਦਲੀਲ ਖਾਰਿਜ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਠੀਕ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਣ ਲਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ *viciousness* ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਆਕੁਲ।, ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਗਿਆਤ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਇੱਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਬਸੇ, ਗਿਆਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ: ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਿਤ ਦੇ ਕਾਰਿਆਂਵਿਣਿਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੀ ਜਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਥਾਅਮ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪਖਤਾ *entailed* ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਲੋਕੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਸੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਮ ਬਿਹਤਰ ਬਿਨਾਂ ਆਪਸੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਸੰਭਾਵਿਕ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾਇਆ ਲਿਆਇਆ। ਚਾਪਲੂਸੀ ਅਤੇ ਕਮੀਨਾਪਨ ਕੇਵਲ ਇਸਨੂੰ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਜਬਰਦਸਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਵੱਲ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸਨ ਸਪੁਰਦ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸਮਾਜ ਠੀਕ ਬਜਾਏ ਜੋਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ, ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਕਿ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਲੈਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਬਸ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕੁਲ ਆਰਡਰ ਫੈਲਿਆ ਜੀਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਨੋਟ

ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੌਂਪਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵਿਕ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਰਪੇਖ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਸਨ ਵਿਪਤਾਜਨਕ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਕੀ mischiefs ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰੁਵ-ਬਿੱਲਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੋਮੜਿਆਂ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਮਗਰੀ ਰਹੇ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਲਾਇੰਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਆਦਮਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦਾ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਅਰਥਾਤ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਅਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ। ਲੋਕੋ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ:

ਇਸਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਿਨ੍ਹੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਕੰਪੈਕਟ ਹੈ ਕਿ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਦਮਿਆਂ ਹੈ ਹੈਕਿ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੀਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਜੁਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ freemen ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੇ ਕਿਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ।

ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਲੋਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਮਤ ਹੈ, ਜੋ ਲੋਕੋ ਅਹਿਸਾਸ ਜਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ ਜੁਟਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯੁਕਤ, ਇਹ ਸਰਵੋੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿਤਰ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵੋੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਅਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਪਾਇਆ, ਉਹ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਦਲਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਅਈ ਕੁੱਝ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਹਟਾਣ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਤਬਦੀਲੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜ ਵਿਪਰੀਤ ਪਾਂਦੇ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਿਧਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸੀ, ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੀ, ਆਮਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਧੀਨਸਥ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਵਿਧਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਖ, ਪੂਰਵ ਇਰਾਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ montesquieu ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦੀ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਾਖਾ ਸੰਘ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਚਰਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਲਾਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਹਿਚਾਣ ਕਬੂਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਰਗਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ lockean ਹਾਲਤ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ, ਫਰੇਂਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ utilitarians ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਕਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਰਾਜ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ, ਲੋਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਲਈ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੀਮਿਤ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੱਖਣੀ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸੱਖਣੀ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਥੇ ਕਰਣ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉੱਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਸਤਾ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਵਿੱਛੇਦਿਅ ਸੰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸ਼ਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਬਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕਰਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ। ਲੋਕੇ astutely ਮਨਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਸਹਿਤ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਾਂ-ਸਮੇਂ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਲੋਂ ਛਾਨਬੀਨ।

ਲੋਕੇ ਵੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਤੈਕਿਅ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ:

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ politick ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਮੂਲਕੰਪੈਕਟ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸ਼ਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕੋਈ ਕੰਪੈਕਟ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਦਰਤ (ਲੋਕੇ: *ibid* 376) ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਲੋਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਲੋਂ ਬੱਝੇ ਸਨ) ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਭਲੇ ਹੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਸਹਮਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਧਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਰਹਿੰਦ-ਖੂਹੰਦ ਲਈ ਜੱਜ ਕਿ ਕੀ ਇਸਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜੇਕਰ ਠੀਕ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਇਸਲਈ, ਲੋਕੇ ਅੰਨਿਆਇ ਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦਾ ਔਚਿਤਿਅ ਸਾਬਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ।

ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਾਧਿਅਤਾ (Consent and Political Obligation)

ਦੂਜਾ ਗਰੰਥ ਨਿਯਮਕ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬ ਆਸਾਨ ਸੀ: ਅਰਥਾਤ, ਮੁਫਤ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ

ਨੋਟ

ਸਥਾਪਨਾ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਲੋਕੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਝਾਇਆ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਕੇਵਲ ਠੀਕ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪਰਿਪੂਰਣ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਈਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੋਕੇ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਬਣਾਇਆ। ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਆਦਮੀਆਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੱਜਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਆਮ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਮਨਮਾਨਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਲਈ ਇਹ ਗਡਬਡੀ ਸਨ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਲੋਕੇ, ਹੋਬਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ। ਹੋਬਸ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ:

... ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਜੀਵਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਜੋ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਲੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਹੈ। ਕੀ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਗੋਂ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਉਹ ਰੱਬ ਦੇ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਮੌਲਕ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਜੱਜ ਕਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜੋ ਉਹ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਜੀਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਸਰਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹਰ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸੱਮਝ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ।

ਡੋਸਕਾਰਟੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੋਕੇ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਇੱਕ ਆਤਮ ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਸਭਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਨ ਸਰੀਰਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੁਨਆ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਜੜ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਚ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਨੈਤਿਕ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਦੁਨਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਬਸਕਰਾਇਬ ਹੋਇਆ। ਇੱਥੇ, ਲੋਕੇ ਵਿਚਾਰ ਤਰਬੀਜਤਵਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਨਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਕੇ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰਕਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਿੰਨਾਂਕਨ ਕਰਣਾ।

ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਕੁਦਰਤ ਅਜ਼ਾਦ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਰਾਬਰ, ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਆਪਾਲਿਕਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ possessors ਜੀਵ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਹੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਸੀ। ਵਿਅਕਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ: ਲੋਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਏਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸਹਿਮਤੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਸੀ ਕਿ ਕੈਰੋਲਿਨਾ ਦੇ ਮੌਲਕ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਜੋ ਲੋਕੇ ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਮਰ ਦੇ ਆਇਆ ਸੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਸੰਮਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਇਹ ਬਾਧਿਅਕਾਰੀ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਸੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਜਿ;ਠਕਗ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿ;ਠਕਗ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਹੈ ਕਿ ਅਟਲ ਸੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਠੀਕ ਸ਼ਾਸਨ ਜੋ ਏਡਮ ਵਾਰਿਸ ਨੂੰ ਵਸਅਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਏਡਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਗਰਖ;ਜਤਵਤ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਅਪ੍ਰਭੇਦਿਅ ਬਣਾਉਣ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ, ਲੋਕੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

... ਹਰੇਕ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਆਨੰਦ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਅੱਗੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਧਯ ਐਸੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ; ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਿਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜਿੰਗ, ਜਾਂ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਉੱਤੇ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਯਾਤਰਾ ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚਤਾਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੋਂ।

ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, lockeian ਆਦਮਿਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। lockeian ਆਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਫਰਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਸਮੱਝੌਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੰਧੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

ਲੋਕੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੰਗੇ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਬਦਲ ਜਾਂ ਨਿਯਮਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਭੰਗ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।

1. ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਏਕਲ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।
2. ਜਦੋਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਇਸਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਡਾਂਤਰਣ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਭਿਨਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਗੰਢਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਲੋਂ ਵਿਧਾਇਕਿਾ ਨਿਸਰੱਧ।
3. ਜਦੋਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੁਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਦਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ।
4. ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਇਕਿਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ।
5. ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰਵੱਚ ਕਾਰਿਆਪਾਲਿਕਾ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਇੱਜਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧਿਨਿਅਮਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਵਿਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ਲੋਕੇ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਸੱਚ ਰਾਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਨ ਮਾਨ ਕਿ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਇੱਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਸਹਿਮਤੀ ਬਹੁਮਤ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰੰਭ ਦਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਨਿਯਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਦੁਆਰੇ filimer ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਯਮ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋਰ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਮਤ ਵਲੋਂ ਅਵਗਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ।

ਲੋਕੇ ਦੀ ਜਿਦ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਆਧੁਨਿਕ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮ ਅਤੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਲਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੌੜੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਦੈਨਿਕ ਰੋਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਛੋਟੀ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੋਕੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਬਾਗੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੰਗੇ ਹੜ੍ਹ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਪਵਿਤਰ ਜਾਂ ਨਿਰਾਲਾ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਗਹੈ ਜਾ ਰਹੀ contractualist ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ, ਹੋਬਸ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਸਰ ਸੰਵਿਦਾਤਮਕ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਵਿਵੇਚਿਤ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹਾਲਾਕਿ ਦੋਨਾਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੂਲ ਦੇ ਦੈਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕੇ ਜਿਆਦਾ ਅਜ਼ਾਦ ਸੰਚਾਰ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਛੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਘੱਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

ਸੋਲਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਲੋਕੇ ਵਿਵੇਕ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਆਧਾਰ ਸੀ, 1640 ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਦਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸੀ, algernon ਸਿਡਨੀ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਥਾਏ ਕ ਆਤਮਕ ਅਤੇ metapsychologi. ਅਜਾਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਜਮ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ।

ਲੋਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਲਵਾਦ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਕਰਤੱਵ ਸਪੁਰਦ ਜੀਵਨ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲਸ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਸਿਵਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਰਕਸ਼ਾ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਕਿ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮ ਜੱਜ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਆਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਅਦ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜਬੂਰੀ ਸਥਾਪਤ ਸਨ। ਕੋਈ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ

ਵੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰਤਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਧਾਰਮਿਕ ਉਤਪੀੜਨ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਤਨਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬੂਲ ਸਤਾਂਦਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਯੋਗਤਾ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਨਾਸਤਿਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਕਿ *professing* ਅਤੇ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਵਲੋਂ ਦੂਸਰਿਆਂ *debrred* ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪੱਤਾ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ *huguenots* ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਲੋਂ 1679 ਅਤੇ 1685 ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿਵਿਲ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਦੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਥੇਪ, ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਵਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੋਕੇ ਸਿੱਧੇ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦਾ ਔਚਿਤਿਅ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਅਸਹਨੀਏ ਅਤੇ ਰਾਜਦਰੋਹ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਈਸਾਈ ਐਲਾਨ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਐਲਾਨ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਇਜ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸੀ ਤੇ ਪਰਲੋ ਦਾ ਦਿਨ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਦੰਡਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਸੱਤੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਰਿਸੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮਕ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਸਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਈਸਾਈ ਧਾਰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਤਰੂਵਾਂਦੀ ਜਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਾਨਿਕਾਰਕਤਾ ਪੂਰਵਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅੱਛਾ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਗਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਠੀਕ ਸੀ।

Filmer, ਜੋ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੇਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਲੋਕੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਭੇਦ ਕੀਤਾ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ, ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਤੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਠੀਕ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਿਵਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਹਰ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਖਤਰੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤਾ ਜੱਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਨਿਯਮਕ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਨਿਯਮਕ ਠੀਕ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਟਰਸਟੀ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਲਿਕ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿਰ ਉੱਤੇ *Filmer* ਮੋੜ।

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰਣ (Parental and Patriarchal Authority)

ਲੋਕੇ ਜੱਦੀ ਸੱਤਾ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਆਦਮਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ (ਰੂਪ ਵਿੱਚ *patriarchists* ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਵਲੋਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ

ਨੋਟ

ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ patriarchs ਦੁਆਰਾ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਪਾਰੰਪਰਕ ਸੀ। ਈਸਾਈ ਉਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰਨਾ, ਲੋਕੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੱਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ monarchists ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਅਸਥਾਈ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਤੱਕ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ ਕਰਤੱਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ patriarchs ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਰਾਪਨੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਲਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦੋਨਾਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ, ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਵੰਸ਼ਾਨੁਕਰਮ ਇੱਕ ਆਭਾਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਪਯੁਕਤਤਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦੇ।

ਲੋਕੋ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਸੀ। ਲੋਕੋ ਪਤਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤਨਿਆਂ ਵਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਾਖੁਸ਼ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਤਹਿ ਅਭਿਆਨ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ, ਉਹ ਪਤਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਬਣਾਵਟੀ ਸੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਪਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ। ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੋਕੋ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਸਨ, ਉਹ ਜਿਠਕਗ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ entailed। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਸੱਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਗੈਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੀ। ਉਹ ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਸਰੀਰਕ abler ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਧੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਰਚਸਵ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

... ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸੱਜਿਆ ਈਵ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ: ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਤੀਵੀਂ ਸੇਕਸ ਕੇਵਲ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਅਧੀਨਤਾ ਉਹ ਆਮਤੌਰ ਚਾਹਿਏਅਪਨੇ ਪਤਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧੀਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਉਪਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਚਾਹਿਏਦੁਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ, ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ... ਦੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕਵਿਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੀਵੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪਰਿਆਤ ਚਲਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁ: ਖ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗਰਭਧਾਰਨ ਗੁਣਾ ਕਰਣਗੇ, ਦੁੱਖ ਤੂੰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਛਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰਾ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰੇ ਗਾ। ਵਮਰਚ;ਦ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖਾ ਮਾਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਡੇ ਏ ਏਡਮ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਤੰਤਰੀਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਦਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ... ਭਗਵਾਨ, ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਈਵ ਏਡਮ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨਿਆਂ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ foretels ਤੀਵੀਂ ਲਾਟ, ਕੀ ਇਸ ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹਿਏਉਸਕੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸੀਮਾ ਸੁਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਅਨੁਦਾਨ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਲੋਕੇ ਦੇ ਲਈ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੇ ਕੁਲਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਨੁਦਾਨ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਔਰਤ ਆਦਮੀ ਲਈ ਅਧੀਨਤਾ ਈਵ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਸਰਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਲੋਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਿੱਲੀ ਉਡਾਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇਤਹਾਸ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ patriarchalism ਅਤੇ ਈਡਨ ਗਾਰਡਨ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਨਹੀਂ ਵਿਵਾਹਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਚਾਵ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਤਨਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੋਕੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਸੀਮਾ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਹਿੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ Filmer ਅਧਿਕਾਰ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਆਜਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਇਤਿਵੇਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

Pateman (1988) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਲੋਕੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਆਦਮੀਆਂ ਜਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਆਂ ਸੰਧੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹਾਸਲ ਪਹਲੇਉਨਕੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਆਂ ਸੰਧੀ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਸਿਵਲ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਠੀਕ (1988: 6) ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਸਰਗਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

Pateman ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਾਊ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਰਗ, ਲਿੰਗ ਅਤੇ ਜਾਤੀ ਦੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅੜਚਨ ਵਲੋਂ ਵਿਚਾਰ।

ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਲੋਕੇ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਤਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਏਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰੰਭ ਦਾ

ਨੋਟ

ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਊ ਪੁਨਰਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ filmer ਬਰਹਮਵਾਦ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਮਾਡਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਠਕਗ। ਦੇ ਲਈ, ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਈਸਵਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵੱਖ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਸੰਬੰਧ ਸੰਵਿਦਾਤਮਕ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸਵੈਇੱਛਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਵੈਭਾਵਕ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਸਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਦੀ ਚੋੜ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸਵ ਲਈ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਜਾਇਦਾਦ (Property)

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲੋਕੇ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਭਗਵਦਜਰਚਤ ਅਤੇ ਸ਼ਮੂਏਲ ਪੁਫੇਂਦਰਫ (1632-1694) ਜਿਵੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਆਮ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨਿਵਾਸਿਆਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ filmer ਪਗਰਵਜਰਚਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਦਮਿਆਂ ਇੱਕ ਸਾਝੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ filmer ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਏਡਮ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਾਰਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਮਿਹਨਤ ਜੋ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀ ਕੀ ਆਮਤੋਰ ਉੱਤੇ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਸਵਾਮਿਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਿਹਨਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਿਹੈਤ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਮਗਰੀ ਵਲੋਂ ਬਣਾ ਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਤਨਾਵ ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ, ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਭਾਵੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਉਦਿਆਮਿਤਾ, ਕੜੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਪਯੁਕਤਤਾ ਦੇ ਭਰਿਆ ਬਣਾਉਣ ਧਰਤੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇ ਝਗੜਾਲੂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਫੈਂਸੀ ਲੋਭ, ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਲੋਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨਿਆਸੀ, ਫਵਕਮੁਗਦਤ ਜੋ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਮਿਹੈਤੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਉਪਭੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਫਿਜ਼ੂਲਖਰਚੀ, ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਜਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਸਨ। ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲੋਕੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵਿਆਪਤ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਆਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਨਿਯੋਗ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਜੋ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ। ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਹੈਤ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨਆ ਉਪਯੁਕਤਤਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਮਰੀਕਾ, ਖੂਬ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਸਾਧਨ ਹੈ ਕਿ 17 ਵੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਮਜਾ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਮਾਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੀ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਸੰਤੋਸ਼ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਤਰਫ ਸੀਮਿਤ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਮਾਨਵੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ।

ਲੋਕੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਅਜਾਦੀ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਨ ਅਤੇ ਆਦਮਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਟ ਸੋਚਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਠੀਕ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮਿਆਂ ਲਈ ਕਰਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਿਤ ਸਨ।

ਵਿਨਿਯੋਗ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਢੇਰ। ਪੈਸੇ ਵੀ ਠੀਕ ਸਹੂਲਤ ਵਲੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਲੋਕੇ ਉਭੱਰਦੇ ਵਾਣਿਜਿਕ ਸਮਾਜ ਰਵੱਏਆ ambivalent ਸੀ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਾਣਾ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਢੇਰ ਹੈ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪੂਰਵ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਊ ਦਲੀਲ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ, ਕਿ ਆਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਵੱਖ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ:

... ਲੋਕੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸ਼ੁਰੂ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਬਜਾਏ ਪਾਰੰਪਰਕ ਸਵਾਲ ਪੁਛ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਲੋਕੇ ਸਵਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਪੜ੍ਹਨੇ ਦੇ ਲਈ, ਕੀ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬੀਮਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਲੋਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਮਾਡਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸੁਭਾਰੰਭ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਦਿਸ਼ਾ ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਆਤਮ-ਸਰਗਰਮ ਇੱਕ ਆਮ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਏਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਏਟਾਇਟੇਲਮੇਂਟ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਅੰਤ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਏਟਾਇਟੇਲਮੇਂਟ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਲੋਕੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੇ ਸੀਮਿਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਏਕਮੁਸ਼ਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਇੱਕ ਮਿਹੈਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਏਟਾਇਟੇਲਮੇਂਟ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉਪਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵਲੋਂ ਪਰਹੇਜ਼।

ਲੋਕੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਅਦ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੋ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਏਟਾਇਟੇਲਮੇਂਟ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਆਦਮਿਆਂ। ਇਹ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧਾਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸਮੱਝੋਤੇ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਲਸਰੂਪ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ

ਨੋਟ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੌਲਕ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ। ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਰਾ ਬੋਸਟਨ ਦੀ ਚਾਹ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸਾਂ ਆਮਤੌਰ ਉੱਤੇ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਸਾਮਗਰੀ ਵਿੱਚ lockean ਸੀ। Macpherson ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਲੋਕੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਜ਼ੁਆ apologist ਰੱਖਣ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ਾਇਕਾਰੋਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਖਿਅਕ ਬਣਾਇਆ। ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਲੋਕੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਦੇ ਹਟਾਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਅਸਮਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬੇਹੱਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਔਚਿਤਿਅ ਦੇ ਇੱਕ ਔਚਿਤਿਅ ਹੈ।

ਨਤੀਜਤਨ, ਉੱਥੇ appropriating ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਲਾਕ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਲੋਕੋ ਵੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ (ਠਫ਼ਬੀਕਗਤਰਅ ਜਲਜਦ) ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਬਨਣ ਦਾ ਬਚਾਵ। ਬਰਾਬਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੋ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ (1980: 150-155) ਟੁਲੀ, ਜੋ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੋਕੋ ਪਾਇਆ: macpherson ਦਲੀਲ (1968: 54-58) ਡਨ, laslett (14-119 1960) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲੱਕੜੀ (1984: 101-105) ਲੋਕੋ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ macpherson, ਵੇਖਿਆ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਈ ਹੁਣੇ ਵੀ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 17 ਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਆਰਥਕ ਪਰਿਦ੍ਰਸ਼ਿਅ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਹੈ। ਉਤੱਰਿਆ ਜਾਇਦਾਦ ਪੈਸਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਹਾਲਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਮਰਕੇਂਟਾਇਲ ਅਤੇ ਦੁੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਵਿਨਿਰਮਾਣ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਪਣੇ ਭਰੂਣ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸਨ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਲੋਕੋ ਤਨਾਵ ਸੰਲਗਨਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੰਲਗਨਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭੂਮੀ ਦੀ ਜਬਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਭੂਮੀ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾੜੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਇਸਦੀ ਉਪਜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਲਗਾਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਲੋਕੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ colonists ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ (1973 sabine: 486) ਨਿਜੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਆਦਿਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕਿ ਜੁਤਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਣਾ। ਸੰਲਗਨਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਭੂਮੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਸਚਾਈ ਹੈ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, macpherson ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਲਿਪਨ ਮਜਦੂਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ebenstein ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕੋ ਮੁਕਤੀ ਇੱਕ ਆਪ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਜਾਏ ਦੂਸਰਿਆਂ enslaving ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਲਈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਨਿਯਮ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ।

ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਰੋਤ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਉਣ, ਲੋਕੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਸੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਨੁਵਾਦ। ਹਾਲਾਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਲਚੀ, ਲੋਕੋ ਆਰਥਕ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋਰ ਅਤੇ ਕਸਟਮ (1969: 390 ebenstein) pamalyzing ਵਲੋਂ ਸਰਲ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਉਦਿਅਮੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਰਯਾਨ (1965: 220, 228-230) ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ macpherson ਅਕਸਰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਲੋਕੋ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਬਣਾਉਣ, ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਮੈਕਫਰਸਨ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੋਕੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਹਿੱਤ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਨ (1968: 68-70) ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕੇ ਸਾਮਾਜਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਤਹਿਤ **tanding** ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਉੱਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਰਮਕਦ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੁਲੀ (1980: 150-151) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਲੋਕੇ ਆਰਥਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਸ ਵੰਡ ਕੀ ਸੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ, ਕੀ ਹੱਦ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਖਾਲੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ:

1. ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ **reasonableness** ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

(i) 1660	(ii) 1690	(iii) 1692	(iv) 1695
----------	-----------	------------	-----------
2. ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ..... ਲੋਕੇ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

(i) ਦੋੜ	(ii) ਸੋਕਸ	(iii) ਜਾਇਦਾਦ	(iv) ਰਾਜਨੀਤੀ
---------	-----------	--------------	--------------
3. 1 ਗਰੰਥ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.....

(i) 1681-1682	(ii) 1685-1686	(iii) 1683-1684	(iv) 1680-1681
---------------	----------------	-----------------	----------------
4. ਨਿਸ਼ਪਾਦਨ..... **monarchial** ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ।

(i) ਚਾਰਲਸ ਦੂਸਰਾ	(ii) ਮੈਂ ਚਾਰਲਸ	(iii) ਜੈਸ ਦੂਸਰਾ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
-----------------	----------------	-----------------	--------------------------

7.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਲੋਕੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਹ **epistemology**, ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬੌਧਿਕ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦੁਨਆ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨਆ ਦੇ ਸਰੂਪ। ਲੋਕੇ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹੈ, 1 ਰਿਹਿਮ **berekely**, 2, ਫਰੇਂਚ **philossophes** ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੋ **Rousseau** ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੀਸਰੇ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਰੇਡਿਕਲਸ, ਮਹਾਦਵੀਪੀਏ ਦਰਸ਼ਨ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ **accretions** ਦੇ ਨਾਲ।
- ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੋਕੇ ਧਾਰਨਾ ਕੁਛ ਗੰਭੀਰ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਲੋਚਨਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਪਹਲੂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ, ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਲੋਕੇ **emphases** ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਘਟਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਕ ਸਨ। ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਧੀ ਦੇ ਪਰਿਆਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਆਗੂ। ਲੋਕੇ ਵੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦਾ ਪਰਮ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਪੈਰੋਕਾਰ ਬਣਾ। ਇਸ ਸੂਤਰੀਕਰਣ ਦੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਨਿਯਮ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇੱਕ ਸਦੀ, ਬਰਕ ਵੀ

ਨੋਟ

ਉਚਿਤ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਤਰਜਮਾਨੀ ਅਨੁਦਾਨ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਭਾਸੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਲਈ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕੋ *libertarianism* ਦੀ ਭਾਰੀ ਮਹੱਤਵ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਉਮਰ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਚੈਪਿਅਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਉਪਲਬਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਲੋਕੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਮਰ।

- ਲੋਕੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਚਾਰ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ: (ਕ) ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ; (ਖ) ਧਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸੰਬੰਧ; (ਗ) ਜਲਦੀ ਵਪਾਰਕ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ (ਘ) ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਲੋਕੋ ਸਿਧਾਂਤ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਦਲਾਵ, ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਿਜਾਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ *deflecting* ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਦੇ ਪਦਤਿਆਗ ਮਤਲੱਬ ਹੋਵੇਗਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਹੈਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਊ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਰੂਪ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਅਤੇ ਗੁਸੈਲਾਪਨ ਵਿੱਚ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਲੋਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ।
- ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ *lockean* ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੀ। ਲੋਕੋ ਅਕਸਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚ ਆਪ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੁਈ *hartz* ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਅਮਰੀਕਾ (1955) ਵਿੱਚ ਲਿਬਰਲ ਪਰੰਪਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ *bilyn* ਪਾਕਾਕ ਅਤੇ ਗਾਰਡਨ ਲੱਕੜੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਮੰਮਿਊਨ ਮੂਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਅਤੇ *sixteenth-century* ਫਲੋਰੇਂਸ, ਪੁਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਸੀ। ਲੋਕਿਨ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲੋਕੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਲੋਕੋ ਕਾਰਟੂਨਵਾਲਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਤਵਬੋਧਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਿਤ ਹੈ। ਲੋਕੋ ਕੇਵਲ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜ਼ੋਰ ਮਨੁੱਖ ਗੁਣ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਉੱਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਨਾਅ, ਸਾਹਸ, ਆਤਮ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ, ਮਨੁੱਖ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਸਨ।
- ਉਹ ਮਾਡੇਮ ਸਭਿਅਤਾ, ਨਾਅ, ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਹਿਤ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ, ਆਪਣੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਖਵਾਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, *construscts...* ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਇੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਰਿਮਾ ਵਲੋਂ ਮਹਿਰੂਮ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਲੋਕੋ ਲੋਕਿਨ ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ (210 *tarcov* 1984) ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਦੇ ਹੈ।
- ਲੋਕੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਉਤਪਾਦ ਸੀ। ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਊਟਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਰਸ਼ਨ

ਨੋਟ

ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਗੁੱਸਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਟਕਲਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਲੋਕੇ ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਬੰਨ ਗਿਆ।

- ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਆਇਟਮ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਸਾਊ ਗਠਨ ਦੀ ਸੂਚੀ: ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ, ਅਜ਼ਾਦੀ, ਸੀਮਿਤ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਵਲੋਂ, ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਸਿਧਾਂਤ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜੁਦਾਈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ, ਬਹੁਲਵਾਦ, ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਜੱਜ ਠੀਕ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਤਾਂ ਲੋਕੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਊ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੋਂ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। 20 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਦਵੰਦਵਾਜ਼ਾਂ, ਸਾਮਵਾਦ ਅਤੇ ਫਾਸੀਵਾਦ ਉੱਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਵੈਚਾਰਿਕ ਫਤਹਿ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਕਿ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 17 ਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ lockean ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਟਿਕਾਊ ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਢਾਂਚੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ।

7.5 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. **Contractualism** : ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਣਿਆਂ ਕੇਵਲ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਏਜੇਂਟਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਅਫਰਕਗਕਦ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਹੈ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ।
2. **Utilitarians** : ਇਹ ਮਾਣਕ ਫਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਧਿਕਤਮ ਨਿਤੀਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।
3. **ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ** : ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਹੈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਗਰੀਕ Patriarkses, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਚੋੜ, ਕੁਲਪਤੀ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਮਿਆਦ historiarchy ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਪੁਰਖ ਸਿਰ ਵਲੋਂ ਨਿਰੰਕਸ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਲਉਮਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਈ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

7.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਗੰਭੀਰ ਲੋਕੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਉੱਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ।
2. ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਅਤੇ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਉੱਤੇ ਜਾਨ ਲੋਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖਿਪਤ ਨੋਟ ਲਿਖੀਏ।
3. ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਉੱਤੇ ਲੋਕੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਸਨ ?
4. ਲੋਕੇ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answer: Self-Assessment)

1. (i)
2. (iii)
3. (i)
4. (ii)

ਨੋਟ

7.7 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ ਏਸ ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ, P.I ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ. ਲਿਮਿਟੇਡ
2. ਮੁਖੋਪਾਧੀਆਂਏ, ਏ. ਕੇ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ-ਕੇਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ

ਇਕਾਈ-8: ਜੀਨ ਜੇਕਸ ਰੋਊਸਿਈਆਊ (Jean Jacques Rousseau)

ਨੋਟ

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

- 8.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)
- 8.2 ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ (Enlightenment)
- 8.3 ਰੋਊਸਿਈਆਊ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ (Rousseau's Political Philosophy)
- 8.4 ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ (Social Contract)
- 8.5 ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of Inequality)
- 8.6 ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੰਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ (Institution of Private Property)
- 8.7 ਸਿਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ (Civil Society)
- 8.8 ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ (General Will and Individual Freedom)
- 8.9 ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਰੋਲ (Role of the Legislator)
- 8.10 ਲਿਬਰਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ (Critique of Liberal Representative Government)
- 8.11 ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਸੰਘ (Federation of Nations for World Peace)
- 8.12 ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ (Women and Family)
- 8.13 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)
- 8.14 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)
- 8.15 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)
- 8.16 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ।
- ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਣਗੇ।
- ਰੂਸਾਂ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ।
- ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਸਮਝਾਓ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਜੀਨ ਜੇਕਸ ਰੂਸਾਂ (1712-1778) ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰਕ ਕਿ ਫਰੇਂਚ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭਤੋਂ ਰੋਮਾਂਚਕ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਉਤੇਜਕ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਜਾਦੂ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਨੀਤੀਗਾਮ, ਜੋ 18 ਵਾਂ ਸਦੀ ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕਰੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਆਪਸ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਅਤੇ ਅਕਸਰ *dimetrically* ਵਿਪਰੀਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬੇਹੱਦ ਨਿਜੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਜਿਦ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ, ਲੇ ਕਿਨ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ। ਆਪਣੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਅਸਥਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਡਮ ਡੀ Stael ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

... ਰੋਊਸਿਈਆਉ ... ਆਧੁਨਿਕ ਬੁੱਧਿਜੀਵਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦਿਅਸਵਰੂਪ ਅਤੇ ਜੋ ਕਈ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਵਾਲਟੇਅਰ ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵੇਦਿਆਂ ਗਿਰਾਨੇ ਅਤੇ ਏਥਰੋਨਿੰਗ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਰੂਸਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਗਰਠਕਵੀਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਗੰਢ-ਜੋੜ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠੋਂ ਗਕ੍ਰਤੀਜਰਮ, ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਵੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਕਿ ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਫ੍ਰੀਤੀ, ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗ ਖੇਡਣ ਦੀ ਮਾਨਤਾ।

ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਰੋਊਸਿਈਆਉ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਚੈਪਿਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। Cassirer ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਜੋੜ ਡੋਮੋਕਰੇਟ ਜੋ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ Cobbn ਤਲਮੋਨ, ਅਤੇ ਟੇਲਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਉਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ *totalitarianism* ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਰਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਕਰੋਕਰ ਅਤੇ ਲਿੰਡਸੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਾਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ।

ਕਈ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੁਦਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਨ ਈ। ਪੂ। ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਸਮਾਜਵਾਦਿਆਂ, ਲੁਈ ਬਲੈਂਕ (1811-1882) ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਆਰਮੰਡ ਨੰਗਦ (1791-1832) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਂਟ Simonians ਅਤੇ Barthelemy Enfantin (1796-864) ਬਖ਼ਤਾਵਰ, ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਜ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜਰਮਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ: ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਂਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਤੱਤਕਾਲ ਸਨਸਨੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਲਈ ਰੂਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਲਈ ਪੁੰਨ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਤਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਇਆਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਜਾਂ ਠੀਕ ਵਾਮ ਦੇ ਵਾਮ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂਸਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਵੁਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਨ ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀਨੋਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਮ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੀਤੀਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਮੂਲ (1755) ਉੱਤੇ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸਮਾਜ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਸਮਾਜਕ ਸੰਧੀ (1762) ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਿਤ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰਵ ਰੋਗ ਦਾ ਨਿਦਾਨ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਚਾਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੋਨਾਂ ਸਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਅਖੰਡਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਨਿਯਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ

ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ, ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਯੋਗਤਾ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੰਮ, ਸੰਸਥਾਨਾਂ *Politiques*, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1744 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੇਕਿਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਏਮਿਲ (1762) ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਰੂਸਾਂ ਸੰਸਥਾਗਤ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ *Corsi* (1764), ਪੋਲੋਂਡ (1772) ਅਤੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪਰਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਜੋਰਦਾਰ ਜਿਨੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅਗਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ, ਰੂਸਾਂ ਉਸਦੀ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਤਿਆਗ। ਉਹ ਪਹਾੜ ਵਲੋਂ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਤਿ ਉੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।

1750 ਵਿੱਚ, ਰੂਸਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਸਾਡੀ ਕਲਾ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਬੰਧ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿੱਤਣ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ, ਉਹ ਲਕਜਰੀ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ, ਵਿਕਾਸ, ਨੈਤਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ *Machdellive* ਅਤੇ *Montesquieu* ਦਲੀਲ ਵਧਾਇਆ। ਰੂਸਾਂ ਲਕਜਰੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮਤਾ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਆਲੋਚਨਾ, ਪਰਿਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਇਨਕਾਰ, ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜੂਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀਨੋਂ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਫੈਲਾਇਆ ਉਦਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਸਕ ਛੁਪਾਏ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਭਰਸ਼ਟਤਾ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ। ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਕੀ ਸਾਫ਼ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਾਮਗਰੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕੇਵਲ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘੱਟ। ਘੱਟ ਇੱਛਾ, ਜਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਦਗੀ, ਮਾਸੂਮਅਤ, ਗਰੀਬੀ, ਅਤੇ ਪੁਨ ਦਾ ਬਚਾਵ ਦੇ ਸ਼ੋਧਨ, ਬੁੱਧੀ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਆਧੁਨਿਕ ਪਾਸ਼ਚਾਤਿਅ, ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਭਯੋਗ ਲਈ ਇੱਕ ਹੜਤਾਲੀ ਸਾਦ੍ਰਸ਼ਿਅ ਸੀ।

ਪਲੇਟੋ ਰੂਸਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ *exterted*, ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਧਾਰ ਲਈ ਆਗੂ।

ਰੂਸਾਂ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਕੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, 1, ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧੀਨਤਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਗੋਣਤ: ਹੈ। ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਵਲੋਂ ਅਨੁਮਾਨ, ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਲਿਆ, ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਹੀ ਮੁੱਖ ਠਰਗ;ਜੰਜਅਪ ਏਜੰਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉੱਚਤਮ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

8.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਰੂਸਾਂ 28 ਜੂਨ, 1712 ਉੱਤੇ ਜਿਨੇਵਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਵਿੱਚ ਮੁਹਾਰਤ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਲਿਖਾਈ ਸਹਿਤ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਘੜੀਸਾਜ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਰੂਸਾਂ ਮੇਡਮ ਡੀ ਰੁਗਕਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੈਥੋਲੀਕ ਮਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਗਕਅਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਵਾਰਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ

ਨੋਟ

ਇਕਬਾਲਿਆ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਟੀਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈ।

30 ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਰੂਸਾਂ ਪੇਰੀਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ Diderot ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਸੰਗੀਤ ਉੱਤੇ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਕੁੱਝ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। 1743 ਵਲੋਂ 1744 ਤੱਕ, ਰੂਸਾਂ ਵੇਨਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਰਾਜਦੂਤ ਸਕੱਤਰ ਬਣੇ। ਉਹ 1745 ਵਿੱਚ ਇੱਕ Therese ਲੈ VASSEUR ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰੰਗ ਸੰਬੰਧ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਬੰਨ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯਤੀਮਖਾਨਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ Therese ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਈ। ਉਸਦੀ ਸਨਕੀ, ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸਅਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ ਮਿੱਤਰ Diderot ਹਿਊਮ ਅਤੇ ਵਾਲਟੇਅਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤੀ ਤੋੜੀ।

ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਗਿਰਾਵਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਸਤਸੰਗ ਜਿਨੇਵਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮਿੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਨਿਆਸ ਲਿਆ ਨੋਵੋਲੋ। eloise, (1761) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ reapperead ਨਿਬੰਧ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਸੁਖ ਦੇ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲਿਆ ਮਰਣੋਪਰਾਂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਡੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ Promeneur ਤਿਆਗੀ Reveries ਸੌਂਦਰਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸੁਖਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਵਿਟਜਰਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਝੀਲਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਲਪਸ ਦੀ ਤਲਹਟੀ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਵੀ operas ਬਣਾ। ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ operas, Le Devin Du ਪਿੰਡ (ਪੇਂਡੂ ਭਵਿੱਸ਼ਿਅਵਕਤਾ) ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ 1 ਮਾਰਚ, 1753 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਹਿਟ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜੇ, ਟੇਨ ਬਹਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਧੁਨ ਗੂੰਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੂਸਾਂ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪੇਰੀਸ ਓਪੇਰਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਸੰਕੇਤਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਿਆਰ। ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਪੇਰੀਸ ਅਤੇ ਜਿਨੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰੂਸਾਂ ਛੁਪਿਆ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ 1778 ਵਿੱਚ ਨਿਧਨ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਰੋਊਸਿਈਆਉ ਆਪਣੀ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਬੰਧ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿਆਲਾਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਨਕਾਂ ਨਹੀਂ ਤਰੱਕੀ ਸੀ।

8.2 ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ (Enlightenment)

ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਕਾਰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਟਕਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੋੜ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਉਪਲੱਬਧ ਗਾਇਡ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਦੀ ਲੜੀ ਲਈ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਯੂਰੋਪੀ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ 18 ਸਦੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਜਗ੍ਹਾ-17 ਵਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਲੋਂ ਲਿਆ। ਇਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਜੋ ਪਾਰੰਪਰਕ ਪਦਾਨੁਕਰਮਿਤ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ, ਫਰੇਂਚ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ

ਅਤੇ ਕੈਥੋਲੀਕ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਦਾਰੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕੋਪਰਨਿਕਸ ਅਤੇ ਗੈਲਿਲਯੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੀਟਰ ਸਮਲੈਂਗਿਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਪਵਿਤਰ ਚੱਕਰ ਦੀ ਧਰਮ, ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਨਿਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਸੰਬੰਧ, ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਨੇ ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਕਿ ਸੋਚ ਘਿਰਿਆ ਸੀ ਪਾਠ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਜਿਸਦੀ ਮਦਦ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਠੀਕ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਫਰੇਂਚ ਵਿਚਾਰਕਾਂ-ਵਾਲਟੈਰ, Diderot, ਡੀ Alembert, Montesquieu, ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ philosophes ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਨ। ਫਰੇਂਚ ਆਤਮਗਿਆਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ। utcheson, ਹਿਊਮ, ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਰੀਡ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਕਿ ਈਸਾਈ, ਮੂਸਾ Mendelsson, ਜੀਈ ਲੇਸਿੰਗ, ਲਾਇਬਨਿਟਸ ਗੇਟੇ ਅਤੇ ਕਾਂਤ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸੱਤੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ (5 ਵਾਲਿਊਮ Cassirer 1937) ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਰੂਸਾਂ, ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਹੈ, ਇਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀਨੋਂ ਵਲੋਂ ਵਿਭੇਦਿਤ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ, ਅਵਮਾਨਨਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ uselessness ਦੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਿ asserting discarding ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫੋਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ,

... ਇਸ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਦਕਫ:ਜਠਕਗਤ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ) ਪੱਖਾਂ, ਆਪਣੇ ਹੱਤਿਆਰਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਸਤਰਬੰਦ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸਾਰ ਅਤੇ ਪੁਨ ਉਠਾ ਦੇਣਾ। ਉਹ ਦੇਸਭਗਤੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਫਰਤ ਵਲੋਂ ਮੁਸਕਾਨ, ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਵਿਤਰਾ ਪਵਿਤਰ ਫੜ (1958 ਰੂਸਾਂ: 131-132) ।

ਰੂਸਾਂ ਖੁਫਿਆ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਅੰਤਰਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਗ਼ਾਵਤ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ (1973 Sabine: 530-531) ਇੱਕ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਪਸ਼ੂ ਮੰਨਿਆ। ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਗਰਵਜਚਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਵਲੋਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਲਗਾਤਾਰ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਸਥਾਪਤ। ਰੂਸਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ skeptics ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੇਸਭਗਤੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਧਰਾਸ਼ਟਰੀਏਤਾ ਸੁਭਾਅ। ਇਹ ਦਬਿਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਤਰਸ ਵਰਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਿਆਵਾਂ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਠੀਕ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਊ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਮਨ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ 18 ਵਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਟੀਮਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ, ਕਲਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਅਤੇ ਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਮਾਰਸ਼ਲ ਗੁਣ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਏ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਰਾਏ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੇ ਬਜਾਏ,। ਕਲਾ ਇਸ ਸੱਚਾਈ

ਨੋਟ

ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ, ਲਈ ਇਹ ਪੋਖੋਬਾਜ ਸੀ। ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਮੂਲ ਆਲਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਲਈ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਰੋਊਸਿਈਆਊ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਸੀ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ irreversibility ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਸਨ। 1 ਧਰਤੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੀ। ਏਡਵਰਡ ਗਿੱਬੋ (1737-1794) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੂਸਾਂ ਪੁਨ ਦਾ ਨਵੀਕਰਣ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਸੰਭਵ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸ਼ਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਜਿਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਨੈਤਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੂਸਾਂ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਆਕਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੈਸਾ ਉੱਤੇ ਅਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਿਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਕੀ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ।

8.3 ਰੋਊਸਿਈਆਊ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ (Rousseau's Political Philosophy)

ਰੋਊਸਿਈਆਊ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੂਰਵ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ੀਕਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੀ ਇਸ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦੇ ਸਾਂਘਾਤਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਮੱਤਭੇਦ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਵ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕੋਲ। ਰੂਸਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਆਜ ਬਹੁਤ ਹੋਬਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਨਾ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੁਢਲੀ ਲੋੜ ਲਗਾਤਾਰ ਧਮਕੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੂਸਾਂ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ :

ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ, ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਲ ਮਿਲਾਕੇ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਝ ਹੱਤਿਆਰਾ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੀ ਇਹ ਵਲੋਂ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਿਏਅੱਛਾ ਹੋਇਆ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫ਼ੁਡਪਕਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਆਦਾਤਰ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਸਲੀ ਜਵਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਗਰਿਮ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਕਈ ਕਦਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਸਲਅਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਜਾਤਾਆਂ ਦੇ ਜਰਜਰਤਾ (198-199 1958 ਰੂਸਾਂ) ਦੇ ਵੱਲ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇਯੁਵਾਵਾਂ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਸਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ (ਮਹਾਨ ਅਸੰਭਵ) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਜਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਸਨ, ਅਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਹੋਬਸ ਲਿਖਾਈ ਸ਼ਬਦ ਜੰਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਭਵ ਲੋਕ ਹੈ ਕਿ 17 ਅਤੇ 18 ਵਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅੜਚਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦ, ਤੰਦਰੁਸਤ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਜਲਜਦ (ਰੂਸਾਂ: 199) ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਉਦਏ ਧਾਤੂ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੰਮਜਾਤ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਿਆਦਾਤਰ ਅਕਰਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸੋਚ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਨ, ਰੂਸਾਂ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਅਨਾਇਆਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰੀਰਕ ਇੱਛਾਵਾਂ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪਲ ਉਹ ਦਲੀਲ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ। ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਬੇਹੱਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਖੀ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਕਾਰਨ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਸਿਆਵਾਂ entailed ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼, ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਬੰਦ ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਦੋਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਸੂਮਅਤ ਨੂੰ ਗੁਆਚਣੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਤਰਸ ਖੋਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਰਨ ਤਹਿਤ ਸਮਿੱਲਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕੀ *egocentrism engenders* ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਆਦਮੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ...। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਹਾਂ, ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਆਇਸੋਲੇਟਸ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ 'ਚ ਇੱਕ ਪੀਡਤ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ ਚਾਲ (ਰੂਸਾਂ ਜਲਜਦ: 199)।

8.4 ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ (Social Contract)

ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਪਰਿਚਰਚਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿਆਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਤਸੰਗ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, 1 ਅਤੇ 2 ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਟੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੱਗਭੱਗ ਸੁਵਕਤਾ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਲੱਗਭੱਗ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪੇਰੀਸ ਅਧਿਕਾਰਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਤਸੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ, ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਬਹੁਤ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੂਸਾਂ ਪਰਯੋਜਨਾ ਵਲੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਕਨੇ ਕਸ਼ਨ ਹੈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤਰੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਲਾ ਉੱਤੇ ਪਰਿਚਰਚਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਦਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਦਿਖੇਵਾ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ

ਨੋਟ

ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਦਿਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਇਸ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਏ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉੱਧਰਣ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀਧਵਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: / ਆਜਾਦ ਪੈਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਆਗੇ, ਅਤੇ ਦਿਖੇਵਾ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮਕ ਕਰਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਕ ਪੜਤਾਲ।

8.5 ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of Inequality)

ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਰੂਸਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਮਾਜਕ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਨੀਂਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਨੁਰੇਖਣ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਮੂਲ ਪਾਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ, ਕਲੰਕਿਤ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰੂਸਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤੰਦੁਰੁਸਤ ਹੈ, ਅੱਛਾ, ਗੁੰਗਾ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਬੀਮਾਰ, ਬੁਰਾਈ, ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਮਾਨ ਬੰਨ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਡਰਾਉਣੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਅਸਮਾਨ ਇੱਕ ਸੀ। ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਡਿੱਗ ਲਈ ਕਾਰਣਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕਰਣ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਏਜੰਟ ਸੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਵ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਵੇਗ ਵਿਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੰਸਾਨ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ। ਸਭਿਅਤਾ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਛਾ ਗੁਣਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੂਸਾਂ ਸਾਮਗਰੀ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਤਕਨੀਕ ਵਲੋਂ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਵੇ ਖਿਆ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਭਿਅਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਮਾਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਰੂਸਾਂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਗਰਹਣ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਕੇਤ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਭੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ। ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ (1759) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪ ਰੁਚੀ ਅਨਜਾਨੇ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵੰਡਵਾਂ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਮਿਥ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਅਵਸਾਏ, ਜੇਕਰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਡਿਗਰੀ ਥਕੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਨ, ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਰਾਸ਼ੀ ਉਪਜ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰੂਸਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੁਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਸੀ, 2 ਅਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਲੋਕ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਲੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ

ਜੇ ਲੋਕ ਸਮਾਜ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹਾਸੇਭਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਬੇਹੱਦ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸੀਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਸਨ। ਅਸਲੀ ਕਾਰਨ ਨੀਤੀ-ਵਿਰੁੱਧ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਕਾਰਿਆਰਤ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਐਚਿਤਿਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਪਾਇਆ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਸਿਖਰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਪੈਸਾ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੰਮਿਉਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ leveling ਇੱਕ ਸਮਤਾਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਗਤ endowments ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (Colletti 1969: 190, 192) ਸਮਾਨ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਮਨੁੱਖ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੰਦੁਰਸਤ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਤਰਸ ਜਾਂ ਤਰਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਣ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਕ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਛੱਡਕੇ।

ਰੂਸਾਂ ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਲਿੰਕ, ਕਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ, ਦੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸੱਚ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਰਾਵਟ ਆਈ ਹੈ ਗੁਣ ਵੇਖਿਆ। ਰੋਮਨ ਇਤਹਾਸ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕ;ਚਫਜਵਦਕਦ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਸਰਲ ਸੀ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਲੇਕਿਨ ਫਿਲਹਾਲ ਇਹ ਅਮੀਰ ਬੰਨ ਗਏ, ਇਸਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਰੂਸਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਾਰਟਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਏਥੋਂਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਵਿਲਾਸਿਤਾ, ਪੈਸਾ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਗਿਰਾਵਟ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਕਿ ਪਵਿਤਰ ਸੀ ਦਕਤਕਫਗਵਜਅਪ ਲਈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਆਲੋਚਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਣ ਅਤੇ ਦੇ ਸਭਗਤੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਨੀਮਹਕੀਮ ਬੁਲਾਇਆ।

8.6 ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੰਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ (Institution of Private Property)

ਮਾਮਲੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਰਾਜ, ਆਦਰਸ਼ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਿਆਦ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦੇ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਰੂਸਾਂ ਦੋਨਾਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਸਥਿਤ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਦਭਵ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੱਤਭੇਦ ਸਨ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਲਈ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੁਢਲੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ selfpreservation, ਜੀਵਨ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਜ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰਥੀ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਬਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮਾਜ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਰਚਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ

ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਠੀਕ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੱਝ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਸਥਾਨੀਕਰਣ selfsubiciency ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਹੁਮਤ ਲਈ ਦੁੱਖ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤ ਪਾ:

ਲੇਕਿਨ ਪਲ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੂੱਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਲ ਵਲੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲਈ ਦੋ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜੰਗਲਾਂ ਮੁਸਕੁਰਾਂਦੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰਾਂ, ਜੋ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਮੁੜ੍ਹਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਛੇਤੀ ਹੀ ਅੰਕੁਰਿਤ ਹੋਣਾ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬੰਨ ਗਿਆ।

ਰੂਸਾਂ ਕਾਲਾਨੁਕਰਮਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ ਸਿਰਫ ਸਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮੂਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਨ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਅਚਾਨਕ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਭਰਿਆ ਜਦੋਂ,

ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਨੱਥੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਹਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਲ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਸੀ। ਕਿੰਨੇ ਦੋਸ਼, ਲੜਾਈ, ਅਤੇ ਹੱਤਿਆ ਵਲੋਂ ਕਿੰਨੇ ਭਯਾਵਹਤਾ ਅਤੇ ਬਦਕਿੱਸਮਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਬਚਾਇਆ ਖਿੱਚ ਦਾਵ, ਖਾਈ ਨੂੰ ਭਰਨੇ ਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥਿਆਂ ਲਈ ਰੋ ਰਹੀ: ਇਸ ਪਾਖੰਡੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਖਬਰਦਾਰ; ਤੁਸੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀ ਸਾਰੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਫਲ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਤੀ ਪੂਰਵਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਰੂਸਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਦਿਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਨੇ-ਰੰਗਾ ਮਤਲੱਬ ਉਭਰੇਗਾ। ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਭਾਜਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਯੂਟੋਪਿਆ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂੱਜੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹਕੀਕਤ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕੇ ਵਲ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਆਇਆ। ਅਮੀਰ ਗਰੀਬ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਅਮੀਰ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਭੇਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਗਰੀਬ ਅਮੀਰ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਚਣੇ, ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਬਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗੂ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਸਤਸੰਗ :

... ਮਾਨਵਵਿਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਉੱਤੇ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ... ਵਿਵਸਥਿਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨ੍ਰਵਿਗਿਆਨ (ਰੂਸਾਂ) ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਉਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਲਲਕਚਾਂ ਇਸ ਆਦਿਮ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਚੇਤਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 19 ਵਿਆਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਲਕ ਤੱਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ

ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੂਸਾਂ, ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪਵਿਤਰ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਰੂਸਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਕੀ ਯੋਗਦਾਨ, ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੂਸਾਂ ਆਦਰਸ਼, ਤਦ ਵੀ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਭੂਮੀ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਸਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਤੇ ਜ ਭੇਦ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ entailed ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਆਤਮਕ ਅਗਰਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਭਯੋਗ ਹੈ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8.7 ਸਿਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ (Civil Society)

ਰੂਸਾਂ, ਹੋਬਸ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਅਚਾਨਕ, ਸੀ ਕਾਰਨ, ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਵਿ੍ਤੀ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰਕਿਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਝ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕੋਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ। ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਵਸ਼ਿਅੰਭਾਵੀ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਵਸਤੂਤ: ਕੋਈ ਆਸ ਇਹ ਗੋਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੋਨੇ-ਰੰਗਾ ਅਤੀਤ ਦੇ ਬੋਲੇ। ਏਮਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ:

ਓਹ ‘ ਏਮਿਲ, ਜਿੱਥੇ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ ? ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਭੂਮੀ ਕਿ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਬਾਕੀ ਹੈ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੋਲ ਸਭਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼, ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ। ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਜੰਗਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ; ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦਾ inclinations ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੋਰਿਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨਿਆ ਸਿਰਫ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਰੁਚੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਮ ਘਾਵ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਣਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਕੁੱਝ ਮੁਨਾਫਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਸ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਸਾਹਸ ਦੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਣ ਲਈ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਜੋ ਸਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਰੂਸਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਸਾਂਝਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਸਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੀ:

ਨੋਟ

ਕੁਦਰਤ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਹਰ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ। ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਹੀ *impulsion* ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ *acquiesce* ਜਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਕਤਾ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਉਸਦੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੂੱਜੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਲੋਂ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ, ਅਸਲੀ ਆਤਮ ਹੁਣੇ ਵੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਰੂਪ ਦੋਨਾਂ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰੁਸਾਂ ਲਈ, ਘਮੰਡ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਅਮੀਰ ਬੰਨ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਗਰੀਬ। ਕਨੂੰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਨਿਅਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੜਾਈ, ਚਰਮ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਡੀਂਗ, ਚਲਾਕ, ਮਹਤਵਾਕਾਂਗਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਾਸਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ *degenerated*। ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੱਗਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਅਮੀਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੀਬ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਅਚਾਰੀ। ਆਦਮੀ ਏਕ ਦਾਸ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਿਥ, ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੀ ਸਮਿਥਿਅਕ ਕਰਦੇ ਸਮਾਂ ਰੁਸਾਂ ਬਰਨਾਰਡ *Mandeville's* ਕੀਤੀ (1670-1733) ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾ ਇੰਸਾਨ 'ਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਟ੍ਰਿਤੀ ਸੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਹੀ ਚਲਾਕ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰੋਸ਼ਟਤਾ ਉੱਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੀਣ ਲੱਗੇ ਕੁਦਰਤੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਭਇਕਰਤਾ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਕ ਜਰੂਰਤਾਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗੂ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੱਧ ਰਹੀ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਕਲਾਈਡ ਬਣਾ ਬਣਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅੱਛਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਘਮੰਡ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਘਮੰਡ ਵਲੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਤਰੱਕੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੁਸਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਪਤਨ ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਿਣਿਆ ਜਿਆਦਾਤਰ ਸਮਕਾਲੀ ਸਮਾਜਾਂ ਦਾ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਅਦ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈ। ਇਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ *Meddle* ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅੱਛਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏਮਿਲ ਦੇ ਸੰਖੇਪ। ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਵਾਲਟੈਰ, ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਉੱਚ ਪੁਜਾਰੀ *scornfully* ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। *Starobinski* (1988) ਇਹ ਪਵਿਤਰ ਇਤਹਾਸ, ਰੁਸਾਂ ਲਈ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ, ਈਡਨ ਗਾਰਡਨ, ਮੂਲ ਪਾਪ ਅਤੇ ਜੀਭ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਉਤਪੱਤੀ *rewritten* ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ। ਉਸਦੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਫਕੀਰ ਮਹਾਨ ਰਹੱਸ ਖੁਲਾਸਾਥਾ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਾਮਾਜਕ ਆਲੋਚਕ, ਮਾਰਕਸ, ਨੂੰ *roviespierre* ਵਲੋਂ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਬੀਮਾਰਿਆਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਇਹ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਭੈੜੇ ਰੂਪਾਂ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਹ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।

8.8 ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ (General Will and Individual Freedom)

ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ, ਰੁਸਾਂ ਉੱਚ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਚਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨ ਤਬਦੀਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਦੇ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਰੰਭ ਦਾ contractuahsts ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਰੁਸਾਂ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਸਮਾਜ ਮਾਨਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦ ਅਮਰ, ਮਹਾਨ ਅਸੱਭਯ ਬਦਲਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਅਜ਼ਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੀ ਲਈ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵਿਆਕੁਲ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਿ ਜਨਰਲ, ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਲਕਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਅਸੱਭਯ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਵੇਗਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਚਿਲੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (1998) ਜਨਰਲ ਵਿਲ (voonte ਜਨਰਲ) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰਣਗੇ (Bolonte particuliere) ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਸਕਲ, malebranche, ਬਾਇਲੋ, Fenlon, Bousset, fontenelle ਅਤੇ ਲਾਇਬਨਿਟਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ 1640 ਅਤੇ 1715 ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, diderot ਅਤੇ ਰੁਸਾਂ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਬਜਾਏ ਧਾਰਮਿਕ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਕ ਸਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ:

ਨੋਟਸ ਆਦਮੀ ਅਜ਼ਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪੁੱਛਗਿਛ ਜੇਕਰ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮਕ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕਜੁਟ ਕੀ ਠੀਕ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਰੁਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਸਮਾਜ ਦੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗੀ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲਿਬਰਟੀ ਵਲੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਹਰਾ ਸੀ:

ਆਜ਼ਾਦੀ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਸਭ ਕੁੱਝ ਗਕਅਰਚਅਫਕਤ ਲਈ ਕੋਈ ਤੋੜ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਜੋੜ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਨੂੰ ਕੱਢਣੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਕੱਢਣੇ ਲਈ ਹੈ।

ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਰੁਸਾਂ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਾਜਿਕ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਮੋਲਕ ਸੀ; ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਅਗੇਤ ਉੱਚਤਮ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਸਹਿਜ ਆਗਰਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਤੀਸਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਨੋਟ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਨਿਯਮਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਏਸੋਸਿਏਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਆਮ ਜੋਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਹੁਣੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਮੰਨਦੇ ਅਤੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੀ।

ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਕਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅੰਕ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸਦੇ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੇਵਲ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਨੇ-ਰੰਗਾ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਪੂਰਨਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਭਵਿੱਖ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **Analogically**, ਅੰਤਰ ਆਦਿਮ ਸਾਮਵਾਦ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸਾਮਵਾਦ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਲੂ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਨਵੀ ਗਤੀਵਧੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੰਪਰਕ, ਕੋਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੁੱਝ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ। ਇਸਲਈ, ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸੰਭਵ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟ ਲੱਗ ਰਿਹਾ: ਜੇ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਭਤੋਂ ਪੁਨ, ਸਭਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਬੁੱਧ, ਮਜ਼ਤਕਤਵ ਸਰੂਪ ਫਿਟ, ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ, ਸਰਵੋਤਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਇਸਦੇ ਅਰਲ;ਕਤਵ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ?

ਰੁਸਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ: ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁਦਾਏ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ। ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਵੇਗਾ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਮੁਫਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਸੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਵਾਲੇ ਸਮੁਦਾਏ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਸਵਾਇੱਤਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਇਹ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਹੋਵੇਗਾ (ਜਾਂ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਮਰਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਲਈ) ਠੀਕ ਸਮਾਜ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ।

ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਪਰਯੋਜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਪਾਸ਼ਚਾਤਿਅ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਲ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕੀਤੀ। ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਵੇ ਗਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਸਵ ਯੁਕਤੀਸੰਗਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸੱਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਅਮਵਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਮਾਨਕਾਂ ਅਤੇ ਜਦਕ;ਸੰਕਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸਫਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਇੱਕ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਗਰਭਧਾਰਨ

ਨੋਟ

ਦੇ ਦੋ ਮਹਾਨ ਮੋੜ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਲੇਖਿਨ ਦੇ ਉਪਕਰਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਰੁਸਾਂ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਦੋਨਾਂ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੱਗਭੱਗ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਦਾ (ਰਾਇਲੇ 1980: 97) ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ synehesize ਹੁੰਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ।

ਰੁਸਾਂ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ voluntarism ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਬਰਜਤ ਦੀ ਇੱਕ ਜੁੱਟਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ। ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਿਕ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ ਗਣਤੰਤਰ ਦਾ ਪੁਨ, ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਪੁਨ presupposed। ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਮੁਦਾਏ ਉੱਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਨੂੰਨ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਪਲੇਟੋ ਰੁਸਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧੀਨਤਾ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਵੋੱਚ ਨੈਤਿਕ ਸੰਸਥਾ ਸਮੁਦਾਏ ਸੀ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਸਮੁਦਾਏ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਏਕਤਰੀਕਰਣ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਬਾਹ ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਮਨ ਉਸਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਗਣਤੰਤਰ ਦੇ ਮਾਡਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਵੇਗੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹੇ। ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦਾ ਵਰਣਨ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੇਰੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਵਾਰਥੀ ਸੁਭਾਅ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਸਹਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਜਰੂਰੀ ਚੰਗਿਆਈ ਲਿਆਉਣ :

ਦੋਨਾਂ ਰੁਸਾਂ ਅਤੇ ਰਵਿਕਾਂਤ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਵਾਰਥ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਿਤ ਨੈਤਿਕ ਮਕਸਦ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਸੂਚੀ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਰੁਸਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਮੌਜੂਦ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਾਪਾਕੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਸਾਨ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਨਿ:ਸੁਲਕ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਤੈਅ ਕਰ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਲਿਬਰਟੀ, ਰੁਸਾਂ, ਲਈ ਲੋਕੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਵਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਰਹੇ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਡੋਮੋਕਰੇਟਿਕ ਕਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਮੁਕਤੀ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸਭਤੋਂ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ। Emile ਰੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ: ਜੋ ਕੁਦਰਤ; ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਖ, ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਗੈਰ-ਨੈਤਿਕ, ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਨਕਪਕਵਤ; ਪੁਰਖ, ਵਿਵਸਥਾ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜਨਮ ਦੇ ਕਰਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਆਪਸ ਦਾ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਿਕਿਤਸਾ ਇਸ ਸਮਾਜ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਗਠਜਅਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣਗੇ। ਸਾਫ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ

ਨੋਟ

ਬਨਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਲਈ ਉਹ ਇੱਛੁਤ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਕੇਵਲ ਸਮਾਨ ਕਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਿਆਕਾਰੀਜਾਏਗਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਵਿਧਾਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਨਰਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਵਿਧਾਇਕਿਕਾ ਦੋਨਾਂ ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਰੁਸਾਂ ਲਈ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਬਹੁਸੰਖਿਕਿਕਵਾਦ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਿਧਾਇਕਿਕਾ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ, ਰੁਸਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕਿ ਵਿਧਾਈ ਹੋਵੇਗਾ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ; ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਸਭਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਲਈ ਕਾਮਨਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ। ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਿਫਜਕਤ ਦੇ ਸਾਮੂਹਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਛਾ ਆਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਹਮੇ ਸ਼ਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੈਬਰਾਂ ਕੀਤਿਆਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਰੀਰ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਇਸਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਜਨਰਲ ਕਰਣਗੇ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਵੱਲ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕੋ-ਦੂਜੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਬਰਾਂ, ਕੀ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਇਪੂਰਣ (1958: 146 ਰੁਸਾਂ) ਮਹਣਜੇ ਦੇ ਗਜ;ਕ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ।

ਰੁਸਾਂ, ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਨੈਤਿਕ ਦ੍ਰੜ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਲੋਕੋ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕੇਵਲ ਸੰਜਮ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ। ਰੁਸਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤਨੁ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੀਰਣ ਸਵਾਰਥੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਭਿਭੂਤ ਢਾਲਨਾ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੀ: ਮੂਲ ਦੇ, ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ। ਪੂਰਵ ਦੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਲੋੜ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਨੂੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਭ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਪ੍ਰਭੂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਬੇੜੀ ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ... ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਬਾਧਯ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾਵਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹ ਆਪਸੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਈ ਵੋਟ (ਰੁਸਾਂ ਪੂਰਵੋਕਤ:

168)।

ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਭਿਨਏ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਲਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅੰਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਬਰਾਬਰ ਸਨ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੁਸਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਦਾ ਕੁਲ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਹੋਬਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ: ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਦਚਅਪਕਰਅਤ ਵਿੱਚ; ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਜਗ੍ਹਾਵਾਂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ? ਲਿਬਰਟੀ ਤਤਵਮਈ ਮਨੁੱਖ ਸੀ। ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਲੋਕੋ ਦੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਹੋਬਸ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਕੁਲ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ, ਅਤੇ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ delineated। ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਕੁਲ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਕਿ ਵਾਨ (1962) ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਹੋਬਸ, ਕਰਣ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਕੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੋਬਸ ਰੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ, ਰੁਸਾਂ, ਲਈ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਰੀਰ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪੇਚੀਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੂਲ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਹਤਾਰੇਖਾ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ cranston ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

1986: 92-97)। ਹੋਬਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਣਨੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਜ, ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ ਰੁਸਾਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ। ਇਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਨੀਤਕ absolutism ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਲੋਕੋ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਰਹੇ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਠੰਡੇ ਬਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਇਕੀ ਸੀ।

ਰੁਸਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਨਰਲ ਵਿਲ, ਸਰੀਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਇਕਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। montesquieu ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਧਰਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਨੀਂਹ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਨਾਗਰਿਕ ਧਰਮ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ:

Dogmas ਨਾਗਰਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਆਸਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗਿਣਤੀ, ਠੀਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਟੀਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ। ਕਿ ਉੱਮੀਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸੁਝਵਾਨ, ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਅਸਤੀਤਵ; ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ; ਬਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ; ਦੁਸ਼ਟੋਂ ਦੀ ਸੱਜਿਆ; ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਨਾਪਾਕੀ। ਇਸ ਸਕਾਰਾਤਮਕ Dogmas ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ Dogmas ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਸ ਇੱਕ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਗੁਸੈਲਾਪਨ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ cults ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੁਸਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਬਣਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉਪਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ impiety ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਵਲੋਂ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਾਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵ ਲਈ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗ ਦੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਲਈ unsociability, ਲਈ ਭਗਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰੁਸਾਂ ਪੂਰਵੋਕਤ: 226)। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਅਭਿਨਏ ਕੀਤਾ ਮੰਨ ਲਉ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟ

ਰੁਸਾਂ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਰਮ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਰੁਸਾਂ ਸਹਨਸ਼ੀਲਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਿਨ, ਲੋਕੇ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲੀਕ ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਦਾਰਸ਼ਨਕ *narchists* ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਵਿਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੀ। *Cachiavlli* ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਧਰਮ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਲਈ ਬਾਇੰਡਿੰਗ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਰੁਸਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਜੁਲਮ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਜਰੂਰਤਾਂ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਰਹੋਂ, ਦੂਰ ਕਰਣਗੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਪਹਲੂ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਸੱਚ ਹੈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਕਨੂੰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਵਾਰਥ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੋਕਿਨ ਕੁੱਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਦਉੱਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਅਸਲੀ ਵਿਲਸ ਅਸਲੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ਾਮਿਲ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਸਲੀ ਇੱਛਾ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਅਸਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਦ ਵੀ, ਸਵਾਰਥੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਰੁਸਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਵਾਰਥ ਦੂਰ ਰਹਿਨਾ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਕਨੂੰਨ ਜੋ ਉੱਨਤ ਆਮ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਜਾਇਨ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਧਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਆਪ ਦਵਾਰਾ ਦਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਚਅਗਿਕਕ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੁਸਾਂ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਬਨਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੇਖਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਲਿਬਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਵਕਤਾ ਸਨ। ਇਹ ਕੁੱਝ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ *signifid*। ਬਰਲਿਨ (1969) ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਲਿਬਰਟੀ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਮਾਨਵੀ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੋਕਿਨ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਮਸਿਆਗਰਸਤ ਲਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮ ਕਾਬੂ ਸਨ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ *lealization* ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਰਣ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਲਿਬਰਟੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਅਦੈਵਤਵਾਦ, ਸਭ ਕੁੱਝ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਜਾਤੀ ਤੇ ਲੱਭਣ ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਾਂਝਾ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਬਰਕ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਿਅਤਤਵਵਾਦ ਤੇ *totalitarianism* ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਰੁਸਾਂ ਦੇ *Biao illiveral*, ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਨੈਤੀਕਤਾ ਜਾਂ *unreason* ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਾਮੀਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲੱਛਣ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ *presupposed* ਇੱਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅਪੂਰਣ ਅਤੇ *conflictless* ਸਮੁਦਾਏ ਵਿਲਸ ਅਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ।

8.9 ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (Role of the Legislator)

ਰੁਸਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗਣਰਾਜੋਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ। ਇੱਕ

ਵਿਧਾਇਕ, ਗੁੜ ਜਿੰਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਅਨੋਖਾ ਸੰਖਿਆ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਬਣਾਇਆ। ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲਨ, ਇਸਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭੋਰਾਕੁ ਇੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਇਕ semidivine-ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਮਈ ਸੰਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਪਣੇ ਸੁਖ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੁਸਾਂ ਬਰਕ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਧਾਇਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਇਸਦੀ ਨੇਮੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਰੁਸਾਂ lycurfus, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ spart ਦੇ lawgiver ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰਿਥਿਕਾ ਅਤੇ ਪੋਲੋਡ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਯੁਕਤ ਵਿਧਾਇਕ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸੀ। ਵਿਧਾਇਕ ਦੇ ਸਰੂਪ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਫੋਟੋ ਅਤੇ ਕੰਪੈਕਟ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਸਵਾਸਥਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸੰਭਵ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਢਲਾਈ ਵਰਣ, ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਵਾਦ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੇਸਭਗਤੀ ਦਾ ਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

8.10 ਲਿਬਰਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ (Critique of Liberal Representative Government)

ਲਈ ਰੁਸਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸੰਸਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਸਹਭਾਗਿਤਾਪੂਰਣ ਲੋਕਤੰਤਰ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ, ਲਈ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਆਪ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪੁਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ, ਉੱਤੇ ਮਜਬੂਰੀ ਜਾਇਜ ਸਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆਪਾਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਮੁਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਧਰਮ (colletti 1969: 146) ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਬਲਪੂਰਵਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੁੰਦੀ। ਰੁਸਾਂ, ਪਲੇਟੋ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੀ ਸਰੇਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੋਕ ਕੇਵਲ ਚੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜ਼ਾਦ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਦਿੱਤਾ ਰੁਸਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀਆਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤਰਜਮਾਨੀ, ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਟੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ; ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਏਜੰਟ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜੋਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ। ਅਤੇ ਕਰਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੰਜੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਫਰ ਹੈ; ਇਹ ਕਰਨੂੰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ; ਇਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਲੋਂ ਗਲਤ ਹੈ; ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਚੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਫਤ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ; ਇਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਰੁਸਾਂ ਮਜਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲਅਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਇਹ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਅਪਨੇ ਸਵਾਮਿਆਂ ਸਨ ਭੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ। ਉਹ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਧੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਲਈ:

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਣ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਦਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਉਹ ਖੋਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਫੌਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੁਨਾਫ਼ਾ।

ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਡੁਬਕੀ ਕੁੱਝ ਸਾਊ ਦਲੀਲ ਜੋ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਜੀ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਉੱਤੇ ਬਚਾਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੀ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਰੱਖਿਆ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਚ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ *overstepped*।

ਰੁਸਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਥਾਪਾਈ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਲਿਬਰਟੀ *self-prescribed*-ਕਨੂੰਨ ਲਈ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੱਚੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੇਤੂ ਇਹ ਸਭ ਲੈ ਲਓ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪਾਇਆ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਦੂਜੀ ਵੱਲ, ਅਰਾਜਕਤਾ ਨਾਪਸੰਦ ਸੀ। ਨੈਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸੀ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਗੁਟਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਹਿੱਤ ਸਮੂਹਾਂ, ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ। ਕਨੂੰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਚਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਵੇਖਿਆ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਿਟਲਰ ਅਤੇ ਸਟਾਲਿਨ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਊ, ਰੁਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਡੋਮੇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ *illiberal lockeian*, ਜੋ ਸੀ। ਭਲੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਉਪਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਹ ਕੇਵਲ ਰਸਮੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਗੰਢਿਆ ਦੀ *lockeian* ਸਾਊ ਸਮਾਧਾਨ ਰੁਸਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਮੀਰ, ਜੋ ਗਰੀਬ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਲੋਕੋ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੋਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਕਾਫੀ ਸੀਮਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ।

ਰੁਸਾਂ ਹਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਭਾਗਿਤਾਪੂਰਣ ਲੋਕੰਤਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰਸਮੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤੀ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਵਲੋਂ ਰੁਸਾਂ ਡਰਾਇੰਗ *pateman* (1970) ਮਨਾਇਆ ਅਤੇ ਵਰਗ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਜੋ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਿਆਸਥਲ ਉੱਤੇ ਲੋਕੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਣ ਲਈ *instabilities*, ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਅਤੇ ਮਿਹੈਤ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ। ਲੋਕੰਤਰ ਵੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ

ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੱਝੌਤਾ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਊ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਤੀਨਧਾਂ, ਆਵਧਿਕ ਚੋਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਤੱਤਕਾਲ ਮਕਾਮੀ ਨਿਕਾਓਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ।

8.11 ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਸੰਘ (Federation of Nations for World Peace)

ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ, ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸੋਚ ਕਿ ਮੱਧਕਾਲੀਨ ਲੜਾਈ ਕੇਵਲ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਹਿਤ, ਦੇ ਨੈਤਿਕ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦਾ ਉਦਏ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ, ਫੌਜ, ਪਾਰਟੀ / ਅਜਿਹੇ ਜੋਰ, ਰੋਜਗਾਰ ਦਲਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਠੀਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ **posited** ਰਿਸਾਰਟ ਬਾਧਯ ਕਰਣ ਲਈ ਆਨੁਪਾਤੀਕ (ਚੰਗੇ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ) ਹੋ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਉਪਾਅ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ, ਹੋ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਉੱਮੀਦ ਹੈ। ਬਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਿਆ ਗਿਆ: ਕੁੱਝ **wrongfully** ਲਿਆ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਲੈਣਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਵਿਚਾਰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਆਤਮ-ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਸਤਰਬੰਦ ਹਮਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੱਖਿਆ ਜੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਔਚਿਤਿਅ ਸੀ।

ਸ਼ਾਂਤੀਵਾਦੀ ਲੇਖਕਾਂ **Desiderius-** ਇਰਾਸਮਸ (ਬੇਤੁਕਾ / 1469-1536) ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ (1478-1535), ਜਾਨ ਅਮੋਸ **comenius** (1592-1670), **Emeric cruce** (1590-1648), ਫਰੇਂਕੋਇਸ **fenelon** (1651-1715), ਵਿਲਿਅਮ ਪੇਨ (1644-1718), **abbe ਡੇ ਸੇਂਟ ਪਿਅਰੇ** ਦੇ (1658-1743), ਵਾਲਟੈਰ, ਰੂਸੋ, ਕਾਂਤ ਅਤੇ **bentham stoics** ਅਤੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਈਸਾਈ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਪਦਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੂਰੋਪੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਬੰਧੁਤਵ, **humanitarianism** ਅਤੇ ਬੁਰਜੁਆ **internationalism** ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਹਿਰਾ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਆਮ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਰੋਪੀ ਬੁੱਧਿਜੀਵੀਆਂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਖਦ (ਹੈਜਰਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਰੇਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸੁਖ ਸੀ 1963: 18)। ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਅਸਹਮਤੀ ਸੀ-ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਆਵੇਦਨ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੂਲ ਸਾਦਗੀ ਦੇ **rediscovery** ਕਰਣ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਲੋਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸਨ ਕਿ ਸਮਾਜ ਪਾਰੰਪਰਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾ, ਰੋਗ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਅਤੇ **condorcet** ਦੁਆਰਾ ਉੱਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਕਾਲੀਨ **perfectibility** ਆਦਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀਮਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਰੱਖਿਆ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦੀ ਵਿਅਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ। ਕੇਵਲ ਉਮੰਗੀ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਕਾਰ ਆਵੇਗੀ ਨੂੰ ਛਿਪਾਨੇ ਲਈ ਛਲਾਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਸਨਕ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ। ਵਿਰੋਧ ਕਾਂਤ, ਸਹਿਤ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਨੀਆ ਸਰਕਾਰ, ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਸਾਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਨਵੀ ਤਰਕਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ **beneficence** ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ (ਹੀਟਰ 1990: 55)। **Montesquieu** ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਾਰਸਪਰਿਕਤਾ, ਜੇਕਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਡਿਗਰੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈਂ ਆਦਰ ਯੋਗ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। **Montesquieu, candebille** ਦੋਹਰਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ

ਨੋਟ

ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਨਵਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਆਤਮੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਉੱਤੇ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ। ਵਿਆਵਸਾਈਕਰਣ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਨੂੰ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਘੁੰਡ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਆਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣ ਦੇਸ਼ ਪਛਾਣਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਿੱਛਲੀ ਕੱਟੜਤਾਵਾਦ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਜਾਤੀ ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਖਿੱਚ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮੋਹਿਤ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਫੌਜੀ ਕਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਲਈ ਨਫਰਤ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਣਜ ਮਿਤਵਿਆਇਤਾ, ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ, ਸੰਜਮ, ਕੰਮ ਵਿਵੇਕ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। Montesquieu ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਨਿਰਮਾਣ, ਵਣਜ, ਵਿੱਤ, ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਲਾਸਿਤਾ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ Monders ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਰੁਖ਼ ਲੈਣ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੋਧਮ ਅਤੇ ਰਵਿਕਾਂਤ ਸੰਬੰਧ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਲਟੈਰ ਮਜਾ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਤੇ ਦਕਚਠਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਵਿਰ 'ਚ ਗਾਇਆ ਸੀ ਰਾਜਾਵਾਂ 'ਚ ਬਰਾਕਦ ਅਤੇ ਇੱਕ republ ਬਚਾਵ ਕਰਦੇ।

ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਅਰਥਾਤ cruce le ਧਨੀ cynee ਜਾਂ ਨਵੀਂ cyneas (1623), ਪੇਨ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਯੂਰੋਪ (1693), ਸੇਂਟ ਪਿਅਰੇ ਇੱਕ ਪਰਯੋਜਨਾ ਲਈ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੂਰੋਪ (1713), ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ (1774) ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਕਾਂਤ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ (1795) ਅਤੇ ventham ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ (1789) ਦੇ ਵੱਲ ਨਿਬੰਧ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਪਰਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਵਲੋਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ruce ਸੇਨਾਵਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗਚਫਕ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ਿਤਾ। ਵੱਖਰਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ penn ਨਿਰਸਤਰੀਕਰਣ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਪਰਭਾਵੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ ਕਰਣ ਲਈ ਆਗੂ ਸੀ। ਉਹ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਲੜਾਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ mamtetaining ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਦ ਦੇ ਯੂਰੋਪੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਹੁਣੇ ਵੀ ਆਂਤਰਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਤਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਘ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਦੱਸਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ।

Abbe ਡੇ ਸੇਂਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਸਾਂ (1658-1743) ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਸਥਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਿਅਰੇ ਸਥੂਲ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਿਜੀ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਯੁੱਧਾਂ ਇੱਕ ਸੰਘ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸਿਰਫ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਕਰੇਗੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕਜੁਟ ਹੋ ਜਾਓ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਤੀਤਵ, ਯੂਰੋਪੀਏ ਸਰੀਰ, ਸਵੀਸ ਲੀਗ, ਅਤੇ ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਰੂਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਗਰੀਕ amphictyons, ਇਟਰਸਕੇਨ lucumonips, ਲੈਟਿਨ ਕਿਗਜ਼ਕ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਲੀਗ ਗਲਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਸੀ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇ ਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ। ਸੰਘ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਲਈ, ਰੁਸਾਂ ਅਨੁਬੱਧ ਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ: (1) ਹਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, (2) ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਧਯ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; (3) ਇੱਕ ਬਲਪੂਰਵਕ ਜੋਰ ਦੇ ਹਰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (4) ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪੰਜ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਸਨੇ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਖ਼ਤਮ ਕਰਣ ਲਈ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਗੰਢ-ਜੋੜ ਸਾਰੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਸੇਟ ਅਪ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਕਿਹੜਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇੱਕ ਵੋਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਕੋਟਾ ਆਮ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ। ਤੀਜਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਚੌਥਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਡਜਰ; ਵਰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ confederates ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਵੇਂ ਅਨੁਸ਼ੀਸ਼ਤ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ, ਲੇਕਿਨ ਤਿੰਨ ਤੀਮਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਤੇ ਮਤੈਕਿਅ ਛੇਦੋਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੋਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਰੁਸਾਂ ਸਮੱਝਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਛੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਕਿ ਲੜਾਈ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਹਟਾ ਲਵੇਂ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ (1) ਫਤਹਿ (2) ਆਕਰਮਕਤਾ ਵਲੋਂ (3) ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਚਣਾ, (4) ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਮਲਾ, (5) ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਜੋ ਦੋਸਤਾਨਾ ਗੱਲਬਾਤ ਲਲਕਾਰਿਆ ਹੈ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ (6) ਕੁੱਝ ਸੁਲਾਹ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਗੁਆਂਢੀ, ਨਿਢਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਫਤਹਿ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਿਬਟਨੇ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਰੁਸਾਂ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਈ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਅਤੇ ਖਤਰਿਆਂ ਹੈ ਹਨਕਿ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਬਾਹਰੀ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੋਜੀ ਖਰਚੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਮਕਿਆਂ ਦਾ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਝੌਤਿਆਂ, ਅਸੁਰਕਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗਾ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਸੀ ਨਾਮਾਂ, ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਔਖਿਆਈ ਦੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਧ ਯਸ ਥੰਮ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਪਟਾਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਲੋਂ, ਉੱਨ ਮੂਲਨ ਵਿਵਾਦਾਂ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕਾਂ, ਸ਼ਾਸਕ, ਵਪਾਰ, ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੋਜੀ ਖਰਚੇ ਘੱਟ ਵਿਵਾਦ ਸਨ, ਜਨਸੰਖਿਆ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਰੁਸਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੇਂਟ ਪਿਆਰੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਕਿਮ ਸਨ ਅਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਨ ਮਾਧ ਯਸ ਥੰਮ ਅਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਆਮ ਚੰਗੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਧੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਦਵਾਉਣ ਹੋਵੇਗਾ ਹਿੰਸਾ ਸੰਵੇ ਦਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਰੀਸਥਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

8.12 ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ (Women and Family)

ਰੁਸਾਂ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਰਵਾਰ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਵ ਦੀ ਜੈਵਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਅਤੇ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਪਰਵਾਰ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਨ ਮਾਡਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਨ ਉਮਰ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਰ ਮਾਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਧਵੰਸਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪਰਵਾਰਾਂ, ਪਸੰਦੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੋਰਾਕੁ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇੱਕ ਏਕਲ ਪ੍ਰਾਧਿਕਰਣ (ਜੋ ਪਤਨੀ ਨੇ exerted ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਜਨਨ ਗਤੀਵਧਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹੀ ਸੀਮਤ ਮਿਲ ਗਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿਤਰ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ

ਨੋਟ

ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਕਰਣ ਲਈ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਔਰਤ ਪਰਵਾਰ distractions ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ preoccupations ਵਲੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰਹਿਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਰੁਸਾਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸੱਮਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਰ ਹਾਲਤ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਅਧੀਨਸਥ ਹਾਲਤ ਅਸਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਲਈ ਰੁਸਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪੁਨ ਆਪਣੇ ਤਾਰਕਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਪੁਨ ਉਸਦੀ ਕਾਮੁਕਤਾ, ਜੋ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮੱਤਭੇਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਜੈਵਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਗਰਭਾਵਸਥਾ, ਜਵਾਨ ਨਰਸਿੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਸਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਧਆਂ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਲੱਗਦੀ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੀਵੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਸਰੈਣੇ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਔਰਤਾਂ, ਜੋ ਉਹ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਅਤੇ ਆਤਮਸਾਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਦੋਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਵੀਂ ਕੇ ਵਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰਸ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਤੀਵੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਘੱਟ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਸਦਾ ਪੁਨ ਹੈ ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਜਬੂਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਨੁਦਾਨ ਇਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕੰਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਉਮਰ ਵਲੋਂ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ... ਜੇਕਰ ਤੀਵੀਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੁਸਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਉਪਯੁਕਤ ਅਮੂਰਤ ਅਤੇ ਸੱਟਾ ਸੱਚ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਅਤੇ axioms ਵਿਗਿਆਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਲਈ ਸਜਪਜ ਰੁਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਕ, ਹੋਵੇਗੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਗਾਲੜੀ ਸਨ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛੋਟੀ ਲੜਕਿਆਂ ਗੁੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਲਾਈ ਦੇ ਬਜਾਏ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਲਿਖਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਛਣ ਸਾਮਾਜਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ।

ਰੁਸਾਂ ਤੀਵੀਂ ਯੋਨ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਉਤੇਜਕ ਔਧਧਿ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਸੀ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਪੁਰਖ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਸ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੱਥਰੂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਖ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਔਰਤਾਂ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕਮਾਤਰ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਮੁਕਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਵੇਸ਼ਪੂਰਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਬਾਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ :

ਉਹ (ਰੁਸਾਂ) ਮੂਲ ਪਾਪ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਲੋਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਨ ਇੱਛਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਚੰਗਿਆਈ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ-ਜੇਕਰ sexism

ਦੇਨਾਂ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਿੰਨਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੁਸਾਂ ਇੱਕ ਤਕਘਜਤਵ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ suborbinating ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਤਕਘਜਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਸੱਤਾ, ਸਾਮੰਜਸਿਅਪੂਰਣ ਗਕ;ਵਕਦਅਕਤਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਡਲ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਗਕ;ਵਕਦਅਕਤਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਨਿਅਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਰੁਸਾਂ, ਅਰਸਤੂ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਵਾਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਜੱਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਬੱਚੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਬੂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਯੋਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਪਰਮ ਅਤੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਕਾਬੂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਤੀਵੀਂ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਠਰਅਰਫਨਠ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਦੇ ਨਵੀਕਰਣ ਪ੍ਰਬਲਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੀ ਅਥੀਨਆਨ ਮਾਡਲ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਆਪ ਦਾ ਘਰ, ਨਿਜੀ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਪਤਨੀ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਸਥ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਜਦੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਔਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਲੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਬਾਗਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੈ। ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਜਿਵੇਂ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੋੜ ਹੈ।

ਉਲਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਰੁਸਾਂ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪਰਵਾਰਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ / ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕੁਲ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਜਿੱਥੇ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਸੀ ਵਿਆਹ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਪਾਰ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਨਿ: ਸੁਲਕ, ਬਰਾਬਰ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨ ਰਿਹਾ ਉਸਦਾ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਗੰਭੀਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸਨ ਅਤੇ wollstonecraft ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ' ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਔਰਤ (1792) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੁਸਾਂ ਔਰਤਾਂ ਅਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਧੀਨਸਥ ਦੀ ਹਾਲਤ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਆਜੋਜਿਤ ਪਰਵਾਰ ਖਾਤਰ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਸੀ ਕੋਈ ਰੁਸਾਂ, ਜੋ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿਛ ਦੀ ਇਨਹੋਰਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਈ, ਕਈ ਪੁਰਖ ਪੁਰਵਾਗਰਹੋਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਚੇ ਗੰਭੀਰ ਪਾੜਨ ਵਾਲਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਨਕਾਰ। ਉਹ ਵੀ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੀਵੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨਿਆਂ, ਜਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ।

ਜੀਨ ਜੇਕਸ ਰੁਸਾਂ ਵਲੋਂ ਯੋਨ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕੁੱਝ ਬਹੁਤ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਰੱਧੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਅੱਡਾ ਲਗਾ... ਰੁਸਾਂ ਔਰਤਾਂ (ਸ਼ਾਨ ਵਲੋਂ) ਕਿ ਉਹ ਕਮਜੋਰ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸਾਥੀ ਸਨ ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਉਹ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ aggrandized ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਕੈਰਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਖੁੱਲੀ ਰੁਸਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਪਿਆਰ, ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ belittlement ਦਾ

ਨੋਟ

ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਔਚਿਤਿਅ ਭਾਵੁਕਤਾਵਾਦ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ (ਪ੍ਰਾਕਟਰ 1990: 179) ਲਈ ਟੋਨ ਸੇਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੁਸਾਂ ਪਲੇਟੋ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਯੋਨ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਨੋਂ:

1. ਜੀਨ ਜੇਕਸ ਰੁਸਾਂ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰਕ ਸੀ ਕਿ... ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ।
 (i) ਹਿੰਦੀ (ii) ਰੂਸੀ (iii) ਫਰਾਂਸੀਸੀ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
2. ਰੁਸਾਂ 28 ਜੂਨ 1712 ਉੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ...
 (i) ਜਰਮਨੀ (ii) ਫਰਾਂਸ (iii) ਜੇਨੇਵਾ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
3. Le devin du ਪਿੰਡ (ਪਿੰਡ ਇੱਕ) ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਉੱਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 1 ਮਾਰਚ, ...
 (i) 1751 (ii) 1760 (iii) 1753 (iv) 1754
4. ਵਿੱਚ... ਰੁਸਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ।
 (i) ਏਮਿਲ (ii) ਪ੍ਰਵਚਨ (iii) ਰਾਜਨੀਤੀ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

8.13 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਰੁਸਾਂ ਸਿਧਾਂਤ, ਮਾਰਕਸ, ਜਿਵੇਂ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਘਟਕ ਭੱਜਿਆ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅੰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਆਤਮਕ ਪਿਤਾ 1789 ਦੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਕ ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਪਾਗਲ ਸੁਕਰਾਤ ਨੇਸ਼ਨਲ ਅਸੇਂਬਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਚਰਣਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ।
- ਰੁਸਾਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਲਾ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਲੋਂ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਆਣਪ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਿਤ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਹੈਂਕੜ moderns ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਆਪ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ-ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ, ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ, ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸਹੂਲਤ, ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਹੇਠੋਂ ਉੱਤੇ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਵਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਬੁਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪੁਨ ਦੇ ਰਖਰਖਾਵ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਇਆ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ (cassirer 1946: 70)। ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਰਿਜਾਰਟ, ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੋਚਿਆ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਲੋਂ ਬਣਾ ਸੀ

ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਹੈ (cobban 1964: 168)। ਉਹ ਸਭਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ omnipotent ਅਤੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਰੂਪ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਰਾਜ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਸਿਖਰ, ਸਾਰੇ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਸਮਾਜ ਦੀ hypocrisies ਵਲੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਨ toments ਦੇ ਬਾਅਦ ਛੱਡ, ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਉੱਧਾਰਕ ਸੀ (Nisbet 1990: 125-126, 138)। ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਰੁਸਾਂ, ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗੱਲ; ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਯੋਗ ਹੈ ਕੁਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ (Nisbet ਪੂਰਵੋਕਤ: 110)।

- ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਰੁਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਨਾਂ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਸਨ। ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਰੁਸਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਰਾਜ absolutism ਦੇ ਚੈਪਿਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ ਬਦਲਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਉੱਭਰਿਆ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ imcompromising ਸਵੈਵਿਚਾਰਿਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਰਾਜ coextensible ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਰੁਸਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ, ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਵਲੋਂ, cobban, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ, ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ, ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ, ਆਰਥਕ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਇਹ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਠਿਕਾਣਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਲਹ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਅਸਲਅਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਦੀ ਸਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ। ਰੁਸਾਂ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਹੀਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਹਾਜ਼ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਲੋਕੇ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਜੀ ਵਰਚਸਵ ਜੋ ਸੀ ਇਸਲਈ ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗੁਣ ਸੀ, ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨੈਤਿਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਬੇ ਇਨਸਾਫੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਉਦਯੋਗਕ ਸਮਾਜ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਹਕੀਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਰਮਅਜਅਪ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਿਆ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ idealized। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ lockean ਭਾਵਨਾ ਕਾਇਮ।
- ਆਜ਼ਾਦੀ, ਰੁਸਾਂ, ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਕਿ ਕਈ ਸਮਸ਼ਟਿਵਾਦ, jacobinism, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ totalitarianism ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖ ਸੀ। ਇਹ ਈਟੀ-lockean, ਲਈ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ (ਵਾਨ 1962: 48) ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ, ਜੋ ਬੋਲਬਾਲਾ ਲੋਕੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੀ ਮੋਤ-ਸਮਾਧਿਵਾਲੀ ਝੰਕਾਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- ਰੁਸਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਤਾਵਾਦੀ, anti-hierarchical, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਤੇ ਡੇਮੋਕਰੇਟਿਕ ਸੀ। ਲੋਕੇ ਅਤੇ montesquieu, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੜਪਣ ਅਤੇ ਸਾਊ despots ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਨੋਟ

(ਰੁਸਾਂ) ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧਾਇਆ ਨਿਰਭਰਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਾਜੀਕਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਮਤਦਾਰੀ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਧੁਰੰਧਰ ਸਮਰਥਕ ਜਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

- ਰੁਸਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰਾਂ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਵਲੋਂ ਸੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਜਕ inter-dependencies ਦੇ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ, ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ: ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜੋ ਪੁਰਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ soldary ਬਨਣ ਲਈ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬਨਾਓ।
- ਉੱਥੇ ਸੀ ਕੋਈ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੁਸਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਸਭਤੋਂ ਅਭਿਨਵ, ਹੜਤਾਲੀ, ਉਲੇਖਨੀਯ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਕੇਵਲ ਕੁੱਝ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਰਚਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤ ਪਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਭਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਸਾਰੇ, ਮਨੁੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਲਈ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਵਨ ਲਈ ਸਨ।
- ਆਪਣੇ ਸਭਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਪਲਬਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੱਮਤਿਆ ਕਿਵੇਂ ਸਾਮੱਸਿਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਸਭ-ਵਿਆਪਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਚਿਤਰਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ, ਇਸ ਨਾਜਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮੱਸਿਆ ਵਲੋਂ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਸੀ।
- ਰੁਸਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੀ ਤਰੱਕੀ, ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਮੂਲ ਅਵਧਾਰਣਾ ਚੁਣੌਤੀ ਭਰਪੂਰ ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੋਕਤਰਿਕ ਪਰੰਪਰਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਲਈ **totalitarianism** ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਦੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਇੱਕ ਏਕਲ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁਸਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ।
- ਰੁਸਾਂ eurocentric ਹੇਗੇਲ, ਮਾਰਕਸ, ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਅਤੇ montesquieu ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਉਪਭਾਸ਼ਾ ਪਾਰ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮੋਰਚੇ ਉੱਤੇ ਰਣ ਬਣਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਵੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ abymally ਘੱਟ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਵੋੱਮੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਨਵੀ ਸਮਾਨਤਾ, ਜੋ ਵਿਡੰਬਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਗਰਹੋਂ ਵਲੋਂ ਉੱਬਰਣ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਬੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ।

8.14 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

ਨੋਟ

1. Jacobianism : ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ equalitarian ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ।
2. ਇਸ ਦੋਰ ਵਿੱਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ : ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਅਤੇ ਧਿੰਗਾਣਾ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਰਪੇਖ ਸੱਤੇ ਦੇ ਕਸਰਤ।
3. ਉਲਟੀ : ਬੇਤੁਕਾ ਜਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸੂਰਤ ਵਲੋਂ।

8.15 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰੂਸਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰੀਏ।
2. ਜਨਰਲ ਵਿਲ ਦੇ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ।
3. ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਬੰਧ ਲਿਖੋ।
4. ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਉੱਤੇ ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਾਉਣ ਕੀਤੀ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

1. (i) 2 (iii) 3 (ii) 4 (i)

8.16 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

- ਬੁਕਸ
1. ਮੁਖਰਜੀ, ਏਸ ਅਤੇ ਈ. ਵੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ, P.I ਸਿੱਖਣ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਇਤਹਾਸ
 2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ.ਕੇ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚਿਆ, ਕਲਕੱਤਾ-KP ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ-9: ਜੇਰੇਮੀ ਬੇਂਥਮ (Jeremy Bentham)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

9.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

9.2 ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੇ ਮਤਲੱਬ (Meaning of Utilitarianism)

9.3 ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ (The Modern State)

9.4 ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ (Economic Ideas)

9.5 ਲਿਬਰਟੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ (Notion of Liberty, Rights and Law)

9.6 ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਗਿਕ ਸਮਾਨਤਾ (Women and Gender Equality)

9.7 ਇੱਕ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ (As a Humanist)

9.8 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

9.9 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

9.10 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

9.11 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਜੇਰੇਮੀ ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ
- ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਸਮਝ
- ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ
- ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ
- ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਗਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੀਏ

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਜੇਰੇਮੀ ਬੇਂਥਮ (1748-1832), ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ, ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਉਸਦੇ ਸਰਗਰਮ ਜੀਵਨ ਭਰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ, ਇੱਕ ਨਿਆਇਵਿਦ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕਰਿਅਰ ਸੰਯੁਕਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਅਪ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਮਹਾਨਤਮਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦੇ ਹੱਥ ਵਲੋਂ ਕੱਪੜੇ ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਦੇ ਪਾਲਣ ਉੱਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ, ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਸੁਧਾਰਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਜਾ ਸੰਹਿਤਾ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦਾਰਸ਼ਨਕ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਰੋਪਕਾਰੀ, ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨਤਮ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਗੋਟੇ ਵਰਣਿਤ ਭਿਆਨਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਗਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਬੋਂਥਮ ਆਲੋਚਕਾਂ ਰੂਚੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕੋਂਸ ਕੀੜਾ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਸਭਿਅਤਾ ਇਸਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਨੈਤਿਕ ਕਸ਼ਏ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤੇ gnawing ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਰਾਕਤੀਰਵ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੰਦੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ uncharitably ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। emerson ਬਦਬੂਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ schumpeter। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਰੇ ਬੋਧਗਮਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ shallowest ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਵਰਣਿਤ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਬਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਂਤਰਿਕ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਬਾਹਰੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਹਿਜੜਾ ਜੀਵਨ ਕਦੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਕਮਾਈ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਮਾਰਕਸ ਉਸਨੂੰ ਆਰਕ - ਪਲਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬੇਰਸ, ਚਮੜਾ ਵਰਅਪਚਕਦ ਰਗਫ;ਕ ਆਮ ਬੁਰਜੁਆ ਖੁਫਿਆ ਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੀਤਸ਼ੇ (1955: 155-156) ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਠੱਠਾ। washrag ਦੀ ਆਤਮਾ; ਪੋਕਰ ਚਿਹਰਾ ਐਸਤ ਦਰਜੇ ਭਾਰੀ, ਜਿਨੀ ਬਿਨਾਂ ਏਸਪ੍ਰਿਟ ਬਿਨਾਂ ਏਟ। ਲਿਐਨ ਟਰੋਟਸਕੀ (1879-1940) ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਸਾਮਾਜਕ ਰਸੋਈ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਅੰਜਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

9.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਬੋਂਥਮ 15 ਫਰਵਰੀ, 1748 ਉੱਤੇ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10 ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਿਰਮਯਾਹ ਬੋਂਥਮ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ, ਉੱਤਰਾਰੱਧ ਬਚਪਨ ਨੀਰਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਕਰ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਹਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹੈ ਬੋਂਥਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਖੇਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਝੁਕਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਗੰਭੀਰ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਬੋਂਥਮ ਲੈਟਿਨ ਤਿੰਨ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀਖਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕਾਲਜ, ਆਕਸਫੋਰਡ, ਨਾਪਸੰਦ, ਡਾਂਟ, ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਾਂ ਪਾਰੰਪਰਕ, ਸੀ ਨਫਰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿੱਖਣ 12, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਬੋਂਥਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਲਈ 1769 ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਏਕਲ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਮਰੰਮਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਬਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵਿਗਿਆਨ, ਰਸਾਇਣ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਡੂੰਘਾ ਰੁਚੀ ਸੀ। ਕਲਾਡ adrien helvetius (1715-1771) ਅਤੇ cesare bonesana, becaria ਦੇ marquis (1738-1794), ਫਰੇਂਚ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਗੁਨਾਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਜਾ (1764) ਉੱਤੇ beccaria ਦਾ ਨਿਬੰਧ ਦੇ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ 1767 ਵਿੱਚ ਆਂਤਰਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੁੜੇ ਸੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਜੀਵਨੀ ਲੇਖਕਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜੋਸੇਫ priestly (1733-1804) ਵਲੋਂ ਵਿਚਾਰ ਉਧਾਰ। 1770 ਵਿੱਚ ਬੋਂਥਮ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ priestly ਦੇ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਦਾ ਸਾਰਾ ਆਯਾਤ ਆਰਕਿਮਿਡੀਜ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਬੋਂਥਮ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਕਿਅਕਵਰਅ ਦੀ telemaque ਦੱਸਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰੇਂਚ ਸਿਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ

ਨੋਟ

ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। **feneton** ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕਰੇਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਚੁਨਾਵਾਂ ਸਨ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਭਰਨੇ ਲਈ ਆਜੋਜਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ **telemachus, ulysses** ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਏਥਲੇਟਿਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜੇਤੂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਸਨ: ਆਦਮੀ ਕੀ ਸਭਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸੀ? ਜੇ ਸਭਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਲੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ, ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜੋ ਲੜਾਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੌਜੀ ਅਨੁਭਵ, ਮਹਾਨ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੱਕਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿੱਤ ਸੀ? **telemachus** ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜਿੱਤੀ। ਬੇਂਥਮ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਥਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਆਪਣੀ ਬਚਕਾਨਾ, ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਆਦਰਸ਼ੀਕਰਣ ਦੇ ਵਕ;ਕਠਫੀਚਤ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ (ਮੈਕ **ibid** : 32)।

Helvetious ਵਲੋਂ, ਬੇਂਥਮ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੇ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਪੇਸ਼ਾ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮੌਲਕ ਇੱਕ ਜਿਵੇਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼, ਮਾਹੋਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਤਭੇਦ ਸਨ ਉਪਯੁਕਤ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ . . . ਕੀ ਬੇਕਨ ਭੌਤਿਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਈ, **Helvetious** ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਸੀ। ਨੈਤਿਕ ਦੁਨੀਆ ਇਸਲਈ ਇਸਦੀ ਬੇਕਨ ਪਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਦੀ ਨਿਊਟਨ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ (**Bentham cited in halvey 1928: 19**)।

ਬੇਂਥਮ ਕਿ ਨਿਊਟਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ ਸੂਝਵਾਨ, ਵਾਲੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਆਕੁਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਦੇ ਉਹ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਸਕੂਲ, ਡਾ. **Markham** ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ **Helvetious** ਦਾ ਪੁੰਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨਾਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ, ਬੇਂਥਮ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਜੀਨਿਆਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਰਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸਿੱਖਣ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁੱਝ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ? ਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾ ਖੋਜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨਾਂ **codifyinh** ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਹਾਰ ਸੀ।

ਅਰੰਭ ਦਾ 1770 ਵਲੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰਵਾ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਹ ਕੀ ਸੀ ਬਜਾਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਈ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇ 'ਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਚਕਾਰ - 1780 ਵਲੋਂ ਜਲਦੀ 1770 ਦੀ ਮਿਆਦ ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਰਜਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਪਰਯੋਜਨਾ, ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਥਯੋਰੀ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸੇਟ ਕਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਂਡੂ ਲਿਪਿਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਿਆਇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ।

ਵਿਚਕਾਰ-1770 ਵਿੱਚ, ਉੱਤੇ 28 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਵਿਲਿਅਮ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਲੋਚਨਾ ਬੇਂਥਮ ਨੇ ਲਿਖਿਆ (1723-1780) ਟੀਕਾਵਾਂ (1765-1769) ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ 1776 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ, **Shelbourne**, ਇੱਕ ਰੀਜਪ ਕੁਲੀਨ ਦੇ ਅਰਲ ਦੇ ਹਿੱਤ **arousing** ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਕੰਮ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਅਰਲ ਨਰਮਰਚਦ, ਰੁਜ;ਤੀਜਗਕ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸੱਦਿਆ। ਇਹ ਆਮ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ।

ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੁੰਮਨਾਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਇਸਦੀ ਗਰੰਥਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਟਕਲਾਂ ਉਤਸਾਹਜਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਮ ਗਲਤੀ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਸੀ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ

ਘਟੀ। ਸੰਜੇਗ ਵਲੋਂ, 1776 ਛਠਜਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਲ ਸੀ। ਦੋਲਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੋਂ, ਅਮਰੀਕੀ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਗੋਦ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਾਰਸ਼ਕਿ ਸੰਸਦਾਂ ਲਈ ਮੇਜਰ carthwright ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਾਇਕ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਬੋਂਥਮ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਣ ਦੇ।

Shelbourne ਦੇ ਅਰਲ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਨਿਸ਼ਠ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਦੋਰਾਨ, ਬੋਂਥਮ ਲੇਡੀ Shelbourne ਭਤੀਜੀ, ਕੈਰੋਲੀਨ ਫਾਕਸ ਦੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਿਆਰ, ਪਹਿਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਮਰਿਅਮ dunkley ਸੀ। ਬਹੁਗਹਾਲ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬੋਂਥਮ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੈਚਲਰ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਬੋਂਥਮ ਉਸਦੀ ਸਾਰੇ ਦਾ ਪਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਸ਼ਮੂਏਲ, ਨੌਂ ਸਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਛੋਟੀ ਉੱਤੇ ਬੋਛਾਰ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੈਰੀਅਰ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਰੁਚੀ ਲੈ ਲਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਉਹ ਸ਼ਮੂਏਲ ਰੂਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1780 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲੱਗੇ ਉਸ ਯਾਤਰਾ ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੌੜ ਸਾਬਤ।

ਬੋਂਥਮ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਨੀਤੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਵਲੋਂ ਵੱਖ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਸਮਰਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਬਦਲਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਸ਼ਮੂਏਲ ਉਦਯੋਗਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਇੱਕ ਪਰਿਪਤ ਤਰੀਕੇ, ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ (ਜਾਂ ਕਾਰਖਾਨੇ ਜਾਂ ਕਰਮਸ਼ਾਲਾ) ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਉੱਤੇ ਟੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ, Panopticon ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਹਾਉਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜਾਣ ਲਗਾ।

ਬੋਂਥਮ, Panopticon ਗਰੀਕ ਸ਼ਬਦ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ, capstone ਦੀ ਇਸਦੇ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਦਰਦ ਨੂੰ ਮਿਣਨੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਾਹਰ felicitific ਪਥਰੀ ਠਕਵਕ ਹੋਵੇਗੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵੇਖਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਵਲੋਂ ਲਈ ਗਈ, ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ beccaria ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਜਾ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਦਰਦ ਵਿਗਿਆਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਲੋਂ ਹੇਠਾਂ ਠੀਕ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਮੂਤਰਾਲਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਮਰਪਤ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ panopticon ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ 37000 ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬੇਹਿਚਕ contraptions ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਮੀ) ਰਗੁ;ਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ, ਰਾਖਵਾਂ ਸਿਹਤ, ਉਦਯੋਗ ਉਹ, ਹਦਾਇਤ ਸਾਰਵਜਨਿਕ burthens ਹਲਕਾ, ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿਸਰਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਨ ਇੱਕ ਰਾਕ, ਗਰੀਬ ਖੁੱਲ, ਵਾਸਤੁਕਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਲ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ gordian ਗੰਢ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ (ਬੋਂਥਮ Semple 1992 ਵਿੱਚ ਉੱਪ੍ਰਤ: 153)। 1791 ਵਿੱਚ ਬੋਂਥਮ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ 20 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਾਸਤਵ 'ਚ materialized panopticon ਕਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਡਿਜਾਇਨ ਕਿ ਬੋਂਥਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ 'ਤੇ। ਬੋਂਥਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜਾ ਵਲੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਨ bowring, ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਦੀ ਸਮਿਖਿਅਕ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੁਢੇਪੇ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਹਿਤਿਅਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਕਿ ਉਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ panopticon ਕਾਗਜਾਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਤਵਾਪਿਤ ਘਰ 'ਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਭੇੜੀਆ ਬਰਦਰ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ 14 ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਮਾਰਸ਼ਲ ਸੰਗੀਤ, treadwheel ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਏਕਾਂਤ ਸਜਾ ਘਿਰਣਤ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਿਜ ਕਰਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਲਈ ਖੱਸੀ ਡੰਗਰ ਅਤੇ arsonists ਲਈ

ਨੋਟ

ਹਲਕੇ kebabbing ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਜਿਆ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਮੁਰਗੀ ਪਾਲਣ ਪਹਿਲੀ ਬੈਟਰੀ ਖੇਤ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਲਈ panopticon ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਫੋਕਲਟ panopticon ਬੁਰਜੁਆ ਰਾਜ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਤਮਕ ਤੰਤਰ ਦੇ ਮਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਧਿੰਗਾਣਾ totalitarianism ਸਵਾਰਥਲੋਲੁਪ ਉਦਾਰਵਾਦ ਵਿਵੇਚਿਤ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ। ਇਹ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਧਿੰਗਾਣੇ epitomized ਇਸ ਆਕਲਨ ਸੱਚ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਬੱਥਮ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਲਈ illiberal ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਇਪ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ materialized. ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਏਕਾਂਤ ਸਜਾ ਲਈ ਦੀਰਘਕਾਲਿਕ ਮੁਜਰਿਮਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਸੋਸ਼ਲ ਇੰਜੀਨਿਅਰਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਵੈਚਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਈ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਿ ਬੱਥਮ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਬੱਥਮ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜਾਂਚ panopticon ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ victorians ਜੇਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਣ ਲਈ ਦਾ ਦਵਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਜੇਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ jobbery ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ ਸੀ। ਨਿਵਿਦਾ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਪਹਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੰਧੀ ਜੇਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਉੱਤੇ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਲਾਭਪ੍ਰਦਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਦੰਡਾਤਮਕ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਲਈ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਸੋਚਿਆ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੇ ਉੱਚ ਲਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਤੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਸੱਜਿਆ ਸਵੀਕਾਰ (Semple)।

ਬੱਥਮ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ, ਭੋਜਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੈਲਾ ਨਾਗਰਿਕ 1792 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਾਰੂਪ ਤਿਆਰ ਕਰਣਾ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾਨ (1790) ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰੰਭ ਦਾ 1800 ਵਿੱਚ, ਰੂਸ ਜਿਵੇਂ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਲੱਗੀ।

1809 ਵਿੱਚ ਬੱਥਮ ਅਤੇ ਜੈਸ ਚੱਕੀ (1776-1836) ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਚੱਕੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ssgosk ਵਲੋਂ ਆਸ਼ਵਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੇ। ਚੱਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੱਥਮ ਜਿਆਦਾ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਬੰਨ ਗਿਆ। 1817 ਵਿੱਚ, ਬੱਥਮ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਤਕਰਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤਿ ਕੀਤਾ। 1819 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਰੇਡਿਕਲ ਸੁਧਾਰ ਬਿਲ ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਤੇਜ ਸ਼ਵਸਨ ਸੰਕਰਮਣ englandism ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ 1818 ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਹਿਤਾਕਰਣ ਲਈ 1780 ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਦਲੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬੰਨ ਗਿਆ 1830 .

ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੁਢੇਪੇ ਵਿੱਚ ਬੱਥਮ ਚੰਗੇ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਉਸਨੂੰ 1813 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਰਿਆਵੇਇਨ ਲਈ panopticon ਦੇ ਨਾਲ £23000 compensating ਸੰਸਦ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਲ ਜੀਵਨ, ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਕਦੇ ਕੁੱਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ। ਉਹ ਆਰਾਮ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਸੰਦੀਦਾ handel ਅਤੇ corelli ਸਨ। ਉਸਦੀ ਮੁੱਖ ਸ਼ੋਕ, ਬਾਗਵਾਨੀ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰਵੋੱਚ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਫਿਟਨੇਸ ਲਈ ਬੈਡਮਿੰਟਨ ਖੇਡਿਆ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਧਾਰ, ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਜੀਵਨ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। 1819 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲਿਖਿਆ:

ਟੋਪੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਮੈਂ ਮਚਾਇਆ ...? ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਦ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ .. ਸੰਹਿਤਾਕਰਣ ਸ਼ਤਰੰਜ ਸੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉੱਤੇ ਇਕੱਲੇ ... ਸੰਹਿਤਾਕਰਣ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੇਲ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਹਤਰ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ।

ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਲਿਆ ਸਕੂਲ ਭਾਗ ਗਿਆ ਬੱਥਮ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦਾ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਆਦਿਮ ਟੇਲੀਫੋਨ, ਲੰਦਨ ਪੁਲਿਸ,

ਲੰਦਨ ਸੀਵੇਜ ਲਈ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਸੁਧਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਸਿਸਟਮ, ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਹੀਟਿੰਗ ਸਿਸਟਮ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਰਜਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘੱਟ ਵਿਆਜ ਕਰਜਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਨਗਣਨਾ ਦੀ ਪਰਕਲਪਨਾ ਘੱਟ ਤਾਪਮਾਨ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਭੰਡਾਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੇਫਰਿਜਰੇਟਰ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਟਲਾਂਟਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਮਹਾਸਾਗਰੋਂ ਵਲੋਂ ਕਨੇਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਹਿਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਕਵਾਇਰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਧੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ, ਉਹ ਕਈ ਸੁਸ਼ਿਯੋਂ ਅਤੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਆਕਰਸ਼ਤ। ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਨ ਬੋਂਥਮ ਦੀ ਗਾਂਧੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਤਮਕ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨਮਾਨਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤਪੱਸਵੀ ਜੀਵਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਤਪ ਅਵਸਥਾ, ਦੇ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਲਈ idlers ਸੰਤ ਸਨ। ਬੋਂਥਮ ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ, ਆਈਟੀ ਵਡਿਆਈ ਦੁੱਖ ਲਈ ਅਪਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਸੁਖ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਵਾਦ ਹੀ ਉਸਦੀ ਬੇਹਿਚਕ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਉੱਤੇ ਈਮਾਨ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੋਂਥਮ ਲੰਦਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 170 ਬਕਸੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲਾਂ ਦਾਨ। ਦੱਖਣ ਕੋਂਸਿਗਟਨ ਵਿੱਚ ਦਫਤਰ ਆਪਣੇ ਬਸਟ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਉਸਦਾ ਪਿੰਜਰ ਉਸਦੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕੱਪੜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਲਣ ਲਈ ਫੁੱਡੀ **dobbin**, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਵੇਰੇ ਟਹਲਨੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਫੁੱਡ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੈ। ਦੈਨਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਚੰਚਲ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੋਕੀਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਭੋਜਨ ਕਕਸ਼ ਦੁਕਾਨ, ਆਪਣੇ ਚਾਇਦਾਨੀ ਡਿਕ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ **caroccio** ਡੇਸਕ ਕੰਮ। ਉਸਦੀ ਮੇਜ ਇੱਕ ਰੰਗ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੱਲ ਖਾਈ ਜਾਂ ਠੀਕ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪੰਸਾ ਪੈਦਲ ਰਸਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਆਰਾ, ਵਲੋਂ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਖੋਲੀਆ ਟਾਕਿਜ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਠਾਨੋਂ ਦਾ ਸ਼ੋਕੀਨ ਸੀ। ਬਿਸਤਰਾ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਇਹ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਜਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬੰਨ ਗਿਆ।

ਬੋਂਥਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਪੂਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ 1824 ਵਿੱਚ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਸਮਿਖਿਅਕ ਵਿੱਤ ਪੋਸਣਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 1830 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੋਂਥਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੋਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਕਦੇ ਗਾਇਆ ਸੀ। ਜੋ ਗਣਿਤੀਏ ਰੂਪ ਨੂੰ ਮਿਣਨੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਜਿਆਦਤੀਆਂ, ਸੰਤਾਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮੱਝਾਇਆ ਕਿਉਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ 'ਪਕ ਰਾ' 84, ਤੱਕ ਫਰਦਜਖਿਜਅਪ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਰੈਗਨ, ਇੱਕ ਮੁਹਾਵਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਸਥੂਲ, ਉਹ ਕਰੀਬ ਪ੍ਰਿੰਟ, ਦੋਹਰੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ 11 ਮੋਟਾ ਵਾਲਿਊਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ (1789) **Anarchical**, ਭੁਲੇਖਾ (1791), ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਦਾਂਡਿਕ ਵਿਧਾਨ (1802), ਨਿਆਇਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾਵਾਂ (1802) ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਅਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਵਿਧਾਨ (1802), ਏ ਥਯੋਰੀ ਦੇ ਸਜੇ ਅਤੇ ਇਨਾਮ (1811), ਏ ਟਰੀਟਾਇਜ ਆਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਵਾਹੀ (1813), ਸੰਹਿਤਾਕਰਣ ਉੱਤੇ ਕਾਗਜਾਤ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹਦਾਇਤ (1817), ਭੁਲੇਖਾ ਦੀ ਕਿਤਾਬ (1824) ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ) ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ (1827) ਦੇ ਔਚਿਤਿਅ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਜੇ ਏਸ ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜੇਬੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਮੰਗੀ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਉਮੰਗੀ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ

ਨੋਟ

ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਿਰਵਾਚਕਗਣ ਖਤਮ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਛਤ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਵਰਤਮਾਨ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿਚਾਰਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਜਗਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅੰਤ ਦੇ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕੜੀ ਮਿਹੈਤ, ਸਾਇਆਸ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਸਦਾ ਗਿਆਨ ਕੁੰਜੀ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਆਜੋਜਿਤ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਉਣੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ। ਮਿਰਾਂਡਾ, rivadavia, bolivar, santander, ਜੋਸ ਡੇ valle ਅਤੇ andrade ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਚੇਲੇ, ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਏਡਵਰਡ livingston, ਬਾਕੀ ਅਮੇਰਿਕਨ codifirfer ਬੋਂਬਮ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ।

ਬੋਂਬਮ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਗੁਠਠਰੀਅ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ corresponded, rammohan. ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਲੋਂ ਬੋਂਬਮ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਬੋਂਬਮ, ਜੋ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਕਿੱਸਮ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਸ਼ਾਮੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ rammohan ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ rammohan, ਪ੍ਰੇਸ, ਉਸ ਲਈ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਚੈਪਿਅਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕਈ ਜੇ ਏਸ ਮਿਲ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਊ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਆਸਤਿ ਸੀ। ਬੋਂਬਮ ਇੱਕ ਬਾਧਿਅਕਾਰੀ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਨਰੀਕਸ਼ਕ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕੁੱਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਲੋਂ ਹਟਾਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀਨੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਖੋਲ ਬੈਡਮਿੰਟਨ ਦੀ ਸ਼ਟਲਕਾਕ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖੋਲ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ:

ਬੋਂਬਮ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਕੜੀ ਕੀਤੀ ਵਿਲੱਖਣ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬੁਣਾਈ ਦੇ ਲਈ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਾਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਕੁੱਝ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂ ਅਵਿਆਵਹਾਰਿਕ ਆਭਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ poorhouse ਕੈਦੀ ਤਮਾਮ ਟੋਪੀਆਂ ਡਿਜਾਇਨਿੰਗ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਡਿਜਾਇਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਚੁਨਾਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਤਦਾਨ ਬਾਕਸ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਬਿਨਾਂ ਡਿਜਾਇਨ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਬੋਂਬਮ ਦਾ ਕੰਮ ਅਧੂਰਾ ਰਹਿ ਦੇ ਕਈ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੇਸਿਰੇ ਮੂਲਪਾਠ ਦਾ ਅਖੰਡਤਾ ਆਪਣੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਅਸਲੀ ਪਾਂਡੁਲਿਪਿ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ bowring ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਸਿਆ ਬੋਂਬਮ ਦੀ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਨੁਯਾਇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸੱਮਝਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕਠਿਨਾਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ 6 ਜੂਨ 1832 ਉੱਤੇ ਮੋਤ ਹੋ ਗਈ।

9.2 ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੇ ਮਤਲੱਬ (Meaning of Utilitarianism)

ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਲੋਂ ਹਿੰਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਅਰੰਭ ਦਾ utilitarianas ਦੇ ਫਰਾਂਸਿਸ hutcheson (1694-1746), ਹਿਊਮ helvetius, triestly, ਵਿਲਿਅਮ paley (1743-1805) ਅਤੇ beccaria ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਬੋਂਬਮ ਜੋ ਵਿਵਸਥਿਤ ਇਸਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ-ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਿਣਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ

ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਵੇਦਨ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ।

ਜੈਸ ਮਿਲ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਬੇਂਥਮ ਥਾਮਸ ਮਾਲਬਸ (1766-1834) ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਰਿਕਾਰਡਾਂ (1772-1838) ਦੇ ਨਾਲ ਘਨਿਸ਼ਠ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਕਫ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਕਣ, ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ, ਲਿਬਰਲ, ਲੋਕੰਤਰਿਕ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਟਾਇਲ। ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ interchangeably ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੀਵਾਦ, ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ, ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ ਜਿਗਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵਿਨਾਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਭਰ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਐਂਦਯੋਗੀਕ੍ਰਿਤ ਦੇਸ਼ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਰਵਾਦ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਣ ਉੱਮੀਦ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇਹ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਇੱਕ ਅਰਦਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ enfranchisement ਲਈ ਸਾਰਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਓੜਕ enfranchisement ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਸਬਸੇ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਰਾਰ ਬਿਲਕੁੱਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਾਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਆਰਥਕ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ, ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨੀ ਵੀ ਇਸਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਰਾਦਾ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਚੰਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸੀ ..। ਇਹ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਜੋ ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਦੇ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਬੋਧਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਏ ਗਏ ਕਣ, ਤਦ ਵੀ, ਸੀ।

ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦੀ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਵਲ ਠੀਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਬੇਂਥਮ ਅਤੇ utilitarians ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚਾਰਕ epicures, ਜੋ ਆਦਮੀਆਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅਕਲਮੰਦੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਚਅਮਜਤਕ;ਖ ਅਪਨਾਈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਖ-ਦਰਦ ਸਿੱਧਾਂਤ ਰਾਜ, ਕਲ ਯਾਣ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ, ਸਜਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਈ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਨਹੀਂ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਦੀ ਆਸ ਵਿੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ machiabelli ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸਾਂਝਾ।

ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਇੱਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਿਪੇਖ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਜੀਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਉਪਯੋਗਤਾ, ਬੇਂਥਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਦੇ ਮਾਨਦੰਡ ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਤਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਇੱਛਤ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ, ਸੰਕੇਤਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

ਬੇਂਥਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਉੱਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੀ ਵਿਗਿਆਪਿਤ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕੋਡ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਵਿਵਿਧ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਕੱਟਣ ਸਕਿਆ ਕਿ ਆਕਰਸ਼ਤ। ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ, ਬੇਂਥਮ

ਨੋਟ

ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਕੁਦਰਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਾਸਨਾਤਕ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਕੀ ਅਸੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਇੰਗਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਣਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ, ਦੀ ਚੇਨ ਦਾ ਮਾਣਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ fastened ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਅਸੀ ਕੀ, ਸਾਰੇ ਅਸੀ ਕਹਿ, ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ: ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸੀ ਸੁੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਅਧੀਨਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੀਏ ਕਰਣ ਲਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣਗੇ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ abgure ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ: ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਰਹੇਗੀ ਇਹ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜਦੋਂ ਕਿ .. ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਇਸ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਬਜੇਕਟ ਹੈ ਕੱਪੜੇ ਫੈਲੀਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਅਰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਲਈ।

ਬੇੱਥਮ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ hedonists ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੁਖ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਦਰਦ ਵਲੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਸੀ। ਦੂਰ ਸਭ ਸੁਖ ਲੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ (ਬੇੱਥਮ ਜਲਜਦ: 40)। ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਵੀ ਅਸਹਮਤ ਹੋ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸੁਖ ਘੱਟ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। .. ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਰ ਉਪਾਅ ਦੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ।

ਬੇੱਥਮ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 14 ਸਧਾਰਣ ਸੁਖ ਅਤੇ 12 ਸਰਲ ਦਰਦ, ਇਹ self-regarding ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ-ਸਮੂਹਾਂ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਲਿਬਰਟੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਉਪਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀਬੱਧ। ਕੇਵਲ ਦੋ, ਪਰਉਪਕਾਰ ਅਤੇ ਦਵੇਸ਼, ਕਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧ ਹੋਰ - ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਰਾਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਬੇੱਥਮ ਸੂਚੀਬੱਧ ਭੌਤਿਕ ਇੱਛਾ, ਆਰਥਕ ਹਿੱਤ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਹਿਫਾਜ਼ਤ। ਆਤਮਰੱਖਿਆ ਦਰਦ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਰਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਡਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਬੇੱਥਮ ਵੀ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ dissocial ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ semi-social ਵਿੱਚ subdivided ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਮਾਜਕ ਸਦਭਾਵ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਕਸਦ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਨਾਂ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਸੁਖ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਦੇ ਦਰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। semi-social ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਵਿਨਿਅਮ, ਸੋਹਾਰਦ ਲਈ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲਈ ਪਿਆਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਮਤਲੱਬ, ਸਾਰਾ ਸੁਖ ਦੂਸਰੀਆਂ, ਕੀਤੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ self-regarding ਸਨ। dissocial ਮਕਸਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਰਾਜਗੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਆਕਰੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਲਈ ਬੇੱਥਮ, ਹਰ ਮਕਸਦ ਵਲੋਂ ਇਸ ਰੁਚੀ ਸੀ।

ਬੇੱਥਮ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਦਰਦ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਰੋਤ ਵਰਣਿਤ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਭੌਤਿਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ : ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਬਾਧਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ। ਦੂਜੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ : ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜਾ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ meted ਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਧਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਨੈਤਿਕ ਸੀ ਜਾਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਮੰਜੂਰੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਭਾਅ ਉੱਤੇ *influenecce* (ਛ) *exerted* ਸਾਮੂਹਿਕ ਰਾਏ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ (ਜਿਲ੍ਹੇ) ਦੇ ਅਨੁਮੋਦਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਚੋਥਾ। ਅੰਤਮ ਮੰਜੂਰੀ ਸੁੰਦਰ ਇਨਾਮ ਦੀ ਆਸ ਜਾਂ ਈਸਵਰ ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ *setmming* ਧਾਰਮਿਕ ਮੰਜੂਰੀ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਸਚਮੁੱਚ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ, ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖਿਆ। *emicures* ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬੋਂਥਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਬੋਂਥਮ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਿਬਰਟੀ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਨੂਰਾਨਲ ਸਨ। ਬੋਂਥਮ ਦੀ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਨੀ, ਧਰਮ, ਅਤੇ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਪੱਖ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਕਿ ਉਹ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਅਠਾਰਹਵੇ ਸਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉੱਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਖ ਬਜਾਏ ਕੁੱਝ ਅਤੇ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣਗੇ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਿੰਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੁਭਾਅ ਕਰਣ ਲਈ ਦੱਸੇ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਸੁਭਾਅ ਹੈ; ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਕ ਸੱਮਝਦਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੋਭੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਲੋਂ ਮਾਨਵੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ *judgemental* ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦਰਦ, ਇਰਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਅਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਬੋਂਥਮ ਸਚਾਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ ਅਪਨਾਈ ਕਿ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜਾ, ਉੱਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਜਾਇਜਾ ਨਹੀਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂਕਿ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੋਂਥਮ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਾਲਉਮਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੁਖ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਚੋਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਜੱਜ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਫਰੇਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼। ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਲੋਂ ਆਂਕਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਅੰਤ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲਈ ਦੇ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਵਾਰ - ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੁਝਾਅ ਦੇ, ਉਸਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਦਰਸ਼ਨ, ਉਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਜੀ ਨਿਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮੁਦਾਏ ਸੱਮਝ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਸੁਖ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਬਜਾਏ ਗੁਣਾਤਮਕ, ਨਕਸ਼ੇ ਦੀ ਪਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ *elitist* ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਨੋਟ

ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰਣ ਲਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਗਰੇਡਿੰਗ ਨੂੰ ਅਸਾਇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਖ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝੂਲਿਅ ਉੱਤੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, rawls, ਹਾਲਾਂਕਿ benthamit ਬੋਧਮ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ, ਦੇ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਬੋਧਮ ਦੇ ਆਉਟਲੁਕ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਘਾਹ ਦੇ ਬਲਡ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਸਦਾ ਨੈਤਿਕ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹੈ।

ਨਕਲ ਕਰਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਨਿਊਟਨ ਬੋਧਮ ਰੱਖੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਰਕ ਦੇ ਦਾਵੇ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਡਾਇਲ 1963: 231)। ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦਰਦ ਗਣਿਤੀਏ ਤੀਵਰਤਾ, ਮਿਆਦ, ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਜਾਂ remoteness ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਮਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨਿਯਮ felicific ਹਿਸਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਆਮਿਤੀ ਵਿੱਚ axioms ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਧਮ ਨੈਤਿਕ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਹਾਲਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਕਗਣਿਤ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ hobsvawn ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਮੋਲਕ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੋਧਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਇਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਹਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸਿੱਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਦਰਦ ਘਟਾ ਅਤੇ ਨੇਟ ਨਤੀਜਾ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਜੋੜਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਘਟਾ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਲੇਖਾ ਇਸਦੀ ਡੋਬਿਟ ਅਤੇ ਕਰੇਡਿਟ ਬਾਕੀ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ (hobsvawn 1968: 79)।

ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ felicific ਗਣਿਤਦਵਾਰਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਮਾਣਕ, ਗਣਿਤੀਏ ਗਿਣਤੀ ਲਾਇਕ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਨੂੰ ਮਿਣਨੇ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਮੌਜ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਨਾਮਾਲੂਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਦਾ, ਲੇਕਿਨ ਦਲੀਲ (bronowski ਅਤੇ mazlish 1960: 431) ਦੇ ਵਿਧਾਈ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਵਾਕਿਆਂਸ਼ 1776 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੋਧਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਅਗਲੇ 40 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪੁੰਨ: ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਦਾ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇਸਦੀ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ populaarizer ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਸਾਰੇ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਲਈ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦਬ ਹਿਤਾਂ ਵਲੋਂ ਕੁੱਝ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਣ ਲਈ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ। ਇਹ ਵੀ ਪੂਰਣ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੀ ਅਹਮਿਅਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੀੜਾ ਵਲੋਂ ਕਈ ਸੈਂਚੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਇਸਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੀਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਧਰਮਯੁੱਧ ਵਿੱਚ 1820 ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਆਵ੍ਰੱਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰ। ਬੋਧਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਖ ਨਿਅਤ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬੋਧਮ ਸ਼ਬਦ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਤੇ ਪਰਭਾਵੀ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ eudaimonologist ਜਾਂ felicist ਦਾ ਵਰਤੋ ਕਰ ਦੇ।

ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਿਧਾਇਕ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੋਂਬਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਵਸਤ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਮਾਨਵੀ ਕਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜਾ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਗਰਭਧਾਰਨ ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਚੰਗਿਆਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਮਨੁੱਖ happiness ਹੁਣ ਠੀਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਰੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਦੀ ਕਸੋਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।

ਬੋਂਬਮ ਵੀ ਅਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਵਿਧਾਨ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰ, ਜਿਸਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਸਕਦਾ ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਮੰਜੂਰੀ (ਯਾਨੀ ਆਮ ਰਾਏ) ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜਰਿਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਕਥਾ ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਨੁਸਖਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਨੇ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਾਏ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (walin 1960: 346)। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਮਾਦਕਤਾ ਅਤੇ ਆਲਸ, ਜੋ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਗੈਰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਣੀ, ਬਾਗਵਾਨੀ, ਸੰਗੀਤ, ਪੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਨ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸੂਮ amusements ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੇਰੋਜਗਾਰੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕੋਂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਿਅਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅੱਛਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਇਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪੁਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਖੇਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਭਾਰੀ ਖਰਚ, ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ, ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਲਿਆਣ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ, ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਨ ਲਈ ਬੋਂਬਮ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁਰਬਦਵਜਫਰਅ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਾਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਤਿਅਕਸ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਂਬਮ ਨਿਜੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮੋੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਜੱਜ ਜਾਂ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਪੜਾਉਣ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਕਿ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ beneficence ਦੇ ਕ੍ਰਿਤਯੋਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਕ ਨਿਕਲਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬਚਤ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਿਧਿ, ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। Moralists ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਬੋਂਬਮ ਕੁਰਬਾਨੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਾਸ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਬੋਂਬਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬਿਆਨ helvetius, fellowmen ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਲੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ reformatory ਦੇ ਅਤੇ ਭੈਭੀਤ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੋਕੀਨ ਨੈਤਿਕ ਅੰਕਗਣਿਤ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਛਾਉਣੇ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਨੌਂ ਅੰਕ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

ਨੋਟ

ਇਸ ਸਰਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਯਮ ਦੱਸਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਬੇਂਥਮ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਦੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਯਾਪੀਸ਼ੋਂ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਬੰਨ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨੌਂ ਅੰਕ ਨਿੰਨਾਨੁਸਾਰ ਸਨ :

1. ਸੱਜਿਆ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੈ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਪੱਲਾ ਝੁੱਕਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦੋਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੱਜਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
3. ਅਤੇ (4) corollaries (2) ਦੇ ਹਨ।
5. ਸੱਜਿਆ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੀ ਲੋੜ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
6. ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
7. ਜਿਆਦਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਇਸਨੂੰ ਪੀਡ੍ਰਿਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਸੱਜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
8. ਜਿਆਦਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
9. ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ, ਸੱਜਿਆ ਤੱਤਕਾਲ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਇਦ ਦੰਡ ਵਲੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਪੱਲਾ ਝੁੱਕਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਸੱਜਿਆ ਠੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸੱਜਿਆ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼, ਦੀ ਭਯਾਵਹਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, emanated ਦਰਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਲ-ਬਾਲ ਇਸਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੀਮਿਤ ਦੀ ਆਸ ਵਲੋਂ।

ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਮਰਦਾਨਗੀ, ਅਤੇ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, enfranchisement ਤੀਵੀਂ ਸਹਿਤ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਮਹਾਨਤਮ ਖੁਸ਼ੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਬੋਧ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਸੰਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਮੁਦਾਇਕ ਵਿਆਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਗਿਆਨ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕੁੱਝ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕਿ ਲੈ ਲਈ ਪਲ ਉਭਰੇਗਾ।

ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਕਿ ਬੇਂਥਮ ਦਾ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਦੁਰਪਯੋਗ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸਨਕੀ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼, ਮੁਢਲੀ, ਮਿਡਲ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ delineating ਅਤੇ ਬਹੁਵਚਨ ਮਤਦਾਨ ਖਾਰਿਜ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਡ, ਸੰਸਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਮਸੋਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਕੀ ਉਹ ਡੇਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਬੁਲਾਇਆ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੋਂ ਵਿੱਚ ਚੁਨਾਵੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਹਿਤ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕਾਂ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਈ ਕੁੱਝ ਸੱਤਾਰੂਢ ਦੁਆਰਾ ਹਾਵੀ ਸਨ ਨਹੀਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਭਰਾਂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕ ਸਾਥੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੋਧਿਕ submissibeness ਸਿਖਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ englanbism ਵਿੱਚ, ਹਮਲਾ।

1809 ਵਲੋਂ 1823 ਤੱਕ, ਬੇਂਥਮ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਉਰਜਾ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਲੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੱਧਤੀਯੋਂ, ਧਰਮ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਓੜਕ ਨਿਰਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਸਤਿਕ ਅਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਧਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਦਕ ਅਰਚਅਫਕਗ ਸੀ। ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ, ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਥੋੜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮਾਜ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ *recomifimig*, ਉਹ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਕਾਰ। ਇੱਥੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਦੋਸਤ ਫਰਾਂਸਿਸ ਜਗੂ (1771-1854) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਂਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਮ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੀ ਫਰੇਂਚ ਆਤਮਗਿਆਨ (ਵਾਲਟੈਰ, *helbetius* ਅਤੇ ਪਾਲ ਹੇਨਰੀ ਵੀਜਗਖ, ਦਿੱਗਜ *dholbach* (1723-1789) ਦੇ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਸੰਦ, ਇਸਨੂੰ ਪੁੰਨ: ਬਨਾਓ ਕਰਨ ਲਈ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਧਰਮ, ਵਾਲਟੈਰ, ਜਿਵੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਸਮਾਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ *anti-clergy* ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ *disagreed* ਸੀ। ਜਿਵੇਂ *holbach*, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਬੇਂਥਮ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਕਿ ਪਾਦਰੀ ਅਇਯੂਬ ਰਿਕਤੀਯੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ *disseminators* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਗਰੀਬ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਂਕੜੇ ਸੰਕਲਨ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ *panopticon* ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਆਪਕਾ ਬੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥੀ ਨਾਸ਼ ਲਈ ਛੱਡਣ ਲਈ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਇੱਕ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਤੀਕਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਾਲਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਅੱਛਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਲਈ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਠੋਤਸਵ। ਧਾਰਮਿਕ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਸਜੇ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਉੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਫੈਸਲੇ ਭਾਵੀ ਪੀੜੀਆਂ, ਅਕਸ਼ਯ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਦੀ।

9.3 ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ (The Modern State)

ਬੇਂਥਮ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼, ਇੱਕ ਆਕਾਂਕਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਮਿਲੇਗਾ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵਿਵਿਧਤਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਲਈ ਬੇਂਥਮ, ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ: ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧਤਾਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜੋ ਖਾਂਦਾ ਆਦਮੀਆਂ ਵਾਸਨਾ ਵਿੱਚ; ਲੈ ਜਾਵੇ ਗਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਅਰਥਾਤ *bureacratization*'e ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦੋਨਾਂ ਮਿਲਣਸਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਤ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗੀ। ਬੇਂਥਮ ਰਾਜ ਉਸਦੇ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ। ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਥਯੋਰੀ ਲਿਆਇਆ ਇਕੱਠੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਦੋ ਮਹਾਨ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ : ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਪੂਰਣ ਰਾਜ।

ਬੇਂਥਮ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਨੈਤਿਕ ਸਵਾਇੱਤਤਾ, ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅਗੇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨਿੱਜੀ ਆਦਮੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਏਕਤਾ, ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਭਾਵੀ ਸਰੀਰ ਪਿਆ ਨਾਜਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਗੰਢਿਆ ਕੀਤਾ। ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਕਨੀਕਾਂ, ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਰਾਜ ਉੱਤਰਦਾਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਵਿਲਸ ਉੱਤੇ ਰੋਂਦ ਕਰਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਰਹੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਾਸਨਾਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਿਆਯਾਧੀਸ਼ੋਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਇਹ ਲੋਕੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ) ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ, ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਜ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ, ਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸੋਚਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਅਪਨਾਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਸਥਾਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਲਈ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਇਹ ਭੇੜੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਇੱਛਤ ਚਾਰਜ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਦਲਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੋਂਥਮ ਕਿ ਤਰਜਮਾਨੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਰੂਪਤਾ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਬਾਲਉਮਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ **championed**, ਅਤੇ 1790 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਅਨੁਸ਼ਿਸਿਤ ਇਹ ਸਭ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਤਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੈਸ ਮਿਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 1809 ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਬਲਿਤ।

ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਬੋਂਥਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਕਿ ਅਧਿਨਿਅਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਿਵਤ ਗੰਢਿਆ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸਿਆਣਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ:

ਆਦਮੀਆਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਸ਼ੈਲੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ) ਦੀ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਿਆਤ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਟੀਕਾ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ ਕਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹਨ) ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਯੋਜਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨੇ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰਹੇ ਹਨ (ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਿਤ) ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਬੋਂਥਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਵਿਭਾਜ, ਬੇਹੱਦ, ਅਵਿੱਛੇ ਦਿਅ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਆਇਸ਼ਾਸਤਰ (1832) ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਾਰੱਧ ਵਿਖਿਆਨ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਬਿਆਨ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬੋਂਥਮ (Plamentaz 1966 : 65) ਦੁਆਰਾ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਏ ਗਏ ਸਮਾਹਿਤ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਸਟਿਨ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਸਨ। ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (ਵਿਪਰੀਤ ਆਸਟਿਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ) ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ, ਇਹ ਸਮੂਹ ਜਿਵੇਂ ਖਾਂਦੇ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਲਿਖਿਆ। ਆਸਟਿਨ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, **legalistic** ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ, ਆਸਟਿਨ ਅਤੇ ਹੋਬਸ, ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੇਹੱਦ ਜਾਂ **illimitadle** ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਸੀ ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਬੇਤੁਕਾ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੱਤਾ ਹੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ

ਧਰਮ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਪਰਿਕਲਿਪਤ।

ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਮਹਾਨਤਮ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਆਇਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ (sabine 1973: 617) ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੂਟ, ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਈ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਅੰਧਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਆਪਣੀ ਮਨਮਾਨਾਪਨ, ਅਣ-ਉਚਿਤ ਖਰਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ entailed ਅਤੇ ਕਰੂਰ ਸੱਜਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿੱਚ incomprehensibility ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ, ਇਸਦੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹੇ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਲੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ coherently ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਘੱਟ ਦੇ ਰਿਹੇ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਹਿਤਾਕਰਣ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਐਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਸਥਾਨਾਪਤਰ ਤਨਖਾਹ, ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਲਈ ਕਿ ਅੰਤਹੀਨ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜੀ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਨੋਪਚਾਰਿਕ, ਸਸਤਾ-ਪਣ ਅਤੇ ਸਰਲ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਾਰ ਪਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨਿਆਲੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਹੀ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਬਸਨੇ ਲਈ ਮਾਡਲਿੰਗ ਦੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਜਿਆ ਦੋਸ਼, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਮਾਜਕ ਦਰਦ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੱਜਿਆ ਕਮ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Montesquieu ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਸੰਗਿਆਨ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ, ਪੂਰਵਗਰਹੋਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ codifying ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਂਥਮ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ। 1811 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਕੋਡ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਣ ਲਈ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, madison ਲਿਖਿਆ 1814 ਬਣਾਇਆ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਅਲੇਕਜੇਂਡਰ ਮੈਂ ਰੂਸ ਕੀਤੀ। 1832 ਨੂੰ 1824 ਵਲੋਂ, ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕੋਡ, ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬੰਨ ਗਿਆ 1832 ਸੁਧਾਰ ਬਿਲ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਸਮਿਖਿਅਕ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੋਂਥਮ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਬਰਟੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਇੱਕ ਜੁਗਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਲਈ ਅਸਪਤਾਲੋਂ ਦਾ ਉਸਾਰੀ, ਮਰਗੀਰਚਤਕਤ ਬੇਰੋਜਗਾਰੋਂ ਲਈ ਬਨਾਓ, ਪੁਨਰਵਿਤਰਣ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਲੋਵੀ, ਪ੍ਰਤੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਮੁਜ਼ਰਿਮ ਸੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਪੀਡੀਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਦੇਣਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਆਂਤਰਿਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਉਦਯੋਗ, ਲੇਬਲ ਜਹਰੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ, ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਲਈ ਮੱਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਤਮ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ, ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁਜਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਜ ਢੇਰ ਜਾਂ ਅਨਾਜ ਭੰਡਾਰ ਲਰਚਵਕਤ ਉਤਪਾਦਕਾਂ, ਕਰਣ ਦੇ ਰਹੀ ਬੇਰੋਜਗਾਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ, ਅੰਵੇਸ਼ਕੋਂ ਲਈ ਪੇਟੇਂਟ ਅਨੁਦਾਨ, ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਨਿਅਮਿਤ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਗਾਰੰਟੀ, ਲੋਕ ਬੇਰੋਜਗਾਰ ਕੰਮ, ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ, ਸੰਸਥਾਨਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਅਤੇ ਬਚਤ ਬੈਂਕਾਂ, ਸਸਤੇ ਪੋਸਟੇਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਤੇ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਨ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ

ਨੋਟ

ਪੁਰਾਣੇ ਦੇ ਤਪ ਦਾ ਸਮਰਥਨ।

ਬੋਂਥਮ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨੀਆਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਇੱਛਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਖ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰਾਪਿਕਰਣ, ਯਾਨੀ ਮਤਦਾਤਾਵਾਂ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਦੰਡ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸਹਿਯੋਗ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਨਾਮ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹੈ ਸੀ।

ਉਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕੋਡ ਵਿੱਚ, ਬੋਂਥਮ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਵੱਲ, ਉਹ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾਵਾਂ, ਵਿਧਾਈ ਅਧਿਕਾਰ, unicameralism, ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ, ਵਾਰਸ਼ਕਿ ਚੋਣ, ਬਰਾਬਰ ਚੁਨਾਵੀ ਜਿਲਾਂ, ਵਾਰਸ਼ਕਿ ਸੰਸਦਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚੋਣ ਉੱਤੇ ਚੋਕ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦੀ ਜਰੂਰਤ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਦੀ ਭਰਤੀ।

ਵਾਰਸ਼ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਅਭਿਵ੍ਰੱਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਣ ਅਤੇ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਖਰਚ, ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਧਮਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਜੈਸ ਮਿਲ, ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੋਂਥਮ ਦੰਡਨੀਏ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕੋਡ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਨੱਥੀ। ਬੋਂਥਮ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵੀ ਆਇਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਰਜਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੋਂਥਮ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਪਲੇਟੋ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਵਾਂ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਲਈ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਚਾਲਕ ਏਕ ਕੋਸ਼ਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਅੱਛਾ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਬੂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ।

ਬੋਂਥਮ ਮਿਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ, ਜੋ ਬਰਕ ਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੀਜਪ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਗਿਆ ਸੀ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਤਰਜਮਾਨੀ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। utilitarians ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਸੀ ਠੀਕ ਤਰਜਮਾਨੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵੋਟ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵਿੱਚ, ਬੋਂਥਮ ਇੱਕ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਕਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕਰਣ ਲਈ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸੋਟੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਨਿ: ਸੁਲਕ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ:

ਜੇ ਕਿ ਵਿੱਚ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ .. ਸੱਤਾ, ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਸਰਵੋੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਰਾਜ, ਆਦਮੀਆਂ ਕਿ ਤੀਗਕਗਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਦੇ ਕਈ ਰੈਂਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ: ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਤਾਬ ਕਰਮਿਕ ਵਿਉਤਪੰਨ ਹਨ ਵਲੋਂ ਸਰੋਤ ਉੱਤੇ: ਹਾਲਤ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਆਸਾਨ ਤਬਦੀਲੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ; ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਘੱਟ indistinguishably ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਤ:

ਗਵਰਨਰ; ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਸਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਘਵਕਗਕਦ ਹੈ ਦੇ ਹਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ canvassed, ਡਾਕ: ਪ੍ਰੇਸ; ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹੜਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਮਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਾਇਤੋਂ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਲਈ remonstrances ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ; ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸ malcontents ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੰਵਾਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਮੋੜ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਅਸਲੀ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਿਆਪਾਲਿਕਾ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਬੋਂਬਮ 1977: 485) ਵਿਆਕੁਲ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।

ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਬੋਂਬਮ ਤਿੰਨ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਲੋਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲਈ। ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਨਹੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਦੂਜਾ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਸੱਤੇ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭਾਗੋਂ ਅਲਪਸੰਖਿਅਕੋਂ ਵਿਧਾਨ ਵੀਟੋ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਨ ਵਿੱਚ ਭੈੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਪਰਭਾਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਦੀ ਅਨੁਪਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਜਨ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ। ਉਹ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿ ਬੋਂਬਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਵਿਆਪਕ ਆਧਾਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰੱਕੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇੱਕ ਪੱਤੀ ਅਮਰੀਕੀ ਅਨੁਭਵ ਵਲੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ ਦੇ ਕੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਧਾਨਸਭਾ, ਲਗਾਤਾਰ ਚੋਣ, ਅਜਾਦੀ ਜਿਵੇਂ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਸ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉਦਾਰ ਰਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਸੰਗ ਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ (ਬੋਂਬਮ 1983: 1)। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਰੀਟੇਨ ਇੱਕ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਛਤ, ਲੇਕਿਨ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਭਯਾਵਹਤਾ ਦੀਆਂ ਜਿਆਦਤੀਆਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚੇਤਨ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁਕਤੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰਿਤਾ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਰਮਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਇਹ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਅਤੇ panopticon ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸ ਵੇਖਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹੈ ਵਲੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫ਼ਰਾਂਸ, ਜੋ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਸੰਤਾਪ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਜਨਮ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਮੋਤ, ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 1836 ਪੰਜੀਕਰਣ ਅਧਿਨਿਯਮ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਰਕ ਦਾ ਆਗਰਹ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ, ਪਾਗਲ, ਖਿਆਲ ਜਿਵੇਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝਕੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣੋਂ ਖਤਰੀਆਂ ਦੇ

ਨੋਟ

ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗ ਵਿਨਿਆਮੋਂ ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਨਾਂ, ਸਰਵੇਖਣ ਪੁਲਾਂ, ਦਖਾਕਤ, ਅਤੇ ਤਟਬੰਧੋਂ, ਅਤੇ ਉਪਕਰਮ ਮਰੰਮਤ ਜਾਂ ਅਸੁਰਕਸ਼ਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਇੱਕ ਨਿਵਾਰਕ ਸੇਵਾ ਮੰਤਰੀ ਅੱਗ-ਅਗਨਿਸ਼ਮਨ ਸਮੱਗਰੀ, ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹੜ੍ਹ, ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ, ਭੂਸਖਲਨ ਅਤੇ *conflagrations*, ਵਰਗੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪੁਲਿਸ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸ ਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਰਾਹਤ। ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ *uncontaminated* ਪੀਣ ਦੇ ਪਾਣੀ, ਹਸਪਤਾਲ ਬੀਮਾਰ, ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਣੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਸੀਵੇਜ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਟੀਕਾਕਰਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੂਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਿ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਦੀ ਉਸ *Joe* ਰੀਬਕ ਗੱਲ ਦੀ ਇਸ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ੋਂ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਯੋਂ ਦੀ *antcorn* ਲਿਆ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ 1836 ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯਮਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉੱਠੇ। *Bowring* ਅਤੇ ਆਰਚੀਬਾਲਡ ਸ਼ਾਗਿਰਦ, ਇੱਕ ਮੈਨਚੇਸਟਰ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਬੋਂਬਮ, ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਮਕਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਰਕੀਏ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਜ਼ਾਦ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾ ਵਰਣਨ। ਏਡਵਿਨ ਫੀਦਮਜਫਾ ਬੋਂਬਮ ਨਾਗਰਿਕ ਪਦਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੈਸ ਕੁੰਜੀ *shuttleworth* ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ 1829 ਦੇ ਮੇਟਰੋਪੋਲਿਟਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1833 ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਧਿਨਿਯਮ 1833 ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ, ਅਧਿਨਿਯਮ 1834 ਦੀ ਨਵੀਂ ਗਰੀਬ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਧਿਨਿਯਮ 1835 ਦੇ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਂਝ ਯਿਕੀ 1836 ਵਿੱਚ, 1840 ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਨਿਆਮਨ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਤੇ 1848 ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿਹਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧਿਨਿਅਮਿਤ। ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਬੈਨਰ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸੁਸੰਜਿਤ।

9.4 ਆਰਥਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ (Economic Ideas)

ਬੋਂਬਮ *appreciatively* ਸਮਿਥ, ਅਜ਼ਾਦ ਵਪਾਰ ਦੇ ਚੈਪਿਅਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮੇਰਿਟ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖਕ, ਸਮਿਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਤਾ ਸਮਿਥ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਹੀ, ਵਿਅਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਮੈਨੁਅਲ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ (1793-1795) ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ। ਸਮਿਥ, ਜਿਵੇਂ ਬੋਂਬਮ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ ਜਿਗਕ ਭਾਰਤੀ ਚਿਕਿਤਸਾ ਪੱਧਤੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਲੇਕਿਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੈਰ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੂਦਖੋਰੀ (1787) ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਨਿਆਮਨ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਲਈ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਏਕ ਸਮਿਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਮ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ ਹਾਲਤ ਵਲੋਂ ਸਮਿਥ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਿਥ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ।

ਬੋਂਬਮ ਦੀ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ *faire leanings* ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। 1789 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਦਭਾਵ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਫਿਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਸੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ ਮੌਜੂਦਾ ਆਰਥਕ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸੀ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਮਲੀਆਂ, ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਸੀ ਮਹਾਨ ਰਹੱਸ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ ਜਿਗਕ ਸਮਿਥ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਂਬਮ ਇਹ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਰੋਕਿਆ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੋਂਬਮ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨਹੀਂ ਜਿਗਕ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਪਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਖਿਅਕ ਸੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੈਰ

ਹਸਤਕੱਖੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਰਾਜ ਲਈ ਖੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਕੀਰ ਦਾ ਫਕੀਰ ਬਣਾ ਮੁੜ ਕੇ fairteist ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦੀ ਬੁਰਾਈ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਖੁਸ਼ੀ, ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਬਹੁਤਾਇਤ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਾਇਤ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਅਵਰ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਚਾਰ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ, ਮੰਨਿਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਮਿਥ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿਰਾਂ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਅਜ਼ਾਦ ਸਿੱਖਿਆ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਹੇਠਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਰੋਗ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਬੀਮਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਾਇਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ। ਕੁੱਝ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਗਾ, ਨਵਾਂ ਪੈਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਂਬਮ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੋਲਕ ਸੰਸਥਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਉਮੀਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਫੈਂਸਲੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਲਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਸਰੇ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਚਾਲ ਚਲਣ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਇਸਲਈ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਆਰਥਕ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਸੀ:

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਉਮੀਦਾਂ ਕਿ ਓੜਕ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਸੰਤੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਊ ਮਨ ਇਸਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਨਿਆਇਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਸਟਮ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਪਵਰਜਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੈਸਾ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਲਈ, ਸਮਿਥ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਚੰਗੀ ਜੱਜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਪਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਸ਼ਕਰਿਅਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਬਹੁਤਾਇਤ, ਉਸ ਲਈ ਸੱਬਤੋਂ ਉੱਤਮ ਆਰਥਕ ਮੋਕੀਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ। ਸਮਾਨਤਾ ਸਮਸਿਆਗਰਸਤ ਹੈ, ਲਈ ਅਮੀਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ equalizing ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਹਿਲ ਦਬਾਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਮਾਨਤਾ, ਸਾਮਾਜਕ ਪੱਧਰਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਦਰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਸੁਖ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਰਥਕ ਪੱਧਰਾ ਅਵਿਆਵਹਾਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਲਈ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ, ਉਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲ ਉਤਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਬੋਂਬਮ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਲੋਕ ਉਸਾਰੀ ਪਰਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਲਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਖੋਜੀਭਾੜੀ ਕੰਮਿਊਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਰੂਰਤਮੰਦ, ਗਰੀਬ ਕੰਮ ਮਜ਼ਹਬੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਘਰਾਂ। ਦੋਨਾਂ ਪਰਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਖ਼ਤ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਛੇਤੀ ਵਲੋਂ ਛੇਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਿਹਨਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਹੋ ਹੁੰਦਾ। ਦੇ ਖਭਾਲ ਕਿ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰੀਬ, ਉਸ ਲਈ ਤੀਜਗਾਕਤ, ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਨ ਦੇ ਮਿਹੈਤੀ ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਤੇਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ

ਨੋਟ

ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

Rawls ਹੈ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਨੀਆਂ (1971), ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਦੋਨਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਸਵਾਰ ਅਤੇ shirkas ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਬੇਂਥਮ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਮੰਜੂਰ ਸਾਮਾਜਕ ਹੇਠਲਾ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਵਾਹ ਮੋਕੇ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਮਿਹਨਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰੋ ductibility ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣਾ ਕਰੋਰ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸਨ।

ਬੇਂਥਮ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜ਼ਾਦ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿਕੋ ਉੱਤੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਉੱਚ ਮਜਦੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਲੋਂ, ਖਰਚ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕੁੱਝ ਮਕਾਨ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਉਪਲੱਬਧ ਗੈਰ-ਅਲਕੋਹਲਿਕ ਪਾਣੀ, ਵਰਦੀ ਦੀ ਪੋਸ਼ਾਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਪ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਖਰਚ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ, ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸਨ ਕਰਕੇ ਜਰੂਰਤਮੰਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਨਾਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੱਤ ਦੀ ਕਮੀ, ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਬੂ ਮੁਦਰਾਸਫੀਤੀ ਲਈ ਇੱਛਤ ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਫਾਇਦੇ ਵਲੋਂ ਅਰਜਿਤ ਵਖਾਇਆ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਲਾਗਤ outweighed, ਮੇਚ ਨਹੀਂ ਭੈੜੇ ਵਲੋਂ ਅੱਛਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਰਾਜ ਇੱਕ ਪਛੜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚੋਕਸ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪਦੈਨਤ ਕੀਤਾ, ਤੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਹੱਥ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਿਰਣਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਗੇ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਮੁਦਾਏ ਕਰਿਆਵਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਭਲਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਲਈ ਉੱਤੇ ਸੀ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ 1801 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਢਲੀ ਜਨਗਣਨਾ ਡਾਟਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲੱਬਧ ਸਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅੜਚਨ ਮੂਰਖਤਾ ਅਤੇ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਨੋਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਕਾਰਨ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਾਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੋਲਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਪੁਨਰਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਰੱਖਿਆ। ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਆਤਮ-ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵਿਆਜ ਸਮਾਰੋਹ ਗਕਬੀਗ਼ਤਕਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ :

ਨੋਟਸ

ਬੇਂਥਮ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਣ ਕਠਿਨਾਇਆਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਾਈ, ਕਰ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਠੀਕ ਆਂਕੜੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਲਈ slooeing ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦੇਰ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਾਂਖਿਆਇਕੀ ਦਾ ਪੂਰਾ unavailability ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।

ਉਹ ਹੁਣ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ hypotheses ਦੀ ਅਚੂਕਤਾ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਨਿਉਟਨ ਅਤੇ ਬੇਂਥਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਤਰ ਦਾ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨੈਤਿਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਵਿਤੀਏ ਸੰਯੋਜਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਦੀ ਉਂਮੀਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

9.5 ਲਿਬਰਟੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ (Notion of Liberty, Rights and Law)

ਬੇਂਥਮ ਲਿਬਰਟੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਲਈ ਮੌਲਕ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ, ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਹੀ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਵਿਅਵਸਾਇਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕੋਡ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਰਭਾਵੀ ਪੁਲਸ ਬਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਾਖਵਾਂ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਕੁਸ਼ਾਸਨ, ਦੁਰਧਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦਾ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕਸਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ। ਬੇਂਥਮ ਲਈ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੈਤਿਕ ਮਾਣਕ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਮਾਨਦੰਡਾਂ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਦੀ ਹੋਰ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਵਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਿਊਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਵੈਚਾਰਿਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਲੋਕਿਨ, ਹਿਊਮ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਅਸੀਮ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਨਿਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੋਕਿਨ ਇੱਕ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮਨੁੱਖ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ, sprang (ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਚਾਲ ਚਲਣ) ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਨਿਆਇਵਿਦ ਦੇ ਕਰਤੱਵ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਫਰੇਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਈਜਾਦ ਕਰਣਾ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਕਰਿਆਵਾਂ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਹ *actulizing* ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ *sovereigns* ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜੀ।

ਮਾਣਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਬੇਂਥਮ ਬਾਹਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਣ ਲਈ *impelled*. ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਦੀ ਗੱਲ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਆਤੰਕਵਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਕਸਾਇਆ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਣਾ। ਇੱਕ ਸੰਕਲਪਨਾਤਮਕ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਸ ਬਕਵਾਸ *stilts* ਉੱਤੇ, ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਬੇਂਥਮ 1965: 500, 501)।

ਬੇਂਥਮ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਬਕਵਾਸ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿਅਨਾ ਸਰਕਲ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਤਤਵਮੀਮਾਂਸਾ ਮਤਲੱਬ (*waldron* 1987: 34) ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤਿਅਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪਾਠ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ। ਕਰਣ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਸ ਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਠੀਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਆਗਰਹਪੂਰਣ ਸੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਜਿਆਦਾ। ਮੂਜਬ, (1791) ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਇੱਕ: ਲਿਖ ਹੋਣਾ

ਨੋਟ

ਕਰਣ ਦੇ purported ਸੀ

... ਕਲਸਟਰ ਦੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਕਿਸਮਤ ਲਟਕਾ ਸੀ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜਿਆਦਾ ਇੱਕ ਓਰਿਏਂਟਲ ਕਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ... ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਸੱਚ ਇਹ ਬਾਸੀ epigrams, trite ਭਾਵੁਕ conceits ਅਤੇ flippery ਗਹਿਣੀਆਂ ਦੇ ਬਜਾਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਆਵਾਜ਼ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਸਾਦਗੀ ਹੁੰਦਾ।

ਬੇੱਥਮ ਗਲਤ ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਵਿਘਾਤਕ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਬਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਜੋ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਮਰੀਕੀ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਖ਼ਤਬੰਦੀਬੰਦ ਬਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇੱਥਮ ਵੀ ਅਮਰੀਕੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉੱਤੇ (1776) ਘੱਟ ਕਠੋਰ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਪੱਖ ਬਦਲ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਲਗਾਤਾਰ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇੱਥਮ paine ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਤਾਰਕਿਕ ਰੱਖਿਆ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇੱਥਮ ਉਸਦੀ ਸੱਜਿਆ ਸਾਮਾਜਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹਰ ਪਹਲੂ ਹੋ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਣਿਤੀਏ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਅਤੇ ਨਿਪੁਣ ਵਿਧਾਇਕ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਬਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਬੇੱਥਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਅਲਿਖਿਤ ਨ੍ਯਯਜਨਠ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ ਦੇ ਬਰਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਸ ਇੰਨਾ reverentian ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ, ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੰਹਿਤਾਬੱਧ, ਸਰਲ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇੱਥਮ, ਸੀ।

ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇੱਥਮ ਦੀਆਂ ਆਪੱਤੀਆਂ ਸੀ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੋਨਾਂ। ਆਦੇਸ਼ ਸਕੂਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ positivist ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇੱਥਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਵੀ ਸਾਰਥਕ ਸਨ ਕਿ...। ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਤੱਵਾਂ ਫਰਗਕ;ਵਕਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਪਾਦਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ੁਲਕ ਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਬੇੱਥਮ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਪੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਰਿਆਵਾਦੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਆਵੇਦਨ ਮੰਦ ਸੀ।

ਭਲੇ ਹੀ ਬੇੱਥਮ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਯੋਗੋਂ ਦੀ ਨਾਪਾਕੀ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਮਾਨਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁੱਲੰਘਨੀਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਦੇ ਨਿਰਪੇਖ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇੱਥਮ ਲੋਕਾਂ, ਜੋ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਲੋਂ ਫਿਕਸਡ, ਨੇਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਟੋਤੀ ਵਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਹਮਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਮੁਆਵਜਾ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਕੁਦਰਤੀ, ਨਿਰਪੇਖ ਨਹੀਂ ਅਨੁੱਲੰਘਨੀਏ ਸੀ।

ਬੇੱਥਮ ਠੀਕ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲਈ ਉਹ ਮੂਰਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਆਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ, ਕਾਨੂੰਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਠੋਸ ਨਿਯਮ, ਰਹੇ ਸਨ। ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਭਾਵਨਾ ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਕਰਿਆ ਕੁੱਝ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹੇ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਣ। ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਪ੍ਰਭ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਿੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਵਲੋਂ ਲਾਭਾਂਵਿਤ ਮਤਲੱਬ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੇ

ਇੱਕ ਸ਼ੁਲਕ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ *correlative* ਸ਼ਰਤਾਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ *lawgiver* ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਰਤੱਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਸੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਬੇਟੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਵਰਣਨਾਤਮਿਕ ਅਤੇ *consorial* ਨਿਆਇਸ਼ਾਸਤਰ, ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਨਾਇਆ ਭੇਦ ਅਰਥਾਤ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਭੈੜਾ ਜਾਂ ਅੱਛਾ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਜਦੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਕੁੱਝ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ *in birtue off* ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਿੱਸਾਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਪੇਖ ਦਾਅਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਬਾਧਾਵਾਂ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਤਾਂ, ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਿਬਰਟੀ, ਜਾਇਦਾਦ, ਲੋਕਤੰਤਰ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਉੱਤੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਾਇਕ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਵਿਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ, ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਸਾਇਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ *tacitly* ਲਿਆ ਲਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਰਤੀ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਨ ਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਮਾ ਹੈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ; ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਫੀ ਵਿਅਰਥ, ਹੋਵੇਗਾ; ਕਲਪਨਾ ਲਈ ਲੇਖ ਦਾ ਹੀ ... ਵਿਅਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਆਤਮ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ, ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਂਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ, *imprescrietable* ਘੋਸ਼ਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੈ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ *imprescrietable* ... ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ *interferences* ਦੇ ਫੁੱਟ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਯੋਗਤਾ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਜੋਰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ। ਸੰਸ਼ੋਧਨੋਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵਿਰੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਅਸਹਨੀਏ, ਅਸੁਰਕਸ਼ਿਤ, ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅਤੇ ਦੁਖੀ, ਹੋ ਜਾਵੇ ਗਾ ਹੋਬਸ ਬਾਸੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਟਿਕਿਆ ਦੇ ਸੰਤਾਪ ਲਈ ਸਮਾਨ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕਮਜੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦਾ ਸੁਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਇਸ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬੋਂਬਮ ਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਲੀਲ ਬੇਸੁਆਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਜੋ ਅਰਾਜਕਤਾ, ਸੰਤਾਪ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸੀ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਉਸਦੀ ਮੁਢਲੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਵਗਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਸਨ।

ਕਿ ਭੇਦ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਲਈ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ *absolutisem* ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਾਰੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਬੋਂਬਮ ਦਾ ਕਲੰਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਾਜਕ ਇੱਕ ਜੁੱਟਤਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ

ਨੋਟ

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਤਨੁ।

ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ dissodal ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਇੱਕ। ਇਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵੱਲ ਵਲੋਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤਾਕਤ ਲੱਗ ਇੱਕ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ: ਸਾਰੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੰਡੇ ਉੱਤੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਹੈ ਆਜੋਜਿਤ ਇਕੱਠੇ ਕੇਵਲ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਉਹ ਮੰਗ gratifications ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ: ਇਸ ਬਲੀਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਵੱਡੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਕੀ ਚੀਜ਼, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਝਲਕ ਰਿਹਾ ਚੀਜ਼ ਡਰਾਮਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਡੋਰੀਆਂ ਫਟ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸਵਾਰਥੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁਆਦਾ ਜੋਰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਨਾਇਆ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਦੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਹੈ (ਬੇਂਥਮ ਜਲਜਦ: 495)।

ਬੇਂਥਮ, ਬਰਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣੀ ਗਈ ਸਵਾਰਥ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਬਾਲ ਬਾਲ ਆਤਮ ਕੇਂਦਰਿਤ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ visualized. ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਵਾਰਥੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੋਖ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਵ-ਹਿੱਤ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਨਜ਼ਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਬੇ 'ਬਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਬਰਕ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ intergenerational ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਹਕਾਰੀ ਪੂਰਤੀ marxian ਪ੍ਰਜਾਤੀ-ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁਦਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈਕੜ ਦੁਆਰਾ ਟੂਟੀਆਂ ਹੈ ਹਨਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਸਹੈ ਲਾਇਕ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।

ਬੇਂਥਮ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਥਾ, ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਬਾਇੰਡਿੰਗ ਜੋਰ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਨਹੀਂ ਆਦਤ ਵਲੋਂ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਿਊਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਉਪਨਿਆਸ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਸਤਵ 'ਚ ਮੋਜੂਦਾ ਅਜੁੜਵਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਲੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜੰਗਲੀ ਹੈ (ਬੇਂਥਮ 1962:36)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁੜਤਾਪੂਰਵਕ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ... ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਤਪੱਤੀ ... ਸੀ ਕਿ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਯਮਕ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਦੀ ਤੋੜਫੋੜ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧ (ਬੇਂਥਮ 1965: 500, 501)। ਬੇਂਥਮ ਲਈ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦਾਇਤਵੋਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

9.6 ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਗਿਕ ਸਮਾਨਤਾ (Women and Gender Equality)

ਬੇਂਥਮ ਵੋਟ ਕਰਣ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਈਆਂ ਵੱਲ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਰ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਅਧੀਨਸਥ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। helvetius ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੇਂਥਮ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਵੀ, helvetius ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਿੱਥੇ ਯੌਧਾਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਹਿਸਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਅੱਧਾ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ condoning ਲਈ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਇਦ montesquieu ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖਾਮੀ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਦੁਆਰਾ helvetius ਬਰੀ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੋਂਥਮ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਕਿ ਦੋਨਾਂ helvetius ਅਤੇ montesquieu ਸਨਖ਼:

... ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਦੋਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੱਛਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਲ ਸ਼ਾਇਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ repelled ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਅਹਿਸਾਨ ਤਮਾਸ਼ਾ afforded ਇੱਕ ਹੀਰੋ... ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਹਰਾਸ ਔਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਕਤਾ ਸਨ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੀ ਅੱਧੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਲੋਂ ਅੱਛਾ supposes ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੰਸਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਬੋਂਥਮ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਾਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ। ਉਸਦੀ ਅਰੁਚੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਲਈ ਵੋਟ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਰਨ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਭੁਲੇਖਾ ਅਤੇ ਉਪਹਾਸ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਪਰਿਪਕਵ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰੇਗਾ ਉੱਤੇ ਬੋਂਥਮ ਔਰਤਾਂ ਦੀ enfranchisement ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਜਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਣਾ ਸੀ। ਬੋਂਥਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਜੜੋਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਜੁਲਮ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੋਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਘੱਟ ਫਿਟ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਔਰਤਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ੀਲ, ਵਿਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਸੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਬੋਂਥਮ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਹਿਕ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਯੋਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਖੁਸ਼ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਲਾਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਕ ਬੇਬਦਲ ਨਿਕਾਹ ਦਾ ਸੰਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਕਰੂਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਦੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਇੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਦਾਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਦਾਸ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਦ੍ਰਸ਼ਿਅ ਬੋਂਥਮ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਗੁਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੂਲਤ: ਨਾਰੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਆਸਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਕੜੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬੋਂਥਮ, ਹੋਬਸ, ਜਿਵੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨਮਾਨ ਸੀ। ਬੋਂਥਮ, ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦਾਸ ਦੋਨਾਂ ਦੀਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਪ੍ਰਿਜੁਡਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। 1789 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ :

ਨੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਜੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁੱਝ ਅਜੀਬ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੀ ਉਹ ਸਨ ਮੇਰਿਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੋਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ।

ਬੋਂਥਮ ਵੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀਮਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਉਹ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਚਾਹੇ ਇਲਾਜ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਹਟਾਣ ਇੱਛਤ ਪਿਤਾ,

ਨੋਟ

ਪਤੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ। ਇਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਦਾ *erivations* ਜਾਂ ਪ੍ਰਪਤਰ ਗ੍ਰੈਕਾਨੂੰਨੀ ਕਨੇਕਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਣਗੇ ਲਈ ਬੇਬੰਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਥਕਰਣ, ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਦਰਦ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਕਸ ਲਈ ਅਦਵਿਤੀਏ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾਅਵਾ।

ਬੇਬੰਸ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੋਨ ਮੱਤਭੇਦ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੰਵਾਰਾ ਮਾਤਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਵਿਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ, ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਅਤੇ *panopticon* ਦੀ ਤਰਜ ਨਾਲ *sotimion* ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਣ ਲਈ *nothotropifitum* ਦਾ ਖੋਜ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਗਰਭਪਾਤ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਮੋਟ ਇੱਕ ਵਿਵਾਹਿਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ *maltreating* ਵਲੋਂ ਰੋਕਣ ਕਰਣਗੇ ਲਈ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਜੋ ਲੋਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਸੱਜਿਆ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਵੇਸਆਵ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਨਾਵਿਕੋਂ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕਾਂ, ਲਈ ਅਲਪਕਾਲਿਕ ਵਿਆਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਪਚਾਰਾਤਮਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬੇਬੰਸ, ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਲਈ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦੀਆਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੰਤਰੰਗ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਨਿਕਲੀ, ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਮਤਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਪੁਰਖ ਆਜਾਦ ਸੁਰੱਖਿਅਤ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਮਿਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਲਈ ਮੈਦਾਨ ਅਪ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੁਸੱਜਿਤ। ਡੰਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਨਾ, ਬੇਬੰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਨਿਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ *eloquently* (*williford* 1975: 176) ਦਾ ਵਰਣਨ।

ਬੇਬੰਸ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਵੇਚਿਤ, ਅਤੇ *christomathia* (1816) ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ, ਜਾਤੀ, ਵਰਗ, ਧਰਮ, ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਹਿੰਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਾ ਗਠਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਨਾਗਰਿਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

ਗੇਂਦ ਉੱਤੇ ਬੇਬੰਸ (*halvey* 1928: 20; ਲਈ ਉਸਦੇ *pro-feminist* ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬੋਫਾਰ ਸੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਮਤ ਮੈਕ 1962: 112; *willford* 1975: 168)। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਬੇਬੰਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਉੱਤੇ ਸੁਧਾਰ ਬਿਲ 1832 ਦੇ ਆਗੂ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸਰਕਾਰ (1820), ਉੱਤੇ ਜੈਸ ਚੱਕੀ ਨਿਬੰਧ ਦੇ ਆਲੋਕ ਵਿੱਚ *pro-women* ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੇਬੰਸ 1818 ਵਿੱਚ ਜੈਸ ਮਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਿਆਖ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਸੀ। ਮੱਤਭੇਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਹੈ ਚੱਕੀ ਨਿਬੰਧ (ਗੇਂਦ 1980: 105) ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਕਲਨ ਉੱਤੇ ਉਨਕੀ ਛਾਇਆ ਪਾਈ।

ਬੇਬੰਸ, ਗੇਂਦ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ *enfranchisement* ਅਤੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਰਜਮਾਨੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰੰਭਕ ਮੰਗ ਹਟਾਇਆ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਸਮਾਜ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ

ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਮੰਗ ਕਰਣ ਲਈ ਗਰਹਣਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ। ਸਿੱਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਘਰ ਔਰਤ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਡੋਮੇਨ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤ ਤਾਂ ਠੀਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫੈਸਲੇ ਅੜਚਨ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਵਣ ਹੋ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੰਢਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੀਵੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨਸਥ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ। ਉਹ ਵੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਨਿਰਪੇਖ ਪਰਾਸਨਾਤਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਔਰਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਨਿਮਰਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਹਰ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਲ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ। ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਯੋਨ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਂਥਮ ਕਿ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਕਰ ਇੱਕ ambivalent ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਬੋਂਥਮ ਕੁੱਝ ਮੋਕੀਆਂ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਆਦਾ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ (1873) ਵਿੱਚ, ਜੇ ਏਸ ਚੱਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਬੋਂਥਮ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੈਪਿਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਬੋਂਥਮ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਸੋਚ, exerted ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ।

9.7 ਇੱਕ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ (As a Humanist)

ਬੋਂਥਮ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਨਾਂ colonizers ਅਤੇ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਲਈ ਭੈੜਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਆਤਮ-ਸਰਕਾਰ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਅਪਨਾਕਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਐਪਨਿਵੇਸਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਠਾਰਹਵੇਂ ਅਤੇ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ (colonizers) ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ (colonizers) ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਜੈਸ ਚੱਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਈਸਟ ਇੰਡਿਆ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲਾਰਡ ਵਿਲਿਅਮ bentinck, ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ 1827, ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। 1793 ਵਿੱਚ ਬੋਂਥਮ ਫਰਾਂਸ ਆਪਣੀ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬੋਂਥਮ, ਸਿੱਖਿਆ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੀ ਘੰਟੀ ਅਤੇ lancaster ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ patterned ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ। ਬੇਲ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਤਫੀਰਰ;ਠਵਕਤ, ਸਿਖਾਣ ਲਈ ਉੱਨਤ ਅਧਿਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸਸਤਾ-ਪਣ ਪੱਧਤੀ ਉੱਤੇ ਹਿਟ। ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਸਾਧਿਅ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ, ਅਤੇ ਓੜਕ ਨਿਰਕਸ਼ਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ concretized, ਇਹ ਬੋਂਥਮ ਲਿਖਣ ਦੇ ਆਪਣੇ christomathia, ਸਿੱਖਿਆ, ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਇੱਕ ਪੁਤਲੀ ਖਾਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ encyclopaedic ਤਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਵਲੋਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ। 1825 ਵਿੱਚ, ਜੈਸ ਚੱਕੀ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਸਤਾ ਜਾਂ ਨਿ: ਸ਼ੁਲਕ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ tractes ਵੰਡ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਗਿਆਨ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਬੋਂਥਮ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਪਸ਼ੁਆਂ, ਦੀ ਮਾਨਵੀ ਉਪਚਾਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਪੱਖ championed. ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਿਉਦੰਡ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੱਜਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਮਕਸਦ ਜੋਰ ਮਾਨਵੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਕਲਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਖ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ encyclopediacal doys sketched . ਉਹ 17 ਗੁਣ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸਨ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਰਵਭੋਮਿਕ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਿਖਿਤ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੰਟਰਨੇਸ਼ਨਲ ਜਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਗੜਾ, ਸੰਕੇਤਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਨਾ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ, ਔਚਿਤਿਅ,

ਨੋਟ

ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਮਨੋਬਲ, deontology, eulogistic ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਚੇਤਨਾ। ਜੋਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦੀ ਨਾਪਸੰਦ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਅਤੇ ਠੀਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਸ਼ਮਤਾ ਗੰਭੀਰ ਸੋਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਦਿੱਤਾ।

ਬੋਂਬਮ ਵੀ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਇਆ ਸੁਝਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਨਾਟਿਅ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਸਨਿਪੇਟਸ ਤਿਆਰ; ਪਿਛਲੇ 2000 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਬੇਕਨ ਦੇ ਨਾਲ; ਜੀਨ Le Rond d'Alembert ਦੇ ਨਾਲ (1717-1783) encyclopedical ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ; ਏਟੀਨ dumont ਅਤੇ ਇਹ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ montesquieu ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਲੋਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੂਲ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਉਪਨਿਆਸ ਉੱਤੇ; porphyry ਦੇ ਨਾਲ, ਲੋਕੇ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪ sanderson ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ; ਅਤੇ ਯੂਕਲਿਡ, appollonius, diophantus, ਨਿਊਟਨ ਅਤੇ ਹਿਸਾਬ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧ ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਤੀਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਇਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਧਰਮ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਵਿੱਚ ਬੋਂਬਮ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ planks ਇਸਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ: ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਆਜਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜੀ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ। ਸਾਰੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਤਿੰਨ ਲਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸਰਕਾਰ, ਨੇਸ਼ਨਲ ਮਿਤਵਿਆਇਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਾਦਗੀ। ਉਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗਰੰਥ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਬਾਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰ ਵਪਾਰ ਲੜਾਈ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਖੰਡਰ ਵਾਲਾ ਲੇਕਿਨ ਦੋਨਾਂ ਦਲਾਂ ਲਈ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਹਿਕਮਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇੱਛੁਤ ਲੇਕਿਨ, ਸੇਂਟ ਪਿਅਰੇ ਅਤੇ, Rousseau ਵਿਪਰੀਤ ਅਦਾਲਤ ਬਲਪੂਰਵਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਲੋਂ ਲੈਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਰੇ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬੋਂਬਮ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੀ ਕਾਰਵਾਹੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਵਲੋਂ deputies ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਗੁਪਤ ਕੂਟਨੀਤੀ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰਿਤਾ ਵਿੱਚ enormous ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਂਡ ਸਥਾਈ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਪਰਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਕਾਲੀ ਸੋਹਾਰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕ - ਲੋਕ ਕੂਟਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਦੀ ਸੰਦੇ ਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਸੀ। ਏਕੀਕਰਣ ਦੇ cybernetic ਸਕੂਲ ਕਾਰਲ deutsch ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਦੂਸਰਾ ਸੰਸਾਰ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਏਕੀਕਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਬਣੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੋਂਬਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਾਫੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਤਦ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਨਿਰਸਤਰੀਕਰਣ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਦੇ ਖਤਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਾਏ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲਈ alludes ਉਹ ਵੀ ਦਬਿਆ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਬਦ ਸਿੱਕਾਂ। ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬੋਂਬਮ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਦਿਨ ਸਧਾਰਣ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ, ਬਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਠੀਕ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਇਮ ਹੈ (ਹੀਟਰ 1990: 55-56)।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਨੋਂ:

ਨੋਟ

1. ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸੱਜਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤਿ ਉੱਤੇ beccaria ਦੇ ਨਿਬੰਧ ਦੇ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ

(i) 1764	(ii) 1765	(iii) 1763	(iv) 1785
----------	-----------	------------	-----------
2. ਕਿਹੜਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬੋਂਥਮ ਦੀ ਸਾਰਾ ਆਯਾਤ ਆਰਕਿਮਿਡੀਜ਼ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਪਾਂਧਾ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਨੀਂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ

(i) 1776	(ii) 1771	(iii) 1775	(iv) 1770
----------	-----------	------------	-----------
3. ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ englandism ਦੇ ਗਿਰਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ

(i) 1817	(ii) 1816	(iii) 1818	(iv) 1819
----------	-----------	------------	-----------
4. ਬੋਂਥਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੇਸਟਮਿੰਸਟਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਪੋਸਣਾ..।

(i) 1823	(ii) 1820	(iii) 1822	(iv) 1824
----------	-----------	------------	-----------

9.8 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਬੋਂਥਮ ਅਨੇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਜੋ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉੱਨਤ। ਇਹ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ, ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਬਰਟੀ, ਵਪਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ, ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਵਲੋਂ ਬਸਨੇ ਲਈ ਅਜਾਦੀ, ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਸ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਨ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਸੰਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਚੋੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕਰਮਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਏਕਸਟੇਂਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਪਾਰੰਪਰਕ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤ:ਕਸਪਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।
- ਬੋਂਥਮ ਕਾਇਮ ਵਿਚਾਰ ਨਿਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਹੇਠਲਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਮਹਿਸੂਸ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤ, ਦੇ ਕਰਾਧਾਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪੈਸਾ ਦੀ ਸੁਝਾਈ ਗਈ ਕਰਮਿਕ ਪੁਨਰਵਿਤਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੀ।
- ਸੁਰੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਬੋਂਥਮ ਇਕਾਗਰਤਾ ਅੱਛਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਲਾ ਰਾਜ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੋ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਸਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਪੈਸਾ (rosem 1990: 68) ਦੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮਾਡੇਮ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਮਾਜ ਲਈ ਜਿਆਦਾ ਉਪਯੁਕਤ ਦਾ lockean ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਬੋਂਥਮ ਕਰਮਿਕ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੋਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਅਰੰਭ ਦਾ ਉਦਾਰਵਾਦ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਉਸਦੇ ਫੈਲਿਆ ਸੁਧਾਰ ਪੈਕੇਜ (sabine 1973: 612)। ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿਵਿਧ ਅਤੇ ਕਈ ਗੁਣਾ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਗਹੈ ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਮਾਉਂਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕੇ, ਹਿਊਮ, montesquieu ਅਤੇ helvetius ਵਲੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਬੋਂਥਮ, ਸਾਉ ਸੋਚਿਆ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਬੜਬੋਲਾ ਕਤਰਾ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤੋਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਘਟਨਾ, ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਅਨੁਭਵਜੀਨਿ ਜਾਂਚ, ਖੁਸ਼ੀ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਉ

ਨੋਟ

ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

- ਬੇਂਥਮ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸਾਊ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦਾ ਵਰਚਸਵ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਵਿਲਿਅਮ ਥਾਪਸਨ (1785-1833) ਦੀ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਲਿਖਾਈ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, beatrice ਵੇਬ (1858-1943) ਬੇਂਥਮ ਸਿਡਨੀ ਵੇਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ (1859-1947) ਬੋਧਿਕ ਗਾਡਫਾਦਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਿਜ਼ਾਅਤ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਂਥਮ, ਲਿਜ਼ਾਅਤ ਸੰਸਥਾਗਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਲੋਚਨਾ ਲਈ ਤੱਤਕਾਲ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਨੁਭਵਤਾਵਾਦੀਆਂ ਸਨ। ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੀਸਟੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। fabians, utilitarians, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਜੋ ਹੋਲੀ-ਹੋਲੀ ਮੋਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਦੀ ਧੁਰੀ ਬੰਨ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਅਦ patterned ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ 1895 ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਲੰਦਨ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। 1912 ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਊ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਨਾਂ utilitarians ਅਤੇ ਲਿਜ਼ਾਅਤ ਸੰਸਦ ਦੀ ਪਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂਤਰਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਲੇਕਿਨ ਲਿਜ਼ਾਅਤ ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਆਰਥਕ ਸੱਮਝ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਂਥਮ ਕਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਰਥਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੋਚਿਆ ਲਈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ, ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਂਥਮ ਨਿਊਟਨ ਦਾ ਨਕਲ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਿਜ਼ਾਅਤ, ਮਾਰਕਸ, ਜਿਵੇਂ ਚਾਰਲਸ ਰਾਬਰਟ ਡਾਰਵਿਨ (1802-1885), ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
- ਕਈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੰਨਵਾਦ, ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਉੱਤੇ ਬੇਂਥਮ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਸਮਸ਼ਟਿਵਾਦ ਦੇ ਕੁਲਪਤੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। fabians chadwick ਅਤੇ ਰਿਗਤਵਕਗ ਦੇ ਜਰਿਏ ਬੇਂਥਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਔਲਾਦ ਸਨ। ਜੇ bartlet bner, ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਮਿਥਕ ਦੇ ਪਾਇਨਿਅਰ devunkers ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਉੱਤਰਾਰੱਧ ਦਿਨ ਬੇਂਥਮ ਜਵਕਤ ਲੇਕਿਨ ਲਿਜ਼ਾਅਤ ਸਨ? (ਮੈਕ 1955: 88)।
- 1820 ਵਿੱਚ ਬੇਂਥਮ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਿੱਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਨਤ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਿਆਦ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਫਰੇਂਚ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਦੀਆਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਅਵਸ਼ੋਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨੀਂਹ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਕਸਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਗਠਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੇਂਥਮ ਦੀਆਂ ਜਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਉੱਮੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਗੁਜ਼ਾਰਾ, ਬਹੁਤਾਇਤ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੋਕ ਅਗਰਿਮ ਕਰਣ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ, (ਮਿਲਰ 1987: 39-40)।
- ਦਰਦ ਵਲੋਂ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਆਗਰਹ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਉੱਤੇ ਬੇਂਥਮ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗੜਾ ਸੀ ਜਾਂ ਬੋਧਿਕ ਨਿਯਮ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਸ ਕਮੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ, ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਏਸ ਚੱਕੀ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਸੀ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਬੋਧਿਕ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਦਾ ਇੱਕ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੱਕੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਬੇਂਥਮ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ, ਤਾਤਕਾਲਿਕ, ਲੇਕਿਨ

ਨੋਟ

- ਬੋਂਬਮ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਮਿਲ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਲਾਵਾ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਨੁਵੰਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, *formatively*, ਲੇਕਿਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੱਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ। ਚੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ, ਸੁਧਾਰਿਆ, ਪ੍ਰਵਰਧਿਤ, ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਬੋਂਬਮ ਪਾਰ; ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੇਵਲ ਬੋਂਬਮ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਉਹ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੀ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ ਹੈ।

9.9 ਸ਼ਬਦ ਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਬੋਹਿਚਕ : ਡਰ ਜਾਂ ਝਿਝਕ ਦੇ ਖਤਰੇ ਜਾਂ ਕਠਿਨਾਈ ਬੋਹਿਚਕ ਦ੍ਰੜ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾ ਨਹੀਂ
2. Contraptions : ਇੱਕ ਜੰਤਰਿਕ ਸਮੱਗਰੀ
3. Panopticon : Panopticon ਜੇਰੇਮੀ ਬੋਂਬਮ, ਇੱਕ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
4. Connotation : ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮਤਲੱਬ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

9.10 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਸਮੀਖਕਾਂ ਜੇਰੇਮੀ ਬੋਂਬਮ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰੋ।
2. ਬੋਂਬਮ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਰਣਨ।
3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬੋਂਬਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਵਰਣਨ।
4. ਕੀ ਬੋਂਬਮ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ।

ਉੱਤਰ-ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers: Self-Assessment)

- 1 (i) 2 (ii) 3 (iii) 4 (iv)

9.11 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Futher Readings)

- ਬੁਕਸ
1. ਮੁਖਰਜੀ, ਏਸ ਅਤੇ ਈ. ਵੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚਿਆ, PHI ਸਿੱਖਣ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦਾ ਇਤਹਾਸ
 2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏਕੇ 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚਿਆ, ਕਲਕੱਤਾ-KP ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ-10: ਜਾਰਜ ਵਿਲਹੇਮ ਫਰੇਡਰਿਚ ਹੇਗੇਲ (George Wilhelm Friedrich Hegel)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

10.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

10.2 ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ (Importance of Reason)

10.3 ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ (Philosophy of History)

10.4 ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ (Philosophy of Right)

10.5 ਦਵੰਦਵਾਦ (Dialectics)

10.6 ਪਾਪਰ ਆਲੋਚਨਾ (Propper's Critique)

10.7 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

10.8 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

10.9 ਅਭਿਆਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

10.10 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਕਾਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ
- ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ
- ਪਾਪਰ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ
- ਦਵੰਦਵਾਦ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਯੁਗਾਂਤਰਕਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਜਨੀਤਕ theorizing ਅਗਵਾਈ। ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵੀਕਰਗਜੰਜਅਪ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਲੋਂ ਆ ਰਹੀ ਇੱਕ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਲਈ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਯੂਰੋਪ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਅਤੇ ਮਰਗਦਤਮਰਗਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵੇਰਾ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੀ,

ਲੇਕਿਨ ਜਵਾਨ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਸਵਰਗ ਸੀ

ਜਾਰਜ ਵਿਲਹੇਮ ਫਰੇਡਰਿਚ (1770-1831) ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਕਾਂਤ ਫਿਸ਼ਟ ਅਤੇ schelling ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਦੋਨਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਛੜੇ ਅਤੇ ਸਾਮੰਤੀ, ਸਥਿਲ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿਤਰ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਆਸਟਰਿਆ ਦੇ ਫਰਾਂਸਿਸ ਮੈਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ 300 ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਿਲਕੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨੇਪੋਲੀਅਨ 1000-ਸਾਲ ਦਾ ਇਸ

ਸਮਰਾਜ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1806 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਜਰਮਨ ਰਾਜ, prussia ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ। ਹਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ prussia ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉੱਮੀਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ prussia ਜਵਾਨ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ, ਹੈਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਦੇ ਫਤਹਿ ਅਭਿਆਨ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਦਾ ਸਵਾਗਤ। ਸਮਰਾਟ ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਕੁਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਦੁਨੀਆ ਆਤਮਾ-ਮੈਂ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਸਮਿਖਿਅਕ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਵਾਰੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਏਕਲ ਬਿੰਦੀ, ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਰਜਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ 1814 ਵਿੱਚ ਹਰਾਇਆ ਸੀ, ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਾਸਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਸਾਮਾਨਿਏਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਾਸਤ। ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਜਰਮਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਕ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਨ ਉੱਤੇ ਮੁਢਲੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਕਿ ਮਤਲੱਬ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ ਵਿਅਕਤੀ। ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਫਿਲਾਸਫੀ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ actualized ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਸੰਤਾਪ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਤਾਪ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਹੋ ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾ। ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਅਤੇ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਵੇਖਿਆ। ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸੇਟਿੰਗ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪਿੱਛੜੇਪਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੰਜੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਏਜੰਸੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਨੇਪੋਲਿਅਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ, ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਹੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਜੂਲਿਅਸ ਸੀਜਰ ਦੇ। ਹੇਗੇਲ extremities ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਜਿਆਦਤੀਆਂ, robiespierre ਸੰਤਾਪ ਉਦਾਹਰਣ liquidating ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਉਦਯੋਗਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਤੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੇ ਪੋਲਿਅਨ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਫ਼ਤਾਰ। ਹੇਗੇਲ ਸੱਮਝਿਆ ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਪਾ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ, ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਕ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ। ਸੇਂਟ ਸਾਇਮਨ, ਫਰੇਡਰਿਕ ਏਂਗੇਲਸ (1820-1895) ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਭਤੋਂ encydopeadic ਮਨ ਬਦਲ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾਉਣ ਇਸ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਸੋਚ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਸਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਜਾਦੀ, ਵਿਸ਼ਾ, ਮਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ unshakeable ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸਤਤ ਵੀ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਵਲੋਂ emanted।

ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੰਰਚਨਾ ਵਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ: ਜਾਂ ਬੈਰਖਾਹ ਮੰਜੂਰੀ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਨੋਟ

ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੇਠਲਾ ਮਾਣਕ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਸੀ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਅਤੇ ਕੀ ਤਾਰਕਿਕ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਸੰਰਚਨਾ ਇਸ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਅਵਸ਼ੋਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਰਚਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਸਮਕਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਜਰਮਨੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ, ਇੱਕ ਸੰਰਚਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੰਦੁਰਸਤ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਸੀ।

10.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਹੇਗੇਲ ਸਟੁਟਗਾਰਟ, ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ 27 ਅਗਸਤ, 1770 ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੋਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਜਾਂ ਲੂਟੇਰਾਣ ਮੰਤਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ 19 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਾਂ ਉਹ 21 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ, ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਰਮਨ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸੋਨਾ ਯੁੱਗ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਮੇਧਾਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮ ਅਤੇ **tubingen** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮਦਰੱਸਾ ਲਈ 1788 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਜ਼ੀਫਾ ਜਿੱਤਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਫਿਲਾਸਫੀ ਅਤੇ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਵਿਟਜਰਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਨੀ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ 1793 ਵਲੋਂ 1796 ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਟਿਊਟਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਹ ਬਰਨ ਅਤੇ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1797 ਵਲੋਂ 1800 ਤੱਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਲਾਸਫਰ ਅਟਕਲਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਹੇਗੇਲ ਪਿਤਾ 1799 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ **tutoring** ਅਤੇ ਲਿਖਾਈ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਫਿਸ਼ਟ ਅਤੇ **schelling** ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਫਰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। **schelling** ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਰਨਲ **co philosophic** ਸੰਪਾਦਕ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਕੰਮ, ਤਿੰਨ ਖੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ, 1813 1812 ਅਤੇ 1816 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕਾਫੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਗਿਆਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ 1816 ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀਡਲਬਰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਪਦ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਫਿਲਾਸਫਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਹੇਗੇਲ ਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ **Phenomenology** 1807 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜੇਨਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ 1801 ਵਲੋਂ 1807 ਤੱਕ ਭਾਸ਼ਣਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। **Bamberg** ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ 1808 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਧਿਆਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੂਰਨਬਰਗ, ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ 1816 ਤੱਕ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਹੇਗੇਲ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਿਅ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਬਰਲਿਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਫੀਵਕ ਸਫਲ। ਬਰਲਿਨ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 1818 ਵਲੋਂ 1831 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਘਟਨਾਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਰਜ ਫਿਲਾਸਫੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਧਰਮ, ਸੌਂਦਰਿਆਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਉੱਤੇ ਪੜ੍ਹਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ, ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ।

ਹੇਗੇਲ ਆਧੁਨਿਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ 18 ਸਦੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਛਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਮੁਦਾਏ *hegelians*, ਵਾਸ *hegelians* ਅਤੇਦਾਵਾਂ *hegelians* ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਤਮ-ਬੋਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾ ਵੱਡੇ ਰਿਟ ਸੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਮਾਰਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਨਰਵਾ ਦੇ ਉੱਲੂ ਗੋਧੂਲਿ ਬੇਲਾ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਖੰਭ ਫੈਲਾਤਾ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਫਿਲਾਸਫੀ 1821 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੱਲ, ਹੇਗੇਲ ਪੂਰੇ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ੀ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋਂ ਵੱਡੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲੀਆਂ ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਿਖਿਆਨ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਕੁੱਝ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਿਆਨ, ਸੌਂਦਰਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਖਿਆਨ, ਧਰਮ ਦਾ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉੱਤੇ ਵਿਖਿਆਨ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਉੱਤੇ ਵਿਖਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। 1830 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਰੇਕਟਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ 14 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ 61 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਨਿਧਨ ਹੋ ਗਿਆ।

10.2 ਕਾਰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ (Importance of Reason)

ਹੇਗੇਲ ਕਾਰਨ ਕਾਂਤ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਭਵਵਾਦ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ। ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲੀਅਤ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਆਤਮੀਇਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰਿਆ ਵਿਭਾਜਨ ਲਈ ਆਗੂ। ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੋਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਅਮਲ ਕਰਣ ਲਈ ਆਗੂ ਵਿੱਚ ਵਿਪਰੀਤ ਮਜ਼ਹੂਨਾਂ ਜਾਂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ *interrelated* ਇੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਮੌਲਕ ਯੋਗਦਾਨ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮਨ ਦੇ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਮਿਹੋਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਾਇਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਧਾਂਤ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਚ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਮਨੁੱਖ ਹਤਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੇਬਸੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਯੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੁਦਾਈ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਣ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਪੂਰਾ ਢਾਂਚਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਦਾਈ ਸਮਗਰਤਾ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਜਬਰਦਸਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਬਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਆਧੁਨਿਕ ਵੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣ, ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਚਸਵ ਸੀ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਸੰਦੇ ਹ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ, ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਅਸਲੀਅਤ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਹੇਗੇਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਯੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨਤਾ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਜਾਦੀ ਸੰਜੋਨਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਮਕਾਲੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਨਵੀਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਵੇਖਿਆ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਹੈਗੀਲਿਅਨ dialectic ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। marcuse ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ:

ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੱਜਿਆ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੂਚਕਾਂਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ commonsense, ਇੰਨਾ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਢੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵਿੱਚ dialectic ਗਰਭਧਾਰਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਚਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਤੱਖਵਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਊਂਟਰ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

10.3 ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ (Philosophy of History)

ਸੱਮਝਾਉਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਾਸਤਵ 'ਚ ਅਤੀਤ ਕਾਰਨ actualizing 'ਤੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਖਤਮ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸੀ, ਹੇਗੇਲ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਕੱਟਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਕਾਂਤ ਫਿਲਾਸਫਰ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਬਾਹਰ ਸਭ ਕੁੱਝ, ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਯੁੱਗ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਕਰਣ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ, ਉਸਦੀ ਢੰਗ ਰੋਜਗਾਰ, ਹੇਗੇਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਸਥਾਈ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਇੱਕ। (21-22 kaufmaann 1965) ਇਹ ਹੇਗੇਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ, ਏਗੋਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਵਲੋਂ ਸੋਚ ਦੇ ਹੇਗੇਲ ਮੋੜ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਇਹ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਯੋਜਿਤ ਫ਼ਾਰਮ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪੂਰਵ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਗੋਲਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਲਈ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਿਲਾਸਫਰ ਹੇਗੇਲ ਭਾਵਨਾ ਵਲੋਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਵੇ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦੋਨਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਤਬਯੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਸੌਦੇ ਦੇ ਢੇਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਢੰਗ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਛਿਪੇ ਮਤਲੱਬ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਨਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕੈਨਵਾਸ ਭਾਰਤ, ਚੀਨ ਅਤੇ ਫਾਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, ਓੜਕ ਯੂਰੋਪੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਦੇ ਯੂਰੋਪੀ ਸਾਮੰਤਵਾਦ, ਧਰਮਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ। ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਖਾਤੀਆਂ ਵਲੋਂ ਹੇਗੇਲ ਹਿੰਮਤ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ

ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੀ, ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਇਸ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਸੀ। ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਧੁਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੇਗੇਲੀਜ਼ਅਪਕਦ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਆਜਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਯੂਰੋਪ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਓਰਿਏਂਟ ਦੇ ਲਿੰਕ ਮਿਲ ਸੀ .

ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪੂਰਬ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਸੀ, ਚੀਨ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਫਾਰਸ ਦੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਚੀਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਥਿਰ, ਯਾਨੀ ਸਥਿਰ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਨਾਮ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਬਦਲਾਵ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਗੈਰ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇ ਬਾਹਰ। ਇਸ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਕੁਦਰਤ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੱਮਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ (ਸ਼ਾਸਕ) ਸਰਵੋੱਚ ਸੀ, ਪੂਰਬ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਦੂਸਰੀਆਂ subordinating। ਇਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਿਰਫ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਡਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਆਪਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਇੱਕ ਚੇਤਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਾਧਿਕਾਰ ਵਲੋਂ emanated। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ, ਸੀ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਲਈ ਮਾਤਹਤੀ ਕੁਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਇਸ ਕਮੀ ਹੀ ਹੋਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਜ਼ਾਹਰ। ਚੀਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮਾਡਲ ਉੱਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੱਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਾਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਦੋਨਾਂ ਚੀਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੋਨਾਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਗਿਰਫਤਾਰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਪੂਰਬ ਦਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਫਾਰਸ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੀ। ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ ਸਮਰਾਟ ਚੀਨੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦੋਨਾਂ ਮਜਾ ਆਇਆ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਅਸਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਸੀ। ਫਾਰਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਰਸ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਰਸੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਨਿਰਪੇ ਖ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੀਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸੱਚ ਇਤਹਾਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫਾਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਫਾਰਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਆਪਣੇ ਮੌਲਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਫਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧੂਰੀ ਰਹੇ। ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਲਈ ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਏਬੋਂਸ, ਸਪਾਰਟਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ ਸਮਰਾਟ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਨਗਰ ਰਾਜਾਂ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ, ਫਾਰਸੀ ਸਮਰਾਟ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਫੌਜ ਅਤੇ ਜਹਾਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇੜੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ

ਨੋਟ

ਅਤੇ ਗਰੀਕ ਬੇੜੇ salamis, ਈਜਿਪਟ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਟਾਪੂ, ਏਥੋਂਸ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ 480 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਂਕਾਵਿ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਖਾਂਦੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤੀਆਂ। ਹੇਗੇਲ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰਬ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ ਗਰੀਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਕ ਜਿੱਤ ਪੂਰਬ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਲੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਨਗਰ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਮੁੰਤਕਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਆਦਿਮ ਸਾਮਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਗਰੀਕ ਧਾਰਨਾ ਕੇਵਲ ਭੋਰਾਕੂ ਅਤੇ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਈ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਸ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਭੋਰਾਕੂ ਅਹਿਸਾਸ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਭਾਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਹੇਗੇਲ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸੀਮਿਤ ਲੋਕਤੰਤਰ ਇਸਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਗੈਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਸੰਭਵ ਗੈਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ functionalist ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਅਰਸਤੂ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਤੰਤਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਮੰਗਣਾ ਸਕਦਾ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਧੁਰਾਪਨ ਵੀ ਦੂਜੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਪੂਰਬ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਓਰਿਏਂਟ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਏਜੇਂਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਪੁੰਨ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਜਾਂ ਅਵਇਕਤੀਕ ਸਿਧਾਂਤ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸੱਮਝ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਸਟਿਨ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੇਨਰੀ ਮੇਨ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਗੁਣਾਂ (ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ) ਦਾ ਅਸਤੀਤਵ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇਹ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਹਿਸਾਸ ਕੇਵਲ ਭੋਰਾਕੂ ਸੀ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਸੱਚੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ, ਸੁਕਰਾਤ ਇੱਕ ਆਗੂ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਅਪੋਲੋ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਯਾਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਸੁਕਰਾਤੀ ਸੰਵਾਦ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਜਾਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਕਰਾਤ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਅੱਛੇ, ਸਿਰਫ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਦੀ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਮਾਜਕ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਜੱਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਕਰਾਤ ਅਥੀਨਿਆਨ ਰਾਜ ਦੇ ਵੈਚਾਰਿਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥੀਨਿਆਨ ਰਾਜ ਦੇ ਨਜਰਿਏ ਵਲੋਂ, ਸੁਕਰਾਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਤ ਦੀ ਸੱਜਿਆ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਲੀਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਂਹ erobed। ਸੁਕਰਾਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੇਗੇਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਫਰਮ ਬੌਧਿਕ ਜੜੋਂ ਲਿਆ ਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਤਨ, executioners ਖਲਨਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਏਕ ਨਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਦੁਖਦ। ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਕਰ ਕਿ ਸੁਕਰਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਆਜ਼ਾਦ ਲਕੀਰ ਏਥੋਂਸ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਤਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ।

ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ, ਜੋ ਔਖਾ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਸੀ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਓਰਿਏਂਟ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਪਿੜ੍ਹਸੱਤਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਜੋ ਸਖ਼ਤ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਚਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਬੰਧਨ ਸੀ। ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਪੂਰਬ ਦਾ ਦੁਨੀਆ ਗਰੀਕ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਚੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਅਰਸਤੂ, ਜਿਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਆਤਮੀਏ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨਮਾਨ ਸੀ। ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਔਖਾ ਪਲੇਟਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੱਖੀ ਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਰਸਤੂ ਸੋਚਿਆ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਹੇਗੇਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਤਰਕਪੂਰਣਤਾ ਵਲੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹਾਲਤ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਬਣਾਇਆ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਦੇ ਵੱਲ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ, ਉੱਥੇ ਫਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਰੋਮਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਹੋਣ ਲਈ ਬਾਯਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਤਹਾਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੀ ਸੁਕਰਾਤੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਮੰਜੂਰ। ਇਹ ਫਾਰਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫਰਕ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਰੋਮ ਦੇ ਕਰੂਰ ਸੱਤੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਸਲੀ ਠੋਸ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਵਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਰਹਮਵਾਦ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ, ਜੋ ਰੋਮਨ ਸਭਿਅਤਾ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਇੱਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਨਾਵ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਡੋਮੇਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ, ਤਪੱਸਿਆ ਏਪਿਕੂਰੇਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਗੈਰ-ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਲਈ ਆਗੂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਿਧ ਫਿਲਾਸਫੀ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਵਡਿਆਈ ਵਲੋਂ ਪਰਹੇਜ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਲਈ ਬੋਲਣਾ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਨ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਨਾਹੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਇਸ ਫਿਲਾਸਫੀ ਲਚਾਰੀ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪਈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਧਾਨ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਉਦਏ ਵਲੋਂ ਉੱਭਰਿਆ। ਪਸ਼ੁਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਵ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਕ ਪੱਖ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਮਗਰੀ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗਰਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੋਮਨ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਉਦਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ।

ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਰੀਰ ਰੱਬ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲਾਂ, ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ, ਧਾਰਮਿਕ ਚੇਤਨਾ ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਨਗਰ ਆਤਮਕ ਦੁਨੀਆ, ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਚੇ ਘਰ (ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ) ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਇਹ ਲਿੰਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਸਾਨ ਹਨ। ਇੱਕ ਲਿੰਕ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਦਲੀਲ ਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਲੌਕਿਕ ਏਕਤਾ ਦੇ ਵੱਲ ਅੰਦੋਲਨ ਰੋਮਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਝੁਕਾਉ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਉਦਏ ਸਮਕਾਲੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਲੇਕਿਨ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਈਸਾਈ ਸਿਧਾਂਤ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਆਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਗਤ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

Constantine ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਲੋਂ, ਇਸਾਈਇਤ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਧਰਮ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੀਜਾਂਟਿਨ ਸਾਮਰਾਜ

ਨੋਟ

ਦਾ 1000 ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਵਲੋਂ ਜੰਗਲੀ ਆਕਰਮਣਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਇਸ ਇਸਾਈਇਤ ਦੇਨਾਂ ਅਵਨਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਦੁਨੀਆ-ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੂਰੋਪੀਏ ਦੁਨੀਆ ਸਮਕਾਲੀ ਦੀ ਵਾਧਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ।

ਹੇਗੇਲ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਵਲੋਂ ਯੂਰੋਪੀਏ ਮਿਆਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਕੈਂਡਿਨੇਵਿਆਈ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਹਾਲੈਂਡ ਹੋਰ ਵੀ ਗਰੇਟ ਬਰੀਟੇਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਜਾਇਜਾ ਲਿਆ। ਸੁਧਾਰ, ਜੋ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ: ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਸਾਰੇ ਹੇਗੇਲ ਕੀ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋ ਕਹੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਰਥਕਤਾ ਵਿੱਚ **paled**। ਜਰਮਨ ਰਾਸ਼ਟਰੋਂ ਚੇਤਨਾ ਕਿ ਆਦਮੀ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿ: ਸੁਲਕ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਹਜਾਰ ਸਾਲ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦੁਖਦ ਕਾਲ ਸੀ। ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਲ ਅਧ: ਪਤਨ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਾ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਿਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਬਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਖਦ ਵਿਕਾਸ ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਗ, ਹੇਗੇਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਲੰਬੇ, ਘਟਨਾਪੂਰਣ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਰਾਤ ਸਨ, ਕਿ ਰਾਤ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੀ ਸਵੇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿ ਸਵੇਰਾ ਦੀ ਸ਼ਰਮਾਨਾ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲਾਲਾਂ ਇੱਕ ਉੱਜਵਲ ਅਤੇ ਗੌਰਵਸ਼ਾਲੀ ਦਿਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਤੁਫਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ। ਹੇਗੇਲ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਸੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਦੇ ਨਵਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਸੁਧਾਰ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਲੂਥਰ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਯੂਰੋਪੀਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਉਪਲਬਧੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਦਗੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਸਨ। ਸੁਧਾਰ ਕੈਥੋਲੀਕ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਸਰਲ ਲੇਕਿਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਫੜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਆਤਮਕ ਸੰਬੰਧ (ਮਸੀਹ) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੀ ਵਗ। ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲੀਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਸਥਾਪਨ ਕੇਵਲ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਜਾ ਘਰ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਹਿਚਾਣ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੱਖ ਸੇਟ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਨੁਸ਼ਾਨ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਸੀ। ਸੱਚ ਔਚਿਤਿਅ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਇੱਕ ਆਤਮ ਢਾਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਜਾਦ ਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਕਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀ ਨਿਅਤੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਆਜਾਦ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਦੇ ਤਾਜ ਵਡਿਆਈ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਪੂਰਵੋਕਤ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਯੁਕਤੀਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ **multitudes** ਨੂੰ ਸਮਾਔਜਿਤ ਪਹਲੂ ਵੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਵੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ, ਜਾਇਦਾਦ, ਸਾਮਾਜਕ ਨਿਤੀਕਤਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਦਮੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਆਜਾਦ ਚੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਸਮਰਥਨ ਕੇਵਲ ਉਭਰਣ ਜਦੋਂ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤੇ ਦੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਮਣੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਬਣਾਉਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ **diderot** ਅਤੇ ਵਾਲਟੇਅਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਇਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਝੁਕਾਉ

ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ। ਫਰੇਂਚ ਬੜ੍ਹਪਣ ਆਪਣੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਦਭਵ ਅਤੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਵੇਰਾ ਜੋ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਪੁੱਕਾਰਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਲਪਕਾਲਿਕ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੱਜਿਆ ਸੰਸਥਾਗਤ ਗਿਲੋਟਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸੰਤਾਪ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਮੂਰਤ ਫਿਲਾਸਫਰ ਵਿਚਾਰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਲਾਗੂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਲਤ ਦੀ ਸਮਗਰਤਾ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੱਕ ਅਧੂਰੀ ਬਚਨ ਬਣਾ ਰਿਹਾ।

ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਅਤੇ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ। ਨਪਾਲਿਆਨ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਾਮੰਤੀ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਇਆ ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਮਿਆਦ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਬਣੇ ਰਹੇ ਦੀ ਹੇਗੇਲ ਨੋਟ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਆਧਾਰਿਤ ਕੁਸ਼ਲ ਰਾਜ ਸੰਗਠਨਾਂ, ਨਿਜੀ ਵਿਵੇਕ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ, ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਗੰਤਵਿਅ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਕਾਰਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਰੀਸਥਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਭਿਨਏ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਪਹਲੂ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਇਸ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਜਾਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵ ਨਹੀਂ signified। ਹੇਗੇਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਪਿੱਛਾ। ਲੇਕਿਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਕਾਰਨ ਦੀ ਚਲਾਕ, ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਸੇਟ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੋਟੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿੱਗ ਗਿਆ: (ਕ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਸੀਮਾ ਸੁਲਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਵਾਚਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਬਦਲਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਨ, (ਖ) ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਹਿਤ ਦੁਨੀਆ ਇਤਿਹਾਸਿਕ (ਜੂਲਿਅਸ ਸੀਜਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਕ ਦੀ ਮੰਗ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੱਮਝ ਅਤੇ (ਗ) ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਾਰਕਾਂ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਵਲੋਂ ਚੀਜਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲਈ ਹੇਗੇਲ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਨੀਆਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਕੇਵਲ ਲਿਆ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅਸਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਗ਼ਾਵਤ ਖੋਲ ਸਕਿਆ।

ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਮੁੰਤਕਿਲ ਕਰਣ ਲਈ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਜਾਦੀ, ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਵਿਚਾਰ ਚੀਜਾਂ ਸਨ। ਇਹ ਚੀਜਾਂ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਰਾਜ ਸੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਾਹਕ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰਣਾ, ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ

ਨੋਟ

ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਡਲਾ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਧਨ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਜ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ, ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਨ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ, ਤਦ ਵੀ, ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਰਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਬਯੋਰਾ ਨਹੀਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਵਰਤਨੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰਾਜ ਦੇ ਟੀਕੇ। ਹੇਗੇਲ ਮੌਲਕ ਦ੍ਰੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਕ) ਸਾਮੰਜਸਿਅਪੂਰਣ ਗਰੀਕ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ (ਖ) ਈਸਾਈ ਧਰਮ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਗੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਮਾਰਚ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਟਕਲਾਂ ਅਰੁਚੀ ਸਮੱਝਾਇਆ ਸੀ।

ਕਾਂਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਗੇਲ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਕਾਂਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਾਂਤ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਉਦਾਸੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਵਲੋਂ ਵਰਤਮਾਨ ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ theodicy ਦਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਾਰ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੋ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਡੇਂਸ ਦੇ ਦਲੀਲ ਸਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੱਮਝ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਨੰਤ ਕਾਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਕਾਂਤ ਵਲੋਂ ਜਅਤਰਗਿ ਮੱਤਭੇਦ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਯੁੱਗ ਵਲੋਂ ਦੂੱਜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਿਧ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਲੈਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕਾਂਤ, ਦੂੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇਲਾਜ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ।

ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਲੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਲੋਂ ਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਾਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਸੁਕਰਾਤ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਗੇਲ ਜੋ ਮਹਾਨ ਨਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਵੱਖ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਸਨ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਸਮੱਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਗਤੀਸ਼ੀਲ, ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ, ਇਹ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੋਨਾਂਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ 3 ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾ ਇੱਕਜੁਟ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ। ਦਲੀਲ, ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾ: ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਲੱਗਭੱਗ ਸਭ ਕੁੱਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ phenomenology ਮਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਹੇਗੇਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲੀ ਮੱਤਭੇਦ ਨੋਟਿਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। phenomenology, ਹੇਗੇਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਸਮਾਂ, ਤਾਰੀਖ਼, ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸੀ। phenomenology, ਹੇਗੇਲ ਪਰਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਇੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਹੇਗੇਲ

ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਅਜਾਦੀ ਆਂਤਰਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। phenomenology, ਹੇਗੇਲ ਮਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਸਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਅਜਾਦੀ, ਕੀ ਇੱਕ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ, ਅਜ਼ਾਦ ਮਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਕੁੱਝ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮਨ ਵੀ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਸਲਈ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਕੜੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਵਿਤੀਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਹੈ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਬਣਾਇਆ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਬਸੇ ਗੰਭੀਰ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। plamentaz (1963: ਵਾਲਿਊਮ) ਕਿਉਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਬੱਝੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਰਕਿਕ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਹੀ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ। ਹੇਗੇਲ ਇਸ ਮੌਲਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਝੁਕਾਉ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਵਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। macIntyre ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗਰੀਕ ਜੀਵਨ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਸੰਘਰਸ਼, ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਵਲੋਂ ਗਰਸਤ ਸੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਤਲੱਬ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੀਤ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਵਿਕਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਤਹਾਸ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਦੁਨੀਆ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਗੇਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁੱਧਿਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ। ਮਾਰਕਸ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਹੇਗੇਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਬਿੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤ ਤਬਦੀਲ।

ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਧੁਨਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾਇਆਬ ਸੀ। ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਇਤਹਾਸ, ਫਿਲਾਸਫੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੁਆਰਾ exerted ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

10.4 ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ (Philosophy of Right)

ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੇਗੇਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਇੱਕ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਚਾਲ ਚਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਰਸਤੂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੀਤੀਸ਼ਾਸਤਰ, ਸਾਮਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਖਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਲਿਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਧਿਆਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਲੋਂ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਪਰੀਤ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਥਕੇਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ: ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਿਹ, ਉਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉੱਤੇ ਵਿਖਿਆਨ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵੰਡਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਠ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ) 11। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਪਾਠ ਉੱਤੇ ਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਾਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਵਿਖਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੱਤਭੇਦ ਸਨ, ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ

ਨੋਟ

ਮਰੋੜਿਆ ਕਸਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਿਮਾਗ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਦਰਸ਼ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਭਿਅਤਾ, ਨਿਰਪਖਤਾ ਅਤੇ ਸੰਮਾਨਜਨਕ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯੋਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾ। ਜਿਵੇਂ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਚਾਲ ਚਲਣ ਸੀ। ਸਦਭਾਵ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਭਾਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਹੇਗੇਲ, ਪਰਵਾਰ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੰਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਘਟਕੋਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੀ ਫੈਲਿਆ ਕੰਮਧੰਦਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ, ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਵਿਧਾਨਸਭਾਵਾਂ, ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ, ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ।

ਪਰਵਾਰ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ (Family, Women and Children)

ਹੇਗੇਲ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜਦਕ;ਜੰਕਦ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਪੂਰਤੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਪਰਵਾਰ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੁਲ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬਹੁਤ ਪੂਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹੇਗੇਲ ਵਿਆਹ, ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ, ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ। ਵਿਆਹ, ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਆਜਾਦ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਏਕਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤਿਆਗ ਸੀ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ।

ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਤੀਵੀਂ ਦੇ ਟਕਸਾਲੀ ਛਵੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਹੈਤ ਦੀ ਪਾਰੰਪਰਕ ਯੋਨ ਵਿਭਾਜਨ ਪ੍ਰਬਲਿਤ। ਬਾਹਰੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੀਵੀਂ ਦੋਨਾਂ ਅਕਰਮਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੁਰਖ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੀਵੀਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਕਿਸਮਤ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਤਰਬੀਰਦਕਤ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ natigone ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਔਰਤਾਂ ਅਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਦਲੀਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੇ ਵਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਰਵਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਤੱਤਕਾਲ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ। ਪਰਵਾਰ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਬਾਂਡ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਤੱਤਕਾਲ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋਰ ਜਾਂ unmediated ਅਹੰਕਾਰ ਸ਼ੁੰਨਿ ਹੋਏ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਭਰੂਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ।

ਅਰਸਤੂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਗੇਲ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ, ਬਾਹਰ ਇਤਹਾਸ ਸੀ ਪ੍ਰਸਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸੂਤਰੀਕਰਣ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਵਿਆਹ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਯੋਨ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੀ ਨਕਾਰਣ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਾਰਨ

ਅਤੇ ਏਕਤਾ, ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ।

ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵੈਚਾਰਿਕ ਸੋਚ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਹਾਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਕਰਮਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਗਿਆਨ, ਫਿਲਾਸਫੀ, ਜਾਂ ਕਲਾ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਗਾਰੰਟੀ ਪਹੁੰਚ। ਉਹ ਇਸਲਈ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਜੀਵ, ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸੰਕਾਏ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਲੋਂ ਮਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵਾਇੰਤਤਾ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਨੁਚਿਤ ਸਨ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਰੂਸਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਰੂਸਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹੇਗੇਲ ਮੁੰਡੀਆਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਿਅਕ ਕੋਰਸ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਨ, ਉਹ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਸਮਾਨ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਸ ਨਵੇਂ ਪਰਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੀ ਕਿਉਂ ਪਰਵਾਰ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਤ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਜੈਵਿਕ ਮੱਤਭੇਦ ਸਾਮਾਜਕ ਮੱਤਭੇਦ ਪੈਦਾ। ਹੇਗੇਲ ਸਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸਿਆਣਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਿਵਾਹਿਕ ਬੰਧਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਹਾਲਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ। ਪੁਰਖ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਲੈਣਦੇਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੀ ਆਨੰਦ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਨੇਕ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਪਦਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ, ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨਿਆ *indinations* ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬੱਝੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਯੁਕਤ ਸੀ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੱਖ ਅਤੇ ਅਮੂਰਤ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਗਿਆਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਹਤੋਤਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਇਸ਼ਟ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1969 ਹੇਗੇਲ: 168)। ਉਹ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਪਤੀ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਖਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਧਿ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਆਤਮ-ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਇਕਾਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹੇਗੇਲ, ਲੋਕੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਕਿ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਰਖਰਖਾਵ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਠੀਕ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਜੰਮਿਦਾਰ ਸਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਦੀ ਸੱਜਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੈਤਿਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕਸਰਤ ਵਲੋਂ ਰੋਕਦੇ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਜੀਵਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਿਕ ਅਜ਼ਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਨੋਟ

ਹੈ। ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਪਿਆਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਏਕਤਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ, ਬੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ ਆਪਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤੀ। ਵਿਅਕਤੀ, ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਉਹ ਫਿਟ ਸੱਮਝਿਆ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਨ ਕਰਣ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਚਰਚਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪਰਵਾਰ ਬਹੁਤ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੀ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਉੱਭਰਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਵੀ, ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਖਰਨੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਵੈਵਿਛਿੰਨ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਰਾਸ਼ਟਰ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਬਹੁਤ ਗਠਨ ਦੇ ਠਿਕਾਣੀਆਂ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹੇ: ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਸਪਰਿਕਤਾ।

ਸਿਵਲ ਸੋਸਾਇਟੀ (Civil Society)

ਹੇਗੇਲ ਨੈਤਿਕ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਠਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਧੁਨਿਕ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਕੀ ਗੰਢਿਆ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸੱਮਝ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਧਾਰਨਾ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਸੀ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ, ਅਰਸਤੂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਸਿਸਰੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਸਨ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਠਿਕਾਣੀਆਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਵੱਲ, ਰਾਜ **competently** ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਸਿਵਲ ਸੇਵੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ, ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹਠ ਅਤੇਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ। ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਲਬਧੀ ਸੀ, ਮਿਹਨਤ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਗਿਆਨ **actualization** ਨੂੰ ਦਰਸਾਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਭਾਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਗ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਥੋਕ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਾਸਿਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਕੇਪਲਰ ਅਤੇ ਗੈਲਿਲਯੋ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਇੱਕ) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, (ਖ) ਨੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ (ਗ) ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ: ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ, ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਵੱਖ ਲੇਕਿਨ **interrelated** ਗੱਲਾਂ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। । ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਤਵ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਸਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਨ। ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾ। ਮਿਹਨਤ ਵਿਭਾਜਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਰਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਨੇ ਕੌਸ਼ਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਗਰਿਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇੱਛਾ ਦੇ ਸੰਚਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਹੇਠਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਨੰਦ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਜਟਿਲਤਾ ਦੇ ਸਭ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਨੰਦ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ। ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ

multitudes ਦੇ ਕੌਸ਼ਲ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪੈਸਾ ਵੀ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ ਵੱਖਰਾ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਸੰਪਦਾ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਭਾਜਨ ਕੌਸ਼ਲ, Outlooks, ਹਿਤਾਂ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਿਆਰੀਕੀਆਂ, ਮੋਕੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਾਧਯ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸਾਨ-ਜਨਤਾ, ਵਪਾਰ ਵਰਗ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਆਪਕ ਸਮੂਹਾਂ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ। ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਅਵਏਕਤੀਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਣ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਨਿਗਮ ਵਿਅਵਸਾਇਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਅਤੇ ਸਵਇੰਸੇਵੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਫੁਲ ਵਲੋਂ ਇਸ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਤੰਤਰ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਹੇਗੇਲ *toqueville* ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। *Corporatism* ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਜਾਦੀ *actualizing* ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਾਦੀ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਸੰਦ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਸੰਘਾਂ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਉੱਤੇ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਖੰਡਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਲ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵਲੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ। ਮੈਂਬਰੀ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕੋਡ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ *enulcated* ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ *entailed*। ਇਹ ਗਰਵ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਰਿਮਾ, ਪਰਵਾਰ ਲਈ ਕੇਵਲ 2 ਦੇ। *Corporeism* ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਲੂ ਇਸਦੀ ਵੰਚਿਤੋਂ ਲਈ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਸੀ। ਰਾਜ, ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਰੋਕਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੰਤਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜੋ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀਡਿਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਬਾਹਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਰਗ: ਉਸਦੇ ਲਈ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ। ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।

ਨਿਗਮ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਗੇਲ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਖੰਡਨ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਵੀ ਸੀ, ਤਰਜਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਸਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦੀਦਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਤਰਜਮਾਨੀ ਲਈ ਲੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹੈ। ਭੂਗੋਲਿਕ ਲੇਕਿਨ ਵਿਆਜ ਆਧਾਰਿਤ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਹੇਗੇਲ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਬਰਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵ ਲਈ ਆਗੂ ਤਰਜਮਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮੂਹ ਦੇ ਗਠਨ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਹਾਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਰੋਕਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਨੁਦਾਨ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਫੜ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਮੈਂਬਰੀ ਇੱਕ

ਨੋਟ

ਆਦਮੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕਮਾਣ ਦੀ ਬਾਧਿਅਤਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਸ਼ੇਅਰ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੈਤਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਪੇਸ਼ਾ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇਹ ਕੰਮ ਨਿਗਮ (278: ਹੇਗੇਲ ਜਲਜਦ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, Corporatism ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਤਾਲਵੀ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵੀ ਕਿ ਦੱਖਣ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਕੁਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਬੂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਉਦਿਅਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਕਤਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਆਦੇਸ਼ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਕੁਚਲਨੇ। ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧਾ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਵੇਚਿਤ, ਇੱਕ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ Corporatism ਇਸ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਸੀ। ਇਹ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਊ Corporatism ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਧ ਨਿੱਜੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮ ਨਿਆਮਨ ਮਤਲੱਬ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮੂਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਪੰਸਦ ਦੇ ਦੁਆਰੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵਾਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਨਕਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਜ (State)

ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਤਵੋਂ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਿਤ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਚਿਗਵੀਕਗਕਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਧਾਇਆ। ਇਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਤਮ-ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ। ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਕਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਮੂਲ ਇੱਛਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਨੰਤ ਸੀ। ਇਹ ਮੂਲ ਏਕਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਚਤਮ ਠੀਕ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਉੱਚਤਮ ਜਿਸਦਾ ਸੁਲਕ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਉੱਤੇ ਸਰਵੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਨ ਹੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਕਾਰ। ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਜੀਵ ਵਿਅਕਤੀ, ਉੱਚਤਮ ਜਿਸਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਉੱਚਤਮ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਘਟਕੋਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।

ਢੰਗ-ਨਿਯਮ (Rule of Law)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਕਾਨੂੰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅੜਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ: ਇਹ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸੀ। ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੋਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਸਿਤ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ। ਇਸ ਸਾਰਾ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿੱਚ, ਨੀਆਂ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ

ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਕਰਾ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕੀ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਦੀ ਸਾਡੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਉਸਨੂੰ ਉੱਚਤਰ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਮਾਡੇਮ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਬਣਨੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਆਵੇਦਨ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਅਵਇਕਤੀਕ ਅਤੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈ ਹੈ ਜੋ ਵਸਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ।

ਇੱਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋ: ਕੀ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਗਰਹਣ, ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਲੈਣਾ-ਪ੍ਰਦਾਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਪਹਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੋਬਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਣਹੋਂਦ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸੱਤਾ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਜਨਾਂ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਅਗਿਆਤ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਸ਼ੇਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਾਨ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਵਰ ਸੀ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ।

ਹੇਗੇਲ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਰਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਰਸਤੂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਪੁਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਜੀ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਯੋਗੋਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਚਾਲ ਚਲਣ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਟੀਕੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਧਾਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਹਿਲ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਹੇਗੇਲ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਚਿਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਨਿਅਮਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਪਿਉਕਤ ਹਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਦਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੁੱਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਲਈ ਆਮ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਵਇਕਤੀਕ ਸਨ। ਉਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਰਕ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਲਈ ਅਪੀਲ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਲਈ ਨਫਰਤ ਵਿਕਸਿਤ। ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਵੈਧਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਪਰੰਪਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਰਥਾਤ ਕੁਦਰਤ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਵਲ ਜੰਗਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਬਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਰਾਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਸਾਰੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਜਾਨਵਰ ਜੋਰ ਦੀ ਤਰਕਹੀਣ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ। ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਸੰਹਿਤਾਬੱਧ ਕਾਨੂੰਨ

ਨੋਟ

ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਿਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੁਗਮ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

... ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੋਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੈ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, (ਅਤੇ) ਲਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਟਕਾ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰੱਖਿਅਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ... ਇੱਕ ਦੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਉੱਤੇ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਦਫਨਾਣ ਲਈ ਅਸਹਮਤੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਿਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਾਏ,, ਕਸਟਮ ਆਦਿ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੋਇਆ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੇਵਲ ਜੋ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਸਾਨ ਹੈ।

ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਕਲਾਸ (The Universal Class)

ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਰਾਜ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਕੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਜਾਂ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਰਗ ਸੀ। ਨਿਰਪਖਤਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧਤਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਇਸ ਵਰਗ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਪੂਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤੰਤਰ, ਜੋ ਹੋਗੇਲ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਪਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦਾ ਅਦਭੂਤ ਸੇਵਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬੜ੍ਹਪਣ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਆਧੁਨਿਕ ਮੱਧ ਵਰਗ ਹੈ, ਜੋ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਮੂਹਕ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਖੁਫਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਲੋਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਖੰਭੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੁਫਿਆ ਚਿੰਤਤ ਹਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੱਦੀਪੁਣੇ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਭਰਤੀ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਸਨ।

ਹੋਗੇਲ, ਸਿਵਲ ਸੇਵੇ ਦੇ ਇਸ ਫਿਲਾਸਫ਼ੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ, ਪੋਲਿਸ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜ ਵਿਭੇਦਿਤ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਅਵਿਕਸਿਤੀਤਵ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜ ਅਜ਼ਾਦ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਤੰਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਸੇਵੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਪਣੀ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸਮੂਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਸਥਾਗਤ ਬਾਧਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਾਜਨੇਤਾ ਜਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ। ਇਹ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨਵਾਦ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤੇ ਦੇ ਦੁਰਪਯੋਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ। ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਪਕਸ਼ਪਾਤਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕੇ।

ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ, ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਰਖਵਾਲੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਹੋਗੇਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਨਖਾਹ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਯਮਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ।

ਰਾਜ ਦੀ ਅਪਰਿਹਾਰਿਆਤਾ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਲਈ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ eccentricities ਦੇ ਕਾਰਨ chamtioned ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ, ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਮਨ ਹੈ, ਹੀ ਅਸਲੀ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਲਈ

ਖੁਲਾਸਾ। ਰਾਜ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਉਦਾਤ, ਅੰਤਮ ਝੁਕਾਉ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇਨਾਂ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਆਦਰਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾਗਰਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਆਪ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ। ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਟ ਵੱਡੀ ਸੀ।

ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ (The Monarchy)

ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ, ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਜਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਵਕ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਵਲੋਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਹੈ।

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਥਕਰਣ ਦੇ ਇੱਕ ਬੁਠੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੁਲ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਡਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਗਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ।

... ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ differentiates ਅਤੇ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਮਗਰਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਪਰਭਾਵੀ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਸਰਵੋੱਚ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਕਦਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਪੇਖ ਜੁਦਾਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਤੀਰੋਧ ਦੇ ਲਈ, subsistent ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਆਤਮ-ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਇਸਤੋਂ ਬਚਨ ਦੇ ਲਈ, ਹੇਗੇਲ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਪਰਚੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤਾਜ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਈ ਸਰੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਭੇਦਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਕਾਓਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਤਮ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਜੜੋਂ ਵਿੱਚ ਓੜਕ ਆਪਣੇ ਏਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਨਿਨਿਆਸਰਏ ਅਤੇ ਸੰਪ੍ਰਭੁ ਰਾਜ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਹਕਾਰੀ ਰਵੱਈਆ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਸਨ। ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਇਸ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਂਦਾ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਸਮਰਾਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਠੋਸ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ੈਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਭਲੇ ਹੀ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਖੋੜਾ ਆਧਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਤਿਆਰ-ਬਰਤਿਆਰ ਪੂਰੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨ ਪਲਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। (ਕ) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, (ਖ) ਵਕੀਲ, ਜੋ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਗ) ਪਲ ਅੰਤਮ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੇ ਆਤਮਨਿਰਣਏ ਲਈ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਸੁਚਾਅਤ।

ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ lecalistic ਦਲੀਲ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਰਹਿੰਦੇ। ਦੇ ਬਾਅਦ

ਨੋਟ

ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਅਮੂਰਤ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ। ਹੋਬਸ ਅਤੇ ਆਸਟਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਹੋਗੇਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਪਹਿਚਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਇੱਕ ਸੀ। ਹੋਗੇਲ ਸਮਰਾਟ ਸੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਅਮੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਤਕਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਫੈਸ਼ਨ, ਕਿ ਜਨਮ ਦੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਲੋਂ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਏਕਤਾ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪਦ ਧਾਰਨ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਉਪਹਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਦੋਨਾਂ ਵਿਧਿਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਹੋਸ਼ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ, ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਨ ਨਿਰੰਕਸ਼ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਮੰਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋਗੇਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਧਾਇਕੀ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਲਿੰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣਗੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਭਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ।

ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਗੇਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਖ਼ਾਨਦਾਨ ਰਹੱਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਸੋਚਿਆ, ਨਹੀਂ ਹੀ ਹੋਗੇਲ ਸਭਤੋਂ ਦਿਖੋਵਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫਰ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਠੋਸ ਏਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ (1958 ਹੁਕ: 156)। ਹੋਗੇਲ ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫਰ ਸ਼ਾਸਕ, ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਣਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਗੇਲ, ਜੋ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਪੂਰੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦਾ necations ਸਨ ਅਤੇ ਤੱਤਕਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਚਿੰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ।

ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਬੰਧ (War and International Relations)

ਹੋਗੇਲ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਪਹਿਲੂਆਂ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਦਾ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਲਈ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਭਰਮਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਾਊ ਫਰਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਟਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ:

... ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਤਮ ਅੰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਤੀਜੀਆਂ ਲਈ ਮੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਖਾਂਦੇ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਭਵਤ: ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਵਿਪਰੀਤ ਉੱਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਤਮੀਇਤਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਾਈਇਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ ਅਵਿੱਛੇਦਿਅ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ possessors ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣਾ। ਸਵਾਰਥ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਲ ਸਮਿਥ ਆਰਥਕ ਲੈਣਦੇਣ ਦੇ ਕਾਬੂ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਤਸੱਲੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਦਿਸ਼ ਹੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਲੈਣੇ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਵਲੋਂ ਅਨਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਭੇਦਭਾਵ ਹੇਗੇਲ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

ਰਾਜ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਰਾਜ ਯਾਨੀ, ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸਮੁਦਾਏ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਜੋਰ, ਜਿੱਥੇ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਡਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਭ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਂਝਾ ਮੁੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਮ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਇਕਾਈ ਦੇ ਫਰਜ ਦੇ ਡਰ ਵਲੋਂ, ਲੇਕਿਨ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ, ਆਤਮਕ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਅੱਖਰ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਕੁਦਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਸੀ।

ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੇਖ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਲਸ ਬਾਹਰੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਕੁੱਝ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣੋਂ ਕਾਰਨ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ, ਰਾਸ਼ਟਰੋਂ ਦੇ ਜਨੂੰਨ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟ, ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਵਲੋਂ ਕੀ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੱਕ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਅਤੇ, ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਜੋ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਦੁਰਘਟਨਾ ਲੱਗਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਵਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਆਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਲਾਸਫੀ ਇੱਕ ਸ਼ੇ ਲਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰ ਲੋੜ ਵੇਖਦਾ।

ਲੜਾਈ ਸਿਰਫ ਸਾਮਗਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹਿਤਾਂ ਵਲੋਂ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਪੱਧਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਵਧਾਇਆ। ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਲਈ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਸੀ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਇਹ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਲਕਸ਼ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਬਸ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਤੋੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਭਾਵਨਾ ਲੁਪਤ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਸਰਕਾਰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਲੜਾਈ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਕੇਂਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਲਿਆ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਗੱਡ-ਮੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਦਮੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ... ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ, ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ,। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋੜਨ, ਭਾਵਨਾ ਕੇਵਲ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਵਲੋਂ ਨੈਤਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਗਾਰਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਕਿ ਆਪ ਚੁੱਕਦਾ ਆਪ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵਲੋਂ :

ਲੜਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ edifying cermonizing

ਨੋਟ

ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘਮੰਡ ਘਮੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨਾ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕੀ ਇਹ ਪਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਦਰਸ਼ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ actualized ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਆਪਣੇ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ ... ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਸਿਹਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਮਿਤ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸਥਿਰੀਕਰਣ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਡਾਣਾਂ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਵਲੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਚਲਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਉੱਤੇ ਦੇ ਰਸਤਾ ਨੂੰ ਹੇਗੇਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, glorifying ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਲੜਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ ਵਲੋਂ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਹਿੰਸਾ ਅੰਤਮ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਜੋਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਕੀ ਹੇਗੇਲ ਇਸ ਸੂਤਰੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਨਜਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੋਰ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਥਿਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਵੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਅਜਾਦੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾਗਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ। ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਤੰਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਲੜਾਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਸ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ, ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਸਾਹਸ ਲਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਨਾਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਲੁਟੇਰਾ ਸਾਹਸ, ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਇੱਕ ਸੂਰਬੀਰ ਦਾ ਸਾਹਸ, ਇਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਰਾਸ਼ਟਰੋਂ ਦੇ ਸੱਚ ਸਾਹਸ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਤਤਪਰਤਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦਿਲੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੇ ਨਾਲ aligning। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੌ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਜੋ ਡਰਪੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉੱਤੇ ਫਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ।

ਹੇਗੇਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਦਾਇਰੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸਨ, ਆਧੁਨਿਕ ਲੜਾਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵੀਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਬਹਾਦਰੀ ਮਨੁੱਖ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੰਕੇਤਕ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਡਿਆਈ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗਰਵ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅਵਿਅਕਤੀਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਦਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਨਾਇਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਘੁਲਮਿਲ।

ਹੇਗੇਲ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਅਵਿਅਕਤੀਕ ਸੀ, ਇਹ ਘੱਟ ਅਸੱਭਯ ਅਤੇ ਇਹ ਅਤੀਤ

ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਨਵੀ ਹੋ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਖੋਜ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ, ਸਗੋਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਸਨਕ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸਹਿਤ ਅਿਫਜਕਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਮੂਰਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਖੋਜ ਕੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਕਾਂਟਵਾਦ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਂਤ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੀਗ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੱਤਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਾਔਜਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਏਲਾਇੰਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸੇਦੇ ਇੱਕ ਲੀਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਮੰਤਵ। ਇਸਲਈ ਭਲੇ ਹੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਪੈਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾਉਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਲੋਂ emanated ਹੇਗੇਲ ਸ਼ੱਕ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਜੋ ਕੋਈ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਲਈ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨਿਵਾਰਿਆਤਾ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੌਲਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ... ਸੰਧੀਆਂ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ actualize ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਰੰਤੂਕ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੋਣ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸੁਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਕੜਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਭੁਨਾਏ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੇਡ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਾਸਨੋਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿੱਸਮ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ। ਉੱਥੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਸ ਲੜਾਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕੇਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਇਤਹਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਪਲ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸੀ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਸੀ, ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਹੋਬਸ Cynically ਬੁਰਜੁਆ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ, ਹੇਗੇਲ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਬਸ ਭੌਤਿਕਵਾਦ।

ਨੋਟ

10.5 ਦਵੰਦਵਵਾਦ (Dialectics)

ਹੇਗੇਲ ਢੰਗ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਇੱਕ ਥੀਸੀਸ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਲੋਂ, ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ ਪ੍ਰਕਰਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਵਿੱਚ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਢੰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਵੱਖ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਲੱਛਣ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਦੇ ਇਸਦੇ ਖੋਜੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਫਿਲਾਸਫਰ ਸੁਕਰਾਤ ਇਸਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਢੰਗ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਾਂਟਵਾਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਢੰਗ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੀਕਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ ਫੈਲਿਆ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਭੱਜਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਉੱਭਰਿਆ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ। ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਡੇਸਕਾਰਟੇਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਠਿਨਾਇਆਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸੰਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਭੱਜਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਵੰਡਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੇਰੇ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਿਟਿਕਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੈਤਿਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਜੋ ਆਜਾਦ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਈ ਜਵਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਢੰਗ ਅਨੁਪਿਉਕਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਹੇਗੇਲ ਢੰਗ ਪੂਰਵਕਲਪਿਤ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਮਨ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਮਨ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਵੇਖਿਆ ਕੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਅੰਨਿਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਲਈ ਆੰਤਰਿਕ ਵਿਸ਼ਾ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂਚ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਮਰਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਨ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ R.G. ਰੂਪ ਕਾਲਿਗਵੁਡ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਢੰਗ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਸਮੱਝੋਤੇ ਦੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼।

ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਹੀ ਠੀਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਵੰਦਵਵਾਦ

... ਨਿਬਾਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਸੱਮਝ ਦੀ **predicats** ਦੀ ਤਰਫਦਾਰੀ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ... ਸਿਧਾਂਤ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਨਿਰਹਿਤ ਕਨੇਕਟ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦਿੰਦਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ।

Phenomenology, ਹੇਗੇਲ ਮਨੁੱਖ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਵਰਤੋ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਰਤੋ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਹੇਗੇਲ ਸਮਾਂ ਵਿਕਾਸ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ।

ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ, ਪਰਮ ਸਰੀਰ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਤਤਵੋਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਨ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਰੂਪ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ

ਵੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ *discerned*, ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਚਰਣਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੱਮਝ।

ਹੇਗੇਲ ਢੰਗ ਦੀ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਕਸ ਈਗੋਲਸ ਕਰਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਉਪਚਾਰ ਦੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦੁਰਘਟਨਾ ਮੈਂ ਫਿਰ ਹੇਗੇਲ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ... ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਾਂ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਬੁੱਧੀ ਲਈ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਚਾਦਰਾਂ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਢੰਗ ਹੈ ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਰਹੱਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਛਾ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਪੂਰੀ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਢੰਗ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੋਂ ਸਾਡੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਪਾਪਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਗਿਆਨੀ ਤਰੱਕੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਪਤਾ ਚਲਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਪਾਪਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਇਸ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਰ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਡੋਸਕਾਰਟੇਸ ਕਰੀਬ ਸੀ।

10.6 ਪਾਪਰ ਆਲੋਚਨਾ (Popper's Critique)

ਪਾਪਰ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਗੇਲ ਉੱਤੇ ਲਲਾਟ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ੁਭਾਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਰਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੇਗੇਲ *historicism* ਦੇ ਮੂਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ: (ਕ) ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਜੋੜਨ, (ਖ) ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਿਕਸਤ ਸਾਰ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ (ਗ) ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਤਬਦੀਲੀ ਵਲੋਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਇੱਕ *historicist* ਢੰਗ, ਜੋ ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪੂਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਬੂਲ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਅਵਿਕਸਤ ਸਾਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਠਹਰਾ ਦਾਸ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਪਾਪਰ ਕਿਹਾ, *heraclitus*, ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਚੇਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਿਲਾਸਫਰ ਢੰਗ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਫਲਤਾ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਰਮਨ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅਵਿਕਸਤ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਫਿਲਾਸਫਰ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ *hegelianism prussianism* ਲਈ ਮਾਫੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ, ਹੈਗੀਲਿਅਨ *historicism* ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ *totalitarianism* ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਖੁੱਲੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨਯੋਕਤਾ, ਫਰੇਡਰਿਚ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਲਈ *prussia* ਦੇ ਵਿਲਿਆਮ।

ਪਾਪਰ, ਰੂਡੋਲਫ *haym* ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੇਗੇਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਾਜ ਸਥਿਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ, ਜੋ ਮਾਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਿਕ

ਨੋਟ

ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਾਲ ਜਾਂ ਪੈਟਰਨ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਖੋਜ ਵਲੋਂ ਮਿਲਣਯੋਗ ਸੀ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੁਝੇਵਾਂ।

ਪਾਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਨਾਲ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੇਗੇਲ ਪਹਿਚਾਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੱਤੇ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਜਨੀਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਠੀਕ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਅਗਵਾਈ। ਰਾਜ ਪੂਜਾ ਦੀ ਤਰਕਹੀਣ ਰੂਪਾਂ ਜਨਜਾਤੀਇਤਾ ਦੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੁਲੇਖਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੈ, ਖੁਲਾਪਨ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਇਸ ਪਹਲੂ ਦੇ ਸਕਲ ਮੁੱਲਵਾਨ ਸੱਮਝਣਾ ਸੀ।

ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, 1831 ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਮੌਤ (ਜਦੋਂ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ canonized) ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਠੀਕ **hegelianism** ਅਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਆਲੋਚਨਾ ਛੱਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਦੇ ਕਈ ਪਾਪਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਚੁੱਕਿਆ। 1839, K. E. ਵਿੱਚ **schubrt** ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਟਰ ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਜਿਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਗਚਤਤਜ਼ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਤੰਤਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ **Prussia** ਇੱਕ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਜਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਹੈ। **Kaufmann**, ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਪਾਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦੀ ਰੂਪ ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣ ਲਈ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਪਾਪਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਰਾਜ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਹੈ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਪਾਪਰ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਗਾਇਕ ਪਾਪਰ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ: (ਕ) ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕੋਟੇਸ਼ਨ ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, (ਖ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (ਗ) ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਰਾਜ ਕੇਵਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਭੋਜਿਆ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਡਿਆਈ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਸੀ ਅਤੇ (ਘ) ਪਾਪਰ ਕੋਟੇਸ਼ਨ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗਾਇਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੇਗੇਲ ਹਾਲਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦੁਰਪਯੋਗ ਕਰਣ ਲਈ ਦੋਨਾਂ ਖੁੱਲੀ ਅਤੇ ਵਿਰੂਪਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਦੁਰਪਯੋਗ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (1983 ਗਾਇਕ: 43) ਹੈ। **Cassier** ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ, ਉਸਦੀ **idealizations** ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਚੂਕ ਅੰਤਰ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, **marcuse** ਵੀ ਬਾਹਰ ਹੇਗੇਲ ਪੂਰਵਾਨੁਮਾਨੋਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੱਤਭੇਦ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਪਰ ਦੇ ਇਸ ਸਾਰੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਦੇ ਕਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪੱਤੀ ਹੇਗੇਲ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਤਰ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਟੀਕ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਸੀਮਾ ਬਿੰਦੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਪਯੋਗ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੇਗੇਲ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੇਗੇਲ ਪਾਪਰ ਆਲੋਚਨਾ ਸਾਡੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਪਰਸੰਗ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਕਿਨਰ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਲੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਲੋਂ

ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਤਾਤਕਾਲਿਕ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਧਾਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ methodological ਭੁਲੇਖਾ ਲਈ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਖਾਮੀਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਇਤਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਾਨਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਕਲਾਸਿਕਸ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਖਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੀਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਧਿਕਾਰ, ਕਲਿਆਣ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਕਵਿਟੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਣਨੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, Rawls ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਕਾਂਤ ਟਰੰਜਫਾ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੁਣ ਕਰੀਬ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਲਾਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਰਮਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਜਾਂ ਜਰਮਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਵਲੋਂ ਭੋਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਮੀ ਦਿਨਾਂਕਿਤ ਸਨ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਖਾਲੀ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ:

1. ਜਾਰਜ ਵਿਲਹੇਮ ਫਰੇਡਰਿਚ ਇੱਕ ਸੀ। ਫਿਲਾਸਫ਼ਰ।
2. ਜਨਵਰੀ 1801 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਹੇਗੇਲ tutoring ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਨਾ ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀਜੇਨਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ।
3. ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ
4. 14 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ, 1831 ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ।
5. ਹੇਗੇਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉੱਧਰਣ ਹੈ

10.7 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- 2000 ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਕ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਕੀਤੇ ਦੇ ਮਤਲੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਗਾਇਆ। ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਲਈ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫ਼ੀ ਅਤੇ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਦੇ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ, ਅੰਦਰਲਾ ਸਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਚਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ, ਕਿ ਕੀ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਇੱਕ ਰੂੜੀਵਾਦੀ, ਇੱਕ ਸਾਊ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਸਮੱਸਿਆ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਲਕ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਨਾ ਵਿੱਚ 1806 ਦੇ ਲੜਾਈ ਉੱਤੇ ਤੱਥ ਤੱਕ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਾਊ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਸਭਤੋਂ ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਰਵਾਦ ਉੱਨਤ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਸਨ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ।
- ਮਾਰਕਸ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਫਿਲਾਸਫ਼ੀ ਦੇ ਦੁਰਜੇਏ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਫਿਲਾਸਫ਼ੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਵਲੋਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਤਰਕਪੂਰਣਤਾ ਵਲੋਂ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ। ਮਾਰਕਸ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਸ਼ਰਤਾਂ

ਨੋਟ

ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਸਾਊ ਰਾਜ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਬਿਹਤਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਮਵਾਦ ਸਾਊ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਪੱਧਰ ਹੈ ਕਿ ਓੜਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੱਜਿਆ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕਰਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਕਸ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੂਰੋਪੀ ਮਜ਼ਹੂਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ *subjecting* ਬਿਨਾਂ ਓਰਿਏਟ ਹੇਗੇਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ *eurocentricism* ਵੀ ਆਪਣੇ *bitterest* ਆਲੋਚਕ ਅਭਿਭੂਤ।

- ਹੇਗੇਲ *eurocentric* ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ *montesquieu* ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਕ ਜੋ ਏਡਵਰਡ ਕੀ ਕਿਹਾ *orientalism* ਬੁਲਾਇਆ ਮੈਂਬਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਵਰਗਰਾਮ ਪ੍ਰੇਰਿਤ। ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਗੇਲ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਰਹੇ। ਇਹ ਸੁਧਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1832 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵੱਡੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਚੁਨਾਵੀ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭੈਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਮਮੋਹਾਂ ਰਾਏ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਟਰਾਸਟ ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਤੀਕਰਿਆਵਾਂ, ਜੋ, ਇੱਕ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਪਛੋਤੇ ਔਪਨਿਵੇਸ਼ਿਕ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸਾਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸੱਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਹੇਗੇਲ ਵੀ ਸਾਮਾਜਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸੱਮਝ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਫਰੇਂਚ ਸਮਕਾਲੀ ਸੇਂਟ ਸਾਇਮਨ ਉਦਯੋਗਕ ਵਕਫੀਅਰਫਗਵਜਫ ਸਮਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖ ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਘ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਸੱਮਝਿਆ। ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਅੰਕਨ ਵਲੋਂ, ਹੇਗੇਲ ਥੀਸੀਸ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ, ਬਣੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੇਗੇਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੋਚਿਆ ਵਿੱਚ ਗਿਰਫਤਾਰ ਹੈ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਫਿਲਾਸਫਰ ਪਰੰਪਰਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਜਿਫੀਵਕ ਦੇ ਵਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਪਰਿਦ੍ਰਸ਼ਿਅ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕਾਂਟ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਫੀਵਕ ਦੀ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਸਾਰ ਖੁਫਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਲੂ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ।
- ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਿਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਰਮਨ ਸੰਵਿਧਾਨ (1801), ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੀਮਾਂਕਿਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰੰਪਰਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਕੱਟਰਪੰਥ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਤਮਾ ਦੀ *phenomenology* ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਅਤੇ *compactness* ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਰੀਕ ਪੋਲਿਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮੀਇਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ। ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਗੇਲ ਦਵੰਦਵਾਦ ਦੀ ਢੰਗ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿੱਚ ਉਲਿਖਿਤ।

- ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਵਰਧਨ ਅਤੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਦਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਲਈ ਰਾਜ (641 ਝਲਜਅਕ 1973) ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੰਸਥਾ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ, ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਏਡਜਸਟ ਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀਪਰਕ ਅਜਾਦੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਇਕਾਈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਾਂ ਸਨ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਾਰ ਆਪਸ ਦਾ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਰਾਜ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਅਕਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਸੰਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਤੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਹੈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਲਾਸਫੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਲਾਂ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਸਮੂਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਕੋਂ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਲੋਕੰਤਰਿਕ, ਹੇਗੇਲ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ ਦੀ ਸੀਮਿਤ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਫਰਜ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
- ਹੇਗੇਲ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੌਦਾ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੰਥ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਗੇਲ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ। ਉਹ ਸਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਸੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਲੀ ਅਜਾਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਅਪੂਰਣਤਾ ਅਤੇ atomistic ਸਾਊ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਕਮਜੋਰੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਾਰਾ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਏਗਲੋ-ਸੇਕਸਨ ਜੋ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਹੇਗੇਲ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਦਾ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ ਅਭਿਨਵੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਵੀ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਊ, ਹੋਰ ਵੀ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਸਾਊ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਹੇਗੇਲ ਬਾਅਦ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਤੇ ਹੋਂਦਵਾਦ। ਉਹ ਦੋਨਾਂ ਕੰਮੀਉਨਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਫਾਸਿਸਟਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਫਿਲਾਸਫਰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਰੀਟੀਸ਼ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਟੀ। ਏਚ. ਗਰੀਨ *hegelianism* ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਦੇਰ ਵਲੋਂ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ। ਹੇਗੇਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, *bergson* ਕਰੋਸ, ਜਾਨ ਡੇਵੀ (1859-1952), ਹਾਇਡੇਗਰ (1889-1976) *jaspers*, ਕਿਅਰਕੇਗਾਰਡ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਪਾਲ ਸਾਰਤਰ (1905-1980)।
- ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਲੂ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿਛ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਪੱਖ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਖੋਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖੋਜ ਮਨ ਸੀ,

ਨੋਟ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਗੈਲਿਲਯੋ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇਹ ਚਾਲ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਹੇਗੇਲ ਕੁੱਝ ਕਰਜਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ philosophize।

10.8 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਪ੍ਰਾਇਵੇਟਜੋਬ	:	Unsalariated ਵਿਖਿਆਨ।
2. ਪ੍ਰੀਪਰੇਟਰੀ ਸਕੂਲ	:	ਜਿਮਨੈਜਿਅਮ
3. EndPoint	:	ਅੰਤਮ ਲਕਸ਼
4. ਵਿਰੋਧ	:	ਆਕਸਮਿਕਤਾ

10.9 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਹੇਗੇਲ ਪੱਧਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ।
2. ਹੇਗੇਲ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ?
3. ਹੇਗੇਲ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ?
4. ਏਤਹਾਸ ਦੇ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫੀ ਕੀ ਹੈ ?
5. ਬਿਆਨ ਰਾਜ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਮਾਰਚ ਸਮਝਾਓ।
6. ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ: ਸ਼ਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers- Self Assessment)

1. ਜਰਮਨ
- 2 ਪ੍ਰਿਵਟਡਾਟਸੇਂਟ
3. ਭਾਵਨਾ ਦੇ Phenomenology
4. ਹੈਜਾ
5. ਕੀ ਅਸਲੀ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ।

10.10 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

1. ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, PHI ਲਰਨਿੰਗ ਲਿਮਿਟੇਡ ਪ੍ਰਿਊਆ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਹੈ।
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, A.K. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕਲਕੱਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਇਕਾਈ-11: ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ: ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਭੌਤਿਕਵਾਦ (Karl Marx: His life and Works, Materialism and Dialectical Materialism)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

11.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

11.2 ਇੱਕ ਕਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ (Marx as a Poet)

11.3 ਮਾਰਕਸ ਡਾਕਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਬੰਧ (Marx's Doctoral Dissertation)

11.4 ਦਵੰਦਵਵਾਦ (Dialectics)

11.5 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ (Materialism and History)

11.6 ਆਰਥਕ ਨਿਅਤੀਵਾਦ (Economic Determinism)

11.7 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

11.8 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

11.9 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

11.10 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੈ।
- ਇੱਕ ਕਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ।
- ਡਾਕਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।
- ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਸਮਝੋ।
- ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਕਾਰਲ ਹੇਨਰਿਕ ਮਾਰਕਸ (1818-1883) ਸੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਬੌਧਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਆਲੋਚਕਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਯਕਗਵਕਦ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ। ਉਹ ਕਾਫੀ ਬਦਲ ਨ੍ਰਵਿਗਿਆਨ, ਕਲਾ, ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤੀਕ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਤਹਾਸ, ਕਾਨੂੰਨ, ਸਾਹਿਤ, ਦਰਸ਼ਨ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜੀ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਅਮਲ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਯਾਨੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਕੇ, ਮਾਰਕਸ ਸਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਰਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਂਦੋਲਨਕਾਰੀ ਅਤੇ polemicist, ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮਾਜਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਇੱਕ ਬੇਜੋੜ ਇਤੀਹਾਸਕਾਰ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿੱਸਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ, ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਛਾਂਦਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਗੱਲ: ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਬੁੜੇ। ਜਵਾਨ ਮਾਰਕਸ ਜੁਦਾਈ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਿਅਤਾਤਮਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਕੰਮਧੰਦਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਕੜੀ *grundrisse* (1857-1858) ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ (1859) ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਮਾਰਕਸ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਫਰੇਡਰਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਏਗੋਲਸ (1820-1895), ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਕਾਮਰੇਡ। ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਏਗੋਲਸ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ, ਕਿੰਨਾ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂਕੀ ਸਨ। ਆਮਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਸਾਮਾਨੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਯਾਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ। ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਏਗੋਲਸ ਅਤੇ ਨਿਅਤਾਤਮਕ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ (1981 *carver*) ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ। ਏਗੋਲਸ ਇੱਕ ਜੀਨੀਅਸ ਦੇ ਰੂਪ ਮਾਰਕਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਸਰਵੋਤਮ, ਉੱਤੇ ਉਹ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਚਕ ਸੀ ਅਤੇ *popularizer* ਏਗੋਲਸ।

ਕੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮਾਰਕਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਵੱਖਰਾ ਕਿਸਮਾਂ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚਾਰਕ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਸੱਮਝ, ਇਹ ਉਲੇਖਨੀਯ ਹੈ ਕਿ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਦਲਾਵ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰ ਵਲੋਂ 17 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਬਹੁਤਾਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁਦਰਤੀ, ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਗਲਾ. ਲੋਕੇ ਅਤੇ ਜੇਫਰਸਨ ਸਾਊ ਲਿਖਾਈ ਇਸ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਨਿਯਮ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ *crystallization* ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ।

ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਪਹਿਲਕਾਰ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਤਰੀਕਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਸਾਊ ਸਿਧਾਂਤ। **Hinged** ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੀ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਸੰਗਿਆਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਚਲੇ ਗਏ, **antithetical** ਬਲਾਂ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਘਟਨ ਅਤੇ ਤਵਗਜਕਿਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਪੈਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਸਮਾਜਕ ਇਤਹਾਸ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੈਦਾ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਮਾਰਕਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ। ਸੰਘਰਸ਼ ਦੋਨਾਂ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ **contending** ਦਲਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਸਮਾਯੋਜਨ ਸੱਤਾਰੂਢ।

ਮਾਰਕਸ **articulating** ਅਤੇ ਬਚਾਵ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ **Culminate** ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥ

ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿ ਵੱਧਦੀ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧੁਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦੇ ਨਿਧਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਉਦਭਵ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਾਰਕਸ ਪਰੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਲਕ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਾਂ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਜੋ ਬੜੱਪਣ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲਈ ਮੱਧ ਵਰਗ ਲਿਆਇਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰੇਂਕੋਇਸ ਨੋਏਲ gracchus babeuf (1760-1797) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਨਾਹਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਇੰਗਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿ 1789 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਭੂਮੀ ਦੀ ਸਮਾਜੀਕਰਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ।

ਸਮਾਜਵਾਦ ਅੱਗੇ ਕੁਲ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਤੱਤ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਕਸ ਬਰਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ utopian ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਸਦਭਾਵ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਲੇਬਲ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ (1839) ਮਾਰਕਸ ਇਸ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਜੇਰੋਮ blenqui ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈ ਪਰਵਾਹ ਉਧਾਰ ਲਿਆ। ਜਲਦੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਟੋ ਤਰਬੀਜਤਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਪਲੇਟੋ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੁਤਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜਦਾਰ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵਰਣਿਤ। ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਬਰ ਪੁੱਟਣੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਕੇਂਦਰ, ਬਰਾਬਰ ਕਮਾਈ, ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਆਮ ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵਾਮਿਤਵ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮਾਲਦਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੇ ਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਆਕਰੋਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨਕਕਸ਼ਾਵਾਂ। ਉਹ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਕਸ਼ਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਲਈ ਇਹ ਗਰੀਬੀ, ਬੇਰੋਜਗਾਰੀ ਅਤੇ ਗੰਦਗੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਬੁਰਾਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਰਗ ਵੰਡਿਆ ਸਮਾਜ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸਵਾਰਥੀ, ਅਰਜਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਥੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤਰਸ, ਸਾਥੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੁੱਟਤਾ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੈਭਾਵਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਖੋਹ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦੋਨਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕਈ, ਲੱਗਭੱਗ ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮਾਰਕਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਝ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ, ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮਨੁੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਛਤ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦੇ ਤੰਤਰ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਜਲਦੀ ਸੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੇਡਿਟ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੋਨਾ ਯੁੱਗ ਉੱਤੇ ਬੀਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸਮਕਾਲੀ ਅਸਲੀਅਤ ਮਾਨਵੀਇਕਰਣ ਕਰਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮਾਰਕਸ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ 1 ਪ੍ਰਵਕਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਨਕੀਪਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸਪਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਣਨ ਯੋਗਿਅ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਆਦਰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ 1 ਵਾਸਤਵ 'ਚ ਇੱਕ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸੀਮਾ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ।

ਮਾਰਕਸ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕ ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਤਿੰਨ ਵਿਰਾਸਤ ਜਰਮਨ ਦਰਸ਼ਨ, ਫਰੇਂਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ। ਜਰਮਨ ਬੌਧਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਦਵੰਦਵਾਦ ਦੀ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਢੰਗ ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ apocalyptic ਇੱਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਕੇਵਲ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ। ਉਹ ਉਦਯੋਗਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਤਬਦੀਲੀ, ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸਿਕ ਮਾਡਲ ਸੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਕਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ। ਪੁੰਜੀ (1861-1879) ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ, ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਸਮਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਸਮਾਜਾਂ ਸੜਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਣਗੇ।

ਆਂਤਰਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮ ਵਲੋਂ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ antagonisms ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਵੱਲ ਲੋਹੇ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕੇਵਲ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ, ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਛਵੀ।

ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ, ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਮਾਰਕਸ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਮਤਲੱਬ ਦਿੱਤਾ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਆਪਣੇ ਬਾਲਉਮਰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਸੰਘਣਾ ਕੋਰ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰੰਭ ਦਾ ਲਿਖਾਈ (ਜੇਨੀ ਵਾਨ Westphalen ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੇਟ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਡੋਮੋਕਰਾਇਟਸ ਸਬੰਧੀ ਅਤੇ (1839-1841) ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਏਪਿਕੂਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ) ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਹੇਗੇਲ ਸਵੀਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲਕਾਏ ਵਿਚਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੇਟ ਥੀਸੀਸ ਜਰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ (ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਹੈਗੀਲਿਅਨ) ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਵਲੋਂ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? Proletarians ਗੁਆਚਣੇ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੰਜੀਰਾਂ ਹੈ।

-ਮਾਰਕਸ

ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਲੋਂ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਸਾਮਾਜਕ ਪਰਭਾਵੀ ਇਕਾਈਏਂ ਇਤਹਾਸ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਾਰਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ *hegelianism* ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ, ਇਸਦੇ ਰੂੜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣਾਂ ਲਿਆ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕੱਟਰਪੰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ। ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਰਤਮਾਨ ਦਿਨ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਬੰਨ ਗਿਆ।

11.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਮਾਰਕਸ 5 ਮਾਰਚ, 1818 ਉੱਤੇ ਟਰਾਏਰ ਦੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਇਨਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੈਥੋਲੀਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਟਰਾਏਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹੇਨਰਿਕ, ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਸੀ।

ਸਰਨੇਮ ਮਾਰਕਸ *mordechai* ਦਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਦੀ ਪੱਖ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਿਤਰਾਵਲੀ ਸੀ। ਹੇਨਰਿਕ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਸਫਲ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚਾ ਸ਼ੇਰ ਫਿਲਿਪਸ ਇੱਕ ਸਫਲ ਵਪਾਰੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਫਿਲਿਪਸ ਇਲੇਕਟਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੇਨਰਿਕ ਆਪਣੇ ਆਪ 1817 ਵਿੱਚ ਲੁਥਰ, ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਰਿਤਯਾਗ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ *henriette* ਆਪਣੇ ਆਪ 1825 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਰਲ ਆਪਣੇ ਆਪ 1824 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਆਪਣੇ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਭੂਮੀ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਵੱਧ ਸੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ *marginality*, ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਲ *ambivalenc* ਅਤੇ ਓੜਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਨਬੀ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਨੀਤੀਗਿਅ ਕੀਤੀ।

ਮਾਰਕਸ 1835 ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1836 ਵਿੱਚ ਬਰਲਿਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 1841 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰੇਟ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1840 ਵਿੱਚ ਵਿਲਹੇਮ ਚੌਥਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੀਵਨ ਮਾਰਕਸ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੀਲ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਸਵੀਟਹਾਰਟ, ਜੇਨੀ, ਬੈਰਨ ਲੁਡਵਿਗ ਵਾਨ *westphalen*, 1843 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਿਸ਼ੋਰਾਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦੀ ਧੀ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਈ। ਜੇਨੀ (ਛੇ ਸਾਲ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਕਸ) ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਪ੍ਰੇਮਾਲਾਪ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਈ। ਨਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਲੇ ਕਿਨ ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇਨੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਜਾਏ ਪੂਜੀ ਲਿਖਾਈ ਕੀਤੀ, ਮਾਰਕਸ ਪੈਸਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

1842 ਵਲੋਂ 1848 ਤੱਕ, ਮਾਰਕਸ ਰਾਇਨਲੈਂਡ, ਬੇਲਜਿਅਮ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਸੰਪਾਦਤ। ਉਹ ਸਾਊ *rheinische zeitung* ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਬੰਨ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1843 ਤੱਕ ਬਣੇ ਰਹੇ। 1844 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੰਮ ਵਰਗ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬੰਨ ਗਏ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੇ ਆਸਪਾਸ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (1847) ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1848 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਲੀਗ ਹੈ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੀ 1850। 1848 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਪ੍ਰਸ਼ਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਕਢਿਆ ਹੋਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੰਮੇਹਕ ਉਸਨੂੰ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਉਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਅਜਾਇਬ-ਘਰ ਵਿੱਚ 1850 ਵਲੋਂ 1860 ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਕਾਮਗਾਰਾਂ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਦਯੋਗਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਦੋ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਚਾ ਫਿਲਿਪਸ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਏਗੋਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ

ਨੋਟ

ਟਰਿਬਿਊਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕੀਤਾ। ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨੇਮੀ ਕਮਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਏਗੇਲਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਥਕ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੀ mishandling ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਛੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਆਪਣੇ ਸਿਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੀ। ਜੇਨੀ 1881 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਹ ਮਾਰਕਸ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਦਾ ਸੰਪਾਦਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਲਾਭਦਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਮਾਰਕਸ 14, 1883 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨਿਧਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈਗੇਟ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਰੀਟੇਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੰਦਨ ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਲੰਦਨ ਟਾਈਮਸ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ।

11.2 ਇੱਕ ਕਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ (Marx as a Poet)

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਅਲਪਕਾਲਿਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਮਾਰਕਸ ਸਮਕਾਲੀ ਜਰਮਨ ਕਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਕਸਪਿਅਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਾਕਿਫ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਜ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਹੇਨਰਿਕ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਬੈਰਨ ਵਾਨ westphalen ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਕਸ ਕਵੀ ਕਲੱਬ ਸੀ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਬਰਲਿਨ ਵਿੱਚ ਮੁੰਤਕਿਲ ਕਰਣ, ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਿਆਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਤਰਾਸਦੀ ਲਿਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਦਕਿੱਸਮਤੀ 1836 ਦੀ ਸ਼ਰਦ ਰੁੱਤ ਲਿਖਤੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਹ ਗਏ ਸਨ। ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚ ਗਿਆ ਹੈ, 1837 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਜੇਨੀ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਰੰਥ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਮੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1929 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ 60 ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਜਗਾਨਾ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ disowned ਸੀ। ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਜੀਵਨੀਕਾਰ ਫਰਾਂਜ mehring (1846-1919) ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, (ਘ) ਛੋਟਾ ਰੋਮਾਂਟਿਸਿਜ਼ਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਹ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਚ ਨੋਟ ਅੰਗੂਠੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ, ਮਾਰਕਸ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਕਵਿਤਾ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਲੋਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ,
ਲਗਾਤਾਰ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਕੀ ਫੜਦੀ ਹੈ,
ਮੈਂ ਕਦੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ,
ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਤੂਫਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰੋਲ।

ਸਾਰ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਤਯਾਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਫਿਸ਼ਟ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ,
ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੋਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ,
ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਲਈ,
ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਆਪਣੇ epigram ਦੀ ਕੁੱਝ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੀ unrealism ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸਤੀਤਵਹੀਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ।

ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਗਧੋਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵ ਮਾਫ਼ ਕਰਣਾ,
ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਨਾਪਸੰਦ ਧੁਨਾਂ ਗਾਨਾ;
ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਗੇਲ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲੀ ਹੈ,
ਉਸਦੇ ਸੌਂਦਰਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਲੋਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ purged ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਹਿਰਾਈ ਪਾਇਆ;
ਮੈਂ ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਟਾ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਹੌਰੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਨੇ ਦੇ ਲਈ,
ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਮੈਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਮੰਗਾਈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਪਾਇਆ,
ਮੈਂ ਕੀ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਚਿਪਕੇ ਰਹੇ।
ਸ਼ਬਦਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ demonically ਕਰਣ ਲਈ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ ਪੜਾਉਣ।
ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਦੇ ਸੀਮਿਤ ਬੇੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
ਇੱਕ ਗਰਜਨ ਪੇਸ਼ ਚੱਟਾਨ ਵਲੋਂ ਡਿੱਗਣ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ,
ਕਵੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਇਸੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ invents।
ਮੰਣਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ;
ਹਰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਘੁੰਟ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ,
ਸਭ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰਕਸ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਪਲੇਇਰ (1840), ਵਿੱਚ ਅਤੇ Qulanem, ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਤਰਾਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੱਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, (1844) ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ।

11.3 ਮਾਰਕਸ ਡਾਕਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਬੰਧ (Marx's Doctoral Dissertation)

ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਚੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਜਵਾਨ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ। Egelians ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠਭੇੜ ਵਲੋਂ ਉਪਜੀ। ਇਹ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਸਮਕਾਲੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਹੈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਨ Egelians ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਨ। ਉਹ 1830 ਦੇ ਦਸ਼ਕ ਅਤੇ 1840 ਦੇ ਦਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਾਕਾਰ ਸਮੂਹ ਸਨ, ਬਰੂਨੋ Bauer, ਕਾਰਲ Kopper ਅਤੇ ਏਡਾਲਫ਼ Rutenderg ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਚਕਗ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਾਰਕਸ ਸਭਤੋਂ। ਸ਼ੁਰੂ, ਜਵਾਨ egelians ਧਾਰਮਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਫਰੇਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਸੇਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਛੁੱਟ ਦੇ ਵਿਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਹਿਸ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਲੋਂ। ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੱਟਾ ਤਰਕਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ। ਉਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਾਫ਼। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਤਮ-ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ Epicureans Skeptics ਅਤੇ Stoics, ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਰਸਤੂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਮਾਰਕਸ ਜਿਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਵਰਣਿਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ।

ਜਵਾਨ *egeliens* ਨੂੰ ਆਤਮ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਜਾਂ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਰਸਤੂ, ਦਰਸ਼ਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਗਰੀਕ ਵਿਰਾਸਤ ਵਲੋਂ ਡਰਾਇੰਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ। ਪਰੰਪਰਾ ਗਰੀਕਾਂ ਰੋਮਨ-ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦੇ ਉਦਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਵਾਦ, 18 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਪਲੇਟੋ, ਅਰਸਤੂ ਅਤੇ ਹੇ ਗੋਲ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕੁਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਰਕਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ *egeliens* ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੇਗੋਲ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਸ਼ੇਪਨ ਸੀ। 1830 ਦੇ ਦਸ਼ਕ ਅਤੇ 1840 ਦੇ ਦਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਹੇਗੋਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਏਗੋਲਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

... ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ incomparably ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੋਮੇਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਜੋ ਚੌਕਾਣ ਅੱਜ ਵੀ ਵਿਕਸਿਤ ... ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਜਅਪਕਦ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੇ ਤੂ ਜੁਲੂਸ ਜੋ ਦਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਹੇਗੋਲ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਠਹਰਾਵ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਲਈ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇਹ 1830 ਵਲੋਂ 1840 ਤੱਕ ਠੀਕ ਸੀ ਕਿ ਸਭਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ।

ਮਾਰਕਸ ਪਸੰਦ *Epicures* ਅਤੇ *Democritus* (460-370 ਈ. ਪੂ.) ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਵਾਨ *egeliens* (ਜਿਨ੍ਹਾਂਦੀ ਕੰਪਨੀ ਉਹੋਂ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਲੋਂ ਮੁਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਰਸਤੂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ *Bilitting* ਲਈ ਹੇਗੋਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਗਰੀਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸੱਚ ਇਤਹਾਸ ਲਈ ਕੁੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਡਾਕਟਰੇਟ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਏਪਿਕੁਰੇਵਾਦ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ, ਯੂਨਾਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ, ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਸੁਕਰਾਤ ਅਤੇ ਪਲੇਟੋ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ। ਇਸਦੇ ਬਾਕੀ *Epicures* ਦੇ ਪਲੂਟਾਰਕ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਹੇਗੋਲ ਅਤੇ *Schelling* ਉੱਤੇ ਦੋ ਲੰਮਾ।

ਮਾਰਕਸ ਕਿ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਕਾਰਜ ਮਨੁੱਖ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਲਈ *hindrances* ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਭਾਗ ਗਿਆ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਜੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ। ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਮਨ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅੱਖ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀ ਗੁਪਤ ਘਟਨਾ ਹੋਣਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਏਪਿਕੁਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮਾਰਕਸ ਦਰਸ਼ਨ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਦਰਸ਼ਨ, ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਘਰਸ਼, ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਵਹਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਰਕਸ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਦੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ *epicures* ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। *Democritus* ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਦੇ ਪਰਮਾਣੂਵਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਜਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਸ਼ੁਰੂ, ਬਜਾਏ ਨਿਰਜੀਵ, ਜੰਤਰਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੁਆਰੇ energizing ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ epicures। ਦੇ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕਸ, ਸਨ: ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਰਾ ਸਵਾਇੱਤਤਾ, ਉੱਤਮ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ (ਕ) ਅਤੇ (ਖ), ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚੇਤਨਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੁਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਪਿਆਰੀ ਪਾਇਆ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਪਹੁੰਚ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਪਲੂਟਾਰਕ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਖੰਡਨ, ਇੱਕ dImetrically ਵਿਪਰੀਤ ਸਿੱਟਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

11.4 ਦਵੰਦਵਾਦ (Dialectics)

ਦਵੰਦਵਾਦ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਮਿਅਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਨਾਮ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਹੈ .ecal ਦਵੰਦਵਾਦ ਅਤੇ ਲੁਡਵਿਗ Feuerbach ਅਤੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਮਾਰਕਸ ਸਾਥੀ ਵਿਚਾਰਕ, ਫਰੇਡਰਿਕ ਏਗੇਲਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਥੀਸੀਸ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਰਕਸ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦਵੰਦਵਾਦ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਸੰਖੇਪ ਥੀਸੀਸ, ਵਿਰੋਧ, ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਮਾਡਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੈ ਹੁਣ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਛਦਮ-ਵਿਗਿਆਨੀ ਭਾਸ਼ਾ, diamat (ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਘੱਟ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਈ ਸੋਵਿਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਢੰਗ ਦਾ ਅਧ: ਪਤਨ ਦੇ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਆਕਲਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਕੈਨਨ ਵਿੱਚ ਏਗੇਲਸ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦਵੰਦਵਾਦ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁੱਝ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਸ਼ਬਦ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ, ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਢੰਗ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਕੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਭੇਦ ਨੂੰ ਅਗੇਤ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਪਾਰੰਪਰਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਭੱਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸਮਕਾਲੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਨਜ਼ਰਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਹੇਗੇਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਜੋ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ elaborated ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਾਰੰਪਰਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੁਲਨੀਏ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਵੰਦਵਾਦ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁੰਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਜੋਜਿਤ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲਈ ਸਭ ਕੁੱਝ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਨ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਲੋਕਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾ। ਇਹ ਹੇ ਗੇਲ ਜੋ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਵੰਦਵਾਦ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਨੁੱਖ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਬੌਧਿਕ ਬਲਾਂ, ਜੋ ਤਨਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲਪਵਿਕਸਿਤ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਰਾ ਰੂਪ

ਨੋਟ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੇਗੇਲ ਲਈ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ, ਕਰਨ-ਯੋਗ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਿਹਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: (ਕ) ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਛਤ ਉਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਖ) ਦੁਨੀਆ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ ਲਈ ਪ੍ਰਯਾਸਰਤ ਅਜਾਦੀ, ਕਿ ਆਪ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਕਸ਼ (ਓ), ਉਹ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਿੱਛਾ। ਲੇਕਿਨ ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮਾਂ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਕਾਰਨ ਦੀ ਚਲਾਕ ਜਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਚਲਾਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦੇਕੇ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।

ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਆਦਰਸ਼, ਬੌਧਿਕ, ਬਜਾਏ ਮਨ ਗੱਲ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸਾਮਾਜਕ ਬਜਾਏ ਅਸਲੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਇਤਹਾਸ, ਲੇਕਿਨ ਆਰਥਕ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਾਲ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਹੇਗੇਲ ਮਹਾਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਹੈ, ਲਗਾਤਾਰ ਰਫ਼ਤਾਰ, ਤਬਦੀਲੀ, ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆੰਤਰਿਕ ਕਨੇਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਕੋਣਾਂ ਜੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਹੇਗੇਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੇਤਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਸਪਾਸ। ਅਗਿਆਤ ਅਤੇ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂੜੀਵਾਦ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਹਾਲਤ ਜਿਹਾ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਹੀਏ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਮਾਜਕ ਪਰੀਸਥਤੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਈ ਸਾਮਾਜਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਕੁੱਝ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰੀਸਥਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜੋ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੇਗੇਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਕਸ, ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਦਰਸ਼ਨ (ਹੇਗੇਲ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭੌਤਿਕਵਾਦ: ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਮੌਲਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ: ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਗੱਲ ਸੋਚਿਆ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ।

ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਸਾਮਗਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਅੰਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਕਿ ਅਤੇ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਸਿਧਾਂਤ ਗਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਦਰਸ਼ ਸਾਮਗਰੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਲੋਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

—ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ

ਦਵੰਦਵਵਾਦ: ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਕੁਦਰਤ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।

ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

1. ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਆਕਸਮਿਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਪੂਰੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅੰਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ।
2. ਕੁਦਰਤ ਲਗਾਤਾਰ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ: ਕੁਦਰਤ ਹੈ, ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕਰਣ ਲਈ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵਲੋਂ ਰੇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਾਜ ਵਲੋਂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਟਿਸਟਾ ਵਲੋਂ ਆਦਮੀ ਲਈ ਹੈ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ

ਦੀ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਵਾਹ ਵਿੱਚ, ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ।

–ਫਰੇਡਰਿਕ ਏਗੇਲਸ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਵੰਦਵਵਾਦ

3. ਵਿਕਾਸ ਇੱਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟਾ ਅਤੇ *impreceptible* ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਮੌਲਕ, ਗੁਣਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਾਅਦ, ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛਲਾਂਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਕੇਵਲ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਮੱਤਭੇਦ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਦੀਆਂ ਹਨ।

–ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ

4. ਸਾਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਰਫਤਾਰ, ਤਬਦੀਲੀ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ: ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਹਨ:

1. ਵਿਪਰੀਤ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ;
2. ਗੁਣਾਤਮਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਪਾਰਿਤ ਹੋਣ ਦੇ Thelaw;
3. ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ।

11.5 ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ (Materialism and History)

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਜਾਂ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੇਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਇੱਕ, ਜਾਂ ਬਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਹੇਗੇਲ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵੇ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚ ਅਸਲੀਅਤ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਲੇਕਿਨ ਹੇਗੇਲ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਖਾਲ ਆਦਰਸ਼ ਦੇ ਅਸਲੀ ਦੁਨੀਆ, ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।

ਮਾਰਕਸ ਸਾਮਗਰੀ ਜਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਕ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਕ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਲੋਂ ਦੱਸਿਆ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉਤਪਾਦਕ ਬਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਢੇਰ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਉਤਪਾਦਕ ਬਲਾਂ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਇਸ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਲਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਮਨੁੱਖ ਚਰਿੱਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ ਸੋਚਿਆ। ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਮੋੜ ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਕਿ ਮਨ ਜਾਂ ਬਦਲਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲਈ, ਸਮਾਜ ਲਈ ਬਦਲਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤਮ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਵਲੋਂ ਸਰਗਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਬਦਲਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਰਮਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਹਰਲਾ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੋਬਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸਾਡੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸਾਡੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਅਸਲੀਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ (ਯਾਨੀ ਇਸਦੇ ਵੱਖਰਾ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ) ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ, ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾੱਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਆਰੰਭਕ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ, ਧਰਮ, ਦਰਸ਼ਨ, ਨਿਤੀਕਤਾ, ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵੇਖੀ ਗਈ, ਮਾਰਕਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਜਿਸਦਾ ਮਕਸਦ ਸੱਤਾ ਬਦਲਨ ਲਈ ਆਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਕਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਲੋੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕੋਰਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਸਵਾਰਥ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਕਰਣ ਦੀ ਅਪੀਲ: ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੌਰਵ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ। ਮਾਰਕਸ ਸ਼ੁਰੂ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਡਾਰਵਿਨ ਉਤਪੱਤੀ ਵਲੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਸੱਖਤੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵਜਨਿ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਕੋਈ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸਾਮਾਨੀਏਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਵੰਦਵਵਾਦ, ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਾਜ ਤਰੱਕੀ, ਸਾਰਾ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਣਗੇ।

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਦੁਰਜੇਏ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਲੁਡਵਿਗ **Andreas Feuerbach**.

Feuerbach, ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਦਾ ਸਾਰ (1843) ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਮਝ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੁੱਖ ਕਾਮੀ ਅਤੇ ਅਕਰਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਗੌਣਤ: ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਵੈਚਾਰਿਕ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰੱਬ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਗਰੀਬ। ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, **Feuerbach** ਧਰਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਰਸ਼ਨ **subjecting**। ਹੇਗੇਲ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਚਲਦੇ ਜੋਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ **Feuerbach** ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਾਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਧਰਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਵਤਵਾਪਿਕਾਰ ਹੋਰ ਸੰਕਰਾਮਣ ਕਰਣਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਜੋਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਿਮਿਤ ਅਤੇ ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੋਚਿਆ ਅਸਤੀਤਵ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਅਸਤੀਤਵ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, **Feuerbach** ਇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕ ਤੱਕਤੀ ਕਚਕਗਲਫੀ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਦਵੰਦਵਵਾਦ ਦੀ **humanistic** ਆਲੋਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਵਲੋਂ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੈ। **Feuerbach** ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰੀ ਢੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਵਿਧੇਅ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿੱਚ **inverting** ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਹੇਗੇਲ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਸ਼ਾ ਬਾਕੀ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਧੇਅ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਬਾਹਰ ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਮਨੁੱਖ ਗੁਣ ਇੰਸਾਨ ਨੂੰ ਬਜਾਏ ਹਵਾਲੇ ਵਲੋਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਦੋਨਾਂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਲੋਂ, ਸਾਮਗਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬਸ ਸੱਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾਵ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ **Feuerbach** (1845) ਉੱਤੇ 11 **Theses** ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ ਕੇਵਲ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਨ ਲਈ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਦਵੰਦਵ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼, Feuerbach ਆਪਣੀ ਧਰਮਨਿਰਪੱਖ ਮੂਲ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਕਰਮਕ ਰੂਪ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਵਸਤਾਂ ਕਾਮੀ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਏਏ ਦੇ ਬਜਾਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ Feuerbach ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਵਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਭਾਵੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਇੱਕ ਸਾਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਵੱਲ ਵਿਕਸਿਤ। ਮਨ ਰਹੱਸਵਾਦ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਜੇਕਰ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ Negtivities ਵਿਵਹਾਰਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਮਾਰਕਸ Socialized ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (1848) ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ।

ਪੈਸਾ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ, ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਤਮ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਚਿਤ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਦੁਨੀਆ, ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਰ ਸਵਤਵਾਧਿਕਾਰ ਹੋਰ ਸੰਕਰਾਮਣ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਪੂਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਚਸਵ ਹੈ।

ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰਿਏ ਵਲੋਂ, ਮਾਰਕਸ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਆਰਥਕ ਮੋੜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੇਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਅਸਤੀਤਵ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਰਥਾਤ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਹਾਸ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਜੀਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਿਸੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪੀਣ, ਇੱਕ ਬਸਤੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕਾਰਜ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇਸ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਹੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਸਭ ਇਤਹਾਸ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਮੌਲਕ ਹਾਲਤ ਜੋ ਅਜੋਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੈਨਿਕ ਅਤੇ ਘੰਟੇਵਾਰ ਕੇਵਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ।

ਮਾਰਕਸ, ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, demarcated ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਜੋ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਲਕਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਉਸ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਬੁਰਜੁਆ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਨਿਅਤਾਤਮਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਂਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਤੇਜ।

ਮਾਰਕਸ ਅਮਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਇੱਕ ਸਭ ਸਮਾਂ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਵੰਦਵਾਦ ਏਗੇਲਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਗਵਾਈ ਪਰਿਚਾਲਨ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜਣ ਦੇ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਛੋਟੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਾਂਗੋ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਢੰਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨੈਤਿਕ ਸਾਮਗਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤਰੱਕੀ ਕੇਵਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਪਰਵੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਪੱਖ, ਬਜਾਏ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਚਲਦੇ ਜੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਸੱਟਾ ਸੋਚਿਆ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਏਗੇਲਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਨੂੰਨ ਕਾਢਾਂ ਕੀਤਾ।

11.6 ਆਰਥਕ ਨਿਅਤੀਵਾਦ (Economic Determinism)

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੇਲਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਏਗੇਲਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹਿੰਮਤ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਦੇ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਧਾਰਨਾ ਆਰਥਕ ਕਾਰਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁੱਝ ਅਧਿਰਚਨਾ, ਜੋ ਰਾਜ, ਕਾਨੂੰਨ, ਸਰਕਾਰ, ਕਲਾ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲਕਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟਸ

ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਸਰਵਹਾਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ... ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਮਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

–ਮਾਰਕਸ

ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਸਾਡੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸਾਡੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ (ਯਾਨੀ, ਇਸਦੇ ਵੱਖਰਾ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ) ਬਣਾਇਆ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਆਰੰਭਕ ਬਿੰਦੀ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ, ਧਰਮ, ਦਰਸ਼ਨ, ਨਿਤੀਕਤਾ, ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਮਝਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ।

ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਸਲੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮੋੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮੋੜ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਤਕਨੀਕ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਰਚਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਾਤਾਨੁਕੂਲਿਤ। ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ: ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ, ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਸਤੀਤਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਤੀਤਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਲਈ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਥਕ ਅਧਿਰਚਨਾ ਅੰਦਰ ਫਲਸਰੂਪ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ। ਮਾਰਕਸ ਮਨਾਇਆ:

ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਮਗਰੀ ਬਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਹੈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਉਹ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਬਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਅਧਿਰਚਨਾ

ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨਹੀਂ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਬਲਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਸੀ ਕਿ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਕੁਦਰਤ, ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ. ਸਮਾਜ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਛੁਤ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਇਤਹਾਸ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੰਜ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਆਦਿਮ ਸਾਮਵਾਦ, ਗੁਲਾਮੀ, ਸਾਮੰਤਵਾਦ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਸਨ। ਇਸ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ (ਅੰਤਮ ਇੱਕ ਲਈ ਛੱਡਕੇ), ਉੱਥੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਜੋ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਦਿੱਤੀ ਯਥਾਸਥਿਤੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਕੀਤੀ (ਓ) ਸੰਘਰਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਲੱਛਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸ਼ਲੋਸ਼ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਲੋਸ਼ਣ ਥੀਸੀਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੇਲਸ ਦੇ ਲਈ, ਇਹ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਛੁਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸਾਮਾਜਕ ਹਲਾਤਾਂ ਦਾ ਠੀਕ ਨਿਦਾਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬੁਰਜੁਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੰਮ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਮਝ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਣਾਇਆ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਨੋ:

1. ਮਿਆਦ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਗੜਾ ਗਿਆ ਸੀ

(i) 1887	(ii) 1885	(iii) 1880	(iv) 1886
----------	-----------	------------	-----------
2. ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਸੀ ਦਾਰਸ਼ਨਕ।

(i) ਗਰੀਸ	(ii) ਜਰਮਨ	(iii) ਇਤਾਲਵੀ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
----------	-----------	--------------	----------------------------
3. ਮਾਰਕਸ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ

(i) 5 ਮਈ 1818	(ii) 5 ਮਈ 1819	(iii) 8 ਮਈ 1815	(iv) 5 ਮਈ 1819
---------------	----------------	-----------------	----------------
4. ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਪਾਂਡੁਲਿਪਿ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(i) 1844	(ii) 1845	(iii) 1850	(iv) 1843
----------	-----------	------------	-----------

11.7 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਮਾਰਕਸ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਬਸ ਦੇ ਉਦਾਸ ਭਵਿੱਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਦੀ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਿਆਣਿਆ। ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੱਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਾਸਰ ਰੋਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਯਾਤ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੇਗੇਲ ਉਲਟਿਆ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, theorizing ਅਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਨੋਟ

ਦੇ ਆਜਾਦ ਲਕੀਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਿਗਿਆਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਰਾਂਡ ਸਟਾਇਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਕਾ ਪਰਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ। ਟੀਕੇ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕੁਦਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਠੀਕ ਇੱਕ ਬਸ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬੈਨਰ ਤਲੇ, ਰੋਜ਼ ਕੇਵਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮੁੱਲ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਦ੍ਰਸ਼ਿਅ ਦੁਆਰਾ ਨੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ ਉਹ ਲੱਗਦੇ ਹੈ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਭੁਲੇਖਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਟੀਕਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਦੇ ਅਸਫਲਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ... ਮਾਰਕਸ ਤਾਕਵਫੀਕਦ ਲੇਕਿਨ ਵਿਕਸਿਤ ਅਤੇ ਕਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ overdetermined ਅਤੇ undescribed ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਰਹੇ ।

- ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਜੋ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ। ਉਹ ਵਰਚਸਵ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੱਚ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਕਈ। ਭਵਿੱਖਿਅਵਾਣੀਆਂ, ਨਹੀਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਨੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਦੇ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ।
- ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਬੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਕਿਤੇ ਇੱਕ ਫੈਲਿਆ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਆਰਥਕ ਸੰਰਚਨਾ ਲਈ ਭਾਲੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ... ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਅਨੁਸੰਧਾਨ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜਿਸਦਾ ਵਰਤੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
- ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਬਰ, ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅੰਕ (1904-1905) ਅਚਾਰ ਵਾਲਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੋਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਕਾਲਵਿਨਵਾਦ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੈਤੀਕਤਾਵਾਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਬਰ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਉਤਪ੍ਰੇਰਣ ਹਿਤਾਂ ਵੀ ਸਨ, ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਮਗਰੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਖੱਸੀ ਹਨ। ਵੇਬਰ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।
- ਵੇਬਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਣੀ ਰਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਆਰਥਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਰਥਕ ਸੁਭਾਅ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਵੇਬਰ ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਕਲੱਬ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ

ਆਰਥਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਠੀਕ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ। ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਆਰਥਕ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਗੰਢਿਆਂ imprecise ਲਈ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ।

- ਵੇਬਰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਕਵਿਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ bureaucratization ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਉਦਿਅਮਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਆਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੇਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਾਮਾਜਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ।
- ਮਾਰਕਸ ਫਾਸੀਵਾਦ, ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਧਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਵਿੱਖਦੀ ਸੀ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਜਲਦੀ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਕਾਰ, ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਠੀਕ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਲੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸਮਵਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਔਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਅਹਿਸਾਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਵਿਭੇਦਿਤ, ਸਤਰੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨੂੰ ਸਮਾਔਜਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
- Popper ਮਿਥਿਆਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ (1945) ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਲੋਂ ਖੰਡਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸਮਾਔਜਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਪਰ ਮਾਰਕਸ ਵਿਗਿਆਨੀ ਭਵਿੱਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੱਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਮਾਰਕਸ ਖੁੱਲੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕੁਲ, ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਹੱਥ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਆਦਮੀਆਂ, ਲੇਕਿਨ ਪਾਪਰ ਵੀ ਮਾਰਕਸ ਖਤਰਨਾਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਇੰਜੀਨਿਅਰਿੰਗ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਪੂਰੇ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ। ਪਾਪਰ historicism holism ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਾਮਾਜਕ ਇੰਜੀਨਿਅਰਿੰਗ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਇੰਜੀਨਿਅਰਿੰਗ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਿਕ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਤਰੁਟੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੇ ਕੁੱਖ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਢੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰੀਆ ਅਤੇ majoritarian ਬਣਾਉਣ।
- ਪਾਪਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਵਰਣਿਤ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਧਰਮ, ਰਾਸ਼ਟਰੀਇਤਾ, ਦੋਸਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਕਸ ਕੀ ਵਰਣਿਤ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਅਤੀਸ਼ਯੋਕਤੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ... ਗੰਭੀਰ ਆਰਥਕ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰਕਸ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- Comforth ਖੁੱਲ੍ਹਾਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਪਨ ਦੁਸ਼ਮਨ (1968) ਵਿੱਚ, coextensive ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ

ਨੋਟ

ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਪਾਪਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਲਕ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੋਸਤ, ਜੋ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਲੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਲੜਾਈ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਰੀ ਕਿ ਸਾਮਵਾਦ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ, ਸਵਮਤਾਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਦ੍ਰੜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ, ਕਲਾ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਓੜਕ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਾਮਵਾਦ ਅਧਰਮ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

- Comforth ਪਾਪਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੇਵਲ Polemical ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਲੋਚਕ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਪਾਪਰ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਆਪਣੀ ਸਭਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਰਲਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਾਪਰ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭਤੋਂ ਸਮਇਨਿਸ਼ਠ ਅਤੇ ਦੁਰਜੇਏ ਆਲੋਚਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਲੇਖਕ ਇਹ ਮਨਾਇਆ, ਗਪਕਕ, ਮੈਂ ਕਬੂਲ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦਮੀ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਪਾਪਰ ਆਲੋਚਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ।
- ਬਰਲਿਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਨਿਅਤਾਤਮਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਠੀਕ ਲਕਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਅਸਾਧਿਅ ਯੂਟੋਪਿਆ ਬਜਾਏ ਸੀ। ਬਰਲਿਨ ਲਈ ਯੂਟੋਪਿਆ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਪਾਪਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸ਼ੱਕੀ, hideously ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਤਾਰਕਿਕ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਕੁੱਝ ਵਿੱਚ ਸਪ੍ਰਯੋਜਨਤਾ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਰਲਿਨ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਮਾਜ ਪਾਪਰ, ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਆਦਰਸ਼ ਮਤਲੱਬ ਸਾਂਖਿਇਬਾਦ ਅਤੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਕਾ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਚੋਣ ਅਤੇ ਏਕਾਤਮਕ ਮੁੱਲਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਕਿਆ ਉਹ ਕੀ ਅਨਿਯੋਜਿਤ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਪਾਪਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਰਲਿਨ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਬੰਧ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਪਰਿਹਾਰਿਆਤਾ (1954) ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਦੀ historicism ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਬਰਲਿਨ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪਾਪਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈ ਕਿ ਬਰਲਿਨ ਜੋਰਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੀ historicism ਅਜ਼ਾਦ ਮਨੁੱਖ ਇੱਛਾ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖਲਨਾਇਕ censoring ਵਲੋਂ ਦੋਸ਼ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਛੱਡਕੇ ਗਏ ਸਨ। Historicism ਆਤਮਕ ਰਹੱਸ ਦੇ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਬਜਾਏ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵੇਖਕੇ, ਰੂਪ ਲੋਕੇ ਹਿਊਮ ਅਤੇ ਜੇ ਏਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਿਲ। ਚਵਾਇਸ ਵੈਰੀ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਰਕਸੰਗਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਬਰਲਿਨ ਦੇ ਬਹੁਲਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ, ਹਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਕਸ਼ਾਂ, ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ

ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ, ਏਕਲ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ। ਬਰਲਿਨ ਦੇ ਲਈ, ਮਾਨ, ਲੇਕਿਨ ਅੰਤਮ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਸੰਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਪਾਰ-ਨਾਪਸੰਦ ਸਮੱਝੌਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਮੱਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਬਰਲਿਨ ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਬੁੱਧਿਵਾਦ, ਜੋ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਨਿਰਬਾਧ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਲਾਂ synthesizing ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਸੀ। ਬਰਲਿਨ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਲਵਾਦ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਅੱਛਾ ਜੀਵਨ, ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਈ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਸਤਾਂ ਅਕਸਰ ਸਨ, ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਕਦੇ ਕਦੇ, ਤਾਰਤੰਮਿਅਹੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਏਕਾਤਮਕ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ, ਹੇਗੇਲ, ਪਲੇਟੋ ਅਤੇ hedgehogs ਸਨ। ਇੱਕ ਬਹੁਲਵਾਦੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕ ਲੁੱਬੜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

- ਅਦੈਵਤਵਾਦ ਖਾਰਿਜ ਕਰਦੇ ਬਰਲਿਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਤਮਕ ਸਾਮਗਰੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਇੱਕ ਏਕਲ ਸਜਾਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮੱਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ discoverable ਕਾਨੂੰਨਾਂ। ਇਸ ਨਿਅਤਤਵਵਾਦ ਅਤੇ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨਰਮ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁਵਿਧਾਵਾਂਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਕੁਟਿਲ ਲੱਕੜੀ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਕਾਂਤ ਵਲੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਸਿੱਧਾ ਸਕਦਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸਮੱਝਾਇਆ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਲਿਨ ਦੇ ਲਈ, ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਫਾਸੀਵਾਦ, ਨਾਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਲਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੈ ਸਾਮਵਾਦ-ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਕੁੱਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਲੱਛਣ ਸਾਂਝਾ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਲੂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਬਰਾਬਰੀ ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ sacrilegious ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਲਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ।
- ਹੈਬਰਮਾਸ (1991) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਉਦਾਸੀਨ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਅਤੇ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਹੇ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਫਿਰ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਸੀ, ਕਿ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਅਤੇ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਕਟ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੈਬਰਮਾਸ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨ ਹੈ ਆਤਮ-ਰਚਨਾਤਮਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਮਿਹੈਤ ਦੀ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਚੁੱਕਿਆ। ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਪਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰੱਥਾ, ਅਰਥਾਤ ਨੈਤਿਕ ਸੰਗਿਆ ਨਾਤਮਕ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੈਬਰਮਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਤਪਾਦਕ ਬਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮੱਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੁਣ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਸੀ। ਉਤਪਾਦਨ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮਾਰਕਸ ਸਾਮਾਜਕ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ

ਨੋਟ

ਮਨੁੱਖ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੱਮਝ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਂਤਰਿਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਦਮਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜਾ, ਹੈਬਰਮਾਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਮਾਜ *totalites*, ਜਿਸਦਾ ਭੱਜਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਬਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੱਧਰ ਵਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਸਨ। ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ। ਜੀਵਨ ਦੁਨੀਆ ਨੈਤਿਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਸਬੰਧਾਂ ਕਿ ਪਰਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਸਥਲੋਂ (ਨਿਜੀ) ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਏ (ਸਾਰਵਜਨਿਕ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਲਣਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਰਥਾਤ ਆਪ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, (ਰਾਜਾਂ) ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਬਾਜ਼ਾਰ) ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੈਬਰਮਾਸ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਇਸ ਭੇਦ, ਜੋ ਸੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਜਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਦਿਵਾਲਿਏਪਨ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਵਿੱਖਦੀ ਸਕਦਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਤੀਜਾ, ਨਿਤੀਕਤਾ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬਜਾਏ ਮਾਰਕਸ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ, ਇੱਕ ਸਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ *historicizing* ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ... ਕੇਵਲ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪ੍ਰਯੋਜਨਵਾਦ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਚੁਪਕੇ ਵਲੋਂ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਣਕ ਪੂਰਵ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਇਕਿਤ ਹੈ।

- ਹੈਬਰਮਾਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਸੰਗਿਆਨਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਤਾਰਕਿਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੌਲਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਭਾਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਜਾਣਨੇ ਅਤੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰਚਨਾ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰਵਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇੱਕ ਅਭਿਸਰਣ ਦੇ ਨਾਲ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਰਸਮੀ ਹਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕਤੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੈਬਰਮਾਸ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਕਾਂ *totalities* ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ *visualizing* ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕਸ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤੇ ਨ੍ਰਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।
- ਹੈਬਰਮਾਸ ਲਈ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦਿਵਾਲਿਆ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੁਣੇ ਵੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਤਾ ਹੀ ਆਤਮ ਲਗਾਇਆ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਲੋਂ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਪਾਲਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਵਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ *fischman*, ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਏਥੋਨੀ ਗਿਡੋਂਸ ਮਨਾਇਆ: ਕਈ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਉਂਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਸੋਚਿਆ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਡੀ ਸਦੀ ਦੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਈ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਸਫਲਤਾ ਮਾਰਕਸ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਠ ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦੀ ਸੀ। ਉਹ (ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ) ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਟ ਅਪ) ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ ਜੁਟੇ। ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਇੱਕ ਮੌਲਕ ਭਾਵਨਾ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ

ਰਾਜ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਟੇਨਰ ਸੀ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਤਾ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ।

- ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਪਤਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ, ਸਰਵੋਤਮ, ਉੱਤੇ ਸਾਊ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਕਲਪ (10 harrington heilbroner 1989 ਵਿੱਚ ਉੱਧ੍ਰਤ) ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਸੋਵਿਅਤ ਪ੍ਰਯੋਗ, ਇਸਦੇ ਕਈ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿੰਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸਦੇ ਪਤਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਦਯੋਗਕ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਣ ਦੇ ਸਿਕੁੜਨੇ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, environmentalism ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਆਧੁਨਿਕਤਾਵਾਦ ਕੁੱਝ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮੌਲਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਟਿਕੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

11.8 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. **Historicism** : ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਮੂਹਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਹੇਗੇਲ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗੱਲ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀਅਤ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈ।
2. ਇੱਕ **Sich** : ਹੀ।
3. **Anderssein** : ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਉੱਤਰ: ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers- Self Assessment)

1. (i)
2. (ii)
3. (i)
4. (i)

11.9 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਮਾਰਕਸ ਡਾਕਟਰੇਟ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਲੋਂ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ?
2. **Discuss** ਮਾਰਕਸ ਦਵੰਦਵਵਾਦ।
3. **MaterIdism** ਕੀ ਹੈ ? ਸਮਝਾਓ।
4. ਮਾਰਕਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਲਿਖੀਏ।

11.10 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004:ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, PHI ਲਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਹੈ. ਲਿਮਿਟੇਡ.
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, A.K. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕਲਕੱਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ-12: ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ: ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ
ਅਤੇ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ
(Karl Marx: Class Struggle and Social Change and Theory
of Surplus Value)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

- 12.1 ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ (Class Struggle and Social Change)
- 12.2 ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of Capitalism)
- 12.3 ਮਾਰਕਸ ਭਵਿੱਖਅਵਾਣੀਆਂ ਦਾ ਆਕਲਨ (Assessment of Marx's Predictions)
- 12.4 ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of the State)
- 12.5 ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ (Dictatorship of the Proletariat)
- 12.6 ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦ, ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ (Revisionism, Russian Revolution and Dictatorship of the Proletariat)
- 12.7 ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ Inadequacies (Inadequacies in the Marxist Theory of the State)
- 12.8 ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Women and the Gender Question)
- 12.9 ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸ਼ਿਅਟਿਕ ਮੋਡ (The Asiatic Mode of Production)
- 12.10 ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ (Views on India)
- 12.11 ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ (Theory of Surplus Value)
- 12.12 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)
- 12.13 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)
- 12.14 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)
- 12.15 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਮਾਰਕਸ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਾਮਾਜਕ ਚਰਚਾ।
- ਮਾਰਕਸ ਭਵਿੱਖ ਅਵਾਣੀਆਂ ਦਾ ਆਕਲਨ ਸਮਝੇ।
- ਇਲਾਵਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਜੇ 1930 ਦੇ ਦਸ਼ਕ ਤੱਕ ਅਪ੍ਰਕਾ ਸ਼ਿਤ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਸਾਮਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਵਤਾਵਾਦੀ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ, ਲੁਡਵਿਗ ਕਿਚਕਗਲਫੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਵੱਖ ਕੁਦਰਤ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਜੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਹਕਾਰੀ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਕਸਿਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਫਰੇਡਰਿਕ ਏਗੇਲਸ (1820-1895) ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਜੀਵਨ ਸਾਂਝੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ prussi ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੁਡਵਿਗ feuerbach ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੱਟਰਪੰਥੀ hegelians ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸੰਰਚਨਾ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਨਿਵਾਰਿਆਤਾ ਵਿੱਚ ਹੇਗੇਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਜਾਏ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਰ ਸੋਚਿਆ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਜੇਨਾ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਅਤੇ ਗਰੀਕ atomists ਦੀ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਉੱਤੇ 1841 ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਉਪਾਧਿ ਅਰਜਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ koln, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਸਮਾਚਾਰ ਪੱਤਰ, rheinische zeitung ਸੰਪਾਦਤ ਕਰਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪੇਰੀਸ ਬਰਸੇਲਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਅਰਜਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋ ਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅੰਤ ਵੇਲੇ: 1849 ਵਿੱਚ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਬਸੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ। ਅਤੇ ਸਭ ਵਲੋਂ ਉੱਤੇ, ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਬਦਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਆਰਥਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਕੋਰ okonomisch philosophische manuskripte aus dem jahre ਵਿੱਚ early ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ 1844 (1844 ਦੇ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਂਡੁਲਿਪਿ) (1844)। ਉੱਥੇ, ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਥਕੇਵਾਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਦੇ ਮਨ ਮੁਟਾਵ (ਜਾਂ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ) ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ। ਇੱਕ bruno baier ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਿਖਿਅਕ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (1844), ਮਾਰਕਸ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉੱਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁੱਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ decried ਅਤੇ ਯੂਰੋਪੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪੁਨਰਗਠਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ। ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਦਾਸ capital (ਰਾਜਧਾਨੀ) (1867-1895) ਅਤੇ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ (1862) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਰਥਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਟੀਕਾ ਚਲਾਇਆ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ friendrich ਏਗੇਲਸ ਸਾਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ precipitating ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਹਰ derkommunistischen partei (ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ) (1848) ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸਾਮਵਾਦ ਵੱਖ ਸਿਆਣਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਗਰਹ ਕਰਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁਟ ਹੈ।

1844 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਪਾਂਡੁਲਿਪਿ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਹ ਕੀ ਉਤਪਾਦਨ ਵਲੋਂ ਵੱਖ-ਥਲਗ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਲੋਂ ਵੱਖ-ਥਲਗ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਲੋਂ ਵੱਖ-ਥਲਗ ਪੈ ਰਹੇ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸਪਰਧੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ fulfillment of ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ humna ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸਾਮਵਾਦ ਸੀ।

ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਥਲਗ ਪੈ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਭਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਚੀਜ਼, ਯਾਨੀ, ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਦੀ ਦੁੱਖ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ

ਨੋਟ

ਹਾਲਤ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤਪਾਦਨ inpower ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਕਦੇ ਸਸਤਾ-ਪਣ ਚੀਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲ ਉਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਸਾਨੋਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਅਵਮੂਲਯਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਹੈਤ ਕੇਵਲ ਸਾਮਾਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੀ ਅਨਪਾਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਲ ਤਿਆਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ।

12.1 ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ (Class Struggle and Social Change)

ਮਾਰਕਸ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁਕਤੀ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਾਮੂਹਕ, ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀ ਸੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਮੂਹਕ ਚਰਿੱਤਰ ਮਾਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ, ਵਿੱਚ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਵਰਗ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਰਗ ਸਬੰਧਾਂ ਸਨ। ਜਮਾਤ antagonisms ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਕੰਮਧੰਦਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਹੈ।

ਹਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਦੇ ਵਰਗਾਂ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਿਹਨਤ ਵੇਚ ਸਨ। ਵੱਖਰਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਾਂ ਵਲੋਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਗੱਲ ਆਮ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: ਫਰੀਮੈਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਕੁਲੀਨ, ਕਮੀਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਕੰਮੀ, ਸਮਾਜ-ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਤੰਬਵਾਹਦਾਰ ਮਜਦੂਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਅਤੇ ਜੁਲਮ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਕਿ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਉਦਏ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਸੀ। ਉਹ ਚੇਤਨਾ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਰਥਕ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਉਹ 1852 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋਸੇਫ weydemeyer ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਲੋਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਹੂਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਸਾਮਵਾਦ ਇੱਕ ਵਰਗਹੀਨ ਸਮਾਜ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਰਕਸ ਲਈ ਜਮਾਤ, ਹੇਗੇਲ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਸਾਮੂਹਕ ਏਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੋਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਚਾਲਿਤ। ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਰਗ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧਤਾ, ਸੌਂਦਰਿਆ ਵਰੀਇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਮੈਂਬਰੀ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀਨ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ, ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿਖਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਬਲਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕਾਬੂ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਏ। ਹਾਲਾਤ ਮਨਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਵਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ। ਦੂਜਾ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਲਾਭਾਂਵਿਤ। ਤੀਜਾ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਫਾਇਦੇ ਮੰਦ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਰਥਕ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿਖਾਇਆ। ਅਸਲੀ ਹਕੀਕਤ ਲੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਕਸ ਬੁਠੇ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਯੁੱਗ ਸੱਤਾਰੂਢ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੱਤਾਰੂਢ ਸਾਮਗਰੀ ਜੋਰ ਹੈ, ਯਾਨੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੱਤਾਰੂਢ ਬੌਧਿਕ ਜੋਰ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਮਾਨਸਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਬੂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਮਾਨਸਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਰਗ ਇੱਕ ਸੱਤਾਰੂਢ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਇਸਲਈ, ਸੱਤਾਰੂਢ ਵਿਚਾਰਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਮਗਰੀ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਮਗਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਝਿਆ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ, ਆਰਥਕ ਨਿਅਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਲਈ ਰਣਨੀਤੀਕ ਗਾਇਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

12.2 ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of Capitalism)

ਮਾਰਕਸ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਜਦੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੇਵਲ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕਾਂ ਅਜ਼ਾਦ ਮਜਦੂਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵੇਚਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਆਧਾਰ ਮਜਦੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਸੀ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਉਤਪਾਦਨ, ਜੋ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਘਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਦੀ ਨਿਜੀ ਸਵਾਮਿਤਵ ਸੀ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਕੁੱਝ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਅਰਜਕ ਬੰਨ ਗਏ। ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਕੇਵਲ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਵਿਲਿਅਮ cobbett (1763-1835) ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਧਿਅਉਗੀਨ ਵਿਪਰੀਤ guilds-men, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਦੂਸਰੀਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਕਸ ਮਨਾਇਆ:

ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।

ਭਰਵੀ (1875) ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਲੇ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ, ਮਜਦੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਹੁਣੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਸਮਾਜਵਾਦ, ਲੇਕਿਨ ਪੂੰਜੀਵਾਦ, ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਆਲੋਚਕਾਂ ਅਕਸਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਸੋਵਿਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਅਤਿਆਚਾਰੀ, ਨ੍ਰਸ਼ੀਸ ਰੂਪ।

ਨੋਟ

ਕੰਮਿਉਨਿਸਟ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਵਿੱਚ (1848), ਮਾਰਕਸ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਰੱਧਾਂਜਲਿ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਣਾਂ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਕਰਸ਼ਕ ਬਣਾਇਆ ਸਨ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਲੇਖਨੀਯ ਆਰਥਕ ਤਰੱਕੀ ਲਿਆਇਆ। ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਇੱਕ ਪੈਮਾਨੇ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਿਆਤ ਉੱਤੇ ਵਣਜ ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ। ਇਹ ਸਹਕਾਰੀ ਸਾਮਾਜਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਈ, ਮਾਰਕਸ ਮਨਾਇਆ:

ਪੂੰਜੀਪਤੀ, ਅਨੋਖਾ ਇੱਕ ਸੌ ਸਾਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰੀ ਉਤਪਾਦਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੀੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜੋਰ ਦਾ *subjection*, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਰਸਾਇਣ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਆਵੇਦਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਭਾਫ ਨੇਵਿਗੇਸ਼ਨ, ਰੇਲਵੇ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਤਾਰ, ਨਦੀਆਂ ਦੀ ਖੋੜੀ ਦੇ ਗੰਦੇ ਨਾਲੇ, ਲਈ ਪੂਰੇ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜੋਪਨ, ਪੂਰੀ ਆਬਾਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਦੀ ਦੇ ਬਾਹਰ *conjured* ਵੀ ਸੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵਾਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਬਲਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ *slumbered*?

ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਿਰਾਮਿਡ, ਰੋਮਨ ਅਤੇ ਗੋਥਿਕ ਫ਼ਵੀਕਦਗ਼; ਤ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਚਮਤਕਾਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ *crusades* ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੂਰਵ *exoduses* ਪਾ ਅਭਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਾਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ *tenetrated*, ਆਪਣੇ ਗੁਣਾ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਪਛੜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਡਰਾਇੰਗ। ਮਹਾਨਗਰੀਏ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਸੀ।

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ 3 ਉਪਲਬਧੀ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰੀ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਖ਼ਤਮ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਮਾਰਕਸ ਕੀ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋੜ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਰਥਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਵਿੱਚ ਕਰ ਾਂਤੀਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਾਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਭਿਅਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਉਪਲੱਬਧੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਠਿਨਾਇਆਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਇਸਦੇ ਵਰਤੋਂ *outlived* ਸੀ। ਇਹ ਹੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਉਪਜ ਹਨ।

ਮਾਰਕਸ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੀੜਾ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਵਾਰਾਪਨ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭੁਖਮਰੀ ਤਨਖਾਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਡਾਂਤਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦਾ ਉਸਾਰੀ।

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ ਜੋ ਮਜਦੂਰੀ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾਸਤਵ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ *guilds* ਦੀ ਬੇੜੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਵੱਲ ਸਾਡੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ, ਇਸ ਨਵੇਂ *freemen* ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਤਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਮੰਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ *afforded* ਬੰਨ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਬਤ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੇ

ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਮਜਦੂਰ ਅਜ਼ਾਦ ਮਜਦੂਰੀ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੁੱਖ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ 1 ਲਾਗਤ ਸੀ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਮਜਦੂਰ ਨੂੰ ਮਜਦੂਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਮੁੱਲ ਲਈ ਜੋ ਉਤਪਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ। ਦੀ ਮਦਦ ਵਲੋਂ ਮਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਦਰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੁੰਦ ਨੂੰ ਕੱਢਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਰਗ ਨਚੋੜਿਆ ਹੋਇਆ। ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਇਸਲਈ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ 2 ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ।

3 ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਜੁਦਾਈ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਅਤੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਕਾਬੂ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਤਪਾਦਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਉੱਤੇ ਸੀ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਣ ਲਈ ਕਦੋਂ, ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਕੇਵਲ ਮਾਲਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਕੌਸ਼ਲ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਮਘੋਟੂ। ਇੱਕ ਮਜਦੂਰ ਆਪਣੇ ਥਕੇਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਤਪਾਦਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵੰਡਿਆ ਸ਼ਰਮਿਕੋ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੇਟ, ਉਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਸਾਮੂਹਕ, ਮਨੁੱਖ ਪਰਯੋਜਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਲਪਨਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਦਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਇਹ ਸੀ ਮਾਰਕਸ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਵਸਤੁਕਾਮੁਕਤਾ ਵਲੋਂ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਹ ਆਲੋਚਨਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਕਸਿਤ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਅਕਤ ਸਨ। ਇਸ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ 2 ਉਲੇਖਨੀਯ ਧਾਰਨਾ ਸੀ, ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਰੇ ਲਈ ਮੌਕੇ ਰਿਗਦਕਦ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਹਨ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਵਪਨਲੋਕ ਵਿੱਚ, ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਜੁਦਾਈ ਅਤੇ ਏ ਕਰਸਤਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਆਰਥਕ ਅਸਮਾਨਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਚੁਨਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾਲ ਰਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਨ। ਮਾਰਕਸ, ਤਦ ਵੀ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਖਾਈ ਚੌੜੀ ਹੋ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਉਪਭੋਕਤਾਵਾਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਸਾਪੇਖ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਸਨ, ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਸਨ।

ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਛੋਟੇ ਇੱਕ ਘਰ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਮਾਂਗੋਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਦੇ ਬਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਝੋਪੜੀ ਸਿਕੁੜਤੀ... ਲੇਕਿਨ ਉੱਚ ਇਹ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਗੁਆਂਢੀ ਮਹਲ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉਸਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਦਾ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਹਜ ਮਹਿਸੂਸ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੰਗ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਈ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੰਭਵ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਬਦਲਾਵ ਲਈ ਆਧਾਰ ਇਸਲਈ ਨੈਤਿਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਵਲੋਂ ਗੁਜਰਨਾ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਇੱਕ socialized ਮਨੁੱਖਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਿਵਿਰੋਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਤਨੁ

ਨੋਟ

ਕੰਗਾਲੀਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਸੰਖਿਆਨੁਸਾਰ ਛੋਟੇ, ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਘੱਟ ਘੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਛੋਟੇ ਉੱਧਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਲਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੀ ਵੱਧਦੀ ਭੁੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਧਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਗਿਰਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਨ ਮਾਨ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਬੇਸ਼ੀ ਮੁੱਲ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਦਾ ਧਰੁਵੀਕਰਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾ। ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲਈ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬੀਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗੇ। ਉਹ ਫੋਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਰਗ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁਟ ਇੱਕ ਮੁਹਾਵਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਲ schapper ਵਲੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਲਾਮਬੰਦ ਹੋ ਗਏ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵੱਧਦੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੇ ਦਰਿਦਰੀਕਰਣ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਰਗ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬੰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਦੇਬਾਜੀ ਕੌਸ਼ਲ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੱਬਜਾ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਨਿਜੀ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਆਗੂ। ਬਿਗਲ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਕਾਲ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕਜੁਟ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੰਜੀਰਾਂ ਬਹਾਨੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਈ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਰਕਸ ਘੱਟ, ਸਾਰਗਰਭਿਤ ਵਾਕ ਜੋ ਪੱਤਰਕਾਰਤਾ ਅੱਖ ਸੀ... ਗ੍ਰੀਮਨਾਮੀ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਰਸ਼ਨ... ਬਚਾਇਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 1895 ਵਿੱਚ ਏੰਗੇਲਸ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰਿਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਤਹਾਸ ਸਾਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਜਿਵੇਂ ਸੋਚਿਆ, ਗਲਤ... ਹੈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪਰੀਸਬਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਲੜਨ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 1848 ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਮੋੜ ਅੱਜ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਏੰਗੇਲਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਏਡਵਰਡ (1850-1932) bemstein (1967 ਇਲਿਅਟ) ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦ ਲਈ ਟੋਨ ਸੇਟ।

12.3 ਮਾਰਕਸ ਭਵਿ ਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਦਾ ਆਕਲਨ (Assessment of Marx's Predictions)

ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉਸਨੂੰ ਨਿਮਨ ਦੀ ਭਵਿਖਵਾਣੀ ਕਰਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ:

1. ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੇਠਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁੱਝ ਅਮੀਰ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਛੱਡਣ।
2. ਸ਼ਰਮਿਕ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ, ਅਲਪਕਾਲਿਕ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਬਣਾ ਰਹੇਗਾ।
3. ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੀ ਦਰ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।
4. ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਆਪਣੇ ਆਂਤਰਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ਼ੋਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇਗੀ।
5. ਸਰਵਹਾਰਾ ਕਰਾਂਤੀਯੋਂ ਸਭਤੋਂ ਉਦਯੋਗਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਭਵਿ ਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕਈ (ਲੱਗਭੱਗ ਸਾਰੇ), ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੀ ਆਸ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਬਰਦਸਤ ਲਚੀਲਾਪਨ ਸੱਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਦੇਰ ਵਲੋਂ 19 ਵੀਆਂ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਤੱਕ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਹੀ ਸਥਿਰ ਹੋ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮਾਰਕਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜੋ 20 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਈ ਆਦਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਥੇ ਮਾਡਲ ਹੈ ਜੋ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਨਫਰਤ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ) ਹੋਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਲੈ ਦਾ ਸੰਗਿਆਨ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖਾਮੀ ਸੀ। ਲੋਕਤੰਤਰ, ਵਿਆਪਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਵਰ ਅਤੇ ਮਿਹੈਤ ਕਲਿਆਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਹਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਮਜਦੂਰ ਵਰਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਮਜਦੂਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਸਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ Proprietors ਰਹੇ ਹੈ।

1890 ਵਿੱਚ Bernstein, ਠੀਕ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਭਵਿੱਖ ਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸਾਨ-ਵਰਗ ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਰਗ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲਘੂ ਪੇਸ਼ਾ ਸੰਗਠਨਾਂ, ਨਹੀਂ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਕਾਮਕਾਜੀ ਵਰਗ ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਭਾਰੀ ਬਹੁਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਜਨਸੰਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਸਰਵਹਾਰਾ ਸੀ। ਸਗੋਂ, ਮੱਧ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂਬਰੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਦਲਾਂ ਲਈ ਵੋਟ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਜਰੂਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਨੂੰ ਮਤਦਾਨ ਅਤੇ ਕਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਸਾਮਾਜਕ ਡੋਮੋਕਰੇਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ। Bernstein ਵੀ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕਾਬੂ ਕਬੂਲ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ।

ਵੇਬ, ਜੋ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਹਕਾਰੀ ਦੇ ਖ਼ਰਾਬ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਭੇਦਭਾਵ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ, Bernstein ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਮੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੈੜਾ ਗੁੱਸਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ Bernstein ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਡੂੰਘੀ ਚਾਹ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦ ਦੇ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਣ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਵਲਾਦਿਮੀਰ Illyich Ulyanob ਲੇਨਿਨ (1870-1924) ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਜੋ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਲੋਂ ਵਿਵੇਚਿਤ 20।

ਇਹ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧ: ਪਤਨ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਣਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਕਰੇ ਤੇ ਪਛੜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਹੋਈ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰੋਪ ਦੀ ਉੱਨਤ ਉਦਯੋਗਕ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ। ਮਾਰਕਸ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ 19 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

12.4 ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (Analysis of the State)

ਮਾਰਕਸ ਸਮੀਖਕਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਗੇਲ ਦਰਸ਼ਨ (1843) ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਸਿਧਾਂਤ Dissected। ਹੇਗੇਲ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜੁਦਾਈ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਸੰਗ ਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਦੀਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਵੀ ਸੀ ਰਾਜ ਦੀ ਹੇਗੇਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੇਗੇਲ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਮਾਰਚ, ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਰਥਕ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ

ਨੋਟ

ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਦਮਨ। ਮਾਰਕਸ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਮਾਰਕਸ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਟਰ ਵਿਰੋਧੀ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਅਧਿਰਚਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਤਾਨੁਕੂਲਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਵਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਗਠਨ ਹੈ, ਜੋ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਸੀ।

ਹੋਗੇਲ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਭੇਦ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਮਾਰਕਸ ਖਾਂਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਰਕਸ ਆਤਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਗੇਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਉਲਿਖਿਤ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਪਰਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਰਗਹੀਨ, ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸਾਮਵਾਦ, ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਰਾਜਵਿਹੀਨ ਸਮਾਜ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵਰਗ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਰਗ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਲਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਤੰਤਰ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵਰਗਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸ ਘਟਨਾ **Bonapartism** ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ, ਰਾਜ ਤੰਤਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਅਭਿਭਾਵਕ ਬੰਨ ਗਿਆ।

ਵਿਰੋਧੀ **Duhring** (1878) ਵਿੱਚ, ਏਂਗੇਲਸ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੱਟਰ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਸਮਾਜ ਦੋਨਾਂ ਵਰਗਹੀਨ ਅਤੇ ਰਾਜਵਿਹੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ, ਪੁਲਿਸ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਰਥਕ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ।

ਬੋਨਾਪਾਰਟਿਸਮ (**Bonapartism**)

ਲੁਈ ਬੋਨਾਪਾਰਟ (1852) ਦੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ **brumarire** ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ, ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ। ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫਰੇਂਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, 1848 ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨੇਪੋਲੀਅਨ III ਦੇ ਤਖਤਾਪਲਟ **detat** ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਮਾਰਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਜਬਤੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਸੰਕਰਮਣ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1872 ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹਾਲੈਂਡ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ।

ਅਠਾਰਹਵੇਂ **brumarire**, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਭੱਜਿਆ ਉੱਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ **Bonapartism** ਲਈ ਭੇਜਿਆ। **Bonapartism** ਕੀ ਹੈ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਪੇਖ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚਰਮ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ

ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ ਕਿ ਲੁਈ ਬੋਨਾਪਾਰਟ, ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਮੈਂ, ਜੋ 2 ਦਿਸੰਬਰ, 1851 ਦੇ ਤਖਤਾਪਲਟ ਠਕਵਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਬਣੇ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ। ਏਂਗੇਲਸ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਬਿਸਮਾਰਕ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਂਤਰ ਪਾਇਆ।

Bonapartism ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਇੱਕ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਸਾਧਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕਾਬੂ ਹਥਿਆਉ ਕਰ ਵਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਵੈਰੀ ਯੁੱਧਰਤ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਸੀ। ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ (1871) ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਤੱਕ, ਨਹੀਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੱਤਾਰੂਫ਼ ਸੰਕਾਏ ਦਾ ਅਧਿਗਰਹਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ **Bonapartism** ਵਰਣਿਤ ਹੈ।

ਪਰਵਾਰ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜ (1884) ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ, ਏਂਗੇਲਸ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉੱਥੇ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਯੁੱਧਰਤ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਸੰਤੁਲਿਤਕ ਕਸ਼ਾਵਾਂ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਅਜਾਦੀ, **Bonapartist** ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਹਰ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਏਨੀਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। **Bonapartist** ਰਾਜ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਬੁਰਜੂਆ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ, ਆਪਣੀ ਤੇਜ਼ੀ ਵਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ। ਜਰਮਨ **Federalists** ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ 1848 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਂਦਰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ।

ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਮਕਾਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧਿਭਾਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ **jacobins** ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ, ਲੇਨਿਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ **anarchists** ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੇਂਦਰੀਇਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਸੰਸਦੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਸ਼ਰਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੀ। ਚਾਹੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹਿੰਸਕ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪਰਿਪਕਵਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ **majortarian** ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਰੋਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦੀ ਸਾਧਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਹਿਰਾ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਰੰਭ ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੱਕ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਪਰੋਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਯਮ।

ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜ (**Future Society**)

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਲਈ, ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਮਨੁੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਵਲੋਂ, ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਲੋਂ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ, ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਖਪਤਕਾਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ, ਲੇਕਿਨ ਮਨ ਮੁਟਾਵ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ, ਮਨੁੱਖ ਬਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਵਾਧਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ, ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਪੜਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਨੋਟ

ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਇਆ ਸੀ।

ਸੰਕਰਮਣਕਾਲੀਨ ਪੜਾਅ, ਬੁਰਜੁਆ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੜਾਅ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੌਦਾ ਪੈਦਾ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਗਿਆਤ ਯੂਟੋਪਿਆ ਦੀ ਚਿਤਰਿਤ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਚੇਤੰਨ ਭਵਿੱਖ ਸ਼ਿਅਵਾਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ epistemological ਪਰਿਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ (ਜੋ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚ ਵਿਸ਼ਾ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸਤੀਤਵ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਮਿਅਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਲਈ ਫੈਲਿਆ ਖਾਕਾ ਉਸਾਰੀ ਵਲੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਾਂਡੇਡ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਿਧਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਰਠੋਪਰਾਂਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੇਤੰਨ ਟਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਵਾਦ, ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝੋਜਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਵੀਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੰਮਿਅਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਇਸਦੀ ਨੀਂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਪਰੀਤ ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਉੱਭਰ।

ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਤਤਵੋਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਬੁਰਜੁਆ ਸਮਾਜ ਹੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ ਸੇਟ ਹੈ।

ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪੇਰੀਸ (1844) ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਨ। ਮਾਰਕਸ ਮੌਜੂਦਾ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਂਤਰਿਕ ਤਨਾਵ ਵਲੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਛਵੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੁਰਜੁਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਤਵੋਂ ਕਿ universalized ਜਾ ਸਕਦਾ universalizing।

12.5 ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ (Dictatorship of the Proletariat)

ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਸਪਦ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਵਧਾਰਣਾ ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ, ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1871 ਦੇ ਪੇਰੀਸ ਕੰਮਿਊਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਨੁਭਵ ਵਲੋਂ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ। ਇਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਬੁਤਤੁਅਵ ਏਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਰੋਤਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਵਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗ੍ਰੰਥਾਂ, ਤਦ ਵੀ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਭਰਵੀਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਸਨ।

ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਲਈ ਕੁੰਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੱਥ ਉੱਤੇ anarchists ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ leninists ਵੰਡਿਆ ਸੀ।

ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ (The Communist Manifesto)

ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ

ਨਿਯਮ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਵਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬੇਪਤਾ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਵਧਾ ਹੈ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤ ਹੈ... ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਰਵੋੱਚਤਾ ਡਿਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਥਿਆਉ, ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਰਾਜ, ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਜੋਜਿਤ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਯਾਨੀ, ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਕੇਂਦਰਸਥ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਕ ਦੀ ਕੁਲ ਵਾਧੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੇਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ forees।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜਾਂ, ਵਰਗ ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ, ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਉੱਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਪਰਪੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੈਭਾਵਕ ਮਜਬੂਤ ਅਤੇ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਛੋਟੇ, ਪਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੱਖਣ ਵਰਗ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਨ ਰਾਜਾਂ ਰਹਿਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਜਦੋਂ ਸਰਵਹਾਰਾ ਬਹੁਮਤ ਰਾਜ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਮਾਅਨੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਅਤੇ majoritarian ਰਾਜ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਜੋ ਵੀ ਫਾਰਮ ਰਾਜ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਲਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰੰਭਕ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, 1789 ਦੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਸਰ ਹੈ, ਉਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜਬਤੀ ਪ੍ਰਤਿਆ ਸ਼ਿਤ ਲਈ ਉਹ ਮੰਣਦੇ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਣਗੇ।

ਰਾਜ ਦੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਥੀਸੀਸ, ਲੇਕਿਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਥੀਸੀਸ ਲਈ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਪੂਰਵ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਸੰਰਚਨਾ ਉਤਪਾਦਨ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਪਰਵੀ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੋੜ ਥੀਸੀਸ ਪੇਰੀਸ communards ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਲਿਖਤੀ ਸਮਿਖਿਅਕ ਵਿੱਚ 1848-1849, ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤਾਰਥ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਦਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅੰਤ ਸੀ।

ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਗਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ antagonisms ਗਾਇਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਬੁਰਜੁਆ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸੰਘ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਕਾਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਲਈ, 10 ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜੋ ਇੱਕ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ। ਇਹ ਦਸ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ।

1. ਉਤੱਰਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਆਵੇਦਨ ਪੱਤਰ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ।
2. ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਦਰਜੇਦਾਰ ਦੀ ਉਪਾਧਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਮਾਈ ਕਰ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ।
3. ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਬਤੀ।
4. ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ।
5. ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ।
6. ਕਾਰਖਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ ਵਾਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ।
7. ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਮਾਨ ਫਰਜ਼।

ਨੋਟ

8. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਸੰਯੋਜਨ।
9. ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਰਮਿਕ ਉਨਮੂਲਨ।
10. ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਿ: ਸੁਲਕ ਸਿੱਖਿਆ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਰਕਸ ਸੰਕਰਮਣਕਾਲੀਨ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ (1847), ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਦੇ ਕੋਰ ਦਾ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਏਗੋਲਸ ਦੁਆਰਾ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਮਾਤ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ (The Class Struggles in France)

ਮਾਰਕਸ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1848-1852 ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ 1871 ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਲਿਆ ਗਲਤਫਹਮੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਨ। ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਫ਼ਰਾਂਸ ਨਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਫਰੇਂਚ ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਲੀ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵਲੋਂ ਵੇਖਿਆ।

ਮਾਰਚ, 1850 ਤੱਕ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਲ: ਅਚਜਤਵਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀਕ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾਹਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਫੀਜਤਵਤ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੁਧਾਰਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ polemical ਡਿਵਾਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਧਨਮੁਕਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ contravened ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ Babouvist Blanquist ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੁੱਧ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਵਿਦਿਅਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਾਂ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਚੁਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਲੁਈ ਅਗਸਟੇ Blanqui (1805-1881) ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਇੱਕ blanqui ਦੇ ਕੱਟਰ ਵਿਰੋਧੀ, ਲੁਈ ਯੂਜੀਨ Cavaignac, ਜਿਸ ਵਲੋਂ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਬਦ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਏਗੋਲਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸੱਤੇ ਦੇ strictest ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਨਵਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਉਸਾਰੀ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਫਰ ਨੂੰ ਭਰਨੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਇਸ ਸੂਤਰੀਕਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਨ।

ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ 1850, ਆਦਤਨ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦਾ ਨਿਯਮ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਆਪਾਤ ਹਾਲਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ babeuf ਅਤੇ blanqui ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਜਮਅਤਰਗਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਨਤਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਸਵਇੰਭੂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਮਤਲੱਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸੰਤਾਪ ਅਤੇ ਪਰਿਸਮਾਪਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ।

ਮਾਰਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਪਰਿਭਾ ਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕੀ entailet ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਣਨ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਵਰਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਕੁੱਝ

ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੋਨਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਸੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਟੀਕਾ। ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਰਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਪੂਰੇ ਵਰਗ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। *Neue Rheinische Zeitung*, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਮਾਤ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸੰਘਰਸ਼ (1848-1850) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ... ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਥਿਰਤਾ, ਵਰਗ ਭੇਦ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਬਾਕੀ ਉੱਤੇ, ਸਾਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਗਮਨ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੇ ਵਰਗ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਸ ਸਾਮਾਜਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਲੋਂ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ।

ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਛੇ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *Otta Luning Neue Rheinische Zeitung* ਦੇ ਸਾਥੀ-ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਮਾਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾਰਾ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਸਵੈਭਾਵਕ ਮੌਤ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ *blanquists* ਪੇਰੀਸ ਕੰਮਿਊਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਉਪਸ਼ਾਖਾ ਮਾਰਕਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਟਰਨੇਸ਼ਨਲ ਵਿੱਚ ਅਨਿਮੇਸ਼ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਇਕਲ *Alexandrovich bakunin* (1814-1876) ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ (The Civil War in France)

ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਨਾ ਕਿ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਪੇਰੀਸ ਕੰਮਿਊਨ ਸੀ, 1872 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਤਕਾਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਣ ਲਈ ਆਗੂ ਹੈ। ਕੰਮਿਊਨ, ਅਰਥਾਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਬਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਫਿਰਾਨਾ ਦੀ ਫੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਕਸ ਕੰਮਿਊਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਗੌਰਵਸ਼ਾਲੀ ਅਗਰਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਕਿ 1871 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚਪਕ:ਨੁਅ ਕਰਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ:

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਅਠਾਰਹਵੇਂ *brumanire* ਦੇ ਅੰਤਮ ਅਧਿਆਏ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਕੋ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਲੋਂ ਦੂਜੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜੀ ਮਸ਼ੀਨ ਹਤਾਰੇਖਾ ਲੇਕਿਨ ਉਸਨੂੰ ਤੋੜ ਅਤੇ ਇਸ ਮਹਾਂਦੀਪ ਉੱਤੇ ਹਰ ਅਸਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੇਰੀਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵੀਰ ਪਾਰਟੀ ਕਾਮਰੇਡ ਕੀ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋ ਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਮਾਰਕਸ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਕ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵੱਡੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਾਂਸ ਪ੍ਰਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਸਥਾਪਤ ਹੋਵੇਗੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੇਰੀਸ ਕੰਮਿਊਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁਕਾਰਨਾ ਵਿੱਚ 1868 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ *workingman* ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਨਰਲ ਕਾਉਂਸਿਲ, ਉਹ ਕੰਮਿਊਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਬਕ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ।

ਨੋਟ

ਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1. ਖੜੇ ਫੌਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਮਿਲਿ ਸ਼ਿਆ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ।
2. ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਚਨ subjecting ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ।
3. ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੱਢਣੇ।
4. ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ।
5. ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਰਾਜ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ।

ਬਿੰਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸੰਬੰਧ, ਮਾਰਕਸ ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ ਉਪਰਾਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ।

1. ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਭੱਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮੌਦਰਿਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਮਗਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ।
2. ਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਅਤੇ ਦੇ ਲੇਬਲ ਮਿਟਾ ਗਣਮਾਨਿਏ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਚ।
3. ਨਿਆਯਾਧੀਸ਼ੋਂ ਦਾ ਚੋਣ।
4. ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ।

ਕੰਮਿਊਨ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿਧਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਸਰਤ। ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਜੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸੱਤੇ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰ-ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸਦੀ ਅਸਲੀ ਤਾਕਤ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ appropriating ਵਰਗ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼, ਪਿਛਲੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰੂਪ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਆਰਥਕ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕ ਲੜਾਈ ਦੇ 1891 ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੋਟਾਇਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮਿਊਨ eulogized ਏੰਗੇਲਸ। ਇਹ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏੰਗੇਲਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।

ਭਰਵੀਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ (The Critique of the Gotha Programme)

Anarchists ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਰੰਕਸ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਰਾਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ, ਦਮਘੋਟੂ Voluntarism ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪਹਿਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸੰਸਕਰਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਡਿਨੇਂਡ Lassalle (1825 1864) ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਾਧਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਪਕਸ਼ਧਰ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਕਰਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਂਗੋਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ਭਰਵੀਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 1875 ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ।

ਦੋਨਾਂ Anarchists ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਭਰਵੀਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸੰਕਰਮਣਕਾਲੀਨ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਾਮਵਾਦ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਦੋ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੇ ਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ। ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸੀਮਿਅਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਕਰਮਣ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਜ ਲੇਕਿਨ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ

ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ (ਜਾਂ ਘੱਟ) ਹੁਣੇ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁੱਖ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਉੱਭਰ ਵਲੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਹਰ ਲੱਗੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਪਤਕਾਰ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੁਣੇ ਵੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂੱਜੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਚੁਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਇੱਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੰਡ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਰ ਇੱਕ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਲੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ੁਰੂ *trudhon* ਦੁਆਰਾ ਉੱਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਨਿਨ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਦੂੱਜੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ, ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਏਕਲ ਜੀਵਨ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੰਮਿਉਨਿਸਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਦੀ ਇਜਾਜਤ ਦਿੱਤੀ, ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਪਸ਼ੂ, ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਲੋਚਨਾ, ਬਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਮਛੇਰੇ, ਚਰਵਾਹਾ, ਜਾਂ ਆਲੋਚਕ ਬਣਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਮਨ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦਾ ਅਸਤੀਤਵ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ। ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਥੀਸੀਸ, ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਆਦਿਮ ਜਾਂ ਕੱਚੇ ਸਾਮਵਾਦ ਨਾਲ ਉੱਚ ਫ਼ਾਰਮ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਹੈ। ਆਦਿਮ ਸਾਮਵਾਦ ਸਾਰੇ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਹਨਤ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕ ਸਵਾਮਿਤਵ ਤਜਪਅਜਜਿਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਕੰਮਿਉਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਸਥਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਰਕਸ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਲਈ ਰੰਗ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਤੰਤਰ, ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਅ ਮੈਂ ਦੂਸਰਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗੂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮੱਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰਮ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਕਾਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣਗੇ ਕਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਣਨ ਯੋਗਿਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਮ੍ਰਿਤ *duhring*, ਏਂਗੇਲਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁੰਹਲਾਤੇ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਵਿਲਿਅਮ ਮਾਰਿਸ (1834-1896) ਵਲੋਂ ਉਧਾਰ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਏਂਗੇਲਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕੁਮਲਾਉਣਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਏਂਗੇਲਸ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਉੱਤੇ ਛੱਡਕੇ, ਮਾਰਕਸ, ਆਗਰਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਰੂਪ ਦੇ ਬਜਾਏ ਹਾਲਤ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਏਂਗੇਲਸ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵਹਾਰਾ ਰਾਜ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇਗਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ, ਲੇਕਿਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੇ 'ਚਰੀਕ੍ਰਿਤ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮਿਉਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉੱਤੇ *mbivalent* ਬਣੇ ਰਹੇ, ਲੇਕਿਨ ਅਨੁਮਾਨ ਸੀ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨ ਸਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਲਾਚਅਜਕਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਰਭਧਾਰਨ ਅਤੇ *lasslle* ਦੀ ਫਰੀ ਸਟੇਟ ਦੇ ਸਾਂਖਿਅਿਕੀਵਿਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। 1875 ਵਲੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ

ਨੋਟ

ਹੈ ਕਿ ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਤੰਤਰ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਧਾਰਵਾਦੀ ਢੰਗ ਹੇਠਾਂ ਬਸੇ। ਮਾਰਕਸ ਹੁਣੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਛਿਣਭੰਗੁਰ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ (ਲੇਕਿਨ majoritarian ਅਤੇ ਲੋਕੰਤਰਿਕ) ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। Bakunin ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਤੱਤਕਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਵਇੰਸੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗ੍ਹਾ। ਮਾਰਕਸ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਰਾਜ ਦੇ ਉਨਮੂਲਨ ਦੀ ਮੰਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਉਪਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਕਰਮਣਕਾਲੀਨ ਰਾਜ majoritarian ਸਾਮਗਰੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਲੋਚਕਾਂ, Bakunin ਅਤੇ lassle ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਹੈ।

12.6 ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦ, ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸਰਵਹਾਰਾ (Revisionism, Russian Revolution and Dictatorship of the Proletariat)

1890 ਵਿੱਚ, ਜਰਮਨ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਰੋਗਰਾਮ ਹੈ, ਜੋ 1891 ਵਿੱਚ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ (ਏਸਪੀਡੀ) ਅਗਲੇ 30 ਸਾਲ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਥਰਾਚਿਗਵ ਪਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਾ ਜਾਣ ਲਗਾ ਹੈ, ਦੋ ਭੱਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ ਕਾਰਲ ਜੋਹਾਨ (1854-1938) kautsky, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਪੋਪ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੂਜਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ (1890-1914) ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਮੁਦਰਾ ਪੁਸ਼ਟ, ਉਹ ਆਰਥਕ ਨਿਅਤੀਵਾਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ bernstein ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰਕ ਸੁਧਾਰ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾਉਣੇ।

Bernstein ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਯ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਘੱਟ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮਾਜਕ-ਆਰਥਕ ਇਕਵਿਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਜੋਜਿਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ। ਉਹ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚਾਂਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰੂਰ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੂਸ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੁਲਿਅਨ ਝਗਵਰਡ ਨਰਦਲੀਏ ਰੂਸੀ ਸੰਮਿਅਵਾਦੀ ਸਮੂਹ (1873-1923) ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ Majoritarian ਸਾਮਗਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਕਲਿਪਤ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੇਨਿਨ ਇੱਕ ਅਕਰਮਕ ਬਹੁਮਤ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਆਰੋਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਜਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਵਿੱਚ ਅਕਰਮਕ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਲਈ ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ। ਝਗਵਰਡ ਅਤੇ Mensheviks ਰੂਸੀ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪਾਰਟੀ (RSDLP) ਵਲੋਂ ਦੂਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੋਹਰਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੇਨਿਨ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਹਮਤ।

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨਵਾਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ 1882 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਲੇਨਿਨ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਰਣਨੀਤੀਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਰਗ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦਿਲੋਂ ਪ੍ਰਤਿਬਧ ਹੈ, ਉਤ੍ਰਗਜਤਵ ਅਤੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ। Kautsky ਯੋਗੋਂ ਵਲੋਂ ਜਮਾਤ ਸੰਘਰਸ਼ (1892) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਉਂ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਲੇਨਿਨ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਰਾਂਤੀਕਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਮਿਲਕੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਕੇਵਲ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਚੇਤਨਾ ਬਜਾਏ ਸਨ, ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਵਿਸਤਾਰ। ਉਤ੍ਰਗਜਤਵ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਹਿਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਰਮਨ ਵਾਮ ਦਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ 1916 ਵਿੱਚ ਨਿਕੋਲਾਈ Vanobinch Bukharin (1888-1938)

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਦੁਆਰਾ, ਲੇਨਿਨ ਵਿਕਸਿਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਲੇਨਿਨ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੇਨਿਨ ਸੱਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਜਬਤੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਰਾਜ, ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਮਾਰਕਸ, ਸੰਸਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਅਵਮਾਨਨਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਮਾਇਸ਼। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭੇ ਦੇ ਦਮਨ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਅਨੰਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ Kronstadt ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਰੂਰ ਧਿਗਾਣਾ ਉਪਾਅ ਦੇ ਵੈ ਸ਼ਿਸ਼ਟਿਅਪੂਰਵਕ, ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦਲੀਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਲੇਨਿਨ ਦੇ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ Majoritarin ਧਾਰਣਾਵਾਂ, 1916 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਲੋਕਤਾਂਤਰਿਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਵਲੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸਮਿੱਲਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (1902)।

ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਲਈ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ Kautsky ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾ be;wpor (1871-1919) ਲੇਨਿਨਵਾਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। Kautsky ਇੱਕ ਤਖਤਾਪਲਟ ਠਕਵਣ ਅਤੇ ਬੈਰਕ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇ ਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਸੰਸਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। be;wpor ਲੇਨਿਨ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਇਰਾਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਟਰੋਟਸਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜੁੱਟਤਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਸਹਜਤਾ, ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਕਰਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

ਲੇਨਿਨ ਅਤੇ ਟਰੋਟਸਕੀ Kautsky ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੇਜੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਆ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ। ਲੇਨਿਨ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਸਰਵਹਾਰਾ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਲਈ ਹੀ ਖੁਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ, 1921 ਵਿੱਚ, ਲੇਨਿਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਟਰੋਟਸਕੀ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਤਾਪ ਜੋਰ ਅਤੇ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, Trotsky ਵੀ ਧਿਗਾਣਾ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਗਿਆ, ਲੇਨਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ Stalinism ਦੇ ਨੀਂਹ ਵਿਛਾਉਣੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, Solzhentisyn ਲੇਨਿਨਵਾਦ ਦੀ ਹੱਤਿਆਰਾ ਫ਼ਾਰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Stalinism ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

12.7 ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ Inderqueacies (Inderquacies in the Marxist Theory of the State)

ਇਸ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਕਿ 20 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਪਾਟਿਆ ਹੈ। ਰੂਸ ਦੇ ਪਿੱਛੜੇਪਣ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਸੰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਮੀ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਿੱਚ, ਲੇਨਿਨ ਅਤੇ ਸਟਾਲਿਨ ਵਿੱਚ sB blanquism। ਜੇਕਰ Stalinism ਲੇਨਿਨਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਸੀ, ਤੱਦ ਹੀ ਲੇਨਿਨਵਾਦ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਲੇਨਿਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਬਧਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੋਵਿਅਤ ਸਾਮਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀਯੋਂ ਮਾਰਕਸ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਰਿਆਪਤਤਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੇ ਹਨ। ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਮਾਰਕਸ ਅਵਹੋਲਨਾ

ਨੋਟ

ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੌਧਿਕ ਭੁੱਲ ਝੂਠ... ਉਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕੇਵਲ ਰਾਜਨੀਤਕ, ਆਤਮਵਾਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਜੇਕੋਬੀਨ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜੇ ਕਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਬਿੰਦੀ ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੇਗੇਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

Dahl ਮੰਗੇ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਲੋਕਤੰਤਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਲਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਉੱਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਨ: (ਕ) ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਿਆਤਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, (ਖ) ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਅਲਪਸੰਖਿਅਿਕੋਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ (ਗ) ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ। ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵੰਡ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਰਾਗ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ 1866 ਵਿੱਚ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਬਾਲਉਮਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਸੁਧਾਰਾਂ 1867 ਅਤੇ 1884 ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਹੜ੍ਹ, ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ, ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਰਵਹਾਰਾ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਦਮਨ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਮਜ਼ੋਰ। ਸੁਧਾਰਾਂ ਸ਼ਰਮਿਕੋਂ ਮਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਸੀਟਾਂ। ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਬੁਰਜੁਆ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਾਰਕਸ ਲੇਨਿਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਸ਼ਾਸਿਤ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਲ... ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੁਮਲਾਉਣਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਧਿਕਾਰ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਜਾਦੀ, ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰਕਸ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਰਕਸ ਨਿਰਪੇਖ, ਕੁਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਨਰਗਲ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਲੋਂ ਭਸਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੀਰਸਕਾਰਪੂਰਣ ਸੀ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਰੋਸਾ ਸੀ, ਸ਼ਿਸ਼, ਔਪਚਾਰਿਕਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਣ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਛੁਪਾਏ। ਮੂਲ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਸਮੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਗੈਰ ਅਸਤੀਤਵ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਣ ਲਈ ਰਸਮੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਮਾਰਕਸ ਹਿਫਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਅਜਾਦੀ ਅਨਦੇਖੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਖੂਨੀ, ਹਿੰਸਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਲੋਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਸ਼ਕਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਮਾਜ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਕੇ ਅੰਕਿਆ। ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਹੈ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਬਰਲਿਨ ਉੱਨਤ ਉਦਯੋਗਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਰਲਤਰ;ਕਅਫਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ

ਦੁਨੀਆ ਲਈ ਹੁਣ ਵਿਸਥਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅਤੇ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਪੂਰਵ ਲਾਲ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਾਰਾ ਝਾਡੂ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਲੋਕਤੰਤਰ Relegates ਮਨੁੱਖ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੋਸ਼ਲ ਡੇਮੋਕਰੇਟ ਮਾਰਕਸ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਣ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਉਹ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ Bernstein ਵਿੱਚ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ (ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸੰਸਦੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ) ਗੰਢ-ਜੋੜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਦਰਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਰਮਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਸਾਮਵਾਦ।

ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਵਰਗਹੀਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਮਿਥਕ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਨਿਊ ਕਲਾਸ (1959) ਵਿੱਚ, Djilas, ਪੂਰਵ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਕੰਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪਦਾਨੁਕਰਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਜਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਵਿੱਚ Nomenklatur ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਦੱਸਿਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਚਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸੰਦੇਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ਼ਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਪਸ਼ੂ ਫ਼ਾਰਮ ਵਿੱਚ Orwell ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੀ ਅੱਠ ਚਾਰ ਵਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਇੱਕ ਵਰਗਹੀਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਿਥਕ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ Orwell Succinctly ਮਨਾਇਆ... ਤਥਾਕਥਿਤ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਸਿਸਟਮ ਹੀ ਬਾਹਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੌਛ ਦੀ ਕੋ ਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਵਾਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਸਮਤਾਵਾਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਵਰਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ।

ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰੀਖਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਛਿਣਭੰਗੁਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਪਰਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਅਵਧਾਰਣਾ ਸੰਗਠਨਾਤਮਕ ਲੋੜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਨਾਵ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ। Delineating ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਮਾਡਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਰਕਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਥੋੜਾ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਵਲੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ, ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਰਾਜ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤਿਅੰਤ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਯੂਟੋਪਿਅਨ Blueprinting ਬਚਨ ਦੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਵਿਟੀ, ਬਸ ਇਨਾਮ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ। ਸ਼ਬਦ ਸੱਚੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਿਆ।

12.8 ਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Women and the Gender Question)

ਕਈ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਰਕਸ ਹੇਗੇਲ ਅਰੰਭ ਦਾ ਬਿੰਦੀ ਬਣਾਇਆ। ਹੇਗੇਲ ਔਰਤਾਂ ਅਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਦਲੀਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਮੱਤਭੇਦ ਵੇਖਕੇ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਰਮਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਹੈਤ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਇੱਕ ਲਈ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਬੰਧ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਮੰਨਿਆ। ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥਕੇਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਰੂਪ

ਨੋਟ

ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਕਸ ਨਹੀਂ ਸੱਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਏਂਗੇਲਸ, ਮੂਲ, ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਖਾਂਦੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਲੋਂ ਜੁੜੇ। ਪਵਿਤਰ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਾਣਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਡਾ। ਏਲ Kugelman ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ 1868, ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਤਰੱਕੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਾਮਾਜਕ ਹਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1845 ਮਾਰਕਸ, ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੇਟਿੰਗ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਕਸ Stimer (1805-1856) ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਸੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਬੁਰਜੁਆ ਪਰਵਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਸਬੰਧਾਂ ਉੱਬ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਸਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁਰਜੁਆ ਪਰਵਾਰ ਸੰਪੰਨ ਹੈ।

12.9 ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸ਼ਿਆਟਿਕ ਮੋੜ (The Asiatic Mode of Production)

ਗੈਰ ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਉੱਤੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਸਾਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ Theorizing ਦੀ ਹੈਗੀਲੀਅਨ ਨੁਸਖੇ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਵਿਕਾਸ ਸੀ। ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਿ ਹੋਗੇਲ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਇੱਕ ਸਰਵਾਕਸ਼ਾਵਾਦੀਏ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੈਰ ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਰਕਸ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਯੂਰੋਪੀ ਸਮਾਜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ, ਸਾਮੰਤੀ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਮੋੜ ਅਤੇ ਏ ਸ਼ਿਆਟਿਕ ਇੱਕ ਦੀ ਸਿਰਫ ਭੂਗੋਲਿਕ ਲਕਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸੰਗਤੀ ਸੀ।

1852 ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਰਕਸ ਗੈਰ ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਡੇਲੀ ਟਰਿਬਿਊਨ (1852-1862) ਲਈ ਲਿਖੇ ਲੇਖ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਏ ਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵੀ ਵਰਗ ਸਮਾਜ ਭੌਤਿਕਵਾਦੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਈ ਪੋਸਟ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਯੂਰੋਪੀ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਜੋ ਗੈਰ-ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਲਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉੱਨਤ ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਛੜੇ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲੇਖਨੀਯ ਅਤੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਅੰਤਰ ਸੀ। Montesquieu ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਗੂ ਸੀ। ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਲਵਾਯੂ ਹਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ਼ਣ ਕਟਿਬੰਧੀਏ ਜਲਵਾਯੂ ਲੋਕਤੰਤਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਅਨੁਪਿਉਕਤ ਸਨ। ਸਮਿਥ ਚੀਨ, ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ Clubbed ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਇਸ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਚਾਈ ਦੇ ਲਈ। ਜੈਸ ਮਿਲ ਯੂਰੋਪੀ ਅਤੇ ਏ ਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮਨਾਇਆ। ਰਿਚਰਡ ਜੌਸ ਵਾਕਿਆਂਸ਼ ਏ ਸ਼ਿਆਟਿਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਜੇ। ਏਸ। ਮਿਲ 1848 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਵੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਹਰਬਰਟ (1820-1903) ਸਪੇਂਸਰ, Vilfredo Tarteo (1848-1923) ਅਤੇ Emile Durkheim (1855-1917) ਦੇ ਜਿਵੇਂ, ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਤਨ

ਪਰਿਪੇਖ ਵਲੋਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਹੇਗੇਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਪੂਰਵ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਯੂਰੋਪੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਜੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਆਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ Hegelians ਹੇਗੇਲ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ Eurocentricism ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਇਸ ਸਨ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਤੈਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੱਚ ਸੀ। ਹੇਗੇਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਮਾਰਕਸ ਅਣਹੋਂਦ।

ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਅੰਦਰ ਵਲੋਂ ਬਦਲਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਥਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਪੂਰਬ ਦਾ ਸਮਾਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ, ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤਰੱਕੀ ਬਲਾਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਦਯੋਗਕ ਪਸ਼ਚਮ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂੱਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੂਰੋਪੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਕਤੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਪੂਰਵ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਰੋਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਠਹਰਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਓਰਿਏਂਟ। ਉਹ ਸੰਮ੍ਰਿਜਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਅਪਕਸ਼ਈ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੁਨਰਿਐਂਜੀ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਮਾਡੇਮ ਤਕਨੀਕ ਬਣਾਇਆ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਇਆ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਨਿਜੀ ਸਵਾਮਿਤਵ ਦੀ ਭੂਮੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਦਰਭ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਗ ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ। ਇਹ ਅਧਿਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੇ ਆਰਥਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ, ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਪਰਬੰਧਨ ਦੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਂਸ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਸੇਵਾ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਲਈ ਥਨੁਅਵਕਦ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਇੱਕ Overdeveloped ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਿਕਸਤ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਸੀ। ਫੌਜੀ ਫਤਹਿ ਅਭਿਆਨ ਅਤੇ ਵੰਸ਼ਵਾਦੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਆਰਥਕ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਲਈ ਰਾਜ ਲਈ ਅਸਲੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਕੁਦਰਤ ਵੀ ਆਤਮਨਿਰਭਰ autarchic ਪਿੰਡਾਂ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਹਸਤ ਸ਼ਿਲਪ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਆਰਾ Buttressed ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Grundrisse ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਸ ਅਰੰਭ ਦਾ ਨਮੂਨੇ ਉੱਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਛਮ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ। ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਜਾਦ ਗਿਰਵੀ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦਾ ਅਸਤੀਤਵ ਇੱਕ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਿਵਿਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਬ ਗਈ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਰਥਕ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਮਾਜਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਏਕਤਾ ਜਿੱਥੇ ਭੂਮੀ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕ ਸਵਾਮਿਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ Auparchic ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਥਿਰਤਾ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਵਲੋਂ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਨਿਯੋਜਿਤ। ਅਜ਼ਾਦ ਬਾਜ਼ਾਰ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ, Guilds ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਵਰਗ ਦੀ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਵਰਚਸਵ ਅਤੇ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਨਾਗਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਏਸ਼ੀਆਈ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਸਥਿਤ ਸਨ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਲਈ,

ਨੋਟ

ਸੰਮਿਯੁਜਵਾਦ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇਸ ਸਮਾਜਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਲਈ ਤੰਤਰ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੰਮਿਯੁਜਵਾਦ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ।

Anarchists ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਚਅਜਮ ਵਿੱਚ (ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਿਸਾਨ ਪੂਰਵੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ) ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਤਮਨਿਰਣਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਪੱਛਮ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਓਰਿਏਟ ਦੀ ਅਸੰਭਵ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਨੀਆਂ, ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਉਜੱਡ ਉਤਗਜਤਵ ਰੂਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਉੱਨਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਪੂਰਵ ਉੱਤਰਾਰੱਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਪਖੰਡ ਦਾ ਮਖੌਟੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਇੱਕ ਚੇਕਰ ਇਤਹਾਸ ਪਿਆ ਹੈ। ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ (1859) ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ, ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਅੰਕਨ Epochs ਦੀ ਏ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਕ ਮੋੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ। ਏਗੋਲਸ ਪਰਵਾਰ, ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਮਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਅਵਧਾਰਣਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਲਗਾ। ਵੱਖਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਰੂਸ ਸਾਮੰਤੀ, ਅੱਧ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸੱਤਾਵਾਦੀ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੋਰਾਕੂ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿੱਚ 1853, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਏਸ਼ੀਆਈ Tsarist ਰੂਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ Duhring, ਏਗੋਲਸ ਪੂਰਬ ਦਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਕੰਮਿਊਨ ਵੇਖਿਆ। 1877 ਅਤੇ 1882 ਦੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ, ਵੇਰਾ (1852-1919) Zaulich ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਪਾਦਕੀ ਬੋਰਡ ਦੀ Otechestvennye Zapiski ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮਿਊਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਨੀਂਹ।

ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਏ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਕ ਮੋੜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਯੂਰੋਪੀ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸਨ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਚਰਮ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉੱਨਤ ਉਦਯੋਗਕ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ 1882 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਉਤਗਜਤਵ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਤੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੂਰਕ ਉੱਨਤ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਕੀਤੀ।

ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਸਰਵਾਕਸ਼ਾਵਾਦੀਏ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਾਲਿਕਾਨਾ ਵਰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਘੱਟ ਆਂਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਵਰਗ ਹੈ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਵਾਮਿਤਵ। ਘੋਸ਼ਣਾਪਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਰਗ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਗੋਲਸ।

12.10 ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿਸ਼ (Views On India)

ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਮਾਰਕਸ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਇੰਪੀਰਿਅਲ ਬਰੀਟੇਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਮਿਯੁਜਵਾਦ ਲਈ ਏ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਸਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਕਰੂਰ ਸੀ ਉੱਤੇ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ

ਸਰਵਹਾਰਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਲੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਦੇ ਜੋ ਓੜਕ ਇਸ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ ਦਵਾਉਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਸੰਮਿ੍ਯਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਾਂ, ਸੰਮਿ੍ਯਵਾਦ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਹਿਰਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਇਸ਼ਟ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਤਪ੍ਰੇਰਕ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਾਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਕ ਪੱਖ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਹਰੀ ਸਮਾਰੋਹ, ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਨਰਿਔਜੀ ਸੀ। ਔਪਨਿਵੇਸ਼ੀਕਰਣ ਇੱਕ ਪੁਨਰਿਔਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਏਕੀਕਰਣ, ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਰੇਲਵੇ, ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਪ੍ਰੇਸ, ਇੱਕ ਪ੍ਰ ਸ਼ਿਕ ਸ਼ਿਤ ਫੌਜ, ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਤਰਕਸੰਗਤ ਸੋਚ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਆਮ ਪਟਦੇਦਾਰੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਰੀਟੀਸ਼ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਉਦਯੋਗੋਂ ਅਤੇ ਹਸਤ ਸ਼ਿਲਪ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਰਕਸ ਸ਼ੋਸ਼ਕ ਈਸਟ ਇੰਡਿਆ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਧਦੀ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹਤਾਰੇਖਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਗਹਿਰਾਈ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਥਿਰ ਕੁਦਰਤ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣਤਾ, ਜੋ ਪਸ਼ੂ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਬਲਿਤ, ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੇਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਦੇ ਉਪਨਿਵੇਸ਼ਵਾਦ ਇਸ਼ਟ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਨਾਚਜਅਅ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਤਮਨਿਰਣਏ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਅਸਹਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੁੱਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਗੈਰ ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਤੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਥੀਸੀਸ ਨਹੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। Amilcar Cabral (1924-1973) ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਇਸ ਪੂਰੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ Potulate ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਫਲਸਰੂਪ ਥੀਸੀਸ ਕਿ ਅਫਰੀਕਾ, ਏਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਔਪਨਿਵੇ ਸ਼ਿਕ ਕਾਲ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਹਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇ ਉਦਭਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਕ ਕਿ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਮਾਰਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਕਸ, ਆਪਣੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵਜ਼ੀਫ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ। ਉਹ ਯੂਰੋਪੀ ਪਰਿਪੇਖ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਗੈਰ ਯੂਰੋਪੀ ਦੁਨੀਆ ਵੇਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਲੇਕਿਨ ਗਹਿਰਾ, ਹੈਗੀਲਿਅਨ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਅਤੇ Eurocentricism ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੌਦਾ ਪਰਿਲਕ ਸ਼ਿਤ। ਭਾਰਤੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਮਾਰਕਸ ਯੋਗੋਂ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਸੰਮਿ੍ਯਵਾਦ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

12.11 ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ (Theory of Surplus Value)

ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਰਕਸ ਆਰਥਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼-ਮੁੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਮੋੜ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਆਰਥਕ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜੜ ਲੱਭਣ ਇਹ ਜੋ ਉਤਪਾਦਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ, ਜਮਾਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਵਰਗ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ (ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਮਾਜਕ ਬੇਸ਼ੀ ਉਤਪਾਦ Appropriates ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਤਪਾਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ (ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੋਜਨ) ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ, ਜਲਦੀ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ

ਨੋਟ

ਦੇ ਏਜ਼ਿਆਟਿਕ ਮੋਡ (ਸਾਮਰਾਜ ਲਈ ਆਨਰੇਰੀ ਦਾਸਤਾ ਮਿਹਨਤ) ਦੇ ਕੁੱਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਮੋਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅੱਗੇ ਆਨਰੇਰੀ ਬੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ (ਬੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਿਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯੋਜਿਤ ਲੈ, ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਮੰਤੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਸ਼ੀ (ਕਿਰਾਇਆ ਉਤਪਾਦਨ) ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ Sharecropping ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰਹਿੰਦ ਖੁਹੰਦ। ਅਤੇ ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਮ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ Probutts ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਫਾਰਮ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਸਾਮਾਜਕ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਸੇਦੇ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਪੈਸੇ ਉਤਪਾਦ। ਆਨਰੇਰੀ ਮਿਹਨਤ: ਇਹ ਇਸਲਈ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਜੜ੍ਹ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੱਤਾਰੂਢ ਵਰਗ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਕਟੌਤੀ (ਜਾਂ ਰਹਿੰਦ-ਖੁਹੰਦ) ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਸਾਮਾਜਕ ਉਤਪਾਦ (ਸ਼ੁੱਧ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਾਈ) ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁੱਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਫਸਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਵਿਨਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ) ਇੱਕ ਵੰਡ (ਜਾਂ ਪੁਨਰਵਿਤਰਣ) ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੀ ਉਤਪਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਾਰਮ, ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ, ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਾਮਾਜਕ (ਸ਼ੁੱਧ) (ਕਮਾਈ) ਉਤਪਾਦ ਹੈ ਜੋ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਤਪਾਦਨ ਵਰਗਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜਾ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੀ ਬਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੱਤਾਰੂਢ ਵਰਗ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜ਼ਬਤਰ ਕਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ Exploitation ਸਿਧਾਂਤ। ਸੰਸਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਹੀਂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਮਤਲਬ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗੇਲਸ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਇੱਕ:otof ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਸੱਮਝ ਨੈਤਿਕ ਆਕਰੋਸ਼ ਜ਼ਾਹਰ ਇਤਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ, Modernproletariat ਅਤੇ ਲੇਕਿਨ ਵਿੱਚ ਆਰਥਕ ਇੱਕ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ। ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਕ ਵਰਗ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਨਰੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਕਿ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦਿਲ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੰਗੇ ਆਰਥਕ ਤੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ Originates ਰੱਖੀ। ਕਿ ਆਰਥਕ ਤੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਾਮਾਜਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ 15 ਵੀਆਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮਹਾਂਦੀਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ (ਕਈ ਤਥਾਕਥਿਤ ਅਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਹੈ ਉੱਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਦਿਨ)।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

ਠੀਕ ਵਿਕਲਪ ਚੁਨੋਂ

1. ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਸੰਘਰਸ਼।

(1) ਮਾਰਕਸ	(ii) ਏਂਗੇਲਸ	(iii) ਮਾਰਕਸ-ਏਂਗੇਲਸ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
-----------	-------------	--------------------	---------------------------
2. ਲੇਬਲ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ।

(i) ਹੇਨਰਿਕ ਮਾਰਕਸ	(ii) ਜੇਰੋਮ Blanqui	(iii) ਹੇਗੇਲ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
------------------	--------------------	-------------	---------------------------
3. ਬਾਹਰ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਵਾਦੀ ਨਾਹਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਗੱਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ।

(i) ਫਰੇਂਕੋਇਸ ਨੋਏਲ Gracchus Babeuf	(ii) ਮਾਰਕਸ
(iii) ਹੇਗੇਲ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
4. ਕਵਿਤਾ ਖਿਡਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ.....

(i) ਮਾਰਕਸ	(ii) Bentham	(iii) ਹੇਗੇਲ	(iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
-----------	--------------	-------------	---------------------------

5. ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ

ਨੋਟ

- (i) ਕਾਰਲ ਜੋਹਾਨ Kautsky (ii) ਮਾਰਕਸ (iii) ਲੇਨਿਨ (iv) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ

12.12 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਸੰਘਰਸ਼ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਇੱਕ ਵਰਗਹੀਨ ਸਮਾਜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਸੁਫ਼ਨਾ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਜੁਦਾਈ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੁਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਪਰਯੋਜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਰੰਭ ਦਾ ਬਿੰਦੀ ਹੋ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਮਾਰਕਸ ਯੂਟੋਪਿਅਨ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਾਊ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤਿਆਚਾਰੀ, ਨਿਰੰਕਸ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਕ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਓਹ ਪਰਮ ਸੱਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੋਈ ਅੱਛਾ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟਰਪੰਥ ਸੱਤਾ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਲਈ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸੱਤਾਵਾਦੀ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਕਾਮਰੇਡ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕੁਲ ਮਨਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ, ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਏਕ ਗੰਭੀਰ ਸੀਮਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਿਆਪਤਤਾ ਅਨੁਸਮਾਰਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਾਕਾ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਾਰਕਸਵਾਦ;ਕਗ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਰੱਬ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੈ।
- ਮਾਰਕਸ ਵਰਗ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਹੈ। ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਆਦਿਮ ਅਤੇ ਟਾਕਰੇ ਤੇ *Undifferentiated* ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ ਜੋਕਰ ਮੌਲਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭਾਂਸ਼ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਗ ਵਿਆਜ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਓ। ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਰਮਾਣੁ ਸੇਲ, ਕਾਰਖਾਨੇ, ਸ਼ੋਸ਼ਕੋਂ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਨ ਮੁਟਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ ਬਿੰਦੁਪਥ ਅਤੇ ਕਾਰਿਆਤਮਕ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਗੋਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ *Selles* ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਮਾਤ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਗਾਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਟਕਰਾਓ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਰਧਾਰਕ ਮਾਰਕਸ ਹੈ।
- ਮਾਰਕਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਗਾਤਾਰ ਕੇਂਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹੈ, ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੋਖਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਡਰਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਪਦਾਂ ਵਲੋਂ ਸਰੂਪ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਸਮਾਨ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ। ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਇਹ ਸਵਯਸਿਧ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਕ ਹਰ ਵਿਭੇਦਿਤ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਓ ਪੈਦਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ *Earticulary*, ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਰੀਕੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਦਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ *Incumbents* ਦੀ ਸਾਮਾਜਕ *Experierices* ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮੂਹਕ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਂਮੁਖ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੀ

ਨੋਟ

ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ in which ਚਿੰਤਤ ਸੀ।

12.13 ਸ਼ਬਦ ਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਸਰਵਾਕਸ਼ਾਵਾਦੀਏ : ਇਹ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਆਵੇਦਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਯੋਜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ, ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਵਿਸੰਗਤੀ : ਤਥਯੋਂ, ਆਂਕੜੀਆਂ ਜਾਂ ਦਾਵੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਂ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ।
3. ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ : ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਘੱਟ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿਕ ਵਰਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸਰਵਹਾਰਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰ: ਸ਼ਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Answers- Self Assessment)

1. (i)
2. (iii)
3. (i)
4. (i)
5. (i)

12.14 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਮਾਰਕਸ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਯੋਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨੀਂਹ।
2. ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
3. ਸਰਵਹਾਰਾ ਵਰਗ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਲਿਖੀਏ।
4. ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਬਦੀਲੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਬੰਧ ਲਿਖੀਏ।
5. ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਿਖੀਏ।

12.15 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, PHI ਲਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਿਊਆ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਹੈ ਲਿਮਿਟੇਡ
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, A.K. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕਲਕੱਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤ ਕੰਪਨੀ।

ਇਕਾਈ-13: ਜਾਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ

ਨੋਟ

(John Stuart Mill: His Life and Theory of Liberty)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (CONTENTS)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

13.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

13.2 ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ (Critique of Utilitarianism)

13.3 ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ (Defence of Individual Freedom and Individuality)

13.4 ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ (Equality Within the Family and between the Sexes)

13.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

13.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

13.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

13.8 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਮਿਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੈ।
- ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ।
- ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ।
- ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਨਤਾ ਸਮਝਾਓ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਜਾਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ (1806-1873) 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਹਸਤਕਸ਼ੇਪ-ਨੀਤੀ ਵਲੋਂ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ Atomistic ਵਲੋਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਮਾਜਕ ਗਰਭਧਾਰਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਲ ਇੱਕ ਸਾਊ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿੱਛੁਕ ਡੇਮੋਕਰੇਟ, ਇੱਕ ਬਹੁਲਵਾਦੀ, ਇੱਕ ਸਹਕਾਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ, ਇੱਕ ਸੰਭਰਾਂਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਰੀਵਾਦੀ। ਮਿਲ ਬੇਂਥਮੀ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰੀ ਆਲੋਚਨਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਪੀਟਰ, ਜੋ ਅਪਨੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਬੁਠਲਾਇਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬੇਂਥਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਫ਼ਾਈ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਵਾਲਾ ਸੀ ਉਦੋਂ ਇੱਕ ਭੇਦ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਗੁਣਾਤਮਕ Bentham ਦੇ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਮਿਲ ਵੀ Convincingly ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦਲੀਲ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮ-ਬੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਖੇਤਰ ਤੇ

ਨੋਟ

ਨਿਜੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਅਮਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਊ ਸਮਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਊ ਰਾਜ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ (1973: Sabine 642) ਹੈ.. ਪਰੰਪਰਾ ਏਗਲੋ ਅਮੇਰਿਕਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੋਰ ਲਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਊ ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਪਰਿਵਰਤਨੀਏ ਅਸਲੀਅਤ ਸੀ। ਉਹ ਅਜ਼ਾਦ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਮਿਲ ਕਈ ਸਮਕਾਲੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ Championed ਯੋਨ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਸਥਿਰ ਵੇਖ। ਮਿਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ (1848) ਵਿੱਚ ਸਮਿਥ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਿਅਤਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਅਹਸਤਕਸ਼ੇਪ-ਨੀਤੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਸ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਅਸਤੀਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੋਦੋਬਾਜੀ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ। ਸਾਮਾਜਕ ਨੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਪੁਨਰਵਿਤਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰਾਧਾਨ, ਪਰਿਲਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮਿਹਨਤ-ਸਿਧਾਂਤ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੀਮਤ ਮੰਗ ਅਤੇ ਆਪੂਰਤੀ ਦੇ ਬਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

13.1 ਜੀਵਨ ਚਿੱਤਰ (Life Sketch)

ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਮਿਲ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ 20 ਮਈ 1806, ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਠ ਛੋਟੇ ਭਰਾ-ਭੈਣਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੈਸ ਮਿਲ ਸਕਾਟਲੈਂਡ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਬਨਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਮ ਮਿਲ ਪੱਤਰਕਾਰਤਾ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਭਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਾਲ ਵਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਲੈ ਲਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਲਿਖਾਈ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਠਾਰਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਇਤਹਾਸ ਉੱਤੇ ਮੌਲਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਾਵਧਾਨੀ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਉਸਦੀ ਕੱਰਵਾਈ ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਕਰਿਅਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੋਟ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਜਵਾਨ ਮਿਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੈਰੀਅਰ ਨਿਰਧਾਰਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਏ। 11 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਅਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। 1818 ਵਿੱਚ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਜੈਸ ਮਿਲ ਈਸਟ ਇੰਡਿਆ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਪਰੀਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ: ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿਏਸ਼ਠ ਪੁੱਤ, ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਊ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਕੁੱਝ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਰਿਕਤੀ 1823 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਪਰੀਖਿਅਕ ਲਈ ਉੱਠੀ, ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਪਦ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਨਿਵ੍ਰੱਤੀ ਤੱਕ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਜੈਸ ਮਿਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਭ ਘਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨੇ ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਨੁਭਵ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਾਂ ਖਿਡੌਣੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਲਈ ਉਹ 4 ਅਤੇ ਲੈਟਿਨ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 8 ਉੱਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸੀਖਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 10 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਲੇਟੋ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਕਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਹ, Euripides ਹੋਮਰ, Polybieus, Sophocles ਅਤੇ Thucydides ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਵਲੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਅਲਜਬਰਾ, ਜਿਆਮਿਤੀ, ਅੰਤਰ ਕਲਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਹਿਸਾਬ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਕਿ ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਰੰਭ ਦਾ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਿਰ ਵਲੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਣਾ। 13 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਪੜ੍ਹੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਤਤਵੋਂ (1820) ਹੱਕਦਾਰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਚਯਾਤਮਕ ਪਾਠਿਅਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ। ਥਾਮਸ ਕਾਰਲਾਇਲ (1795-1881), ਸ਼ਮੂਏਲ ਟੇਲਰ Coleridge (1772-1834), Comte, ਗੋਟੇ, wordsworth ਅਤੇ ਵਲੋਂ, ਉਹ ਮੁੱਲ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਕਲਾ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 1835 ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਦੋ ਭੱਜਿਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਿਆ ਏਲੇਕਸਿਸ ਡੀ ਡੋਮੋਕਰੇਸੀ Tocqueville (1805-1859) ਦੀ ਸਮਿਖਿਅਕ ਕੀਤੀ।

ਅਧਿਆਪਨ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਘਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਦਰਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਗਠਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਦਾ ਪੋਸਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲਨ ਵਿੱਚ ਖੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਤਮਕਥਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲਿਖਿਆ, 1850 ਦੇ ਦਸ਼ਕ, ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸ਼ਕਤੀ, ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਾਲਪਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ, ਮਿਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹਰ ਪਹਲੂ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (1843), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ 1820 ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ Associational Psychology ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਹਿਊਮ ਦੇ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਅਨੁਭਵਵਾਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਿਊਟੋਨਿਅਨ ਭੌਤਿਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਮਾਨ। ਲਿਬਰਟੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਬੰਧ (1859) ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ (1869) ਕਾਨੂੰਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਿਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਊ ਸੋਚਿਆ ਦੀ ਕਲਾਸਿਕ Elaborations ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ (1861) ਆਪਣੇ ਆਦਰਸ਼ ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਤਰਜਮਾਨੀ, ਅਲਪਸੰਖਿਅਿਕੋਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਵਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ (1863) ਬੱਥਮੀ ਬੱਥਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਕੇਵਲ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਬੱਥਮੀ ਧਾਰਨਾ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਖੁਸ਼ੀ। Bentham ਅਤੇ Coleridge ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਬੰਧ, 1838 ਅਤੇ 1840 ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਮੀਖਿਅਕ ਬਹੁਜਨ ਹਿਤਵਾਦ ਟੁਕੜੇ ਕਰਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟਸ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲੇਕਿਨ ਉਸਦੀ ਨਿਸ਼ਕਰਿਅਤਾ ਵਲੋਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੋਟ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।
-ਸਟੁਅਰਟ ਮਿਲ

ਨੋਟ

1826 ਵਿੱਚ, ਮਿਲ ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ Coleridge ਅਤੇ wordsworth ਦੇ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਵਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਪੂਰਣਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫੇਰ ਬੇੱਥਮੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਨੁਭਵ, ਕਲਪਨਾ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਕਅਵੀਠ ਤਰਫਦਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਰੋਕਿਆ। ਉਹ Coleridge ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਜਨ ਹਿਤਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਬਣਾਉਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਸੌਂਦਰਿਆ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਆਯਾਮਾਂ ਲਈ ਕਮਰਾ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਹੁਜਨ ਹਿਤਵਾਦ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ ਵਲੋਂ warvered ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੰਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ Bentham ਫਰੇਂਚ Utilitarians ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ Picturization ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਲ ਹਿਊਮ ਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਪਿੱਛਾ। ਮਿਲ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ... ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਅੰਜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਮਿਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਦੋਨਾਂ ਹੇਰਿਏਟ ਹਾਰਡੀ ਟੇਲਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ 1830 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਰਿਏਟ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਿਲ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਦੋ ਅਗਲੇ 19 ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਤਰੰਗ ਲੇਕਿਨ ਪਵਿਤਰ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ। ਹੇਰਿਏਟ ਪਤੀ ਜਾਨ ਟੇਲਰ 1849 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। 1851 ਵਿੱਚ, ਮਿਲ ਹੇਰਿਏਟ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਤਵ, ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇਰਿਏਟ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਕੇ ਸੀ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਮਿਲ Avignon ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ 1873 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

13.2 ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ (Critique of Utilitarianism)

ਮਿਲ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਖਾਂਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ Bentham ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਨੈਤਿਕ, ਇਰਾਦੀਆਂ ਸੁਸ਼ੀਲਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਕਾਂ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ, ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪਖਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇੱਥਮੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਉਪੇਕਸ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਖੋਜੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਵਿਤਾ, ਡਰਾਮਾ, ਸੰਗੀਤ, ਚਿਤਰਕਲਾ ਦੋਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਨ ਮਨੁੱਖ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਤ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਲੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ, ਨੈਤਿਕ ਗੁਣ ਅਤੇ ਬੁਲੰਦ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਖੋਜੀ, ਇੱਕ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਲ ਕਾਬੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ।

ਮਿਲ ਦੇ ਨਿਤੀਕਤਾ ਉਦਾਰਵਾਦ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹੰਕਾਰਸ਼ੁਨੀ ਹੋਏ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਨ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਕਲਿਆਣ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਹੋਵੇਗਾ ਦੀ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਅਜਾਦੀ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਆਂਤਰਿਕ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਭੇਦ।

ਮਿਲ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉੱਚ ਅਤੇ ਨਿਮਨ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਮਜਾ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸੁਖ, ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ

ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਨ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ Succinctly ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉੱਪ੍ਰਤ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੰਖੇਪ:

ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੂਅਰ ਵਲੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਸੁਕਰਾਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਲੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਸੂਅਰ ਇੱਕ ਅਲਗ ਰਾਏ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੀ ਪੱਖ ਪਤਾ। ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸੀ: (ਕ) ਠੀਕ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਪਹਲੂ (ਖ) ਸੌਂਦਰਿਆ ਪਹਲੂ (ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ) ਅਤੇ (ਗ) ਆਪਣੇ:ਰਡਕਲ,ਕਅਕਤ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਪਹਲੂ। ਪਹਿਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਮੋਦਨ, 2 ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਤੀਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪੜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਪਿਆਰ, ਤਰਸ ਜਾਂ ਨਾਪਸੰਦ। ਉਹ ਪਰਮ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੱਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧਤਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸਾਰੇ ਨੈਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਤਮ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਥਾਈ ਹਿਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਸੀ। ਉਹ ਸਹੈਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਕਾਰ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਮਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਮਤ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਲਪਸੰਖਿਅਿਕੋਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ, ਅਤੇ ਜੀਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਕਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਬੜੱਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁੱਖਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅੱਛਾ ਕਰਣ ਵਲੋਂ ਵਿਉਤਪੰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਭੋਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪੱਲਾ ਝੁੱਕਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਮਾਜਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸਾਮਾਜਕ ਸੱਮਝ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਅੱਛਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨਿਜੀ ਅੱਛਾ ਸੰਜੋਗ।

ਮਿਲ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁੱਖਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਮਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਪੂਰਣ ਪਥਰੀ ਬੇਤੁਕਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਅਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਕਿ ਇੰਸਾਨ ਦੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਹੋਵੇਗੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਗਰੀਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਫੁਲ ਪਾਇਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਮਿਲ ਹੈਫੇਨ ਕਿ ਗਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ Bentham ਸੀ।

13.3 ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ (Defence of Individual Freedom and Individuality)

ਅਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ, ਮਿਲ ਇੱਕ ਸਰਲ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਮਜਬੂਰੀ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਾਸਿਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।

... ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅੰਤ warranted, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ, ਆਪਣੇ

ਨੋਟ

ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਤਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੱਕ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ।

ਮਿਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਇੱਕ ਅਨਿੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ,। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਭ ਮਜਬੂਰੀ ਮਜਬੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁਰਾਈ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਨੁਦਾਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਉਦਿਅਮੀ ਅਤੇ ਉਰਜਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਕਰਾਓ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਰਮ ਜੱਜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਨੂੰ ਸੱਮਝਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

ਮਿਲ ਹੇਠਾਂ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਲਈ ਆਧਾਰ ਰੱਖੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਖਤਮ ਕੋਈ ਬਲਪੂਰਵਕ ਹਸਤੱਕਖੇਪ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਸੀ। ਦਾਇਰੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਜਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਆਕਾਸ਼ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਕੁੱਝ ਮਾਣਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਭੇਦ ਆਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੰਤਰ Bentham ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਸਮਾਜ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਈ ਹੈ, ਦੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਹੈ ਹਨ। ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਠੀਕ, ਸਾਰਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਉੱਤੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ।

ਮਿਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਆਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਮੱਝਾਇਆ ਕਿਉਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਹਾਸਲ ਅੱਛਾ Outweighed। ਦੂਜਾ, ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵਿਧ ਸਨ। ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਜੱਜ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹੈ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਵਿਵਿਧਤਾ ਹੀ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹੈ, ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋੜ ਸੀ। ਮਿਲ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਸੰਇ, ਸਵੈਭਾਵਕ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਜੇਕਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਖੋਜ, ਯਾਨੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਊ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਾਊ ਸਮਾਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਚਿੰਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਦਬਾਅ ਸੁੱਸਤ Conformists ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਬਰੀਟੇਨ ਵਾਰੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਜਾਂ ਸਾਮੂਹਕ ਆਤਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਹੱਕ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ ਦੂਸਰੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਅਜ਼ਾਦੀ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਕ ਰਾਏ ਵਿਅਕਤ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਏਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਅੱਛਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਵ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਬੌਧਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਵਾਕਪਟ Expositions ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਕਰਜਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਏਕ ਰਾਏ ਦੇ ਸਨ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਣ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਲੋਂ ਉਹ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲ ਰੱਖਿਆ ਖਾਮੀ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਏਕ ਰਾਏ ਗਲਤ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਅਕਤ ਸਰਗਰਮ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸੰਵਾਦ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕੇਵਲ ਰਾਏ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹ ਅਤੇ ਮੋਇਆ ਦਰਪਨਤ ਬੰਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦੇਖਣ ਦੇ ਹੋਰਬਿੰਦੁਵਾਂ ਵਲੋਂ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ, ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਅਗਰਿਮ ਲਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਪਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਜੇਕਰ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਵੀ, ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ, ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹੋਂ ਆਨੰਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੀ। ਮਿਲ ਬਹੁਤ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਾਵਧਾਨੀ ਹਰ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਬਾਕੀ ਹੈ।

-ਸਟੁਅਰਟ ਮਿਲ

ਮਿਲ Tocqueville ਦਾ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਉਦਯੋਗਕ ਸਮਾਜ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਕੰਫਰਮਿਸਟ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਦੀ ਧਮਕੀ। ਉਹ ਭੈਭੀਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਕਾਸ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਧਿੰਗਾਣਾ ਘੋੜੇ ਦਾ ਅੰਸਬੰਧ ਥੋਪਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਚਰਮ ਸਮਤਾਵਾਦ ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਗੁਸੈਲਾਪਨ ਵਲੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਅਪਰਿਆਪਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ।

... ਜਦੋਂ ਸਮਾਜ ਹੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਸਮਾਜ ਵੱਖ ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ ਰਚਨਾ ਇਹ tyrannizing ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਸਾਮੂਹਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਾਰਜ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਦਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਹੈ, ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਸਮਰੱਥ, ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਬੇੜੀ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਲਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾਂ ਵਲੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਨਾਗਰਿਕ ਸਜਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਉੱਤੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਕਾਸ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋ ਤਾਂ, ਗਠਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਮਾਡਲ ਉੱਤੇ ਫੈਸ਼ਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਰਣਾਂ ਮਜਬੂਰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਭਾਵ ਵਿੱਚ

ਨੋਟ

ਨਹੀਂ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮੂਹਿਕ ਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯਮਕ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਗਿਆਸਾ ਮਨ ਡਰਪੋਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚਰਚਾ ਲਈ ਇਹ ਸਚ ਰਾਏ ਛੁਪਿਆ। ਸਾਡਾ ਕੇਵਲ ਸਾਮਾਜਕ ਗੁਸੈਲਾਪਨ ਕੋਈ ਇੱਕ, ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਜੜੋਂ, ਮਾਰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਛਿਪਾਨੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਲੋਂ ਬਚਨਾ (ਮਿਲ ਜਲਜਦ 93)।

ਬਹੁਮਤ ਹੀ ਸਾਮਾਜਿਕ ਰਾਏ ਦੇ ਨਿਅੰਤਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨੈਤਿਕ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਸਾਮਾਜਕ ਜੁਲਮ ਸੀਮਾ ਸੁਲਕ, ਸੰਮੇਲਨਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਗਰਹਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸੂਖਮ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਇੱਕ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ। ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਮਿਲ, ਸਿਰਫ ਗੈਰ Conformism ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੁੱਛਗਿਛ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ, ਚੋਣ ਲਈ ਠੀਕ Signified। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਪਾਗਲਪਣ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਰਾਏ ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਬੜਬੋਲਾ ਸੀ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਕਸਟਮ ਘੁਟਣ ਮੋੜ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਜਦੋਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸਮਾਨ ਦਬਾਅ ਇੰਨਾ ਮਜਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਗਲਪਣ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 2 ਯੋਗਤਾ ਲਿੰਕ ਮਿਲ ਅੰਤਰ ਦੀ ਵਾਂਛਨੀਇਤਾ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਵਾਂਛਨੀਇਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਿਧਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮਿਲ, ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜੰਮਿਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮ-ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਜਾਦ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਦੀ ਅਵਾਜ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਰਾ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਨ। ਮਿਲ ਸੱਚ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਦੋ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼: (ਕ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤ ਰਾਏ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਮਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਲੁੱਟਣ ਹੋਵੇਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਖ) ਜੇਕਰ ਵੀ ਰਾਏ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਇਹ ਠੀਕ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅਤੇ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਗੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ।

ਲੇਕਿਨ ਏਕ ਰਾਏ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਣ ਦਾ ਅਜੀਬ ਬੁਰਾਈ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪੀੜ੍ਹੀ ਭਾਵੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲੁੱਟ ਹੈ, ਉਨ ਰਾਏ ਵਲੋਂ ਜੋ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਵੀ ਜੋ ਲੋਕ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਗਰ ਰਾਏ ਠੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚ ਲਈ ਖਾਮੀਂ ਦਾ ਲੈਣਾ ਦੇਨੇ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈ: ਗਲਤ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹਾਰ ਗਏ, ਕੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਛਾਪ, ਖਾਮੀਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਟਕਰਾਓ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਉਤਪਾਦਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੱਗਭੱਗ ਹੈ।

ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸੰਕਾਐਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਮਾਲ ਕੇਵਲ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਦੇ ਲਿਖਿਆ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਕ ਅਤੇ ਠੋਸ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੈਸ ਮਿਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਬੌਧਿਕ ਅਧਿਆਪਨ ਜਾਂ ਖੇਤੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਧਿਆਪਨ। ਉਹ ਸਭਿਅਤਾ, ਹਦਾਇਤ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ (115 ਮਿਲ *ibid*) ਦਾ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ, ਮਿਲ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਿਜ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਕਸਿਤ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਕਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਕਸਰਤ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਲਿਬਰਟੀ ਇੱਕ ਅੱਛਾ, ਲਾਇਕ ਅਤੇ ਸੰਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਨਿਬੰਧ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਲੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਅਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਸਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।

ਮਿਲ ਨਿਪੁੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ, Invalids, ਮਾਨਸਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਕਲਾਂਗ ਅਤੇ ਅਸਭਿਅ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਵਾਇਸਕਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। ਲਿਬਰਟੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਅਤੇ ਉੱਨਤ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਰੋਕ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ Ptemalism ਨਿਰਧਾਰਤ।

ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਸੱਭਯ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਬੜਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਕ ਮੋੜ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਲਿਬਰਟੀ, ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਆਜਾਦ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਚਰਚਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣਾ ਸਮਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਆਵੇਦਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਕਾਊਂਟਰ ਉਤਪਾਦਕ ਹੋਣਾ ਸਵੈਭਾਵਕ ਹੈ, ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਆਦਮੀਆਂ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਸਮਾਪਤ ਪੈੜਾ ਸਾਊ ਗੁੱਸਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਗਵਾਹੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਭਕਾਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਰਮ ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, Dwarfs ਕਿ ਛੋਟੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਨਿਰਵਾਸਤ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਮਿਲ: *ibid* 120) ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋਟਸ

ਲੋਕਿਨ ਸਮਾਜ ਹੁਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਖੁਤਰਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਦਿਆਮੀ ਅਤੇ ਵਰੀਇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਮਿਲ ਨਿਬੰਧ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ (1969 ਬਰਲਿਨ) ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਰੀ (1995: 216, 227) ਇਸ ਆਕਲਨ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਅਜਾਦੀ ਸੱਮਝ ਗਿਆ ਕਿ, ਲੋਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਸੰਇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ ਉੱਨਤ ਹੈ, ਲੋਕਿਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੁਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮ ਖੁਸ਼ੀ ਪਦੈਨਤ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਜਾਦੀ (1969 ਬਰਲਿਨ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਫਿਰਾਨਾ, ਮਿਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਉਹ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਜ

ਨੋਟ

ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿੰਗਾਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸੀ। ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਬਹੁਮਤ ਅਤੇ / ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਵੇਸ਼ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਾਏ (ਬਰਲਿਨ ਜਲਜਦ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਵਾਇੱਤਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਮਿਲ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਾ ਲਿਟਮਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ **subjecting** ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਅਜਾਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਅਣਹੋਂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕੁੱਝ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮਤਲੱਬ। ਇਹ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨ ਬਾਂਦਰ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ, ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਚੁੱਕਣਾ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਇੱਕ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਬਣੇ ਰਹੇ ਸੀਮਾ ਸ਼ੁਲਕ ਵਿੱਚ ਨਿ: ਸ਼ੁਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ **elitsm** ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਉ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਸਨ **paternalism**, ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਅੱਛਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਆਤਮਮਾਨੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਥੇਪ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਕੋਰ ਉੱਤੇ ਉਹ **Bentham**, ਜੋ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਦਵੇਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਅਰਥਾਤ ਜੇਕਰ ਬਹੁਮਤ ਨਿਜੀ ਚਾਲ ਚਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਘਿਨੌਣਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਦ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਨਿਸ਼ਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ। ਮਿਲ, ਅਸਹਮਤੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ, ਇੱਕ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ **Rawls** ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਪਾਰੰਪਰਕ **bentham** ਵਲੋਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਮਾਜਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜਬੂਰੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਕਸ਼ੇਪਣ ਹੈ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਜਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਭਿਅਤਾ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਾਇਤਿਵੋਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੱਟਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਟੀ। ਏਚ। ਜੋ ਗਰੀਨ ਉਦਾਰਵਾਦ ਲਈ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਮਿਲ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੀਮਾ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲੀ ਮਾਮਲੀਆਂ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਮੰਨਿਆ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਸਰ ਅਰਨੇਸਟ ਬਾਰਕਰ (1950) ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਬੀ ਸੀ। ਇਸ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਹਮਵਾਦ ਬਿਆਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਸਮਗਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਸੀ। ਮਿਲ ਅਵਿਭਾਜ ਵੱਖ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਾਲ ਚਲਣ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਿੰਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਰਤਮ੍ਰਚਕਦ ਵੀ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਉੱਨਤ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾਕਣ ਚੰਗੀ ਫੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਿਲ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਲਾਇਕ, ਉਸਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਮੂਲ ਇੱਛਾ Circumscribing। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਤਮ-ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਤੇ welfarism, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰਮਾਜਿ;ਫਕਵਕਦ ਦੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਨਾਵ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ Compartmentalization, ਇਸ ਅਧੁਰੇਪਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਸਨ। ਲੇਕਿਨ ਗੱਲ ਬਾਰਕਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਨਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ ਵਿੱਚ ਉੱਭਰਿਆ ਇੱਕ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਕਰਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, Rawls Nozick, ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਰਾਜ ਜਿਵੇਂ ਸਮਕਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਸਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਚਾਰਕ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤਨਾਵ ਵਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹਨ।

13.4 ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ (Equality within the Family and between the Sexes)

ਮਿਲ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮੀ ਸਾਊ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਵਰਤੀਯੋਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤੋਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਵੇਦਨ ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਭਿਅਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਮਿਲ ਠੀਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਇਕੱਲੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸੰਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਕੀਤੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਤਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਠੀਕ: ਅਧੀਨਤਾ ਇਸਲਈ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ (Bentham) ਦੇ ਲਿਖਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੌਧਿਕ ਵਿਕਾਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਿਆ ਬਹਿਸ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਥਾਪਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬੌਧਿਕ ਮਿਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਰਿਏਟ ਟੇਲਰ ਮਿਲ, ਰੁਹ ਫਾਕਸ, ਵਿਲਿਅਮ ਥਾਪਸਨ ਅਤੇ ਸੇਂਟ Simonians ਸੇਂਟ ਨੰਗਦ, Enfantin ਅਤੇ ਪਿਅਰੇ Leroux ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ।

ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਤਮਨਿਰਣਏ ਦੇ ਦੋ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਵਲੋਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜ਼ਾਦੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੁੱਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਸ਼ੀਕਤ ਸੇਕਸ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦੀ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਅਤੇ Biases ਅਧੀਨ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ

ਘੋਸ਼ਿਤ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਬੰਧਾਂ, ਹੋਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਲਿੰਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਤੰਤਰਤਾ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਮੁੱਖ ਬਾਧਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਇਤਾ ਉੱਤੇ।

ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਮਿਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਵਰਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਸੀ। ਦਾਸ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਹ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਜੀਰਣ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮਿਲ ਅਧੀਨਤਾ ਹੈ

... ਡੰਕਾ ਵਜਾ ਕੇ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਛੁਟਿਤਣ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਿਰਪੇਖ ਮੁੱਲ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਬਖ਼ਤਾਵਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਆਤਮਸਮਰਪਣ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ

ਨੋਟ

ਇੰਸਾਨ ਜੋ ਅਜਾਦੀ ਚਖਾ ਹੈ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਇਹ। ਕੀ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉੱਥੇ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸਰਵੋੱਚ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੋਵੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ?

Comte ਲਈ ਲਿਖਾਈ, ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਕਸ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਲਈ। ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਦਾਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂਤਰ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਜਿੱਥੇ, ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਤੀਵੀਂ ਦੋਨਾਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਿ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਹਤੀ entailed ਜਾਂ ਏਕਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਵਿਅਵਸਾਇਕ ਮੌਕਿਆਂ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੋ ਸਾਮਣਾ। ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਕੰਵਾਰਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। Eleanor ਗੈਰੇਟ (Millicent ਗੈਰੇਟ Fawcett, ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਨੇਤਾ ਦੀ ਭੈਣ) ਦੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ, ਮਿਲ ਸਮੱਝਾਇਆ ਕਿਵੇਂ 19 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਕੰਵਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਜੀਵਨ ਜੀ ਲਈ ਰਸਤੇ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪਸੰਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਮਾਜਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਇੱਕ ਆਗੂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਠੀਕ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਸਮਾਨਤਾ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਨਿਬੰਧ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਮੱਸਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਧਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ। ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੈਂਗਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਧੀਨਸਥ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਕਿ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਰਾਏ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪਕਸ਼ਧਰ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅੱਛਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਕੇਵਲ ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਦੇ ਮੂਲ ਸਰੀਰਕ ਜੋਰ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਿਹਤਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਵਿਪਰੀਤ, ਅਰਥਾਤ ਤਿਆਗ, ਸਬਰ, ਇਸਤੀਫੇ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਨ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੌਮਿਅ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਤੀਵੀਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਣ ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਹੀ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਹੈ ਜੋ ਸਵੈਭਾਵਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਕਸਟਮ ਹੋਣ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ, ਕਾਫੀ ਸਵੈਭਾਵਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਤੰਤਰਤਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਲਾਂ ਬੰਨ ਗਿਆ। ਪੁਰਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਵਲੋਂ, ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਔਰਤਾਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਉੱਮੀਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀਕਰਣ ਦੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਪਨ ਵਲੋਂ ਹੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਰਮ ਹੋਣਾ, ਉਪਜ ਅਤੇ ਮਿਲਣਸਾਰ, ਬਜਾਏ ਆਤਮ-ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਕਾਬੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਲਈ ਜੀਨਾ ਸਿਖਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਸਵਾਰਥ ਭਗਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਸਤਰੈਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਨਾਰੀਤਵ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪਾ, ਵਿਪਰੀਤ ਲਿੰਗਾਂ, ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਖਿੱਚ, ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਉਪਹਾਰ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਵਸੀਅਤ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਪਿੱਛਾ, ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਸਾਮਾਜਕ ਮਹਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਤਾਂ ਦੇ, ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਇਸਤਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗਠਨ ਦੇ ਕੁਤਬੀ ਸਿਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਬੰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਚਰਿੱਤਰ ਕੀਤੀ।

ਜੇ ਜੇਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਨ ਸੰਬੰਧ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੋਲਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਤ ਵਲੋਂ ਸੰਧੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸੰਵਿਦਾਤਮਕ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਨਮ ਇੱਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰੋਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪੰਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਾਓਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ। ਤਦ ਵੀ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਉਹ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਆਜਾਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਤਿਅਵਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਦੁਨੀਆ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਾਮਾਜਕ ਸੁਭਾਅ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿੰਗ ਨਹੀਂ। ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਪਮਾਨਿਤ।

ਇੱਕ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਕਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਾਹਚਰਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ Unequals ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ..। ਕੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਗਿਰਾਵਟ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਰਦਾਨਾ excellences ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਬੰਨ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹੇ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ assimilated ਬੰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ, ਮਰਦਾਨਗੀ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਮਿਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਆਧਾਰਚਿਉਤ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਗੂੰਜਦੀ। ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕਮਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਰਖ ਵਰਚਸਵ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਲੋਚਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਮਿਲ ਇਹ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ।

Wollstonecraft ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਮੱਤਭੇਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਕਾਲਪਨਿਕ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵੱਖ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਆਜਾਦ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿ: ਸ਼ੁਲਕ ਤੀਵੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਉਹ ਸਨ ਸਨ, ਇਹ ਦਮਨ ਅਤੇ ਵਰਚਸਵ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਨਾਲ

ਨੋਟ

ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਪਰੀਸਥਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਪਾਏ ਗਏ ਦੁਆਰਾ ਸਰੂਪ ਸਨ ਮੈਂਬਰੀ, ਅਤੇ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇ ਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। wollstonecraft ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਜਵਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਂਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਲਈ ਬੇਸਬਰੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੋਜਗਾਰ ਲਈ ਸਮਾਨ ਮੌਕੀਆਂ ਵਲੋਂ ਲਾਭਾਵਿਤ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਇੱਕ ਮਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਲਈ ਸਵੈਭਾਵਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਜੋ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਪਰਬੰਧਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ, ਕਿ ਵਿਆਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਪਰਮ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਗੰਤਵਿਅ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਹ ਅਪ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਚੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸੰਭਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਾਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹਾਲਤ ਦੇ ਲਈ, ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਫਸੋਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਸਾਇਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਾਧਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬੇ ਈਮਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Wollstonecraft ਅਤੇ ਮਾਰਗਰੇਟ ਫੁਲਰ (1810-1913) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲ ਵਿਅਕਤ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਮੁਫਤ ਤਰਕਸੰਗਤ ਜੀਵਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਸਮਾਜ ਕੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਦਾ ਬਚਾਵ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਿਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ, ਭਲੇ ਹੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਰੰਪਰਕ ਕਾਰਜ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਖ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਹਿਚਕਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਡਰਦੇ ਸਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਿਲ ਇੱਕ ਵਿਆਹਿਆ ਤੀਵੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਧੇਯਕ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੰਗਲੀ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪਰੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਸ ਦੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਹੈ, ਰੋਮਨ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਏਕ ਦਾਸ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤ ਜੋ ਕੁੱਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਅਨੰਏ ਵਰਤੋਂ (225 ਮਿਲ *ibid*) ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ।

ਮਿਲ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਾਬੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਠੀਕ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ, ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੀਵੀਂ, ਮਿਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਸ ਵਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਭੈੜਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੌਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਵਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੰਸਾਨ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਘੱਟ ਗਿਰਾਵਟ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਲਾਗੂ ਉਸਦੇ ਹਠ (250 ਮਿਲ) ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ ਵੀ ਉਸਦੇ ਬੱਚੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਭਿਭਾਵਕ ਆਪਣੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚੀਆਂ ਸਹਿਤ ਕੁੱਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ, ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਲਿੰਗਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਗੁਲਾਮੀ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ਵਾਦ ਜਾਂ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਅੱਛਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਕੇ ਨੀਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਭੈੜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਕਨੂੰਨ ਖਾਂਦੇ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪੀੜਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਲੈ, ਅਜਿਹੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਘਟਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਮਾਤਰ ਵਿਕਲਪ ਸੀ ਕਿ

... ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ, ਕੇਵਲ ਇੱਕਮਾਤਰ ਵਿਧਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧ ਦੋਨਾਂ ਪੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਦੇ ਦੈਨਿਕ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਾਧਨ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਭਾਵਨਾ ਨੈਤਿਕ ਫਚ; ਵਜ਼ਵਜ਼ਰਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ।

ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੰਧੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਆਹ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਮਾਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਨੈਤਿਕ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਹਿਕ ਇੱਕ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਪਾਏ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਲਿਆ। ਮਿਲ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਅਸਲੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਥੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੁੰਡਾ, ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅੱਧੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਖਾਰਿਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ *Inhumanity* ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ। ਆਤਮ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਇੱਕ ਪਾਰੰਪਰਕ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੈ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਕੀ ਸਨ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਸੀ।

ਸਿਰਫ ਪਰਵਾਰ ਅਧੀਨਤਾ ਤੇ ਕਮਾਂਡ ਬਜਾਏ ਸਮਾਨਤਾ ਤੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪੋਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਲ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ, ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਨੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ ਦੇਣ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਆਤਮਨਿਰਭਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਇੰਸਾਨ ਦੀ ਸਿਰਫ ਲਾਇਕ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋੜ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਮਿਲ ਨਿਬੰਧ ਗੈਰ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ Depictions ਠੀਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ, ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੱਮਤ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਠਿਕਾਣਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਲੋਕ ਹਨ, ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਮੌਕੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਜੇੜੇ ਅਸਲੀ ਸਮਾਨਤਾ ਪਾਰਸਪਰਿਕਤਾ, ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਆਨ-ਰਹਿਤ ਲਕਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਸਪਰਿਕਤਾ।

ਮਿਲ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਸਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ Brutalization ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵੈਇੱਕ ਸੰਘ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਾਣਿਜਿਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤਪਰਿਤ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਮਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੱਤੇ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਤਬਦੀਲੀ ਦੋਨਾਂ ਦਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਇਸ ਜੋੜੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਸੀ, ਦੋ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਕਮਾਨੇਵਾਲਾ ਦਾਤੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਵਾਰ ਇਕਵਿਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪਖਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗਰਹ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਰਜਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਘਰੇਲੂ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

Eisenstein (1986) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ ਇੱਕ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰੰਪਰਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਅਸਰ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਵਿੱਚ ਤੀਵੀਂ ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਵਹੈ ਕਸ਼ੀਣ ਹੁੰਦਾ। ਅਧੀਨਤਾ ਕਿ ਘਰ ਉੱਤੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਖਿਅਕ 1832 ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਨਾਂ ਹੇਠਾਂ ਵਰਅਕਦ ਬੱਚੀਆਂ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਰਾਖਵਾਂ ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਹਾਸਲ ਸੀ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਵਿਆਹ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮਿਹੈਤ ਕਰਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਲੋਂ ਵਿਆਹ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਮਤ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ ਦਾ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼, ਉਸਨੂੰ ਥਕਾਣ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਕਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿਆਗ, ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਵਸਾਏਂ ਜੋ ਇਸ (1985 ਮਿਲ: 289) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਿਲ ਵੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਯੁਕਤ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਲੋਕਾਂ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਔਰਤ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕੈਰੀਅਰ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਔਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਪਾਰ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕੋਂ, ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

Wollstronecraft ਅਤੇ ਫੁਲਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਗਰਿਮਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰਹਿਣ ਕਮਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਮਿਲ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਘਰ, ਜੋ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ outlooks ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥੀ ਅਤੇ ਸੰਕੀਰਣ ਹੋ (1982 kramnick ਜਾਰੀ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਰੀ: 68 Pateman; 1987: 27, 1989 Tulloch: 27)। ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਲੋਂ homemakers ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਵੀ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਕੇਵਲ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਿਲ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੱਤੋ ਦੇ lockean ਜੁਦਾਈ ਪੁੱਛਗਿਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਹ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰੰਪਰਕ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ, ਹੁਣੇ ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਨਿਜੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਹੱਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕ ਖੇਤਰ (1989: tulloch 8) ਬਨਾਮ ਪਰਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸਾਰਵਜਨਿਕ-ਨਿਜੀ ਵਲੋਂ ਨਿੱਬੜਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਿਲ ਹਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਨੀਸਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੂਰੋਪ ਦੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਪੁਰਣਤਾ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਬਲਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਵਲੋਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਪੇਨ ਦੀ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ 18 ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਰੀਟੀਸ਼ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਖੋਖਲਾਪਣ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾਇਆ।

ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮੌਲਕ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਦਲ ਆਜੋਜਿਤ ਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੱਟਰਪੰਥੀ ਚੁਣੌਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਮਿਲ ਵਿਖਰੀਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਲਿਪਨ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਲੀ ਮਤਲੱਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਾਦ ਬਚਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸਾਮਾਜਕ ਸਾਰਥਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਕਮੀ (Shanely ਅਤੇ Pateman 1991: 168) ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।

ਰਾਜਨੀਤਕ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਦਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੂਰਵਾਗਰਹੋਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਮਜਦੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ appendages ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ। ਘੱਟ ਮਜਦੂਰੀ ਲਈ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਅਕੁਸ਼ਲ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲਈ ਅਧਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੀਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲੱਬ, ਇੱਕ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੀ ਮੰਗ ਵਲੋਂ ਕਨੂੰਨ ਕਸਟਮ ਨਿਸ਼ਿੱਧ ਔਰਤਾਂ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਾਓਂ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲੀ ਲਾਭਾਰਥੀ ਸਮਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਪੂਲ ਵਲੋਂ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਸਤ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਚਮਕਿਆ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ

ਨੋਟ

ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਮੌਕੇ ਰੋਜਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੱਮਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਸਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇ ਵਲ ਕਰਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮਧੰਦਾ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਣ ਲਈ ਇੱਛਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇਹ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵੋਟ ਕਰਣ ਲਈ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦਾ ਅਨੁਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਕਸ ਦੇ ਅੰਤਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। Joan Arc ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਏਲਿਜ਼ਾਬੇਥ ਅਤੇ ਆਸਟਰਿਆ ਦੀ ਮਾਰਗਰੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਫਤਰਾਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਸਨ। ਨੂੰ ਮਤਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ, ਮਿਲ ਆਸ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਣ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਵਲੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਕ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪੱਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਇੱਛਾ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਇਕੱਲੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਿੱਖਿਆ, ਰਾਏ, ਆਦਤਾਂ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ।

ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਮਨਾਇਆ ਉਦਯੋਗਕ ਵਿਅਵਸਾਏਂ ਦੋਨਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਲਈ ਆਜਾਦ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਕਿਵੇਂ ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੀ ਉਪੇ ਕਸ਼ਾ। ਮਿਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਚਿੰਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਅੰਨਿਨਿਆਸ਼ਰਿਤ ਸੰਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਲਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਨਤਾ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਬਣਵਾਇਆ ਬਾਧਾਵਾਂ ਦੇ ਹਟਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁਸ਼ਲ ਤੀਵੀਂ ਮਿਹਨਤ ਹੁਣੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਜਵਲੰਤ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ। ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਤਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨਸਥ ਅਤੇ ਅਵਰ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਪੂਰਵਗਰਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਵਲੋਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਣ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਸੀ। ਮਿਲ ਸਮਕਾਲੀਨੋ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਆਪਣੀ ਸਰੋਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇ ਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨਕੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੇਟੀਆਂ, ਭੈਣਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਅਭਿਭਾਵਕੋਂ ਦੀ ਛੱਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇ 'ਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਨਾਰੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਏਕਲ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਜਤਾਈ। ਉਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਟੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ delineting ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਯੁਕਤ ਢਾਂਚਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਲੋਂ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਨਾਰੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਸੀ, ਲਈ ਮਿਲ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਲਈ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਵਿੱਚ ਏਕਲ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਤੇ eleanorcarrett, ਜੋ ਇੱਕ ਸੰਸਕਾਰੀ/ਸਭਿਆਚਾਰੀ। ਆਜਾਦ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੋਕੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਟੀਕੇ ਵਲੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਧਾਨ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਵਿਆਹ ਜਾਂ ਇੱਕ। ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਨੁਭਵ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਣਾ ਪਿਆ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤਫਹਮੀ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਵਸਥਿਤ ਵਰਚਸਵ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸੀ ਇਸਲਈ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਨੀਆਂ, ਅਜਾਦੀ, ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰ ਹੈ।

ਮਿਲ ਵਿਅਕਤੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿ ਮਾਤ੍ਰਤਵ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਿਕਲਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗ਼ੈਰ-ਮਾਮੂਲੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕਰਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਰ ਜੋ ਲੋਕ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਗੇਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਸੰਮਾਨਨੀਏ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਕਸਟਮ ਦਾਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮੋਕੀਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਬਾਧਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

- ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਨਿਬੰਧ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ.....।

(i) 1869	(ii) 1858	(iii) 1867	(iv) 1871
----------	-----------	------------	-----------
- ਬਰੀਟੀਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.....।

(i) 1819	(ii) 1818	(iii) 1820	(iv) 1817
----------	-----------	------------	-----------
- ਦਲੀਲ ਦੇ ਮਿਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.....।

(i) 1842	(ii) 1843	(iii) 1843	(iv) 1841
----------	-----------	------------	-----------
- ਮਿਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ..... ਪਹਿਲੂਆਂ।

(i) ਨੈਤਿਕ ਪਹਲੂ	(ii) ਸੌਂਦਰਿਆ ਪਹਲੂ	(iii) ਹਮਦਰਦੀ	(iv) ਇਸ ਸਾਰੇ ਪਹਲੂ।
----------------	-------------------	--------------	--------------------

13.5 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਮਿਲ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਣ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮਾਜਕ ਪਹਲੂ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਨਾਂ ਮਾਤਰਾਤਮਿਕ ਅਤੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਆਕਲਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖਮੰਤਰੀ ਅੰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਤਮ ਕਾਬੂ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੋਚ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਲਈ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੁਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਆਂਤਰਿਕ ਇੱਕ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸਾਮਾਨਿਏਤਾ ਜੁਲਮ ਉੱਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਿਆ। ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਜਾਦੀ, ਉਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਕ ਹਸਤੰਕਖੇਪ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੜਾਈ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ demarcated ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੀਜਾਂ ਹੋ ਜੋ ਸੀਜਰ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ betham ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ utilitarians, ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਕ ਲੋਕੰਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। 1832 ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿਧੇਯਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਏ ਅਤੇ ਪੂਰਵਗਰਹੋਂ ਦੇ ਜੁਲਮ: ਬਹੁਮਤ ਅਧਿਭਾਵੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਿਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਖਤਰੀਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਦਮਨ ਕਿ ਅਧਿਨਾਇਕਵਾਦ ਲਈ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਅਲਪਸੰਖਿਏਕੋਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਉਹ ਅਹਸਤਕਸ਼ੇਪ-ਨੀਤੀ ਵਿਅਵਸਾਈਕਰਣ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਖਤਰੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂ

ਨੋਟ

ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਲਈ ਵੱਖ ਲੱਗਦਾ (71-72 1958 ਵਿਲਿਅਮਸ) ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਲਈ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਭਾਵੁਕ ਵਕਾਲਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਿਲ ਬੌਧਿਕ ਇੱਕ ਸੰਭਰਾਂਤਵਾਦੀ ਬਣੇ ਰਹੇ। ਮਿਲ, Coleridge ਅਤੇ ਬਰਕ ਜਿਵੇਂ ਸਾਮਾਜਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਖੇਤੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਕਿ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਵੇਗਾ ਲਈ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ:

- Betham ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨ... ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਪਾਰ ਹਿੱਸਾ ਵਿਨਿਅਮਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਿਖਾ ਸੱਕਦੇ ਹਨ.... । ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਤਮਕ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਛੱਡਕੇ ਕਦੇ ਕਦੇ) ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਮਗਰੀ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਮਰੱਥ... । ਸਾਰੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕਰਣ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੰਕੇਤ, ਸਵਾਲ ਬਚਤ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੇ ਜੱਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚਰਿੱਤਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ।
- ਮਿਲ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਪੁਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕ ਵਿੱਚ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ Visualized। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧਾਰਣਾ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਜੀਵਨ ਵਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਘੱਟ ਮਤਲੱਬ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਘੱਟ ਅਸਹਨੀਏ ਬਣੇ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਟਾਣ ਲਈ ਅਨੁਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਚਾਹਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਹੀਂ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਅਨਦੇਖੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹਿਆ ਦੁਆਰਾ ਗੰਢਿਆ ਗਲਤ ਸੀ।
- ਮਿਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਟੋਰਿਅਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਇਲਾਕੀਆਂ, ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੀ ਇੱਕ ਆਲੋਚਕ ਸੀ। ਪ੍ਰਬੁੱਧਤਾ ਯੁੱਗ ਦੀ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰੋਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਅਦ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਫੁਲ ਲਈ ਜੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਤੰਦੁਰਸਤ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਵਿਵਿਧਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ।
- ਮਿਲ ਕਾਫ਼ੀ ਕੱਚ ਅਤੇ ਖਿਆਲਾਤੀ ਲਈ ਔਰਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਖ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸੀ। ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਵਿਚਾਰਕਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜਰਅੰਦਾਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਵਾਰ ਅੰਪੈਸਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤੀਵੀਂ ਦੀ ਸਟੀਰਯੋਟਾਇਪ ਛਵੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ। ਅਧੀਨਤਾ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਗਰਮ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰਸਤਾ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਮਜ਼ਮੂਨਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਔਰਤਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਮੱਤਭੇਦਾਂ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੇ ਯੋਨ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਮਿਹਨਤ, ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਅਤੇ ਯੋਨ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਲਾਇਕ, ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪਸੰਦ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਉਤਪੀੜਨ ਲਈ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਮਿਲ ਪਰਵਾਰ, ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਹਮਦਰਦੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ

ਬਸ ਅਤੇ ਨਿਆਇਸੰਗਤ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੀਂਹ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

- ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਕਸ ਅਤੇ ਵਰਗ ਦੇ ਉਤਪੀੜਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, **Pternalistic** ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਆਪ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। **Paternalism**, ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਗ਼ੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਆਧੁਨਿਕ ਸੀ। ਉਹ ਜਨਤਾ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਸੜ ਔਰਤਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਖੰਡਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਪਦਾਨੁਕਰਮਿਤ, ਸਵਾਰਥ, ਵਰਚਸਵ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਰਖ **Centredness** ਜਿਵੇਂ ਪਿਤ੍ਰਸੱਤਾਤਮਕ ਪਰਵਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਇਯੋਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੈ। ਮਿਲ **Wollstonecraft** ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਤਰਿਮ ਗੱਲ, ਕੀ ਉਹ ਦੂਸਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼, ਅਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕ **Stimulations** ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਰ ਦਮਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਅਧੀਨਸਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13.6 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-Words)

1. ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦ : ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਠੀਕ ਜ਼ਮਤਰਗਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਵੱਡੀ। **Appiness** ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
2. ਸ਼ਖਸੀਅਤ : ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਖ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਚਰਿੱਤਰ।

13.7 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਕਿਵੇਂ ਜੇ. ਏਸ. ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਿਲ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਔਚਿਤਿਅ ?
2. ਮਿਲ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਵਾਰ ਵਲੋਂ ਕੀ ਮਤਲੱਬ ਸੀ ? ਆਪਣੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਪਰਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲੇ ਅੱਛਾ ਲੋਕੰਤਰਿਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਮਝਾਓ।
3. ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ?
4. ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀ ਹੈ ? ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

13.8 ਸੰਦਰਭ-ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

- ਬੁਕਸ
1. ਮੁਖਰਜੀ, ਅਤੇ ਏਸ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਏਸ 2004: ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, **PHI** ਲਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਿਊਆ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਹਾਸ ਹੈ. ਲਿਮਿਟੇਡ.
 2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ. ਏ. 1990 ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਚਿੰਤਨ, ਕਲਕੱਤਾ-ਕੋਪੀ ਬਾਗਚੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ।

ਨੋਟ

ਇਕਾਈ 14: ਜਾਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ (John Stuart Mill and His Representative Government)

ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ (Contents)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

- 14.1 ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ (Democracy and Representative Government)
- 14.2 ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰਾਜ (Economy and State)
- 14.3 ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ (Mill's Views on India)
- 14.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)
- 14.5 ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ (Key-words)
- 14.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)
- 14.7 ਸੰਦਰਭ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਉਦੇਸ਼ (Objectives)

ਇਸ ਇਕਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ:

- ਮਿਲ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ।
- ਮਿਲ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।
- ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ।

ਜਾਣਕਾਰੀ (Introduction)

ਮਿਲ ਨੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਸਤੂ ਸੀ, ਬਾਹਰੀ (ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਜ) ਦਾ ਦਖਲ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਿਲ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਚੂਕਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਰਾਏ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਬਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ, ਭਲੇ ਹੀ ਰਾਏ ਦਬਾ ਦੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਹ ਖਾਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਤਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਚਾਹੁਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਭਲੇ ਹੀ ਦਬੀ ਹੋਈ ਰਾਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦਮਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਵਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ 'ਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਹੀ ਰਾਏ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮਿਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਆਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕਾ ਦੀ ਟੱਕਰ ਵਲੋਂ ਹੀ ਹੈ।

ਮਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲਈ ਉਸਦੀ ਡੂੰਘਾ ਚਿੰਤਾ ਵਲੋਂ ਉਪਜਿਆ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਇਨਸਾਨ ਇੱਕ ਦਰਖਤ ਹੈ ਜੋ ਆਵਕ ਬਲਾ ਕਰਣ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿੰਦਾ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਦਾ ਹੈ।”

ਲੇਕਿਨ ਮਿਲ ਇਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ (ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਠੀਕ ਬਰਾਬਰ) ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,

ਮਿਲ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੂਸਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਟ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸਨੂੰ ਦੂੱਜੇ ਤਰੀਕੇ ਵਲੋਂ, ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਇੱਕ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅੱਛਾਈ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਮਿਲ ਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲਿਬਰਟੀ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰਤਾ ਦਾ ਆਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਕਿ ਮਜਬੂਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁਣ ਖਾਲਸ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਉਕਸਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰੀਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ (ਮਿਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) “ ਰਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਸਮਰਥਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ-ਕਰਿਆ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹੈ ਸਮਾਜਿਕ ਨਤੀਜੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਦਖਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।”

14.1 ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ

(Democracy and Representative Government)

ਮਿਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਕਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਨ, ਖੁਫਿਆ ਅਤੇ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ 1976 : 193-195) ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਸਾਮੂਹਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਰੰਗ ਮੰਚ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ: 196)। ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਸੂਝਵਾਨ ਦੇ ਉਭਰਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਅਤੇ ਸਭਤੋਂ ਉੱਤਮ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਸ਼ੁਲਕ ਚਰਚਾ, ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਉਦਭਵ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਦਾ ਅੱਛਾ ਪਰਬੰਧਨ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਕਾ, ਨੈਤਿਕ, ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵੱਖਰਾ ਮੈਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇ ਕੇ” ਕੀਤਾ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ : 208)। ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ (ਹੈਕਰ 1961 : 573) ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਮੰਜਸਿਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਬਰਾਬਰ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਵਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਸੰਪ੍ਰਭੁਤਾ ਵੈਧਤਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਅੱਛਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਇਆ।

ਮਿਲ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਕੇਵਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ, ਚਰਿੱਤਰ ਸਨ, ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਛੜੀਆਂ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਅਕਰਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਥ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਦੂਜਾ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ।

ਬਹੁਮਤ ਜੁਲਮ ਉੱਤੇ ਜਾਂਚ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਮਿਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਊ ਲੋਕਤੰਤਰ, ਜੋ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕੈਟਲਾਗ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਚੁੱਣਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਿਤ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਕਾਲਤ ਦੀ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਲਈ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ। ਭਲੇ ਹੀ ਉਹ 1859 ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਵਿਆਪੀ ਬਾਲ ਉਮਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ 1861 ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ : ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ, ਲਿਖਣ ਲਈ ਸਮਰਥ ਕੀਤਾ ਬਿਨਾਂ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜੋੜ੍ਹਾਂਗਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ।

ਨੋਟ

ਮਿਲ ਪੰਜੀਕਰਣ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਵੋਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਸਿੱਖਿਅਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼, ਸਾਰੇ ਬੱਚੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰਵਵਿਆਪੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਣ ਲਈ ਵੋਟ ਦੀ ਅਧਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਵਰਣਨ ਹੈ, ਦੀ ਰਸੀਦ ਹਨ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਏ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਧਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਾਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਕਰਣ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮਿਲ ਅਧਾਰਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ : (1) ਉਹ ਜੋ ਸਥਾਨੀ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹਨ, (2) ਉਹ ਜੋ ਪਬਲਿਕ ਕਲਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਜੋ “ਯਥਾਰਥਕ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਸਮੂਹ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ’ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦੇ ਹਨ” (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ : 282) ਅਤੇ (3) ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੀਵਾਲੀਏ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਭਟਕੇ ਹੋਏ, ਆਦਤੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਭੇਦ ਜਾਂ ਰੰਗ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮਿਲ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮਤਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕਾਬੂ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਕਰਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਲਈ ਰੁਚੀ ਦਾ ਅੱਛਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਣ ਲਈ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਰਣ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਇਨਾਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵੋਟਿੰਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਰਿਤਰ ’ਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਅਤੇ ਸਰਵਜਨਕ ਭਲਾਈ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਦਿਚਸਪੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਿਆਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਨਾਮ...ਤਕਲੀਫ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਗਰਾਨੀ ਪਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਚੋਣ ’ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਤੁਲਣਾਤਮਕ ਕੇਬਲ ਚੰਗੀ, ਘੱਟ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ’ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮਿਲ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਤਦਾਨ, ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਟਰੱਸਟ “ਜੋ ਜਨਤਾ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਅਤੇ ਅੱਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ” ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ: 286)। ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚੋਣ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵੋਟਰਾਂ, ”ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਮੈਨਬਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਿਯਾਵ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਜਨਕ ਅਹਿਸਾਸ” ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਲਈ ਘੱਟ ਖਰਤਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਿਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਬੌਧਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਰਲੋ ਕੇਵਲ ਰਾਜਨੀਤਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਵੈਇੱਛਤਾ ਅਤੇ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਸਵੈਇੱਛਤਾ ਵਲੋਂ; ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ, ਸਮੁਦਾਏ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਲੋਂ (ਹੀਟਰ 1990 : 199)। ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਪਰਪੱਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਬਿਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚਲਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ”ਨਾ ਕੇਬਲ ਆਮ ਜਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸਦੇ ਜਖਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਥਕਾਨ ’ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼, ਆਪਣੇ ਕਾਰਿਆਸਥਲ ਦੇ ਪਰਬੰਧਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਦਿਨ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਾ ਲਈ ਆਜਾਦ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਏ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ ਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਾਰਵਭੌਮਿਕ ਬਾਲ ਉਮਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਾਰ, ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ

ਅਤੇ ਆਜਾਦ ਨਿਆ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਜਾਦੀ ਉੱਤੇ, ਮਿਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਅੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਕਾਂ, ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਹਸਤੰਕਸ਼ੇਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਭਾਰਤ ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਦੁਆਰੇ ਮੁਅੱਤਲ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਸਜਾਤੀ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਾਮਾਜਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਜਾਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਚਾਵ ਲਈ ਮਿਲ ਦੀ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਡੋਮੇਨ ਲਈ ਦਲੀਲ ਸਿੱਧਾਂਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਦਾਰਵਾਦ(1993) ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ।

14.2 ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਰਾਜ (Economy and State)

ਮਿਲ ਨੇ ਦਖਲ-ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਭਟਕ ਅਤੇ "ਵੈਕਲਪਿਕ" ਦਖਲ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਲਿੰਗੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਇਲਾਵਾ। ਮਿਲ ਨੇ ਉਦਾਰਵਾਦ, ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੂਰੋਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੌਧਿਕ ਮਜ਼ਹੂਬਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਔਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦ ਹੀ ਸਮਾਂ ਬਦਲਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਲ ਦੇ ਉਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕਸ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਘੋਸ਼ਣਾਪੱਤਰ (1848) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਰਿਕਾਰਡੀਅਨ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘੱਟ ਨਿਅਤਾਤਮਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਿਲ ਸਰਲੀਕ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸਰਲ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ ਨੀਤੀ-ਦਖਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?

ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੂਰਖ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਲੋਕ ਪਰੰਪਰਾਵਾਦੀ ਹਨ।

ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਉ 1840 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀਆਂ, ਆਈਰਿਸ਼ ਅਕਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ 1870 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਯਤਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲ ਆਇਰਿਸ਼ ਅਕਾਲ ਅਤੇ ਉਤਪ੍ਰਵਾਸ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਕਾਰਨ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਸਵਾਮਿਤਵ ਅਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦਾ ਕਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਤਾਂ ਕੁਸ਼ਲ ਕਿਸਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਗਾ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਮਕਾਮੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਪਸਥਿਤ ਜਮੀਂਦਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵੱਡੀ ਜੋਤ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ

ਨੋਟ

ਪੁਨਰਵਿਤਰਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੀ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਕਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹਸਤੱਕਖੇਪ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ 1902 : 560), ਉਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟੇ ਸੀਮਿਤ, ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਬੂ ਵਿਵੇਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ, ਬਰਾਬਰ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਪਾਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਜੋ ਆਮ ਖੂਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਚੰਗੇ ਇਨਾਮ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਵੈਭਾਵਕ ਅਕਰਸ਼ਮਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੰਸ਼ਾਨੁਗਤ ਵਰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਰੁਕੀ ਹੋਈ। ਮਿਲ ਨੇ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪਤਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਹਰਾਸਮਾਨ ਅਤੇ ਮਜਦੂਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਜਾਰਜ ਬਰਨਾਰਡ ਸ਼ਾ (1856-1950) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਵਾਲਾ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਆਰਥਕ ਆਧਾਰ ਪੇ ਸ਼ ਕਰਣ ਲਈ ਚੁਣੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣ ਲਈ ਵਰਗ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਆਲਸ ਅਤੇ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੇ ਆਲੋਚਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਮਾਧਿਅਮ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਪਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਜਨ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਵੱਡੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਛੋਟੇ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਟੋਕਿਆਵੀਹਲ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਮਹੱਤਵ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਖਿਆ ਸੀ।

ਮਿਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੈਸੇ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਵੰਡ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾ ਗਰੀਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਖੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ

ਮਜਦੂਰਾਂ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਰੀਰ; ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਜੀਵਨਕਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਮਾ ਹੋਣ ਦੇ ਇਲਾਬਾ ਕੋਈ ਭਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀ ਅਰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਰੀਰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕੇਬਲ ਮੋਟੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਮੁਫਤ ਹੈ, ਪਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਫੁਰਸਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਨੋਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਯਾਂਤ੍ਰਿਕ ਵੰਡ ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ, ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਗੌਰਵ 'ਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਜਮਾਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਘੱਟ ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ 1963 : 755)।

ਮਿਲ ਨੇ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਉਪਰ ਕਰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇੱਛਾਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਔਲਾਦ ਲਈ ਉਪਲੱਥ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਨਿਵੇਸ਼, ਕਰਾਧਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਚਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਲੋਕ ਉਤਪਾਦਨ ਨਿਵੇਸ਼, ਜੋ ਧਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੇਤਨ ਦੀ ਵੰਡ" ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲਈ ਅਤਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿਸਾ ਕਟਾਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ : 816)। ਜਦਕਿ ਉਹ ਪੂੰਜੀਪਤੀ ਦੀ ਉੱਦਮਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੰਚਿਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਕੰਮ, ਖਤਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਜ਼ਮੀਰੀ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਅਮੀਰ ਵੜਾਵੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ (ਮਿਲ ਪਰਵਰਤਕ: 819-820)। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜੇਠੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਮਿਲ ਦੋਨਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਵੰਡ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਿਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਨੀਤੀ-ਦਖਲ ਦੀ ਨੀਤੀ ਆਦਰਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਖਿਆ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਗਲ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ, ਯੋਜਨਾਵੱਧ ਬਸਤੀਵਾਦ, ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ, ਸਰਵ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਰਾਜ ਇਹ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਖ ਨਾ ਰਹੇ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਮਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਮੂਲਨ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਜੀਣ ਦੇ

ਲਈ, ਜੀਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਲਈ ਇੱਛਤ ਸੀ। ਮਿਲ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਮੂਲ: ਮੁਕਤੀਵਾਦ, ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਕਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਲੇਕਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੂੱਜੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲ ਮਾਨਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਜਾਂ ਸਾਂਝ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਉਹ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣ ਲਈ ਵਿਆਕੁਲ ਸੀ। ਉਹ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜੀਕਰਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਨੀਤੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵੀ ਸਵਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰਾਸਾਇਟ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਬਲ ਸੀ, ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਜਵਾਦ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕੇ ਹੈ, ਜੋ ਆਲਸੀ ਮੈਬਰਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੱਸ ਫਰਕ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਯੋਕਤਾ, ਇੱਕ ਆਲਸੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰਵਜਨਕ ਰਾਏ ਜੋ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਆਦਾਤਰ ਯੂਨਿਵਰਸਲ ਅਤੇ ਕਾਬੂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜਬੂਤ ਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਂਟੀ-ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਰੂਪ ਪਿਤਾ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਵ ਜੁਲਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ, ਛੋਟਾ ਸਹਕਾਰੀ ਸਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਮਿਕ ਬਚਤ, ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਨ “ਸਾਮਾਜਿਕ ਮਾਮਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਂਟਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਪਲੱਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸਲਈ, ਮਿਲ “ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਿਹਨਤੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਤਿਆਸ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਜ਼ਤਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਮੁਕਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਨੀਤੀ-ਦਖਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਣ ਰੱਖਿਅਕ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1866 - 1867 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਸਦੀ ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਾਜਵਾਦ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਸਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹੈ : (ਕ) ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮੁਖਤ ਸੰਘ ‘ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਅਤੇ (ਖ) ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁੱਲ ਉਤਪਾਦਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਠੋਰ ਯੋਜਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤੀ ਵਲੋਂ ਦੂੱਜੇ ਮਹਾਦਵੀਪ ਯੂਰਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।

ਮਿੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁਲੱਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕਜੁਟ, ਨਾਗਰਿਜਤਾ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤੀ ਮੁਆਵਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੇਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਾਜਨੀਤੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਲਾਭ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਰੇ ਰਾਅਲਸ, ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇਖੀ ਗਈ, ਪਰ ਕਾਰਜ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਕਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਸ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੀ ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ

ਨੋਟ

ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਅਲਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਕਮਾਏ ਹੁੰਦੇ। ਜਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਗਰ ਅੰਤਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰਥਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਨਾ ਕੋਲਬ ਬੰਦ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਜਾਂ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਮ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਕਿਅਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਮ ਚੰਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਰੋਪਕਾਰਿਤਾ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸਤੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ।

ਮਿਲ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਿਹਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਕਪਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਬਾਜੀ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਹੁਣੇ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਿਤ ਆਰਥਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਟ੍ਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਿਲ ਨੇ 1869 ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਵਾਦ, ਜੋ ਅਧੂਰੇ ਬਣੇ ਰਹੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਕਨੂੰਨ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਫਾਇਦੇ ਲੈ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਖੋਹਣ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਮਾਜਵਾਦ/ਸਾਮਵਾਦ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਏਕੂਪਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੂੰ ਸਮਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੱਧ ਰਹੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਾਊ ਵਿਰਾਸਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਵਿਵੇਚਿਤ ਸਮਾਜਵਾਦ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਵੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੁਬਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਘੁਟਣ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਵੱਧਦੀ ਹੋਈ ਬੁਰਾਈ

ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਜਾਏ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤਾ ਵਿਚੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਸੇਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਖੁਦ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ।

ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, ਸਮਾਜਵਾਦ ਦਖਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਤੁਸ਼ਟ ਬਣਨੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਰਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੇਟ ਬਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਜਾਏ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਜੇਲਸ ਦੇ ਬਲੈਂਕ, ਫੂਰਿਅਰ, ਓਵੇਨ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸ਼ਮੋਨ ਨੇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗੁਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਰੈਫਰੀ ਇੱਕ ਹੈਵੀਵੇਟ ਮੁੱਕੇਬਾਜੀ ਸੰਦਰਭ (ਥਾਮਸ 1985 : 90) ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕੀਤੀ।

14.3 ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ (Mill's Views on India)

ਮਿਲ ਦੀ ਆਤਮਕਥਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਾਰਤੀ ਕਰਤੱਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਉਲਝਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਵਹਾਰਕਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਹਿਤ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸੰਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਸਾਰਵਜਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਰਵੱਈਆ ਲੈਣ ਵਲੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਸੀ, ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਜਿਵੇਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ (ਪੁਰਾਣੇ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਰੂਪ ਵਲੋਂ-ਵਿਅਕਤੀਵਾਦ ਅਤੇ ਬੁੱਧਿਵਾਦ ਦੇ ਉਤੇਜਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁਤਵ

ਰਿਹਾ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਅਕਰਮਕ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਰਣ ਲਈ ਕਰ ਪੂਰਵੀ ਸਮਾਜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਾਊ ਮਿਲ, ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ਵਾਦੀ ਹੇਗੇਲ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸ, ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਿਖਾਈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯੂਰਪੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਬਣੇ ਰਹੇ।

ਮਿਲ ਦੇ ਕੁੱਝ ਫਾਰਮ ਦਾ ਸਾਊ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਣ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛਾ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਬਲਿਅਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਮਦਰਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਡੇ ਲਿਗੇਟ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਲੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹੱਤਵ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗੇ। ਮਿਲ ਦੀ ਹਾਲਤ ਭਾਰਤੀ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਡੇ ਲਿਗੇਟ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਗਾਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਭਾਰਤ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਉਸ ਅੰਦਰ ਬਦਲਾਉ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਪੱਛਮ, ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਕਾਰਿਆਪਾਲਿਕਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਵਿਧਾਨ ਵਿਚਲਿਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਥਕਰਣ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਭਰੇ ਉਲਟ ਸੰਕੇਤ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਬਚਾਵ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਟੀਮਿਸਟ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਸਦ ਸਥਾਈ ਹਿਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਮੂਹਨ ਦੇ ਤਰਕ, ਮਿਲ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਦਿਖਦੇ ਸੀ।

ਮਿਲ ਨੇ ਬਰਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਕਰਕੀ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਅਧਿਰੋਪਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਲਾਮ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਸਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਉਖਾੜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸ਼ਾਸਕ ਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਜਾ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਆ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਚੈਂਪਿਅਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਮੈਕਾਲੇ ਨੇ 1835 ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੀਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਓਰਿਏਂਟਲ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪੈਸੇ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨੀਤੀ ਫ੍ਰੈਸਲਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਪਨ ਨਿਕਲਵਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਸੀ। ਮਿਲ ਸੰਭਵ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ, ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਮੌਲਕ ਵਿਚਾਰ ਪੱਛਮ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੂਜਾ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਰਗ ਨੂੰ ਸੱਮਝਣ ਅਤੇ ਜਾਣਨੇ ਲਈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿਲ ਅਤੇ ਹੇਰਿਏਟ, ਯੂਰਪੀ ਜੇਤੂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਸਮਾਨਤਾ, ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਿਲ, ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਵੀ ਯੂਰੋਸੇਂਟਿਕ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ, ਲਿੰਗ ਸਮਾਨਤਾ, ਜੋ 1860 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੀ, ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਮੁੱਢੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਲੋਂ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਮਿਲ ਨੇ ਦਿਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ ਲਈ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬੰਕਿੰਮ ਮੁੱਢੇ, ਪਾੜਨ ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ, ਬੰਕਿੰਮ ਦੇ ਸਾਮਿਆ (1879) ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਨੋਟ

ਨੋਟਸ

ਮਿਲ ਲਿੰਗੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲਈ ਬੰਕਿੰਮ ਨੇ ਸਰਾਹਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਯੂਰਪੀ ਸਮਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ “100ਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਅਧੀਨਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ” ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਜੋੜਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

ਸਵੈ-ਮੁਲਾਂਕਣ (Self-Assessment)

1. ਮਿਲ ਨੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਵਿਆਪੀ ਬਾਲ ਉਮਰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(i) 1860	(ii) 1858	(iii) 1850	(iv) 1859
----------	-----------	------------	-----------
2. ਸਟੁਅਰਟ ਮਿਲ ਨੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।

(i) ਮੁਫ਼ਤ	(ii) ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ	(iii) ਪਾਕ	(iv) ਇਹ ਸਾਰੇ
-----------	----------------------	-----------	--------------
3. ਮਿਲ ਨੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ‘ਤੇ ਪੁਸ਼ਤਕ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿ ਗਈ।

(i) 1868	(ii) 1865	(iii) 1870	(iv) 1869
----------	-----------	------------	-----------
4. ‘ਸਾਮਿਆ’ ਕਿਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

(i) ਬੰਕਿੰਮ	(ii) ਮਿਲ	(iii) ਮੈਕਾਉਲੇਅ	(iv) ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
------------	----------	----------------	------------------------------

14.4 ਸਾਰ ਅੰਸ਼ (Summary)

- ਮਿਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅੱਛਾ ਸਮਾਜ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਤਮਨਿਰਭਰਤਾ, ਸਮਝਦਾਰੀ, ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਵਿਆਪਕ ਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਸੋਚ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਲ ਦੇ ਲਈ, “ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਚਰਿਤਰ ਨਿਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ‘ਤੇ ਤਾਰਕਿਕ ਹੈ। ਆਤਮ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤਰੱਕੀ ਐਸੀ ਇੱਕ ਅੱਛੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ “ਕਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ” ਲਈ ਆਗੈ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਰਗ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਵਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਮਿਲ, ਤਰਕਬੁੱਧਿਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਦੀ, ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਸੁਖਸੀਅਤ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸੀ।
- ਇਹ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਵੇਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਰਜਾਵਾਨ ਅਤੇ ਅਰਜਨਸ਼ੀਲ ਉੱਧਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਿਲ ਉਦਯੋਗਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਮੂਹਕ ਸਮਾਨਤਾ, ਜੋ ਉੱਚ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਇਸ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤੀਭਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਦਸ਼ਮਲਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਗਿਰਜਾ ਘਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਕਮੀ ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਤ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੌਧਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੰਕਰਮਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਸ਼ਟਿਕੋਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਸੰਬੰਧੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
- ਮਿਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰਵਜਨਕ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ

ਗਰੰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਿਬਰਟੀ, ਭਾਵ ਆਤਮ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਦਾਇਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਕੁੱਝ ਮਜ਼ਬੂਰੀ 'ਤੇ ਬਲ ਦੇਣਾ ਸਾਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਨਿਜੀ ਨਿਤੀਕਤਾ ਦੇ ਮੰਜੂਰ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ਕਿ ਫੇਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਨੁਪਾਤੀਕ ਤਰਜਮਾਨੀ ਅਲਪਸੰਖਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਏਕ ਰਾਏ ਇਹ ਗੱਲ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਠੀਕ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਏ ਲੜਨ ਦੀ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਿਸ਼ਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਾਲਟੈਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੁਫਤ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਕਤੀ ਵਲੋਂ ਅਮਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਮਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾਮੰਜੂਰ ਕੀਤਾ, ਲੇਕਿਨ ਮੈਂ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ।

- ਮਿਲ ਨੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦ ਸੁਖਸੀਅਤ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀਮਿਤ, ਜਨਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾਉਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
- ਮਿਲ ਵੀ ਆਸ਼ਵਸਤ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ। ਨਿੱਚੇ ਲਿਖੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰਵਜਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਾਊਂਟਰ ਮਨੁੱਖ ਸਵਾਰਥੀ ਸੱਤਾ ਸੰਤੁਲਨ ਸਾਧਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ। ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਜਿੰਮੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਈ, ਉਤਪਿੜਨ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਨ ਸਟੁਅਰਟ ਵਲੋਂ ਸੰਪੂਰਣ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕਰਨਾ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਾਗਰਿਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਚਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਦੁਰੁਸਤ ਸਰੀਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸਥਾਈਕਰਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿੰਦਗੀ ਮਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਦਰਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸਤਰਿਤ ਉਰਜਾ, ਪਾਕ ਅਤੇ ਖੁਫਿਆ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਮਿਅਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਉੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਕਾਸ, ਜੋ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ, ਜਿਆਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਜਿਆਦਾ ਭੌਤਿਕ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰਤਾ ਜਿਆਦਾ ਵਲੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਹੈ, ਲਈ ਮੋਕੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ...ਰਾਜਨੀਤਕ ਵਿਕਾਸ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਖ ਦੀ ਕੁਲ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਇਕੱਠੇ ਅਗਰਿਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ।
- ਮਿਲ ਨੇ ਸਾਊ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪਖਤਾ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਦਾਰਸ਼ਨਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲੱਬ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਮੁਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਲਈ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਊ ਰਾਜ ਅਭਾਵਗਰਸਤ ਅਤੇ ਵੰਚਿਤਾਂ ਨੂੰ ਸਸ਼ਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਤੱਵ ਸੀ। ਮਿਲ ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦ, ਜੋ ਗਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਚੰਗੇ ਦੇ ਇਸਦੇ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਪਣੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਬਣਾਇਆ, ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਚੌੜੇ ਹਨ।

ਨੋਟ

14.5 ਸ਼ਬਦ ਕੋਸ਼ (Key-words)

- ਦਖਲ-ਨੀਤੀ : ਸਿੱਧਾਂਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਘੱਟ ਆਰਥਕ ਕਾਰਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਕਰਨਾ।
- ਸਾਮਿਆ : ਸਮਾਨਤਾ
- ਸੰਸਥਾਨਿਕ : ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਅੰਤਰਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ।

14.6 ਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (Review Questions)

1. ਪ੍ਰਤਿਨਿੱਧੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਮਿਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਲਿਖੋ।
2. ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਕਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?
3. ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

14.7 ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੁਸਤਕਾਂ (Further Readings)

ਬੁਕਸ

1. ਮੁਖਰਜੀ, ਐਸ ਐਂਡ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਐਸ 2004 : ਏ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਥੋਟਸ, ਪੀ.ਐਚ.ਆਈ. ਲਰਨਿੰਗ ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ।
2. ਮੁਖੋਪਾਧਿਆਏ, ਏ.ਕੇ. 1990 ਵੈਸਟਰਨ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਥੋਟਸ, ਕਲਕੱਤਾ ਕੇ.ਪੀ. ਬਾਗਚੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ।

LOVELY PROFESSIONAL UNIVERSITY

Jalandhar-Delhi G.T. Road (NH-1)

Phagwara, Punjab (India)-144411

For Enquiry: +91-1824-300360

Fax.: +91-1824-506111

Email: odl@lpu.co.in